OKRESNÍ SOUD V ČESKÉ LÍPĚ

Děčínská 390, 470 52 Česká Lípa

tel.: 487072111, fax: 487523223, e-mail: podatelna@osoud.cli.justice.cz, IDDS: 9ddabq5

NAŠE ZNAČKA: 30 Si 161/2024

VAŠE ZNAČKA:

VYŘIZUJE: Bc. Zuzana Koppanová

DNE: 8. srpna 2024

[redacted]

Věc: [redacted] **– žádost o poskytnutí informace**

Vážený [redacted]

k Vaší žádosti doručené Okresnímu soudu v České Lípě dne 31. 7. 2024, Vám v příloze zasílám anonymizovaná rozhodnutí Okresního soudu v České Lípě odpovídající Vámi zadaným kritériím v žádosti.

příloha: svazek

S pozdravem

Mgr. Zuzana Bohatá Koldovská v. r.
místopředsedkyně soudu

Shodu s prvopisem potvrzuje Bc. Zuzana Koppanová.

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v České Lípě rozhodl samosoudcem Mgr. Milanem Venclem v hlavním líčení konaném dne 22. června 2022 v České Lípě,

takto:

Obžalovaná:

[redacted]

se podle § 226 písm. b) trestního řádu zprošťuje návrhu na potrestání, kterým jí bylo kladeno za vinu, že měla

dne 17. 3. 2022 v době kolem 08:53 hodin v obci [redacted] okres [redacted] po pozemní komunikaci v ulici [redacted] po předchozím požití alkoholických nápojů řídila bez vážného důvodu osobní motorové vozidlo tovární značky [redacted] kdy v době řízení měla na základě dechových zkoušek nejméně 2,78 g/kg alkoholu v krvi a uvedeného jednání se dopustila přesto, že věděla, že jí byl
příkazem Městského úřadu Česká Lípa ze dne 1. 3. 2022, č. j. [redacted] který nabyl právní moci dne 11. 3. 2022, uložen mimo jiné správní trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 12 měsíců ode dne nabytí právní moci, tj. od 11. 3. 2022 do 11. 3. 2023,

tedy, že by

vykonávala ve stavu vylučujícím způsobilost, který si přivodila vlivem návykové látky, činnost, při které by mohla ohrozit život nebo zdraví lidí nebo způsobit značnou škodu na majetku,

Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Pešková.

mařila výkon rozhodnutí jiného orgánu veřejné moci tím, že vykonávala činnost, která jí byla takovým rozhodnutím zakázána,

čímž měla spáchat

přečin ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odst. 1 trestního zákoníku a

přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku

neboť v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem.

Odůvodnění:

1. Okresní soud v České Lípě po provedení dvou hlavních líčení dospěl k závěrům, které jsou vyjádřeny ve výrocích tohoto rozsudku.

2. **Obžalovaná** [redacted] po výzvě k vyjádření prohlásila, že se cítí nevinna. Nesouhlasí s tvrzením státního zástupce, protože posuzovaný den motorové vozidlo neřídila, ale popojela s ním pouze na velký tlak policisty. Konkrétně událost popsala tak, že 17. 3. 2022 kolem 6 hodiny ráno byla velmi rozrušená z hádky s přítelem, a protože nevěděla, co má dělat a v [redacted] nemá žádné jiné přátele, odešla do svého auta, která měla zaparkované na silnici. V autě čekala, až otevře obchod s potravinami, ale namísto jídla si koupila půl litru vodky. Byla velmi zoufalá, nevěděla, co má dělat a hlavně si byla vědoma, že své motorové vozidlo nemůže řídit. V autě pak zakoupenou vodku popíjela. Rozhodla se, že se vrátí do bytu k příteli. V té chvíli přijela policejní hlídka, která chtěla průkaz totožnosti, a policisté říkali, že špatně parkuje. Špatného parkování si vůbec nebyla vědoma, protože auto na místě nezaparkovala. Policista po ní chtěl, aby autem popojela, ale to odmítala, protože věděla, že to není správné, byla opilá a psychicky na dně. Policisté jí pak řekli, že pokud neodjede, použijí proti ní donucovací prostředky a bude předvedena. I přesto odjet nechtěla. Po další výzvě a na neustálý tlak policisty, aby auto alespoň srovnala, aby nebránilo v průjezdu, se snažila odjet. Popojela jenom nepatrně, a když vozidlo vypnula, byla znovu požádána policistou, aby odjela, nakonec poslechla, a když popojela asi 50 metrů, tak policisté prohlásili, že provedou silniční kontrolu, požádali jí, aby vystoupila, a provedli u ní dechovou zkoušku. Mezitím jí telefonicky kontaktoval přítel, který zjišťoval, kde je. Obžalovaná zdůraznila, že autem by nikdy neodjela, protože věděla, že má zákaz řízení a uvědomovala si, že byla opilá. K dotazům dále obžalovaná uvedla, že policisté podle ní věděli, že pije alkohol, protože měla lahev v ruce. S přítelem bydlí v [redacted] na adrese [redacted] a auto bylo zaparkováno asi 400 metrů odtud. Pokud bylo obžalované předestřeno tvrzení státního zástupce, že jí byl příkazem Městského úřadu v České Lípě ze dne 1. 3. 2022, který nabyl právní moci 11. 3. 2022, tedy 6 dnů před nyní posuzovaným jednáním, uložen správní zákaz zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 12 měsíců, potvrdila, že zákazu si byla vědoma. Zákaz měla za to, že se v minulosti odmítla podrobit dechové zkoušce. Obžalovaná také potvrdila, že v obou případech se jednalo o stejné vozidlo zn. [redacted] K dalším dotazům obžalovaná také vypověděla, že policistům neříkala, že má zákaz činnosti a že je pod vlivem alkoholu, jen jim ukázala občanský průkaz, ale byla v takovém stavu, že to museli sami vidět. Motorové vozidlo, ve kterém seděla, zaparkoval na místo její přítel. Řidičský průkaz neměla k dispozici, protože ho odevzdala. Obžalovaná také uvedla, že byla ve špatném stavu, postřehla dva policisty. Neví přesně, kolik alkoholu z půllitrové láhve vodky vypila.

3. Soud vyslechl při hlavním líčení jako svědky policisty [redacted] a [redacted] a dále svědky [redacted] a **Svědek** [redacted] vypověděl, že byl členem hlídky Oddělení [redacted] služby [redacted] (dále jen

OHS) a prostřednictvím operačního důstojníka jeli prověřit hlášení, že auto v ulici [redacted] zasahuje do jízdního pruhu. V autě měla být řidička a vedle ní lahev alkoholu. Na místě skutečně zjistili stojící auto [redacted] dne seděla obžalovaná, která byla celá ubrečená, smutná, ale komunikovala a spolupracovala. Svědek dále vypověděl, že řekl obžalované, aby z místa popojela, aby mohla být provedena dopravní kontrola. Obžalovaná se tomu zdráhala. Podle svědka z ní žádný alkohol nejprve cítit nebyl, alkohol cítil až později. Potom obžalovaná jako řidička z místa skutečně popojela. Po krátkém úseku byla zastavena a byla provedena úplná silniční kontrola, přičemž bylo zjištěno, že je pod vlivem alkoholu. K doplňujícím dotazům svědek uvedl, že kromě obžalované v autě nikdo jiný nebyl, a také dodal, že lahev alkoholu neviděl, protože si myslí, že ji obžalovaná měla v kabelce ještě s plechovkami od piva. Dále svědek vypověděl, že s obžalovanou komunikoval pouze sám. Obžalovaná mu neříkala nic o tom, že je indisponovaná alkoholem nebo že má zákaz řízení motorových vozidel. Kontrolu přímo na místě jako hlídka OHS neprováděli jen proto, že místo bylo nebezpečné a nepřehledné pro ostatní účastníky silničního provozu. Svědek vyloučil, že by na obžalovanou činil nějaký nátlak, jen po ní chtěl, ať popojede, respektive nastartuje a odjede. Na přímý dotaz, zda z jeho strany padly nějaké výzvy, uvedl, že si nevzpomíná, ale myslí si, že o donucovacích prostředcích nepadlo nic. Dále dodal, že obžalovaná se nejprve zdráhala prokázat totožnost. Svědek vyloučil, že by použil pohrůžku použití donucovacího prostředku v souvislosti s tím, aby obžalovaný odjela. Obecně doplnil, že pokud by řidič nebyl schopen z nějakého důvodu z místa odjet, tak by ho do jízdy netlačil, aby mu nezpůsobil postih. K dalším dotazům svědek vypověděl, že vozidlo, ve kterém seděla obžalovaná, zasahovalo do jízdního pruhu asi dvěma třetinami obrysu. To, že má obžalovaná v kabelce lahve a plechovky alkoholu, viděl, až když byla obžalovaná převezena na obvodní oddělení. Není si ovšem přesně jist, zda lahev viděl i přímo na místě kontroly. Obžalovaná byla zmatená, brečela, byla smutná a komunikace s ní byla zmatečná. Na místě určitě prováděli lustraci vozidla podle registrační značky a měli také k dispozici doklady od obžalované, které jim předala při následné kontrole. Svědek dále potvrdil, že celou dobu prvotní kontroly komunikoval s obžalovanou pouze sám. Potvrdil, že obžalované dal pokyn, aby nastartovala a odjela s vozidlem. Obžalovaná sama několikrát během komunikace vozidlo nastartovala a také ho vypnula, a proto neví, jestli vozidlo bylo nastartováno, když jako policisté přijeli na místo. Dále svědek popsal, že obžalovaná nijak vyloženě neodporovala, ale jak byla ubrečená, tak několikrát opakovala: „Proč jste mi to udělali“. Tuto její reakci nechápal, protože jí nikdo nic nedělal. Svědek zdůraznil, že nedokáže odhadnout, jak dlouho s obžalovanou komunikoval od doby, kdy přijeli na místo, do doby, než proběhla následná silniční kontrola. Nejprve z obžalované alkohol necítil, cítil ho, až když později vystoupila z vozidla a s policisty mluvila. Podle svědka nejevila obžalovaná z počátku známky silného ovlivnění alkoholem, protože jí bylo rozumět. Svědek také vypověděl, že kdyby obžalovaná řekla, že se napila alkoholu a má zákaz řízení, tak to by samozřejmě pro něho byl zásadní argument. Dále svědek vypověděl, že jako policisté OHS potřebovali, aby obžalovaná s autem na místě nestála a odjela, to jí také řekl. Chtěl, aby odjela z místa, neříkal obžalované, aby někde počkala na policisty a o kus dál zastavila. K jejímu zastavení se pak rozhodli sami. **Svědek** [redacted] vypověděl, že dne 17. 3. 2022 byl člen hlídky OHS. Když přijeli k prověrce oznámení, že na silnici překáží nějaké vozidlo, tak zastavili policejní vozidlo se zapnutými majáky za vozidlem s obžalovanou. Kolega [redacted] vystoupil a začal mluvit s obžalovanou. Sám rovněž vystoupil a kolegu zajišťoval. Slyšel, jak obžalovaná byla poučena, jestli je schopna s vozidlem popojet. Po chvilce obžalovaná s vozem skutečně popojela a pak u ní byla provedena kontrola. K dotazu, proč kontrola byla provedena na jiném místě, svědek uvedl, že prvotně nebylo zřejmé, že obžalovaná vůbec řídila a hlavně chtěli zabezpečit, aby na místě kontroly bylo bezpečno. Svědek dále vypověděl, že si myslí, že obžalovaná nejprve na dotazy kolegy [redacted] neodpovídala, vypadala pomalejší, unavená a smutná, nicméně sám s ní v přímém kontaktu nebyl. K dalším dotazům svědek uvedl, že pokud si pamatuje, tak [redacted] se jí ptal, zda je schopná s vozidlem odjet a obžalovaná na to odpověděla kladně. K dalším dotazům svědek uvedl, že pokud si vzpomíná, tak se na místě také řešilo to, že když by

obžalovaná neodjela, tak by se překážející vozidlo muselo řešit odtahem, nebo tak, že by obžalovaná zavolala někoho, kdo by s vozidlem mohl popojet. Na to obžalovaná reagovala tak, že sama odjede. Alkohol u obžalované byl řešen až v rámci následné silniční kontroly. Svědek také na přímý dotaz, zda byly použity nějaké výzvy „Jménem zákona", nebo ohledně donucovacích prostředků, odpověděl, že to situace na míst nevyžadovala, vše probíhalo v klidu. Pozdější silniční kontrola proběhla asi 10 metrů od původního místa. **Svědek** [redacted] uvedl, že byl třetím členem policejní hlídky OHS na zaučení. Společně s kolegy byl vyslán na oznámení, že nějaké vozidlo brání provozu. Po příjezdu na místo zůstal ve služebním vozidle a s řidičkou komunikoval kolega [redacted] Po komunikaci řidička popojela do pruhu k zaparkování a následně s ní byla provedena silniční kontrola. Při silniční kontrole si myslí, že prováděl první dechovou zkoušku, předtím s řidičkou nekomunikoval. Když se kolega [redacted] vrátil do auta, říkal, že řidičku poučil, aby popojela do vedlejšího pruhu, aby mohla být provedena silniční kontrola. Dále také říkal, že řidička brečela. Když kolega mluvil o řidičce, řekl mu, že podle auta poznává jako řidičku obžalovanou [redacted] kterou krátce předtím řešil za odmítnutí dechové zkoušky, když měla být pod vlivem alkoholu. K dalším dotazům svědek doplnil, že si vlastně není jistý tím, jestli kolega [redacted] říkal, že po řidičce chtěl, aby popojela, nebo aby, z místa úplně odjela. Vlastní silniční kontrola byla provedena si 100 metrů od původního místa, kde vozidlo s obžalovanou stálo. Svědek také uvedl, že na místě si nevšiml žádného alkoholu. Až později na obvodním oddělení bylo zjištěno, že obžalovaná má v kabelce lahev vodky a plechovky piva. Nejprve ji upozorňoval, aby alkohol nepila, a pak jí alkohol odebral. Při vlastní silniční kontrole byli všichni tři policisté OHS mimo služební vozidlo. **Svědek** [redacted] [redacted] vypověděl, že 17. 3. 2022 volal na tísňovou linku 158. V té době se vracel nákladním vozidlem směrem na [redacted] a na horizontu stálo osobní vozidlo, které zhruba polovinou zasahovalo do silnice. Když auto míjel, viděl uvnitř sedící ženu opřenou o volant. Protože měl obavu, jestli se jí něco nestalo, zastavil a pak ťukal na okno. Řidička ve vozidle vůbec nereagovala, proto sám otevřel dveře a ptal se, jestli je v pořádku. Řidička byla ubrečená, ale potvrdila, že je v pořádku. Protože si všiml, že vedle ní leží načatá láhev vodky, raději celou věc oznámil na policii. Svědek dále uvedl, že vozidlo, ve kterém obžalovaná seděla, neviděl v pohybu. Žena ve vozidle byla ubrečená, a proto při hlavním líčení svědek nepoznal, zda se jednalo o obžalovanou. Při komunikaci s policií říkal, že oznamuje špatně zaparkované auto, ve kterém je řidička opřená o volant a vedle ní na sedadle spolujezdce leží otevřená lahev vodky. K dotazům svědek doplnil, že si myslí, že vozidlo, ve kterém obžalovaná seděla, bylo normálně vypnuté a zaparkovaně pouze s tím rozdílem, že asi polovina vozu zasahovala do silnice. Vozidlo bylo v parkovacím místě, ale nestálo blízko u chodníku. Když řidičku ve vozidle viděl, myslel, že jí je špatně, a proto otevřel dveře řidiče. Na opakované dotazy, jestli je v pořádku a něco se jí nestalo, mu po chvíli odpověděla a tím s ní komunikaci ukončil. Nečekal na příjezd policistů, protože musel do zaměstnání. **Svědek** [redacted] uvedl, že i když je obžalovaná osobou jemu blízkou, jeho partnerkou, přesto chce a bude vypovídat. Doplnil, že od listopadu 2021 společně bydlí na adrese [redacted] v místě jeho trvalého bydliště. K věci vypověděl, že ví o tom, že dne 17. 3. 2022 byla jeho partnerka kontrolována policejní hlídkou. Den předtím přijeli večer z návštěvy a vozidlo [redacted] které řídil, zaparkoval v [redacted] Poté společně nakoupili a šli domů. Druhý den ráno se nepohodli a obžalovaná odešla z bytu asi v 6 hodin ráno. Asi za hodinu a půl ji telefonicky kontaktoval, ale telefon mu nezvedala. Až po určité době mu volala zpátky a v telefonu slyšel, jak při tom sama něco řeší s další osobou. Nevěděl, co si o tom má myslet, proto se rozhodl, že ji půjde hledat. Vzal si svoje auto, které měl zaparkováno před domem a na mobilním telefonu zapnul nahrávání a nahrával telefonický rozhovor se svou partnerkou, tedy obžalovanou. Po určité době pochopil, že obžalovaná komunikuje s policií, ale stejně nedokázal identifikovat, kde se nachází. Projížděl pak autem [redacted] a snažil se ji najít. I když se snažil s obžalovanou komunikovat po telefonu, tak mu nebyla schopná říci, kde je, jenom slyšel, jak něco řeší s policií. K doplňujícím dotazům svědek vypověděl, že vozidlo [redacted] den předtím řídil pouze on, protože věděl, že partnerka přišla asi měsíc předtím o řidičský průkaz. Vozidlo parkoval u

obchodu směrem na [redacted] mezi ostatní auta v místě podélného parkování. Připadalo mu, že zaparkoval dobře. Vozidlo obžalované používali v rámci společného soužití běžným způsobem. U partnerky nezaznamenal, že by nadměrně požívala alkohol. K dalším dotazům svědek vypověděl, že vozidlo bylo parkováno u obchodu z toho důvodu, že u bytovky, kde bydlí, není mnoho místa na zaparkování. Vozidlo nicméně parkoval nedaleko bydliště. Nevzpomíná si, jak přesně při parkování postupoval. U svého vozidla má elektronickou ruční brzdu, ale vozidlo obžalované zn. [redacted] má klasickou ruční. Není si vědom, zda pouze zařadil rychlost, nebo použil i ruční brzdu. Svědek byl přítomen před soudem v době, kdy soud prováděl důkaz přehráním audiozáznamu, o kterém se svědek zmiňoval. Svědek potvrdil, že na audiozáznamu v délce 12 minut a 22 vteřin je slyšet jeho hlas, jak komunikuje s partnerkou, tedy s obžalovanou [redacted] Záznam pořídil na svém mobilním telefonu a než byl předán soudu, tak se záznamem nijak nemanipuloval, ani jej nijak neopravoval.

4. V průběhu hlavních líčení soud rovněž provedl listinné důkazy. Konkrétně byly předloženy k nahlédnutí úřední záznam policie ze dne 17. 3. 2022. Z tohoto záznamu je zřejmé, že hlídka OHS [redacted] byla tohoto dne v 8:45 hodin vyslána na prověrku do ulice [redacted] kde má být motorové vozidlo [redacted] které zasahuje do pozemní komunikace a ve vozidle má být žena, vedle které je na sedačce lahev alkoholu. Podle záznamu hlídka dorazila na místo v 8:53 hodin, zjistila, že jde o vozidlo [redacted] a ženu, která byla ve vozidle vyzvala, aby s vozidlem popojela do odstavného pruhu z důvodu bezpečného vyřešení celé věci. Žena ve vozidle vyhověla, nastartovala vozidlo a odjela poblíž zastávky autobusu, kde byla hlídkou následně vyzvána, aby vystoupila z vozidla. Po vystoupení byl cítit zápach alkoholu, na sedadle spolujezdce v kabelce byla položena lahev vodky. Žena předložila pouze kartu pojištěnce a osvědčení o registraci vozu. Na základě dokladů byla žena ztotožněna jako obžalovaná [redacted] Hlídka poté provedla u obžalované měření přístrojem Dräger, které bylo pozitivní na alkohol ve výsledcích 2,96 g/kg a 2,78 g/kg alkoholu v krvi. Dále hlídka zjistila, že obžalovaná má platně vysloven Městským úřadem v České Lípě zákaz řízení všech motorových vozidel od 11. 3. 2022 do 11. 3. 2023. V úředním záznamu je uvedeno, že se obžalovaná pohádala s přítelem, přišla nedávno o řidičský průkaz a je si vědoma, že má zákaz řízení. Podle dalšího úředního záznamu policejní hlídka při kontrole řidičky podezřelé z požití alkoholických nápojů uvedla jako chování řidičky, že je nervózní, unavená, zpomalená a zmatená a neklidná a u nálady, že vzlyká, je depresivní a ustrašená. Dále policisté do protokolu zachytili, že obžalovaná má nekoordinované pohyby, je dezorientovaná, má narušenou paměť, bledou popelavou barvu kůže a zarudlé oči. Obžalovaná byla přiměřeně oblečená a byl z ní cítit zápach alkoholu. Součástí úředního záznamu je i kamerový záznam, kterým byl proveden důkaz, z něhož bylo pořízeno i několik fotografií, které jsou založeny do spisu. Na krátkém záznamu je vidět kontrola řidičky - obžalované v [redacted] vozidle [redacted] Podle výsledků měření přístrojem Dräger bylo u obžalované [redacted] naměřeno dne 17. 3. 2022 v 9:00 hodin 2,96 g/kg alkoholu v krvi a v 9:07 hodin a 2,78 g/kg alkoholu v krvi. Soud také provedl důkaz evidenční kartou řidiče, ze které bylo zjištěno, že obžalovaná má [redacted] záznamy v kartě řidiče, přičemž [redacted] záznamy jsou bezpředmětné s ohledem na stáří a [redacted] záznam odpovídá rozhodnutí Městského úřadu v České Lípě, Odboru správního ze dne 1. 3. 2022 sp. zn. [redacted] Z tohoto příkazu, respektive celého správního spisu bylo soudem zjištěno, že obžalovaná [redacted] byla uznána vinnou přestupkem ve smyslu § 125c odst. 1 písmeno d) zákona číslo 361/2000 Sb., tedy zákona o silničním provozu, a byl jí uložen správní trest 25 000 Kč a dále trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 12 měsíců. Rozhodnutí nabylo právní moci 11. 3. 2022. Podle karty řidiče obžalovaná řidičský průkaz odevzdala 29. 3. 2022. Z důvodu sankce za alkohol má obžalovaná v kartě řidiče [redacted] trestných bodů. Soud dále provedl důkaz informací z linky 158, ze kterého bylo zjištěno, že svědek [redacted] se telefonicky obrátil na policii dne 17. 3. 2022 v 8:28 hodin a oznámil špatně zaparkované vozidlo [redacted] a také, že ve vozidle je ubrečená řidička, která má vedle sebe na sedadle lahev

vodky a může být pod vlivem alkoholu. Vozidlo podle svědka asi brání silničnímu provozu. Operační důstojník uvedenou informaci předal k vyřízení Oddělení [redacted] služby (OHS) [redacted] v čase 8:31 hodin. Podle dalších záznamů hlídka policie v 9:03 hodin provedla u řidičky dechovou zkoušku a věc pak byla předána v čase 10:03 hodin na Obvodní oddělení policie v [redacted] Z listinných důkazů vztahujících se k osobě obžalované bylo soudem zjištěno, že nemá žádný záznam v evidenci přestupků ani Rejstříku trestů. Na žádost obhajoby soud provedl důkaz rovněž audiozáznamem pořízeným svědkem [redacted] kde byl zachycen telefonický rozhovor mezi ním a obžalovanou [redacted] respektive byla zachycena i komunikace, kterou vedli obžalovaná s policistou – svědkem [redacted] Na audio záznamu je několikrát slyšet výzva policisty, aby obžalovaná odjela z místa, aby nastartoval a jela pryč. Policista rovněž obžalované sděluje, že pokud neprokáže totožnost, může být zajištěna, a v tomto směru ji vyzývá rovněž jménem zákona. Po předání dokladů (zřejmě průkazu pojištěnce, viz úřední záznam policie na č. l. 8) policista uvádí, že po zjištění totožnosti může obžalovaná odjet a obžalovaná odpovídá, že nemůže. Poté policista znovu vyzývá obžalovanou, aby odjela pryč, protože brání vozidlem provozu a dokonce jí nabádá, aby nastartovala, zařadila jedničku a odjela a s obžalovanou se loučí. Když obžalovaná po nastartování vozidlo opět vypne a policista zjišťuje proč, odpovídá mu, že se bojí. Policista argumentuje tím, že vozidlo nechá odtáhnout, a obžalovaná opětovně říká, že se bojí a ptá se, zda může odjet. Na kladnou odpověď je slyšet jak se vozidlo rozjíždí, a krátce na to zastavuje, přičemž stejný hlas téhož policisty obžalované sděluje, že proběhne silniční kontrola. Obžalovaná na to doslova uvádí: „proč jste mi tohleto udělali". Poté již probíhá následná silniční kontrola a je slyšet další komunikace obžalované s policisty.

5. Obecně považuje soud za vhodné uvést, že ustanovení § 274 trestního zákoníku chrání život, zdraví lidí a majetek před ohrožením určitého druhu, zejména pocházejícím z činností konaných pod vlivem návykové látky. Toto ustanovení zakazuje vykonávat určitou činnost ve stavu vylučujícím způsobilost, kterou si pachatel přivodil vlivem návykové látky. Ze zákonných znaků, zejména z dikce „by mohl ohrozit", vyplývá, že trestný čin ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 je spáchán provedením zakázaného jednání, které má obecně nebezpečnou povahu, avšak od obecného nebezpečí ve smyslu § 272 nebo 273 trestního zákoníku se vedle rozsahu ohrožení liší též tím, že nebezpečí chráněným zájmům nemusí konkrétně a bezprostředně hrozit, stačí i jen vzdálená možnost poruchy, daná již tím, že pachatel vykonal určitou činnost. Jedná se proto o ohrožovací delikt. Za takovou typickou činnost se považuje řízení motorového vozidla, která vyžaduje schopnost soustředění, správných a včasných vjemů a pohotových reakcí na situaci vznikající v dopravním provozu. Objektem trestného činu ve smyslu § 337 trestního zákoníku je zájem na řádném výkonu rozhodnutí soudů a dalších orgánů veřejné moci a na vykázání, které se podle novelizované úpravy již neděje rozhodnutím, ale pouze opatřením. Trestněprávní ochrana je tímto ustanovením poskytována nejen řádnému výkonu pravomocných rozhodnutí, ale též výkonu rozhodnutí, která v době činu sice nebyla pravomocná, ale byla vykonatelná. Rozhodnutím se zde myslí nejen rozhodnutí ve formálním smyslu, např. rozsudek v trestním nebo v občanském soudním řízení, ale i rozhodnutí v materiálním smyslu, např. rozhodnutí ve správním řízení. U obou uvedených trestných činů zákonodárce vyžaduje z hlediska subjektivní stránky úmyslnou formu zavinění podle § 15 trestního zákoníku, kdy se však nevyžaduje úmysl přímý ve smyslu § 15 odstavec 1 písmeno a) trestního zákoníku (pachatel chtěl způsobem uvedeným v trestním zákoně porušit nebo ohrozit zájem chráněný tímto zákonem), ale postačí i úmysl nepřímý ve smyslu § 15 odstavec 1 písmeno b) trestního zákoníku (pachatel věděl, že svým jednáním může porušení ohrožení nebo ohrožení způsobit, a pro případ, že je způsobí, byl s tím srozuměn). Zavinění je obligatorním znakem subjektivní stránky trestného činu a je chápáno jako vnitřní psychický vztah pachatele k podstatným složkám trestného činu, jež musí být dán v době činu. Zavinění je vybudováno na složce vědění (intelektuální), která zahrnuje vnímání pachatele, tj. odraz předmětů, jevů a procesů

ve smyslových orgánech člověka, jakož i představu předmětů a jevů, které pachatel vnímal dříve, nebo ke kterým dospěl svým úsudkem na základě znalostí a zkušeností, a na složce vůle zahrnující především chtění nebo srozumění, tj. v podstatě rozhodnutí jednat určitým způsobem se znalostí podstaty věci. Jestliže pachatel rozhodné skutečnosti nechce, ani s nimi není srozuměn, není tu žádný volní vztah. Jak složka vědění, tak i složka volní nemusí zcela přesně odpovídat objektivní realitě, nemusí vždy zcela přesně odrážet skutečnosti příslušnými ustanoveními zvláštní části trestního zákoníku předpokládané a nemusí se vztahovat ke všem podrobnostem, které jsou pro daný čin charakteristické. Postačí, když skutečnosti spadající pod zákonné znaky skutkové podstaty uvedené ve zvláštní části trestního zákoníku jsou zahrnuty v představě pachatele alespoň v obecných rysech. Současně platí, že závěr o zavinění, zda na straně pachatele je dáno zavinění a v jaké formě je nepochybně závěrem právním. Zavinění má dvě formy, úmysl (§ 15) a nedbalost (§ 16). Platí, že závěr o zavinění musí být podložen výsledky dokazování a musí z nich logicky vyplynout (srov. R 19/1971), kdy okolnosti subjektivního charakteru lze zpravidla dovozovat toliko nepřímo z okolností objektivní povahy, z nichž je možno podle zásad logického myšlení usuzovat na vnitřní vztah pachatele k porušení nebo ohrožení zájmů chráněných trestním zákonem [srov. například zprávy Nejvyššího soudu ČSSR ze dne 30. 10. 1973, sp. zn. Tpjf 51/72, a ze dne 16. 6. 1976, sp. zn. Tpjf 30/76 (uveřejněné pod č. 62/1973 a 41/1976 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek), usnesení Nejvyššího soudu ze dne 19. 5. 2010, sp. zn. 8 Tdo 394/2010, rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 18. 10. 2001, sp. zn. 5 Tz 225/2001, či usnesení Ústavního soudu ze dne 18. 12. 2013, sp. zn. IV. ÚS 2728/12]. O zavinění ve formě nepřímého úmyslu se podle § 15 odstavec 1 písmeno b) trestního zákoníku jedná tehdy, pokud pachatel věděl, že svým jednáním může takové porušení nebo ohrožení způsobit, a pro případ, že je způsobí, byl s ním srozuměn. Srozumění pachatele u nepřímého úmyslu vyjadřuje aktivní volní vztah pachatele k způsobení následku relevantního pro trestní právo, čímž je míněna vůle, jež se projevila navenek, tj. chováním pachatele. Způsobení takového následku však není přímým cílem pachatele, ani nevyhnutelným prostředkem (přímo ho nechce), neboť pachatel sleduje svým záměrem cíl jiný, který může být z hlediska trestního práva jak cílem relevantním, tak i cílem nezávadným. Přitom je však pachatel vždy srozuměn s tím, že realizace tohoto cíle předpokládá způsobení následku významného pro trestní právo, avšak tento následek je nechtěným, pouze vedlejším následkem jednání pachatele, s kterým je však srozuměn. Na takové srozumění pak při uvedeném aktivním kladném vztahu k zamýšleným či vážně zvažovaným reálným skutečnostem na podkladě rozhodných okolností usuzujeme z toho, že pachatel nepočítal s žádnou konkrétní okolností, která by mohla zabránit následku, který si pachatel představoval jako možný, a to ať už by šlo o jeho vlastní zásah, nebo o zásah někoho jiného. Srozuměním se rozumí i smíření pachatele s tím, že způsobem uvedeným v trestním zákoně může porušit nebo ohrozit zájem chráněný takovým zákonem. Při eventuálním úmyslu pachatel tedy svým jednáním zásadně míří na jiný účel, jehož nedosáhne jinak než tím, že zřejmě – in eventum (nikoli nutně, pak by šlo o úmysl přímý, poněvadž pokud pachatel považuje následek za nutný, nutně ho také chce) dojde k porušení nebo ohrožení určitého právního statku, zákonem chráněného, zásadně tedy při uvedeném aktivním kladném vztahu k zamýšleným či vážně zvažovaným reálným skutečnostem na podkladě znalosti rozhodných okolností nepočítal s žádnou konkrétní okolností, jež by následku, který si představoval jako možný, mohla zabránit. Jinak vyjádřeno, způsobení takového následku není přímým cílem pachatele, ale ani z hlediska psychického nazírání pachatele nutným výsledkem jeho jednání, neboť sleduje svým záměrem účel nebo cíl jiný, který může být z hlediska trestního práva jak účelem nebo cílem relevantním, tak i účelem či cílem nezávadným, přitom je však pachatel vždy přinejmenším smířen s tím, že realizace tohoto účelu nebo cíle zřejmě in eventum předpokládá způsobení následku významného pro trestní právo, avšak tento následek je nechtěným, zpravidla pouze vedlejším následkem jednání pachatele, který je s ním srozuměn (srov. například usnesení Nejvyššího soudu ze dne 17. 2. 2016, sp. zn. 5 Tdo 1467/2015, či ze dne 24. 11. 2010, sp. zn. 5 Tdo 1272/2010). Pro eventuální úmysl postačuje pouhá představa možnosti výsledku, kterou pachatel uskutečnil svým

jednáním. (srov. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 26. 8. 2014, sp. zn. 4 Tdo 1010/2014). Existenci zavinění ve formě eventuálního úmyslu lze dovodit nejen z jednání pachatele vyjádřeného ve skutkové větě, ale i z ostatních rozhodných skutkových okolností v popisu skutku.

6. Po vyhodnocení všech důkazů dospěl Okresní soud v České Lípě k závěru, že sice formálně došlo k naplnění znaků obou zažalovaných přečinů, nicméně ani u jednoho z těchto přečinů nebyla obžalovanou naplněna subjektivní stránka uvedených trestných činů, tedy že by jednala v úmyslu přímém ve smyslu § 15 odstavec 1 písmeno a) trestního zákoníku (jako pachatelka chtěla způsobem uvedeným v trestním zákoně porušit nebo ohrozit zájem chráněný tímto zákonem), či v úmyslu nepřímém ve smyslu § 15 odstavec 1 písmeno b) trestního zákoníku (jako pachatelka věděla, že svým jednáním může porušení ohrožení nebo ohrožení způsobit, a pro případ, že je způsobí, byla s tím srozuměna). U obžalované [redacted] nebyl soudem shledán ani úmysl přímý, ani úmysl nepřímý, neboť nebylo prokázáno, že by před příjezdem policejní hlídky motorové vozidlo vůbec řídila, či s ním jinak manipulovala. Jediné, co bylo prokázáno, že při příjezdu policistů z hlídky OHS obžalovaná ve vozidle, které nebylo nastartované, seděla a jevila známky opilosti. Nakonec totéž plyne i z výpovědi svědka [redacted] který s obžalovanou byl v kontaktu jen o několik minut dříve. Rozhodně nijak nebyla vyvrácena ani vyloučena obhajoba obžalované, že ve svém vozidle pouze seděla a popíjela alkohol, ale současně, že sama s vozidlem neměla v úmyslu nikam odjet, ani s vozidlem nijak nemanipulovala, protože věděla, že má zákaz řízení a navíc byla opilá. Faktem, který byl jistě prokázán, je, že vozidlo značky [redacted] bylo v řadě ostatních vozů zaparkováno tak, že obrysem vyčnívalo do silnice, ale kdo takovým způsobem, který zaujal svědka [redacted] i policisty, vozidlo na místo zaparkoval, již prokázáno nebylo. Nebylo tedy prokázáno, že takto vozidlo zaparkovala obžalovaná, která měla zákaz řízení a byla pod vlivem alkoholu. Naopak bylo ze všech provedených důkazů na jisto postaveno, že obžalovaná [redacted] zjevně motorové vozidlo řídila až poté, co se na místo, kde vozidlo nenastartované a špatně zaparkované v klidu stojící, přijela hlídka OHS [redacted] a obžalovaná, která seděla na místě řidičky a policistům předložila jen kartičku pojištěnce, jako doklad své totožnosti, vyhověla opakovaným výzvám policisty – svědka [redacted] dokonce i s výstrahou použití donucovacích prostředků, aby z místa odjela. Skutečnost, že obžalovaná policistům nesdělila, že nemůže řídit, protože je pod vlivem alkoholu a má zákaz činnosti, nepochybně souvisela s tím, že vliv alkoholu naměřený dechovým analyzátorem v krvi obžalované [redacted] byl velmi značný. Obžalovaná se nacházela ve stavu těžké opilosti, neboť přístrojem u ní bylo naměřeno nejméně 2,78 g/kg alkoholu v krvi. Tomuto objektivně provedenému proměření podle názoru soudu zjevně odpovídá i velmi úsporná a nezřetelná komunikace obžalované, která jen reaguje na otázky či výzvy policisty krátkými odpověďmi. Alkohol proto měl zjevně vliv na to, že obžalovaná [redacted] v podstatě adekvátně nebyla schopna reagovat. I přesto je na audiozáznamu komunikace obžalované se svědkem [redacted] zachyceno, když obžalovaná několikrát zmiňuje, že se bojí z místa odjet a svědka se dokonce ptá, zda odjet může. Obžalovaná se zjevně podrobila tomu, co po ní policista opakovanč požadoval, neboť pro ni představoval autoritu, které nechtěla odporovat, a vzhledem ke své opilosti mu nebyla schopna vysvětlit, proč není možné, aby řídila své motorové vozidlo. Všichni policisté z hlídky a hlavně svědek [redacted] jako [redacted] hlídky OHS přitom z toho, co věděli od operačního důstojníka i z toho, co viděli na místě prvotní kontroly u stojícího a nenastartovaného motorového vozidla značky [redacted] kde seděla na místě řidiče obžalovaná, respektive mohli vnímat, měli učinit jediný možný závěr, že po obžalované [redacted] není vhodné a vlastně ani možné žádat, či ji dokonce nutit, aby s motorovým vozidlem odjela. Přesto policejní hlídka postupovala opačně a obžalovaná následně na její pokyn s vozidlem vykonala krátkou jízdu v řádu několika desítek metrů, a když poté byla podrobena kontrole, bylo zjištěno, že je jako řidička pod vlivem alkoholu a navíc má platně vysloven zákaz řízení všech motorových vozidel.

7. Pro absenci subjektivní stránky trestného činu proto soud obžalovanou [redacted] návrhu na potrestání zprostil ve smyslu § 226 písmeno b) trestního řádu.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno do **osmi** dnů od jeho doručení, prostřednictvím Okresního soudu v České Lípě, podat odvolání, o kterém by pak rozhodoval Krajský soud v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci.
Odvolání může podat státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícímu rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být ve lhůtě osmi dnů od doručení opisu rozsudku nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu I. stupně podle § 251 trestního řádu také odůvodněno tak, aby bylo patrno, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen uvést, zda odvolání podává, byť zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Odvolání je třeba doručit **ve trojím vyhotovení**.

Toto právo nenáleží osobám, které se ho výslovně vzdaly.

Česká Lípa 22. června 2022

Mgr. Milan Vencl v. r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Pešková.

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v České Lípě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Milana Vencla a přísedících Naděždy Vejvodové a Mgr. Ireny Borovcové v hlavním líčení konaném dne 12. července 2023 v České Lípě,

takto:

Obžalovaní:

1. [redacted]

a

2. [redacted]

jsou vinni, že

obžalovaný [redacted]

1. [redacted] dne 29. 1. 2023 v době kolem 04:40 hodin řídil po ulici [redacted] v [redacted] ve směru na [redacted] motorové vozidlo [redacted], registrační značky [redacted], přestože před jízdou požil alkohol, což ovlivňovalo jeho schopnosti do té míry, že nemohl bezpečně ovládat vozidlo, když dechovou zkouškou provedenou u něj téhož dne v čase 04:40, 04:48 a 04:55 hodin byla zjištěna koncentrace alkoholu v krvi 1,91‰, 1,73‰, resp. 1,39‰, toxikologickým rozborem krve ze vzorku odebraného v čase 05:55 hodin byla zjištěna koncentrace alkoholu v krvi obviněného 1,72 g/kg,

Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Pešková.

obžalovaný [redacted]

2. dne 29. 1. 2023 v době kolem 04:40 hodin při silniční kontrole prováděné na ulici [redacted] v [redacted] policisty obvodního oddělení Policie ČR v [redacted] - [redacted] osobní evidenční číslo: [redacted] a [redacted] osobní evidenční číslo: [redacted] v úmyslu vyhnout se postihu za řízení motorového vozidla pod vlivem alkoholu a dalším úkonům prováděným policisty z úřední povinnosti, nabízel obviněný [redacted] sedící na místě spolujezdce vpředu, policistovi [redacted] čtyři bankovky po 50 Euro, natahoval se přes řidiče, obviněného [redacted] podával policistovi [redacted] peníze se slovy „gešenk", „prezent", „ic gut, wi wil drajf", současně gesty naznačoval, aby si policista peníze vzal a oni mohli jet dál, obviněný [redacted] tomu přikyvoval, následně si vzal peníze od [redacted] do ruky obviněný [redacted] a podával je policistovi [redacted] s gesty, aby si peníze vzal,

tedy

obžalovaný [redacted] **pod bodem 1)**

vykonával ve stavu vylučujícím způsobilost, který si přivodil vlivem návykové látky, činnost, při kterých by mohl ohrozit život nebo zdraví lidí nebo způsobit značnou škodu na majetku,

obžalovaný [redacted] **pod bodem 2)**

nabídnul úplatek jinému v souvislosti s obstaráváním věcí obecného zájmu, a spáchal čin vůči úřední osobě,

čímž spáchali

obžalovaný [redacted] **pod bodem 1)**

přečin ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odstavec 1 trestního zákoníku,

obžalovaný [redacted] **bodem 2)**

zločin podplacení podle § 332 odstavec 1, odstavec 2 písmeno b) trestního zákoníku,

a odsuzují se

1. obžalovaný [redacted]

podle § 274 odstavec 1 trestního zákoníku za použití § 80 odstavec 1, odstavec 2 trestního zákoníku k trestu vyhoštění v trvání **1 (jeden) rok.**

Podle § 73 odstavec 1, odstavec 3 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu **20 (dvaceti) měsíců.**

2. obžalovaný [redacted]

podle § 332 odstavec 2 trestního zákoníku za použití § 80 odstavec 1, odstavec 2 trestního zákoníku k trestu vyhoštění v trvání **1 (jeden) rok.**

Podle § 70 odstavec 2 písmeno a) trestního zákoníku se dále obžalovanému [redacted] ukládá trest **propadnutí věci**, a to 200 Euro, které jsou v současné době uložené na účtu č. [redacted] Policie ČR, Krajského ředitelství policie [redacted] kraje, se sídlem [redacted]

Naproti tomu

obžalovaný:

[redacted]

se podle § 226 písmeno b) trestního řádu

zprošťuje obžaloby, kterou mu bylo kladeno za vinu, že měl

dne 29. 1. 2023 v době kolem 04:40 hodin při silniční kontrole prováděné na ulici [redacted] v [redacted] policisty obvodního oddělení Policie ČR v [redacted] - [redacted] osobní evidenční číslo: [redacted] a [redacted] osobní evidenční číslo: [redacted] v úmyslu vyhnout se postihu za řízení motorového vozidla pod vlivem alkoholu a dalším úkonům prováděným policisty z úřední povinnosti, nabízel obviněný [redacted] sedící na místě spolujezdce vpředu, policistovi [redacted] čtyři bankovky po 50 Euro, natahoval se přes řidiče, obviněného [redacted] podával policistovi [redacted] peníze se slovy „gešenk", „prezent", „ic gut, wi wil drajf", současně gesty naznačoval, aby si policista peníze vzal a oni mohli jet dál, obviněný [redacted] tomu přikyvoval, následně si vzal peníze od [redacted] do ruky obviněný [redacted] a podával je policistovi [redacted] s gesty, aby si peníze vzal,

tedy, že měl

nabídnout úplatek jinému v souvislosti s obstaráváním věcí obecného zájmu, a spáchat čin vůči úřední osobě,

čímž měl spáchat

zločin podplacení podle § 332 odstavec 1, odstavec 2 písmeno b) trestního zákoníku,

neboť v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem.

Podle § 129 odstavec 2 trestního řádu se vyhotovuje **zjednodušený** rozsudek, který neobsahuje odůvodnění, neboť se obžalovaný [redacted] obhájkyně za obžalovaného [redacted] a státní zástupce po vyhlášení rozsudku vzdali práva odvolání a prohlásili, že netrvají na písemném vyhotovení odůvodnění rozsudku a obžalovaný [redacted] zároveň prohlásil, že si nepřeje, aby v jeho prospěch podaly odvolání jiné oprávněné osoby.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno do **osmi** dnů od jeho doručení, prostřednictvím Okresního soudu v České Lípě, podat odvolání, o kterém by pak rozhodoval Krajský soud v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci.

Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Pešková.

Odvolání může podat státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícímu rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Soudem přijaté prohlášení viny nelze odvolat. Skutečnosti uvedené v prohlášení viny nelze podle § 246 odst. 1 písm. b) trestního řádu napadat opravným prostředkem.

Odvolání musí být ve lhůtě osmi dnů od doručení opisu rozsudku nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu I. stupně podle § 251 trestního řádu také odůvodněno tak, aby bylo patrno, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen uvést, zda odvolání podává, byť zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Odvolání je třeba doručit **ve trojím vyhotovení**.

Toto právo nenáleží osobám, které se ho výslovně vzdaly.

Česká Lípa 12. července 2023

Mgr. Milan Vencl v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Pešková.

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v České Lípě rozhodl samosoudcem Mgr. Milanem Venclem v hlavním líčení konaném dne 15. června 2022 v České Lípě,

takto:

Obžalovaný:

[redacted]

je vinen, že

1. v úmyslu získat neoprávněný prospěch ve formě finanční prostředků pod záminkou výhodného investování uzavřel dne 26. 8. 2014 v [redacted] s [redacted] smlouvu o úvěru ve výši 66.000 Kč, na jejímž základě si od poškozené zapůjčil částku 66.000 Kč na dobu 12 měsíců, kterou se zavázal uhradit do 26. 8. 2015 s úročením v celkové výši 15 % a kterou mu poškozená zaslala na bankovní účet č. [redacted] kdy takto vylákané finanční prostředky dle předchozí domluvy s poškozenou neinvestoval, záměrně jí zatajil, že má řadu dalších nesplacených závazků, finanční prostředky si ponechal a užil pro vlastní potřebu, čímž způsobil poškozené [redacted] přímou škodou ve výši 66.000 Kč, na níž do současné doby nic neuhradil,

2. v úmyslu získat neoprávněný prospěch ve formě finanční prostředků pod záminkou výhodného investování uzavřel dne 3. 10. 2014 v [redacted] smlouvu o úvěru ve výši 134.000 Kč, na jejímž základě si od poškozené zapůjčil částku 134.000 Kč na dobu 12 měsíců, kterou se zavázal uhradit do 3. 10. 2015 s úročením v celkové výši 15 % a kterou mu poškozená zaslala dne 3. 10. 2014 na bankovní účet č. [redacted] kdy takto vylákané finanční prostředky dle předchozí domluvy s poškozenou neinvestoval, záměrně jí zatajil, že má

řadu dalších nesplacených závazků, finanční prostředky si ponechal a užil pro vlastní potřebu, zapůjčené finanční prostředky poškozené do současné doby nevyplatil, čímž způsobil poškozené [redacted] přímou škodou ve výši134.000 Kč, na níž do současné doby nic neuhradil,

3. v úmyslu získat neoprávněný prospěch ve formě finanční prostředků pod záminkou výhodného investování uzavřel dne 1. 12. 2014 na přesně nezjištěném místě s [redacted] písemnou smlouvu o úvěru - investici, investiční zhodnocení finančních prostředků, ve výši 100.000 Kč, na jejímž základě si od poškozeného zapůjčil částku 100.000 Kč na dobu 24 měsíců, kterou se zavázal uhradit do 1. 12. 2016 s úročením v celkové výši 10 % a kterou mu poškozený zaslal na bankovní účet č. [redacted] kam byly připsány dne 5. 12. 2014, kdy takto vylákané finanční prostředky dle předchozí domluvy s poškozeným neinvestoval, záměrně mu zatajil, že má řadu dalších nesplacených závazků, finanční prostředky si ponechal a užil pro vlastní potřebu, čímž způsobil poškozenému [redacted] přímou škodou ve výši 100.000 Kč, na níž do současné doby nic neuhradil,

4. v úmyslu získat neoprávněný prospěch ve formě finanční prostředků pod záminkou výhodného investování uzavřel dne 17. 12. 2014 v [redacted] smlouvu o úvěru - investici, investiční zhodnocení finančních prostředků, ve výši 80.000 Kč, na jejímž základě si od poškozené zapůjčil částku 80.000 Kč na dobu 24 měsíců, kterou se zavázal uhradit do 9. 12. 2016 s úročením v celkové výši 10 %, kterou mu poškozená zaslala na bankovní účet č. [redacted] kam byly připsány dne 11. 12. 2014, kdy takto vylákané finanční prostředky dle předchozí domluvy s poškozenou neinvestoval, záměrně jí zatajil, že má další doposud neuhrazené závazky, finanční prostředky si ponechal a užil pro vlastní potřebu, čímž způsobil poškozené [redacted] přímou škodou ve výši 80.000 Kč, na níž do současné doby nic neuhradil,

5. v úmyslu získat neoprávněný prospěch ve formě finanční prostředků, pod záminkou výhodného investování uzavřel dne 18. 7. 2016 v [redacted] smlouvu o úvěru - investici, investiční zhodnocení finančních prostředků, ve výši 300.000 Kč, na jejímž základě si od poškozené zapůjčil částku 300.000 Kč na dobu 24 měsíců, kterou se zavázal uhradit do 1. 8. 2018 s úročením v celkové výši 10 %, kterou mu [redacted] zaslala na bankovní účet č. [redacted] kam byly připsány dne 27. 7. 2016, kdy takto vylákané finanční prostředky dle předchozí domluvy s poškozenou neinvestoval, záměrně jí zatajil, že má řadu dalších nesplacených závazků, finanční prostředky si ponechal a užil pro vlastní potřebu, [redacted] přímou škodu ve výši 300.000 Kč, na níž do současné doby nic neuhradil,

6. v úmyslu získat neoprávněný prospěch ve formě finanční prostředků pod záminkou výhodného investování uzavřel dne 1. 9. 2017 na přesně nezjištěném místě s [redacted] písemnou smlouvu o úvěru - investici, investiční zhodnocení finančních prostředků, ve výši 100.000 Kč a dále i ústní smlouvu na zhodnocení další částky 100.000 Kč, na jejichž základě si od poškozeného zapůjčil částku v celkové výši 200.000 Kč na dobu 24 měsíců, kterou se zavázal uhradit do 1. 9. 2019 s úročením v celkové výši 15 %, kterou mu poškozený zaslal na bankovní účet č. [redacted] kam byly připsány dne 4. 9. 2017, kdy takto vylákané finanční prostředky dle předchozí domluvy s poškozeným neinvestoval, záměrně mu zatajil, že má další doposud nesplacené závazky, finanční prostředky si ponechal a užil pro vlastní potřebu, čímž poškozenému [redacted]

Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Pešková.

[redacted], přímou škodou ve výši 200.000 Kč, na níž dne 18. 4. 2019 uhradil 100.000 Kč,

tedy

ad 1. – 4., ad 5., ad 6.
sebe obohatil tím, že uvedl někoho v omyl, zamlčel podstatné skutečnosti a způsobil tak na cizím majetku větší škodu,

čímž spáchal

tři přečiny podvodu podle § 209 odstavec 1, odstavec 3 trestního zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 209 odstavec 3 trestního zákoníku za použití § 43 odstavec 1 trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **18 (osmnáct) měsíců.**

Podle § 81 odstavec 1 trestního zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá a podle § 82 odstavec 1 trestního zákoníku se stanoví zkušební doba v trvání **30 (třicet) měsíců.**

Podle § 82 odstavec 2 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá, aby ve zkušební době vedl řádný život a aby podle svých sil nahradil škodu, kterou trestným činem způsobil.

Podle § 228 odstavec 1 trestního řádu je obžalovaný povinen zaplatit na náhradu škody těmto poškozeným:

- [redacted] částku ve výši **200 000 Kč.**
- [redacted] částku ve výši **200 000 Kč.**
- [redacted] částku ve výši **380 000 Kč.**
-

Podle § 229 odst. 2 trestního řádu se zbytky uplatněných nároků na náhradu škody se odkazují na řízení ve věcech občanskoprávních tito poškození:

- [redacted]
-

Naproti tomu se obžalovaný:

[redacted]

podle § 226 písmeno b) trestního řádu zprošťuje obžaloby, kterou mu bylo kladeno za vinu, že měl

v úmyslu získat neoprávněný prospěch ve formě finanční prostředků pod záminkou výhodného investování uzavřel dne 8. 2. 2016 v [redacted] písemnou smlouvu o úvěru ve

výši 300.000 Kč, na jejímž základě si od poškozeného zapůjčil částku 300.000 Kč na dobu 24 měsíců, kterou se zavázal uhradit do 8. 2. 2018 s úročením v celkové výši 17 %, kterou mu poškozený zaslal na bankovní účet č. [redacted] kam byla připsána ve dvou platbách, a to dne 5. 2. 2016 částka 150.000 Kč a dne 16. 2. 2016 částka 150.000 Kč, přičemž poškozenému záměrně zatajil, že má řadu dalších nesplacených závazků, finanční prostředky si ponechal a užil pro vlastní potřebu, čímž způsobil poškozenému [redacted] přímou škodou ve výši 300.000 Kč, na níž do současné doby nic neuhradil,

tedy, že měl

sebe obohatit tím, že uvedl někoho v omyl, zamlčel podstatné skutečnosti a způsobil tak na cizím majetku větší škodu,

čímž měl spáchat

přečin podvodu podle § 209 odstavec 1, odstavec 3 trestního zákoníku,

neboť v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem.

Odůvodnění:

1. Okresní soud v České Lípě po provedení několika hlavních líčení dospěl k závěrům, které jsou vyjádřeny ve výrocích tohoto rozsudku.

2. **Obžalovaný** [redacted] odmítl, že by se dopustil trestné činnosti. Zdůraznil, že jednotliví lidé mu nabídli peníze, které sami neuměli zhodnotit. Tyto peníze měly být zhodnoceny nadstandardně v rámci jeho podnikání. Nikoho z poškozených neuvedl v omyl, vždy byl k dispozici na stejné adrese, telefonu i e-mailu. Podnikatelský záměr se však prodloužil, a proto nabídl lidem za posečkání další prémii se zhodnocením. K dotazům soudu, aby se vyjádřil k jednotlivým jednáním popsaným v obžalobě pod body 1. – 7. uvedl, že popis těchto jednání souhlasí. Jeho podnikatelský záměr měl nadstandardní ziskovost, a proto předpokládal, že svěřené peníze lidem vrátí. Podnikatelský záměr je zaměřen na [redacted] přičemž se jedná o zcela unikátní zařízení. Bohužel došlo k problému s jedním z investorů, a proto se včas nedostal k předpokládaným ziskům. K datu výpovědi před soudem (hlavní líčení konané dne 11. 11. 2021) obžalovaný výslovně uvedl, že má připraveny nové nabídky pro potencionální kupce zařízení a mělo by dojít k uzavření příslušných smluv. Obžalovaný dále potvrdil, že smlouvy, které jsou popsány v obžalobě, skutečně s jednotlivými poškozenými uzavřel. Ze smluv bylo uvedeno několik civilních soudních sporů. Jeden z poškozených byl vyplacen. Druhé poškozené – svědkyni [redacted] bude zaplacena vysouzená částka do konce roku 2021. Obžalovaný v této souvislosti vypověděl, že s jednotlivými poškozenými uzavřel dohody, že do konce roku 2021, maximálně do prvních dvou měsíců roku 2022 dostanou zpět všechny své peníze ještě s bonusem za zpoždění. K doplňujícím dotazům obžalovaný vypověděl, že dohody o prodloužení splatnosti jednotlivých pohledávek byly pouze v ústní formě, protože všechny poškozené dobře zná. Jednalo se tedy o ústní dohody s výplatou do konce roku 2021, a to včetně poškozených [redacted] a [redacted] Civilní soud, který byl veden mezi ním a poškozenou [redacted] byl ukončen smírem. Dále obžalovaný uvedl, že celé jeho podnikání je velký projekt, na který potřeboval hodně peněz. Aktuálně podniká jako [redacted] společně s dalším partnerem. Je přesvědčen, že podnikání bude generovat velké zisky. V této souvislosti obžalovaný vysvětloval etapy svého podnikání, kdy v roce 2020 se musel

rozejít s bývalými partnery, ale aktuálně je podle jeho názoru podnikání na dobré cestě. O svém projektu informoval všechny poškozené včetně paní [redacted] za kterou byl třikrát v [redacted] K datu výpovědi před soudem obžalovaný rovněž uvedl, že poškozenému [redacted] uhradil asi třetinu peněz, poškozenému [redacted] zaplatil asi 850 000 Kč, tedy o 45 % zvýšil jeho vklad, a nevidí problém takto postupovat i nadále. S poškozeným [redacted] je proto zcela vyrovnán. K dalším dotazům obžalovaný vypověděl, že finanční prostředky od jednotlivých poškozených použil na financování svých projektů. Zpočátku bylo třeba zaplatit různé analýzy, nákupy zařízení apod. Kromě těchto peněz investoval i svoje vlastní prostředky. S novým partnerem podepsal smlouvu o spolupráci, kterou také soudu předložil. Aktuální společnost, se kterou spolupracuje, se jmenuje [redacted] Jednatelé této společnosti jsou [redacted] a [redacted] zná dlouhodobě a novou spolupráci navázali v září roku 2020. Připravují minimálně jednu nebo dvě zakázky pro tuzemské zájemce a také zakázky pro zahraničí. Obžalovaný dále uvedl, že skutečně předpokládá, že vše vyřeší nejpozději do konce roku 2021, maximálně do února 2022. Zopakoval, že poškozený [redacted] dostal asi 45 % navíc a ostatní poškození dostali nabídku zhodnocení svých investic na 10 – 17 % a při pozdějším prodloužení jim slíbil ještě další bonus. Obžalovaný závěrem uvedl, že se podle jeho názoru nejednalo o žádný podvod, protože peníze získal od svých známých, které by si nedovolil podvést. Některé z nich zná [redacted] let, nevidí proto jediný důvod, proč by je měl podvádět. K listinám, zejména ke smlouvě, kterou obžalovaný sám předložil při hlavním líčení, doplnil, že vypověděl smlouvu s bývalým partnerem, protože usoudil, že se stal obětí podvodu a navíc byl bývalým partnerem zcela vyloučen z určitých obchodních jednáních.

3. Před soudem byli jako svědci vyslechnuti poškození [redacted] a svědek [redacted] Za souhlasu státního zástupce a obžalovaného byl přečten protokol o výslechu svědka [redacted] **Svědkyně** [redacted] vypověděla, že obžalovaného zná jako bývalého kolegu z práce asi více jak [redacted] let. Obžalovaný jí nabídl [redacted] konkrétně v roce 2014 jí nabídl výhodnou investici se zhodnocením asi 15 %. V tomto duchu také podepsali smlouvu. Jednalo se o částku 66 000 Kč a dále 134 000 Kč, tedy celkem 200 000 Kč. Protože smlouvu považovala za výhodnou, došlo k jejímu prodloužení asi v roce 2016 a peníze měly být vyplaceny v srpnu 2018, ale nic nedostala. Na konkrétní dotaz svědkyně uvedla, že mělo jít o investici do nějakých [redacted] na podrobnosti se neptala. V té době o podnikání obžalovaného nic bližšího nevěděla, jen to, že se věnuje [redacted] Dále vypověděla, že urgovala u obžalovaného platbu telefonicky nebo e-mailem a asi dvakrát se sešli v jeho kanceláři. Nejprve nevěděla, že její finance budou použity na soukromé podnikání obžalovaného, to zjistila asi až v roce 2018. Poté jí obžalovaný říkal, že jeho firma nefunguje tak, jak předpokládal, pak přišel covid, ale říkal jí, že smlouvu prodlouží, že prostě o své peníze nepřijde. Naposledy se sešli asi měsíc před datem výslechu svědkyně u soudu (hlavní líčení dne 11. 11. 2021), kdy jí obžalovaný ubezpečil, že firma začíná fungovat, že má různé zájemce a že do konce roku dostane peníze i se zhodnocením. K dalším dotazům, zda od roku 2014 jí bylo něco splaceno, anebo zda jí obžalovaný sdělil, v jaké je finanční situaci, uvedla, že nic takového nevěděla a nic zaplaceno nebylo. V této souvislosti připustila, že pokud by měla podobné informace, tedy kdyby věděla, že obžalovaný má sám různé pohledávky, tak by asi peníze neinvestovala, ale o ničem takovém nevěděla. Nevěděla, zda by se rozhodla investovat do podnikání obžalovaného, ale asi by takovou investici považovala za riskantní. K dalším dotazům svědkyně uvedla, že celou dobu se obžalovaný před ní nijak neskrýval, byli v kontaktu, ale peníze jí stále nevrátil, jen se snažil vysvětlit, proč tomu tak je. **Svědkyně** [redacted] vypověděla, že jí obžalovaný [redacted] nabídl prostřednictvím internetového portálu [redacted] investici do [redacted] Prošli spolu asi 100 otázek a poté na jeho radu investovala celoživotní úspory na důchod, tedy částku 300 000 Kč. Z této investice vytěžila asi jen 3 500 Kč. Poté jí obžalovaný nabídl, že by mohla získat větší procenta, když částku 300 000 Kč převede na jeho účet. Obžalovaný jí slíbil, že do 2 let vydělá 10 % z investice. Proto poté ještě přidala dalších 80 000 Kč. Vše bylo písemně potvrzeno. Asi po 2 letech se nic nedělo. To, že peníze použil

obžalovaný na své podnikání, zjistila až z policejního spisu. Když začala urgovat peníze, obžalovaný jí říkal, aby posečkala, že peníze ještě nemůže vrátit a za každý měsíc po uplynutí 2 let jí sliboval částku 5 000 Kč. Proto ještě vyčkávala asi půl roku, ale pak žádala osobní schůzku. S obžalovaným se setkala v únoru před 2 lety od data výslechu, předtím probíhala jednání u svědkyně doma. Nakonec v srpnu 2019 podala trestní oznámení. Dále svědkyně vypověděla, že na policii se dozvěděla, že nebyla podvedena jenom ona sama, ale že obžalovaný dlužil i dalším subjektům. Obrátila se i na právníka. Obžalovaný vždy sliboval, že peníze dodá do určitého termínu, naposledy že do prosince 2021 uhradí 380 000 Kč a do února 2022 dalších 165 000 Kč. Nic z toho se však nestalo. Svědkyně zdůraznila, že obžalovaný neustále disponuje jejími penězi, a to přitom ona sama je na tom finančně velmi špatně, platí vysoké částky za pobyt manžela v [redacted] a na živobytí jí zůstává jen částka 3 500 Kč měsíčně. K doplňujícím dotazům svědkyně uvedla, že souhlasí vše, co je popsáno státní zástupkyní v obžalobě pod body 4. a 6. s tím, že zpět nedostala z investice ani korunu. U prvního jednání s obžalovaným byl i přítomen i její manžel, který později onemocněl. Obžalovanému důvěřovala. Věřila, že získá 10 % z investice navíc. Nyní svou důvěru hodnotí jako naivní. Původně investovala na radu obžalovaného v [redacted] když obžalovaný působil jako [redacted] Neměla žádné podezření, myslela si, že je [redacted] v nějaké společnosti. S obžalovaným se seznámila náhodně v roce 2014, než došlo k uzavření jednotlivých smluv. Obžalovaný jí říkal, že je [redacted] Nevěděla nic o tom, že by obžalovaný podnikal v nějaké firmě na [redacted] To vše se dozvěděla až z trestního spisu. Kdyby měla tyto informace, nikdy by mu peníze na jeho podnikání nedala. Předpokládala, že peníze budou uložené na nějakém, účtu na dobu 2 let, něco jako v bance. Když vypršela platnost smlouvy, ozvala se a obžalovaný reagoval tak, že ještě není vhodná doba na vrácení peněz a chtěl, aby počkala, že za každý měsíc dostane navíc 5 000 Kč. Poté obžalovaného neustále kontaktovala a žádala bližší vysvětlení. Obžalovaný jí neříkal, jak s jejími penězi naložil. Až asi před 2 lety jí ukazoval nějakou vizitku, ze které pochopila, že začíná podnikat. V té chvíli jí to celé připadalo nějaké zvláštní. Skutečnost, že zaplatí vše, co jí dluží, obžalovaný slíbil také někde u soudu v [redacted] Právníkům, ale dala vědět, že nic zaplaceno nebylo, a proto dala pokyn ke spuštění exekuce. K dalším dotazům svědkyně uvedla, že na počátku jednání mezi ní a obžalovaným byl přítomen i její manžel, ale zdravotní stav manžela je velice špatný a je ráda, že ji manžel [redacted] Navíc v rodině měla finance na starosti většinou sama. Obžalovaný i na policii říkal, že je vše zbytečné, aby se nebála, že peníze dostane, ale to se dosud nestalo. **Svědek** [redacted] vypověděl, že obžalovaného zná více jak [redacted] let a kdyby to bylo jinak, tak by mu peníze vůbec nepůjčil. Peníze, které obžalovanému půjčil, se měly týkat zpracování nějakých [redacted] Proto se nepovažuje za poškozeného, protože s obžalovaným má uzavřené notářsky ověřené smlouvy. K dotazům svědek potvrdil, že k uzavření smlouvy došlo tak, jak je popsáno v obžalobě pod bodem 5. Svědek zopakoval, že obžalovaného zná dlouho a rozhodně ho nepovažuje za žádného podvodníka. Z investice do podnikání obžalovaného předpokládal, že zrealizuje zisky, až se mu začne dařit. Neví nic o tom, že by proti obžalovanému byly vedeny nějaké exekuční řízení. Vůbec ho nenapadlo, že by investice byla nějak problematická. Věděl o tom, že do celého projektu je zapojen také významný [redacted] jako garant. Věděl rovněž o problémech se zpožděním celého projektu. S obžalovaným je stále v kontaktu a podle dalších smluv by mu obžalovaný měl veškeré peníze postupně vrátit. V tomto směru také uzavřeli splátkový kalendář. **Svědek** [redacted] na policii vypověděl, že obžalovaný [redacted] je [redacted] jeho [redacted] ale přesto k věci vypovídat bude a souhlasí s trestním stíháním obžalovaného. Svědek dále k dotazům potvrdil, že dne 5. 12. 2014 a dne 4. 9. 2017 zaslal na účet obžalovaného [redacted] částky 100 000 Kč a 200 000 Kč. Šlo o investice, které měly být obžalovaným zhodnoceny na základě smluv ze dne 1. 12. 2014 a 1. 9. 2017. Obě smlouvy byly na stejnou částku 100 000 Kč, ale ve druhém případě částku navýšil na 200 000 Kč na základě ústní domluvy s obžalovaným. Obžalovaný sliboval, že peníze zhodnotí nějakým výhodným převodem na Eura. Peníze měly být zhodnocovány po dobu 2 let a pak vyplaceny s úrokem 10, respektive 15 %. Splatnost první smlouvy byla 2 roky a obžalovaný sám navrhoval

její prodloužení s 15 % úrokem, s čímž svědek souhlasil. Svědek také uvedl, že sám obžalovaného původně oslovil, zda by mu neporadil nějakou výhodnou investici, aby peníze jen neležely v bance. Věděl, že obžalovaný je [redacted] Svědek dále vypověděl, že obžalovaný mu vrátil na účet částku 100 000 Kč, kdy svědek mu dokonce navrhoval, že mu odpustí úroky, pokud vrátí všechny peníze. Vrácení zbylých peněz pořád jen slibuje, ale nic dalšího již nezaplatil. Poslední slib zaplacení peněz bylo do května roku 2020. K dotazům svědek uvedl, že obžalovaný mu nevysvětloval, jakým způsobem měl zapůjčené peníze zhodnotit. Peníze byly poskytnuty na dobu 2 let. O tom, že má obžalovaný [redacted] nějaké [redacted] firmy, se dozvěděl až později, kdy vymáhal své peníze, v době půjčky o podnikání obžalovaného v těchto firmách nic nevěděl a pokud by ho obžalovaný informoval, že chce peníze investovat tímto způsobem, tak by mu peníze nikdy nepůjčil. Předpokládal, že investice budou např. do [redacted] nikoliv do vlastního podnikání obžalovaného. Obžalovaný měl být pouze garantem takovýchto investic. Obžalovaný mu rovněž zatajil, že by měl nějaké další závazky, naopak si myslel, že finanční situace obžalovaného je velmi dobrá. Vycházel z toho, že obžalovaný má pěkný dům a má dvě osobní auta. Obžalovaný se nikdy nezmínil, že splácí nějakou hypotéku, nebo úvěry, v takovém případě by mu žádné peníze nikdy nepůjčil. O existenci společnosti [redacted] mu obžalovaný nikdy nic neřekl. O společnosti se dozvěděl sám, když pátral na internetu poté, co obžalovaný nesplácel své závazky. **Svědek** [redacted] při hlavním líčení vypověděl, že obžalovaného zná, neboť pro něho obžalovaný [redacted] Potkali se při projektu firmy [redacted] jejímž majitelem byl obžalovaný. Obžalovaný byl podveden svým bývalým společníkem, a proto čekal, až vyprší smlouva, aby mohl sám pokračovat v celém projektu, který se zabývá [redacted] K dotazu svědek uvedl, že nezná dopodrobna věc posuzovanou soudem, tedy že by obžalovaný měl mít závazky vůči řadě osob, ale má jen obecné povědomí, že něco takového existuje. Podle jeho názoru by obžalovaný měl ze svého podnikání v budoucnu výrazně profitovat. Ví, že obžalovaný by měl z případné provize uhradit všechny své závazky. Záleží na tom, zda a jak se podaří prodat technologii, na které se obžalovaný podílel. Podle svědka existuje řada možných klientů a v případě uzavření příslušné smlouvy obžalovaný získá do 3 pracovních dnů svoji provizi. S obžalovaným se potkal někdy v roce 2020 při předvádění původní technologie. Svědek dále popsal část svého podnikání s tím, že jedna z jeho firem obžalovaného zaměstnává a navíc obžalovaný má sám portfolio potencionálních klientů. Z těchto klientů by pak měl získat obžalovaný předpokládanou odměnu. Pokud svědek hovořil o technologii, měl na mysli [redacted]

4. Soud v průběhu hlavních líčení prováděl také důkazy listinného charakteru. Ohledně poškozené [redacted] bylo ze spisového materiálu zjištěno, že tato poškozená se obrátila na policii dne 18. 7. 2019 a popsala, jakým způsobem navázala spolupráci s obžalovaným [redacted] Součástí jejího oznámení jsou také smlouvy o úvěru – investici a dodatek smlouvy. Smlouvy jsou datovány 17. 12. 2014, 18. 7. 2016 a dodatek je ze dne 4. 2. 2019. Smlouvy byly uzavřeny mezi [redacted] jako věřitelem a [redacted] jako dlužníkem. Podle smlouvy měl dlužník uhradit do 9. 12. 2016, z půjčené částky 150 000 Kč částku 165 000 Kč. Podle další smlouvy měl dlužník zhodnotit vloženou částku 300 000 Kč a po 24 měsících, tedy 1. 8. 2018 uhradit 330 000 Kč. Na základě smlouvy ze dne 18. 7. 2016 bylo smluveno, že u původní smlouvy ze dne 9. 12. 2014 (fakticky uzavřena 17. 12. 2014) se prodlužuje její splatnost o 2 roky až do 9. 12. 2018. Z celkové částky bude provedena investice 26 000 Kč do nákupu akcií [redacted] za 1 000 USD. Podle dalšího dodatku ke smlouvě se dlužník [redacted] zavázal, že peníze budou věřitelce vyplaceny v prodlouženém termínu do konce března 2019 a každý měsíc zpoždění počínaje 8. měsícem 2018 bude kompenzován částkou 5 000 Kč a dále bude kompenzován také tím, že věřitel bude zařazen do projektu [redacted] s denní výtěžností 1 – 2 USD. Podle oznámení o provedení platby bylo z účtu poškozené [redacted] dne 26. 7. 2016 odepsána částka 300 000 Kč ve prospěch účtu č. [redacted] tedy účtu obžalovaného. Ve zprávě pro plátce a příjemce bylo uvedeno: „investice 24 měsíců do 1. 8. 2018“. Dále spisový materiál obsahuje e-mailovou komunikaci, kterou poškozená vedla

s obžalovaným, ve které poškozené obžalovaný slibuje, že se nejedná o žádný podvod a své peníze dostane zpátky. Dne 6. 7. 2019 poškozená píše, že chce převést své finance ihned zpět, jinak celou věc předá policii a právníkům. Do spisu je založeno také několik listin popisujících fungování společnosti [redacted] včetně certifikátu vystaveného na jméno poškozené [redacted] dne 24. 3. 2017. Ve spise je založen rovněž novinový článek popisující společnost [redacted] z 10. 12. 2017, který nese název [redacted] Spis rovněž obsahuje potvrzení o uzavření smlouvy cenných papírů se společností [redacted] kterou uzavřela 19. 12. 2014 poškozená [redacted] Podle záznamu o jednání o poskytnutí investiční služby poskytl tuto službu [redacted] Jako [redacted] je na formuláři ze dne 9. 12. 2014 rovněž uveden obžalovaný [redacted] Dne 9. 12. 2014 poškozená [redacted] vyplnila investiční dotazník pro společnost [redacted] Z dalších formulářů je rovně patrno, že dne 12. 12. 2014 podepsala [redacted] a obžalovaný [redacted] jako zprostředkovatel univerzální žádost o [redacted] Do spisového materiálu je také založen výpis z účtu poškozené [redacted] z něhož plyne, že dne 10. 12. 2014 poškozená uhradila částku 300 000 Kč společnosti [redacted] na nákup [redacted] a dne 25. 7. 2016 byla na účet poškozené připsána částka 303 409,97 Kč zaslaná společností [redacted] Téhož dne tj. 25. 7. 2016 odchází z účtu poškozené částka 300 000 Kč na účet obžalovaného. Další částka ve výši 80 000 Kč odchází na účet obžalovaného ještě dne 10. 12. 2014 Další část listin je opětovná komunikace prostřednictvím e-mailových zpráv mezi poškozenou a obžalovaným včetně popisu investic do systému [redacted] a rovněž kopie dalších certifikátů na jméno poškozené vydaných uvedenou společností. Součástí listin jsou i pravidla a podmínky partnerského programu společnosti [redacted] Do spisového materiálu byla založena také přiznání k dani z příjmů právnických osob podaná poplatníkem - společností [redacted] za roky 2017 a 2018. Z obou daňových přiznání je patrno, že společnost nedosáhla žádného zdanitelného zisku, naopak byla ve ztrátě. Do spisu byla založena také daňová přiznání k dani z příjmů fyzických osob za roky 2014 – 2018, které podal příslušnému daňovému úřadu obžalovaný [redacted] V roce 2018 byl dílčí základ daně [redacted] Kč a daňová povinnost obžalovaného [redacted] Kč, v roce 2017 byl dílčí základ daně [redacted] Kč a daňová povinnost obžalovaného [redacted] Kč, v roce 2016 byl dílčí základ daně [redacted] Kč a daňová povinnost obžalovaného [redacted] Kč, v roce 2015 byl dílčí základ daně [redacted] a daňová povinnost obžalovaného [redacted] Kč a v roce 2014 byl dílčí základ daně [redacted] Kč a daňová povinnost obžalovaného [redacted] Kč. Ohledně poškozené [redacted] byly do spisového materiálu založeny smlouvy o úvěru, které byly uzavřeny mezi poškozenou jako věřitelkou a obžalovaným jako dlužníkem dne 26. 8. 2014, 17. 2. 2015, 26. 8. 2015, 3. 10. 2014, 3. 10. 2015 a 11. 8. 2016. Smlouvami o úvěru se věřitel zavázal ve prospěch dlužníka poskytnout částky ve výši 66 000 Kč, která bude uhrazena do 26. 8. 2015 s 15 % úrokem z částky 70 000 Kč, která bude uhrazena do 25. 2. 2017 s 12 % úrokem, částky 75 900 Kč, která bude uhrazena do 26. 8. 2016 s 15 % úrokem, částky 134 000 Kč, která bude uhrazena do 3. 10. 2015 s 15 % úrokem, částky 154 100 Kč, která bude uhrazena do 3. 10. 2016 s 15 % úrokem. Poslední smlouvou ze dne 11. 8. 2016 došlo k prodloužení smluv o investici splatné 3. 10. 2015 na celkovou částku 264 000 Kč na další 2 roky až do 11. 8. 2018. Podle dohody mělo být z částky investováno 25 000 Kč do nákupu [redacted] za 1 000 USD, a pokud by tento obchod byl zmařen, dlužník se zavázal nahradit věřiteli 8 % zhodnocení za celé období. Smlouva měla být ukončena 11. 8. 2018. Z výpisu z účtu vedeného na jméno [redacted] je patrno, že dne 3. 10. 2014 poškozená na účet obžalovaného uhradila částku 134 000 Kč. Do spisu byly založeny také certifikáty vystavené na jméno poškozené [redacted] v červnu až v září 2017. Podle SMS komunikace z ledna přesně nezjištěného roku obžalovaný rekapituluje výdělky poškozené a poškozená obžalovanému děkuje za báječnou zprávu. Ohledně poškozeného [redacted] spisový materiál obsahuje 3 smlouvy o úvěru ze dnů 1. 12. 2014, 1. 9. 2017 a 1. 12. 2016. Ve smlouvách se poškozený [redacted] jako věřitel zavázal převést na účet obžalovaného jako dlužníka částky 100 000 Kč a podle poslední smlouvy se dohodli, že investice splatná 1. 12. 2016

bude prodloužena na další 2 roky do 1. 12. 2018. Obžalovaný jako dlužník se zavázal, že investici ve výši 100 000 Kč zhodnotí úrokem 10 % a po 24 měsících, tedy nejprve 1. 12. 2016 uhradí částku 110 000 Kč a dále zaplacenou částku 100 000 Kč zhodnotí do 1. 12. 2019 úrokem 15 %, tedy vyplatí 115 000 Kč. Podle výpisu z účtu poškozeného [redacted] byly platby ve prospěch účtu obžalovaného provedeny dne 4. 12. 2014 v částce 100 000 Kč a dne 4. 9. 2017 byla provedena platba 200 000 Kč. Oproti tomu na účet poškozeného byla obžalovaným [redacted] zaslána platba 100 000 Kč dne 23. 4. 2019. U poškozeného [redacted] je ve spisu založena smlouva o úvěru, kterou poškozený jako věřitel uzavřel s obžalovaným jako s dlužníkem dne 8. 2. 2016. Podle smlouvy se věřitel zavázal poskytnout částku 300 000 Kč a dlužník se úvěr zavázal vrátit nejdříve po 24 měsících s úrokem minimálně 17 %. Smlouva byla uzavřena do data 8. 2. 2018, kdy měla být dlužná částka i s úrokem vyplacena. Spisový materiál obsahuje rovněž podrobný výpis z účtu na jméno obžalovaného [redacted] který byl uveden jako kontaktní účet, na který zasílali jednotliví poškození peníze. Z výpisu z účtu obžalovaného [redacted] vedeného u [redacted] (zejména č. l. 266 – 315) a dále i z úředního záznamu police lze dohledat, jak obžalovaný nakládal s peněžními prostředky, včetně prostředků zaslaných poškozenými na jeho bankovní účet. Z uvedeného lze uzavřít, že obžalovaný [redacted] takto získanými penězi hradil platby svých jiných závazků - splátky hypotéky i nebankovních úvěrů a peníze použil i na platby svých jiných běžných osobních potřeb. Naopak z účtu neplyne, že by peníze poškozených byli obžalovaným investovány. Z dalších listinných důkazů, konkrétně z Centrální evidence účtů, která je ve spise založena na č. l. 331 – 348 byly v již průběhu přípravného řízení zjištěny další bankovní účty obžalovaného [redacted] a pohyby na těchto účtech. Z údajů poskytnutých z Centrální evidence exekucí, rejstříku SOLUS a NRKI bylo okresním soudem v České Lípě ověřeno, že proti obžalovanému [redacted] byla vedena v minulosti [redacted] exekuční řízení. Všechna nicméně již byla ukončena. K majetkovým poměrům obžalovaného lze z listinných důkazů vyvodit, že obžalovaný [redacted] společně s manželkou (společné jmění manželů) vlastní dům v [redacted] kde společně bydlí. Na domě a souvisejících nemovitostech vázne zástavní právo ve prospěch [redacted] ve výši 900 000 Kč a obžalovaný byl veden jako dlužník v souvislosti s úvěrem, který má u společnosti [redacted] ve výši 300 000 Kč. Splátky hypotéky a úvěru podle listin na č. l. 512 – 524 spisu přitom činily v posuzované době přes 9 000 Kč měsíčně a v letech 2016 a 2018 byly uhrazeny dva další úvěry, které měl v té době obžalovaný u [redacted] oba ve výši 80 000 Kč. V registru NRKI je podle spisu k osobě obžalovaného [redacted] uvedeno 15 úvěrů, přičemž 7 z nich je již splaceno. Měsíční náklady na splácení uvedených úvěrů činily v září 2019 přes 30 000 Kč. Spisový materiál dále obsahuje i další řadu listin mapující finanční toky obviněného, které byly zjištěny na jeho účtu. Bylo proto například zjištěno, že obžalovaný [redacted] z účtu hradil pojištění včetně dluhu na sociálním pojištění ve prospěch OSSZ v [redacted] dále pohledávky společnosti [redacted] za dodávky plynu, [redacted] a.s. za dodávky elektřiny a i pohledávky společnosti [redacted] za telekomunikační služby. V průběhu hlavního líčení obžalovaný [redacted] předložil jako důkaz smlouvu o spolupráci, která byla uzavřena mezi ním jako jednou stranou a společností [redacted] Smlouva byla uzavřena dne 24. 3. 2020 a součástí této listiny je i fotodokumentace části výrobního zařízení, konkrétně [redacted] včetně obchodních podmínek.

5. Z listinných důkazů vztahujících se k osobě obžalovaného [redacted] bylo zjištěno, že obžalovaný nemá žádný záznam v rejstříku trestů ani v rejstříku přestupků. Podle obchodního rejstříku je obžalovaný [redacted] společnosti [redacted] a [redacted] a [redacted]. Obžalovaný [redacted] je také držitelem [redacted]

6. Na základě provedeného dokazování a po jeho zhodnocení učinil soud skutkové a právní závěry. Dokazování bylo provedeno zcela v rozsahu návrhů obou procesních stran, to znamená jak

státního zástupce, tak i obžalovaného, neboť soud vyhověl návrhům obžalovaného [redacted] a vyslechl jím navrhované svědky a provedl i důkazy listinné. Po zhodnocení všech provedených důkazů okresní soud dospěl k závěru, že se obžalovaný [redacted] dopustil všech jednání, které bylo popsány v obžalobě státního zástupce s tím, že jen část jednání nelze označit jako trestný čin, ale další podstatnější část jednání lze jako trestný čin již kvalifikovat. Obžalovaný [redacted] se v zásadě hájil tím, že vůbec nepopírá, že mezi ním a jednotlivými poškozenými byl navázán obchodní vztah, tedy že došlo k uzavření smluv o zhodnocení finančních prostředků, ale že se nedopustil žádné trestné činnosti, neboť ke zhodnocení, tedy k vrácení půjčených finančních prostředků včetně úroků nedošlo jen na základně nepříznivé ekonomické situace obžalovaného v rámci jeho podnikatelského záměru. Obžalovaný přitom výslovně odsouhlasil popis jeho jednání uvedený v obžalobě pod body 1. – 7. za správný. Na druhou stranu však zdůraznil, že nikoho z poškozených neuváděl v omyl, byl neustále zcela kontaktní, před nikým se neskrýval. Obžalovaný dále zdůrazňoval, že jeho podnikatelský záměr měl mít nadstandardní ziskovost, a proto prostředky z podnikání byl připraven vrátit jednotlivým poškozeným, ale peníze nebyly skutečně vráceny jen proto, že se dostal do objektivních potíží. Obžalovaný v rámci své výpovědi beze zbytku potvrdil, že všechny smlouvy, kterými byl prováděn důkaz, skutečně s jednotlivými poškozenými uzavřel, včetně prodloužení jejich splatnosti. Navíc ještě s poškozenými uzavřel nové ústní domluvy o opětovném prodloužení splatnosti všech půjčených peněz. Obžalovaný v rámci své obhajoby také zdůraznil, že všichni poškození dostali nabídku na zisky 10 – 17 % a při dalším prodloužení ještě příslib odměny, případně dalšího bonusu. V každém případě se nejednalo o žádný podvod, protože poškozené, které osobně znal, by si nedovolil podvést. Proti takto uplatněné obhajobě nicméně stojí důkazy zejména v podobě výpovědi jednotlivých svědků – poškozených, a důkazy listinného charakteru. Z výpovědi jednotlivých poškozených, kteří se vzájemně nijak neznají a kromě osoby obžalovaného nejsou nijak propojeni, bylo bezpečně zjištěno, že všichni uzavřeli s obžalovaným [redacted] smlouvy o úvěrech, na základě kterých obžalovanému převedli na účet různě vysoké finanční prostředky, které měl obžalovaný zhodnotit a zhodnocení pak ve smluvené lhůtě, většinou 24 měsíců, vrátit poškozeným na účet. Ani jeden z poškozených, s výjimkou poškozeného [redacted] přitom nepotvrdil obhajobu obžalovaného, že peníze poškození vědomě převáděli na účet obžalovaného za účelem výhodné investice do jeho podnikatelského záměru související s řešením odpadů. Poškození se naopak shodli v tom, že peníze měly být obžalovaným podle jeho tvrzení výhodně investovány blíže nespecifikovaným způsobem a poškozeným měla být vyplacena investovaná část patřičně zvýšená o sjednaný zisk. I když výhodná investice nebyla blíže konkretizována, rozhodně se nejednalo o vlastní podnikání obžalovaného. Poškození se shodli dále i v tom, že pokud by věděli, že mají investovat do podnikatelského záměru obžalovaného, jistě by si svou investici rozmysleli a takto by nepostupovali. Stejně tak se poškození shodli i v tom směru, že neměli patřičné informace o finanční a podnikatelské situaci obžalovaného [redacted] V zásadě předpokládali, že je dostatečně finančně zajištěn, nemá žádné výrazné dluhy a jejich investice proto není nijak ohrožena. Jinými slovy dospěl soud k závěru, že obžalovaný [redacted] od samého počátku při uzavírání jednotlivých smluv zamlčel velmi podstatné skutečnosti týkající se půjčovaných peněz a tím tak poškozené uvedl v omyl. Obžalovaný získané peníze rozhodně neinvestoval způsobem dohodnutým s poškozenými, ale v podstatě peníze použil sám pro sebe na financování svých vlastních závazků, tak jak potřeboval a uznal za vhodné. Protože takto získal finanční prostředky převyšující hranici větší škody ve smyslu § 138 odstavec 1 písmeno c) trestního zákoníku, bylo jeho jednání kvalifikováno jak tři přečiny podvodu podle § 209 odstavec 1, odstavec 3 trestního zákoníku. Jednání obžalovaného [redacted] bylo soudem v rozsudku stejně jako státním zástupcem v obžalobě rozděleno na tři samostatné bloky skutků a tři samostatné trestné činy. Takto bylo postupováno s ohledem na časovou souslednost, kdy prvý skutek je ohraničen rokem 2014, kdy došlo k uzavření celkem 4 smluv o úvěru, další skutek je ohraničen rokem 2016, kdy obžalovaný [redacted] uzavřel smlouvu s poškozenou [redacted]

[redacted] a poslední skutek rokem 2017, kdy obžalovaný uzavřel smlouvu s poškozeným [redacted] Objektem trestného činu ve smyslu § 209 trestního zákoníku je cizí majetek, přičemž ochrana majetkových práv se poskytuje bez ohledu na druh a formu vlastnictví Obžalovaný [redacted] se všech posuzovaných trestných činů zjevně dopustil v úmyslu přímém, neboť věděl, že porušuje společenský zájem na ochraně cizího majetku a tento zájem chtěl způsobem uvedeným v trestním zákoně porušit.

7. Při úvahách o druhu a výši trestu soud hodnotil veškeré okolnosti uvedené v příslušných pasážích trestního zákoníku. S ohledem na procesní postoj obžalovaného [redacted] který k věci zaujal, obžalovanému nelze přičíst polehčující okolnost doznání. Obžalovaný [redacted] od počátku trestního řízení veškerou trestnou činnost jednoznačně popíral, neboť stále trval na tom, že nikoho nepodvedl a investované peníze i se ziskem všem poškozeným uhradí. Toto stanovisko zopakoval i před soudem, kdy opětovně a několikrát nabídl další termín, do kdy se tak stane. Faktem současně je, že obžalovanému rozhodně polehčuje jeho dosavadní bezúhonnost. Za tři trestné činy podvodu podle § 209 odstavec 1, odstavec 3 trestního zákoníku byl obžalovaný [redacted] ohrožen trestní sazbu ve smyslu § 209 odstavec 3 trestního zákoníku, kde lze uložit trest odnětí svobody v trvání 1 rok až 5 let. Při úvahách o druhu a výši trestu musel soud hodnotit jako polehčující okolnost dosavadní bezúhonnosti obžalovaného, jak v rovině přestupkové, tak i v rovině trestněprávní, tak na druhou stranu i obecnou okolnost přitěžující spočívající ve spáchání více trestných činů a také to, že trestnou činnost páchal po delší dobu řadou jednání. Po zhodnocení všech těchto okolností dospěl soud k závěru, že je možné obžalovanému [redacted] uložit ještě výchovný trest odnětí svobody a nikoliv trest přímý. Proto jako adekvátní byl obžalovanému uložen úhrnný trest odnětí svobody výrazněji v dolní polovině zákonné trestní sazby v trvání 18 měsíců, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 30 měsíců. Uvedený výchovný trest včetně stanovení přiměřené zkušební doby soud považuje za dostatečný k tomu, aby obžalovaný přehodnotil svůj dosavadní způsob života a napravil to, co způsobil. Proto současně okresní soud ve smyslu § 82 odstavec 2 trestního zákoníku obžalovanému [redacted] uložil, aby ve zkušební době vedl nejen řádný život, ale rovněž, aby podle svých sil nahradil škodu, kterou trestným činem způsobil.

8. V rámci adhezního řízení se s nárokem na náhradu škody řádně a včas připojili poškození [redacted] a [redacted] Obžalovaný [redacted] byl zavázán povinností nahradit těmto třem poškozeným škody ve výši 200 000 Kč, 200 000 Kč a 380 000 Kč, tedy škody, které odpovídají skutkovým zjištěním soudu a jsou popsány ve výrokové části rozsudku pod body 1. a 2. [redacted] 3. a 6. [redacted] a 4. a 5. [redacted] Vzhledem k tomu, že poškozené [redacted] a [redacted] požadovaly zaplacení náhrady škody vyšší, než jak vyplynulo ze skutkových zjištění soudu, byly obě tyto poškozené ve zbytcích s nároky odkázány na řízení ve věcech občanskoprávních.

9. Naproti tomu byl samostatným výrokem obžalovaný [redacted] podle § 226 písmeno b) trestního řádu zproštěn obžaloby pro skutek, který byl původně v obžalobě popsán pod bodem 5. a dotýkal se poškozeného [redacted] Takto soud postupoval proto, že tento jediný poškozený zcela potvrdil v rámci své výpovědi před soudem obhajobu obžalovaného [redacted] Poškozený [redacted] totiž vypověděl, že s obžalovaným se zná celou řadu let, více jak [redacted] let, a pokud se jednalo o peníze, které obžalovanému půjčil, tak obžalovanému půjčil proto, že mu důvěřoval, smlouva byla notářsky ověřena a věděl o tom, že investuje do projektu obžalovaného, který má hodnotu řádně několika milionů. Projektu, který mu obžalovaný představil, důvěřoval také proto, že na něm spolupracoval [redacted] což je [redacted] se kterým spolupracoval na [redacted] v [redacted] Svědek dokonce k dotazu obhajoby potvrdil, že podle posledních jednání s obžalovaným by mělo dojít k rozjetí celého projektu a že tedy nebude problém s tím, aby mu obžalovaný uhradil zbytek investovaných peněz. S ohledem na taková sdělení poškozeného, který potvrdil, že věděl od samého počátku, kam své peníze investuje a byl si vědom rizik celého podnikatelského záměru [redacted] nebylo možné uzavřít, že by se

obžalovaný v tomto bodu obžaloby dopustil přečinu podvodu podle § 209 odstavec 1, odstavec 3 trestního zákoníku.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno do **osmi** dnů od jeho doručení, prostřednictvím Okresního soudu v České Lípě, podat odvolání, o kterém by pak rozhodoval Krajský soud v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci.
Odvolání může podat státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícímu rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být ve lhůtě osmi dnů od doručení opisu rozsudku nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu I. stupně podle § 251 trestního řádu také odůvodněno tak, aby bylo patrno, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen uvést, zda odvolání podává, byť zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Odvolání je třeba doručit **ve trojím vyhotovení.**

Česká Lípa 15. června 2022

Mgr. Milan Vencl v. r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Pešková.

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 6. září 2022 v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Lukáše Korpase a soudců JUDr. Jitky Tomsové a JUDr. Blanky Škrétové v trestní věci obžalovaného: [redacted] o odvolání **obžalovaného** proti rozsudku Okresního soudu v České Lípě dne 5.5.2022, č.j. 3 T 65/2020-495,

takto:

Podle § 257 odst. 1 písm. b) tr. řádu a podle § 258 odst. 1 písm. d) tr. řádu se napadený rozsudek **zrušuje v celém rozsahu** a podle § 259 odst. 3 tr. řádu se nově rozhoduje tak, že se obžalovaný [redacted], podle § 226 písm. b) tr. řádu **zprošťuje obžaloby,** kterou mu bylo kladeno za vinu, že

v době od 4.4.2019 do 29.7.2019 v obci [redacted] opakovaně vulgárně urážel strážníky Městské policie [redacted] a starostu města [redacted] přičemž konkrétně:

1. v přesně nezjištěné době v měsíci únor 2019 na Městském úřadu [redacted] sdělil při rozhovoru se starostou města [redacted], aby si dal na sebe pozor, protože by jej na přechodu pro chodce mohl povozit na kapotě,

2. dne 4.4.2019 v ulici [redacted] ve [redacted] sdělil strážníku Městské policie [redacted] že je „Píčus“,

Shodu s prvopisem potvrzuje Petra Plhalová.

3. dne 4.5.2019 v 17:26 hodin na [redacted] ve [redacted] ukazoval na kamerový systém vztyčený prostředníček, kdy na kamerový systém koukala službu vykonávající strážník Městské policie [redacted]

4. dne 14.5.2019 v ulici [redacted] ve [redacted] urazil strážníky Městské policie [redacted], na které začal pořvávat slovy „čau vole“,

5. dne 29.5.2019 v 16:20 hodin v ulici [redacted] ve [redacted] urazil strážníky Městské policie [redacted], tím, že na ně ukazoval vztyčený prostředníček,

6. dne 6.6.2019 v době okolo 07:29 hodin u náměstí ve [redacted] urazil strážníka Městské policie [redacted] kterému sdělil „ty čůráku, ty neumíš po přechodu“,

7. dne 27.7.2019 ve 23:42 hodin na [redacted] přiklopil zrcátko u služebního vozidla Městské policie [redacted]

čímž měl spáchat dílčí útoky pokračujícího přečinu výtržnictví podle § 358 odst. 1 tr. zákoníku,

neboť v žalobním návrhu označené skutky nejsou trestným činem.

Podle § 222 odst. 2 tr. řádu se dále trestní stíhání obžalovaného [redacted] pro skutky, že

v době od 30.7.2019 do 22.7.2020 v obci [redacted] opakovaně vulgárně urážel strážníky Městské policie [redacted] a starostu města [redacted] přičemž konkrétně:

1. dne 10.8.2019 ve 23:21 hodin na náměstí [redacted] položil za služební vozidlo Městské policie [redacted] láhev od nápoje Frisco,

2. dne 16.8.2019 ve 23:15 hodin na náměstí [redacted] bouchal na okno služebny Městské policie [redacted] a křičel na strážníka Městské policie [redacted] aby vylezl ven, kde mu následně sdělil „ty vole“,

3. dne 7.2.2020 okolo 23:00 hodiny na [redacted] ve [redacted] sděloval hlídce Městské policie [redacted], že je zvedne do vzduchu a praští s nimi o zem a následně jim nadával slovy „zmrdi, volové, krávy“,

4. v přesně nezjištěné době v měsíci březnu 2020 ve [redacted] opakovaně 3x – 5x ukazoval na starostu města [redacted] vztyčený prostředníček,

5. dne 15.4.2020 ve 21:35 hodin na [redacted] při sepisování oznámení dle krizového zákona, urážel strážníky Městské policie [redacted] kterým sděloval, že je jednání policie komedie, a že je to jak v pornu,

Shodu s prvopisem potvrzuje Petra Plhalová.

6. dne 18.4.2020 okolo 02:20 hodin na pozemní komunikaci v [redacted] najížděl na služební vozidlo Městské policie [redacted] řízené [redacted]

7. dne 27.4.2020 ve 21:10 hodin a dne 29.4.2020 ve 20:10 hodin na [redacted] ve [redacted] najížděl na zaparkované služební vozidlo Městské policie [redacted]

8. dne 7.5.2020 v 13:35 hodin na [redacted] najížděl na zaparkované služební vozidlo Městské policie [redacted]

9. dne 30.5.2020 v 18:21 hodin v [redacted] najížděl svým vozem na služební vozidlo Městské policie [redacted] přičemž svou jízdou ohrožoval osádku služebního vozidla [redacted]

10. dne 11.6.2020 v 16:16 hodin v [redacted] urazil strážníky Městské policie [redacted] na které ukazoval vztyčený prostředníček,

11. dne 19.6.2020 v 18:24 hodin na [redacted] neuposlechl zákonných výzev úřední osoby, aby zanechal svého protiprávního jednání, bránění v jízdě služebního vozidla Městské policie [redacted] a dále k osobě strážníka Městské policie [redacted], sděloval "že jej klidně bude tahat po soudech, není problém, budeme se prát v kleci",

čímž měl spáchat dílčí útoky pokračujícího přečinu výtržnictví podle § 358 odst. 1 tr. zákoníku,

postupuje Městskému úřadu ve [redacted] a Městskému úřadu v [redacted] neboť zažalované skutky by mohly být posouzeny jako přestupky proti veřejnému pořádku, jako přestupky proti občanskému soužití či jako přestupky v dopravě.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem byl obžalovaný [redacted] uznán vinným pro shodné jednání jako ve výrokové části tohoto rozsudku, které bylo soudem prvního stupně právně kvalifikováno jako pokračující přečin výtržnictví podle § 358 odst. 1 tr. zákoníku, a v trestní sazbě § 358 odst. 1 tr. zákoníku soud prvního stupně uložil obžalovanému trest odnětí svobody v trvání 9 měsíců, jehož výkon mu podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku podmíněně odložil, a to dle ustanovení § 82 odst. 1 tr. zákoníku na zkušební dobu v trvání 18 měsíců. Dále byla obžalovanému podle § 82 odst. 2 tr. zákoníku ve smyslu § 48 odst. 4 tr. zákoníku soudem prvního stupně uložena přiměřená povinnost vést řádný život a zdržet se neoprávněných zásahů do práv nebo právem chráněných zájmů [redacted] zejména jakéhokoliv nevhodného, zejména neslušného či vulgárního, chování vůči poškozeným.

2. Proti rozsudku soudu prvního stupně podal odvolání obžalovaný, které směřovalo do všech jeho výroků. Obžalovaný zopakoval, že nesporuje skutkové závěry soudu prvního stupně, neboť ty označil v řízení za nesporné, nicméně se nemůže ztotožnit s právním hodnocením svého jednání, jak jej učinil soud prvního stupně. Obžalovaný zdůraznil, že na jeho jednání je možno nahlížet toliko jako na přestupkové, byť se k jednání plně doznal. V tomto směru obžalovaný poukázal na skutečnost, že jeho jednání nebylo vždy vyvoláno jeho vlastní povahou, ale bylo i reakcí na jednání dotčených osob. Obžalovaný namítl, že jeho jednání ani v souhrnu nemohlo porušit zákonodárcem chráněný zájem, a to veřejný klid a pořádek. Obžalovaný poukázal na skutečnost, že jeho jednání nedosahovalo takové intenzity, aby bylo způsobilé vyvolat zákonodárcem předpokládaný následek. Obžalovaný dále hodnotil obsah jednotlivých důkazních prostředků, z nichž nevyplývá závažnost jeho jednání, osobně slyšení svědci ani nebyli schopni rekapitulovat všechna jednání, která jsou mu kladena za vinu. Obžalovaný rovněž rozporoval druh a výši uloženého trestu, kdy tento vnímá jako nepřiměřeně přísný. Jako odpovídající trest na případ jeho odsouzení by vnímal trest peněžitý, kdy soudu doložil své výdělkové poměry. Z těchto důvodů navrhl, aby byl napadený rozsudek zrušen a věc postoupena příslušnému orgánu státní správy pro přestupek, eventuálně při závěru o vině, aby mu byl namísto podmíněného trestu odnětí svobody uložen peněžitý trest.

3. Krajský soud projednal věc v nepřítomnosti obžalovaného, když vyrozumění o konání veřejného zasedání bylo obžalovanému doručeno do vlastních rukou dne 16.8.2022, tedy s dostatečným časovým předstihem, aby měl zachovánu lhůtu k přípravě k veřejnému zasedání nařízenému na 6.9.2022. Obžalovaný, ač poučen vz. 14 tr. řádu o tom, že veřejné zasedání může proběhnout v jeho nepřítomnosti, pakliže se řádně a včas z účasti neomluví, požádal o projednání věci ve své nepřítomnosti. Předpoklady k projednání věci v nepřítomnosti obžalovaného ve smyslu ustanovení § 233 odst. 2 tr. řádu v řízení zachovány.

4. Předně musí krajský soud připomenout, že se danou věcí zabývá již opětovně, neboť z podnětu odvolání obžalovaného zrušil usnesením ze dne 16.11.2021, č.j. 55 To 452/2021-463, podle § 258 odst. 1 písm. a) tr. řádu rozsudek soudu prvního stupně ze dne 16.9.2021, č.j. 3 t 65/2020-451, když procesní postup soudu prvního stupně před vyhlášením rozsudku se vykazoval takovou vadou, která kolidovala s právem obžalovaného na obhajobu, a nebylo ji možno zhojit v odvolacím řízení.

5. Krajský soud z podnětu včas a řádně podaného odvolání podle § 254 odst. 1 tr. řádu přezkoumal zákonnost a odůvodněnost všech výroků napadeného rozsudku, jakož i správnost řízení předcházejícímu vyhlášení napadeného rozsudku, a dospěl k následujícím závěrům.

6. V přezkoumávané věci již nebyly krajským soudem neshledány žádné takové procesní vady či pochybení, které by měly vliv na správnost a zákonnost řízení předcházejícího vyhlášení napadeného rozsudku či na správnost a zákonnost jednotlivých výroků napadeného rozsudku. Hlavní líčení po zásahu krajského soudu již proběhla plně v souladu s trestním řádem při zachování všech práv obžalovaného a nebyly zjištěny žádné takové důvody, na které by bylo třeba reagovat postupem dle § 258 odst. 1 písm. a) tr. řádu a napadený rozsudek zrušit. Soud prvního stupně pak skutkové závěry nečinil na podkladě nedostatečného prohlášení viny obžalovaného, jak mu bylo odvolacím soudem v předchozí fázi řízení vyčítáno, ale na podkladě prohlášení obžalovaného, že činí skutkové okolnosti případu nespornými a na podkladě dalších ve věci provedených důkazů.

7. Soud prvního stupně pak v rámci hlavních líčení provedl všechny potřebné a dostupné důkazy pro řádné zjištění skutkového stavu, byť je možno konstatovat, že za situace, kdy obžalovaný učinil skutkové okolnosti případu nespornými, krajskému soudu uniká, proč soud prvního stupně provedl dokazování ke skutkovým závěrům v plném rozsahu. V tomto rozsahu provedené dokazování tak může krajský soud považovat za úplné a tudíž konformní s požadavky ustanovení § 2 odst. 5 tr. řádu. Ostatně ani žádná ze stran nenavrhovala v odvolacím řízení provedení dalších důkazů.

8. Krajský soud se ztotožnil i s postupem soudu prvního stupně stran volného hodnocení důkazů v intencích § 2 odst. 6 tr. řádu, kdy je však třeba zdůraznit, že krajský soud je v podstatě skutkovými závěry soudu prvního stupně vázán, pakliže neodporují formálním principům logiky, nepomíjí rozhodné okolnosti vyplývající z provedených důkazů či nevyvozují rozporné skutečnosti ve vztahu k faktickému obsahu provedených důkazů. Takové nedostatky rozhodně nelze skutkovým závěrům soudu prvního stupně přičítat. Naopak skutkové závěry soudu prvního stupně lze považovat za úplné a správné, v řízení fakticky nepochybné. Ostatně obžalovaný označil skutkové okolnosti případu nespornými, a v tomto kontextu je třeba hodnotit i obsah jednotlivých ve věci provedených důkazů v podobě výslechu svědků či čtení jejich výpovědí z přípravné fáze řízení. V těchto souvislostech je možno uzavřít, že ani žádná ze stran skutkové závěry soudu prvního stupně v podaných odvoláních nerozporovala.

9. Krajský soud se však v žádném případě nemohl ztotožnit s právními závěry soudu prvního stupně, která shledává zcela neodpovídajícími dané problematice. Soudu prvního stupně nelze vyčítat, že velice podrobně a výstižně, a to ve smyslu komentářové literatury k trestnímu právu hmotnému, rozvedl v bodě 5. a 6. odůvodnění rozsudku podstatu právní kvalifikace určitého jednání ve znacích přečinu výtržnictví podle § 358 odst. 1 tr. zákoníku, nicméně následně se vůbec nezabýval klíčovou otázkou, zda stíhané jednání znaky takového trestného činu naplnilo či nikoliv. Krajský soud musí k přečinu výtržnictví podle § 358 odst. 1 tr. zákoníku zdůraznit, že tento trestný čin spáchá ten, kdo se na místě veřejnosti přístupném dopustí hrubé neslušnosti a výtržnosti tím, že napadne jiného. Předně musí krajský soud poukázat na skutečnost, že soud prvního stupně jednání obžalovaného, spočívající v celkem 17 dílčích skutcích, kvalifikoval jako jeden pokračující přečin výtržnictví podle § 358 odst. 1 tr. zákoníku. Za takové situace ve smyslu ustanovení § 116 tr. zákoníku by jednotlivé dílčí útoky obžalovaného musely být vedeny jednotným záměrem, a naplňovat skutkovou podstatu stejného trestného činu, musely by být spojeny stejným nebo podobným způsobem provedení a blízkou souvislostí časovou a souvislostí v předmětu útoku. Dále k problematice sbíhající se stejnorodé trestné činnosti a pojmu skutek, který není v trestním právu explicitně definován, je nutno poukázat na znění ustanovení § 12 odst. 12 tr. řádu, dle nějž se skutkem rozumí též dílčí útok pokračujícího trestného činu, není-li výslovně stanoveno jinak. Krajský soud tak musí poukázat na skutečnost, že každé dílčí jednání, které bylo obžalovanému v rámci stíhaného jednání kladeno za vinu, má podobu skutku, který každý musí naplňovat všechny znaky stíhaného trestného činu. K posouzení skutečnosti, zda každé dílčí jednání obžalovaného, které mu bylo kladeno za vinu, naplňuje příslušné znaky přečinu výtržnictví podle § 358 odst. 1 tr. zákoníku, zejména pak jeho objekt, je nutno nad rámec závěrů soudu prvního stupně učinit určitý exkurz do praxe soudů vyšších stupňů, neboť těmito rozhodnutími je podrobně definován zákonodárcem chráněný zájem u této skutkové podstaty trestné činu. Z usnesení Nejvyššího soudu ČR ve věci vedené pod sp.zn. 7 Tdo 1232/2015 vyplývá, že „ *trestný čin výtržnictví podle § 358 tr. zákoníku patří mezi trestné činy hrubě narušující občanské soužití. Ustanovení o trestném činu výtržnictví chrání klidné soužití občanů proti závažnějším útokům narušujícím veřejný klid a pořádek. Jde tedy o ochranu veřejného statku jako skupinového zájmu, a nikoli o*

postih jednání, která směřují proti individuálním zájmům (ty jsou tu dotčeny jen sekundárně). Jednání, které naplňuje zákonný znak „výtržnost", musí být takové povahy, že se dotýká širšího okruhu občanů potud, že proti takovému okruhu osob přímo směřuje, nebo potud, že sice bezprostředně směřuje proti jednotlivci, avšak vzhledem ke způsobu provedení a dalším okolnostem se širšího okruhu osob dotýká např. tím, že ohrožuje i je, ruší jejich klid, vyvolává u nich obavy apod. Výtržnické jednání je tedy projevem záporného vztahu pachatele ke společnosti jako celku, ke spoluobčanům vůbec nebo k hodnotám, na nichž je založeno uspořádání pospolitosti určitého širšího okruhu lidí." Z usnesení Nejvyššího soudu ČR ve věci vedené pod sp.zn. 7 Tdo 1254/2016 dále vyplývá, že „ *význam zákonného znaku „výtržnost" spočívá v tom, že představuje spojnici mezi jednáním pachatele a objektem trestného činu, jímž je zájem na ochraně veřejného pořádku. Předmětem ochrany u trestného činu výtržnictví primárně nejsou individuální zájmy jednotlivců, jako např. majetek, zdraví, čest apod., ale takový komplex vztahů, který zahrnuje širší okruh lidí, a který je reprezentován veřejným pořádkem.*" Z usnesení Nejvyššího soudu ČR ve věci vedené pod sp.zn. 6 Tdo 1068/2017 je možno citovat, že „ *při posuzování naplnění znaků skutkové podstaty přečinu výtržnictví podle § 358 odst. 1 tr. zákoníku je nutné se vždy zabývat otázkou, zda jednání útočníka směřuje skutečně primárně k narušení veřejného pořádku a jestli narušení chráněného zájmu dosahuje intenzity potřebné k uplatnění odpovědnosti podle trestního práva.*" A právě v tomto kontextu se soud prvního stupně podrobněji charakterem jednání obžalovaného nezabýval. Obecně lze k jednotlivých skutkům, které byly obžalovanému kladeny za vinu, konstatovat, že měly spočívat jednak v závadovém verbálním či nonverbálním projevu vůči jednotlivým poškozeným při výkonu jejich činnosti a služby (viz skutky z února 2019 a březnu 2020, a dále ze dnů 4.4.2019, 4.5.2019, 14.5.2019, 29.5.2019, 6.6.2019, 16.8.2019, 7.2.2020, 15.4.2020, 11.6.2020 a 19.6.2020), dále ve schválnostech ve vztahu k motorovým vozidlům Městské policie [redacted] (viz skutky ze dnů 27.7.2019 a 10.8.2019) a v najíždění vozidlem obžalovaného na vozidla Městské policie [redacted] (viz skutky ze dnů 18.4.2020, 27.4.2020, dne 7.5.2020 a 30.5.2020). Krajský soud nechce v žádném případě bagatelizovat skutečnost, že jednání obžalovaného vykazuje znaky protiprávnosti a neslušnosti, a rozhodně jej nelze označit za žádoucí a společensky akceptovatelné, přinejmenším jednotliví poškození, vůči nimž eventuálně jednání obžalovaného směřovalo, jej důvodně jako nevhodné a protiprávní vnímat museli. Nicméně soud prvního stupně se ve světle výše uvedených postulátů vůbec nezabýval otázkou, do jaké míry bylo jednání obžalovaného způsobilé ohrozit některý ze zákonodárcem chráněných zájmů, případně chráněný zájem na poklidném soužití občanů jako veřejného statku, a do jaké míry stíhané jednání obžalovaného do tohoto chráněného statku zasahovalo, či zda eventuálně nezasahovalo toliko a výlučně do individuálních zájmů jednotlivých poškozených, vůči nimž se obžalovaný choval neslušně.

10. K neslušným verbálním a nonverbálním skutkům ze strany obžalovaného je dále nutno poukázat na usnesení Nejvyššího soudu ČR ve věci publikované pod sp.zn. 6 Tz 37/89, z něhož plyne, že „ *výtržností je jednání, které závažným způsobem narušuje veřejný klid a pořádek a je pro ně typický zjevně neuctivý a neukázněný postoj pachatele k zásadám občanského soužití. Jde zpravidla o násilný nebo slovní projev takového charakteru, že hrubě uráží, vzbuzuje obavy o bezpečnost zdraví, majetku nebo výrazně snižuje vážnost většího počtu osob současně přítomných.*" Krajský soud musí dále poukázat na obsah usnesení Nejvyššího soudu ČR ve věci vedené pod sp.zn. 6 Tdo 286/2015, dle kterého „ *slovní vulgární a urážlivé projevy pachatele, které neměly delšího trvání, nenaplňují znak objektu přečinu výtržnictví podle § 358 odst. 1 tr. zákoníku, ani nezbytnou míru společenské škodlivosti ve smyslu § 12 odst. 2 tr. zákoníku.*" Z tohoto úhlu pohledu je pak nutno na vulgární a urážlivé jednání obžalovaného ve vztahu k poškozeným nahlížet, neboť z provedeného dokazování sice vyplývá, že se jedná o jednání opakované, nikoliv však dle požadavků zákonodárce a soudů vyšších stupňů o jednání v rámci jednotlivých skutků déletrvající, dostatečně expresivní, aby jej mohla vnímat veřejnost, doprovázené faktickým násilným jednáním, vyznačující se hrubostí vůči většímu počtu osob, tedy

jednání způsobilé porušit či ohrozit veřejný statek v podobě zájmu na poklidné společenské soužití. Jednotlivé skutky, kdy obžalovaný ukazuje na poškozené či kamerový systém vztyčený prostředníček, nebo vůči nim utrousí nějaký neslušný, nevhodný či vulgární výraz, je bezesporu způsobilé porušit či ohrozit individuální zájmy osob, kterým je tohoto jednání obžalovaného určeno, jako je čest těchto osob, nicméně nedosahuje takové intenzity a škodlivosti, aby na něj mohlo být nahlíženo jako na jednání způsobilé porušit či ohrozit společnost jako celek, a to ve smyslu, že by bylo způsobilé se dotýkat většího počtu osob v tom směru, že by v nich vyvolávalo obavy o majetek a zdraví, rušilo jejich klid, vyvolávalo v nich obavy či ohrožovalo nerušené soužití většího počtu osob. Jednání obžalovaného tak v tomto rozsahu nebylo rozhodně způsobilé vyvolat trestněprávní důsledky v souvislosti s trestným činem výtržnictví. V těchto souvislostech je poněkud zarážející, že soud prvního stupně uznal obžalovaného vinným ze spáchání přečinu výtržnictví podle § 358 odst. 1 tr. zákoníku, tedy za jednání namířené proti společenskému soužití, ačkoliv v popise jednotlivých skutků se podává, že neslušným a vulgárním verbálním či nonverbálním jednáním urazil příslušného poškozeného, vůči němuž toto jednání směřovalo. V tomto si tak skutkový a právní závěr soudu prvního stupně protiřečí, respektive popis skutku obsahuje popis porušení či ohrožení toliko individuálního statků, ačkoliv obžalovaný byl odsouzen za porušení či ohrožení veřejného statku. K jednání obžalovaného z února 2019, kterého se měl obžalovaný dopustit vůči starostovi města [redacted] nutno uvést, že z popisu skutku, ani z provedeného dokazování vůbec nevyplývá, že by se měl odehrát na místě veřejnosti přístupném, kdy za takové místo nelze považovat například kancelář úředníka či veřejnosti nepřístupnou část úřední budovy. Nicméně krajský soud se musel zabývat úvahou, zda jednání obžalovaného narušující i v tomto případě výlučně individuální zájem poškozeného nenaplňuje znaky jiného trestného činu, a sice přečinu nebezpečného vyhrožování podle § 353 odst. 1 tr. zákoníku, kdy toho se dopustí ten, kdo jinému vyhrožuje usmrcením , těžkou újmou na zdraví či jinou těžkou újmou takovým způsobem, že to může vzbudit důvodnou obavu. Vyjádření obžalovaného směřované poškozenému, že by mohl poškozeného povozit na přechodu pro chodce na kapotě, lze v určitém kontextu vyložit tak, že obžalovaný pohrozil poškozenému, že by jej mohl srazit vozidlem na přechodu pro chodce, což lze bezesporu považovat za výhrůžku těžké újmy na zdraví, neboť je obecně známo, že chodec může při srážce s motorovým vozidle utrpět i vážná zranění, či smrt. Nicméně při posuzování nebezpečnosti pohrůžky ze strany obžalovaného krajský soud vycházel zejména z postoje poškozeného, který tomuto sdělení obžalovaného nepřikládal žádnou faktickou váhu a vůbec toto sdělení neřešil, nevyvozoval z něj žádné důsledky, a to až do května 2020, kdy obžalovaný začal být prošetřován pro další stíhané skutky. Už jen z této skutečnosti vyplývá, že obžalovaný svoji pohrůžku ve vztahu k poškozenému nepronesl takovým způsobem a v takovém kontextu, který by byl způsobilý v poškozeném vzbudit bezprostředně reálnou obavu o život a zdraví, či jiný důležitý statek chráněný trestním zákoníkem, a tudíž i toto jednání obžalovaného dle názoru krajského soudu ve smyslu ustanovení § 12 odst. 2 tr. zákoníku nedosahovalo hranice běžně se vyskytujících trestných činů dané skutkové podstaty, jak vyžaduje stanovisko Kolégia Nejvyššího soudu ČR ve věci vedené pod sp.zn. Tpjn 301/2012. Daná jednání obžalovaného, kterých se dopustil ve vztahu k jednotlivým poškozeným, by namísto znaků skutkových podstat shora uvedených trestných činů naproti tomu mohla naplňovat znaky některých z přestupků dle zákona č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích.

11. K naschválům ze strany obžalovaného ve vztahu k vozidlům Městské policie [redacted] v podobě postavení plechovky na vozidlo městské policie či sklopení zrcátka na takovém vozidle, je nutno uvést, že takové jednání vůbec znaky žádného trestného činu nenaplňuje, a už vůbec ne znaky stíhaného trestného činu výtržnictví, neboť krajskému soudu uniká, jak by obžalovaný odložením

plechovky či sklopením zrcátka vozidla městské policie mohl vzbudit u ostatních spoluobčanů jakékoliv obavy, či rušit veřejný klid a pořádek. Ač lze opětovně toto jednání označit za schválnost, kterou nechce krajský soud jakkoliv schvalovat či omlouvat, pak v žádném případě takové jednání není způsobilé vyvolat u jakékoliv fyzické osoby trestněprávní odpovědnost, neboť v trestním zákoně presumovaným způsobem neporušuje či neohrožuje žádný zákonodárcem chráněný zájem. Daná jednání by naproti tomu mohla naplňovat znaky některého z přestupků dle zákona č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích.

12. K tzv. najíždění obžalovaného vozidlem na vozidla městské policie musí krajský soud opětovně poukázat na rozhodovací praxi vyšších soudů. Z usnesení Nejvyššího soudu ČR ve věci vedené pod sp.zn. 8 Tdo 1376/2018 vyplývá, že „ *za výtržnost spočívající ve fyzickém napadení jiného ve smyslu zákonného znaku skutkové podstaty přečinu výtržnictví podle § 358 odst. 1 tr. zákoníku lze pokládat i jednání pachatele, který napadne jinou osobu tak, že na ni najíždí motorovým vozidlem. K sražení poškozeného přitom nemusí vůbec dojít.*“ Přitom z obsahu citovaného rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR vyplývá, že pachatelovo jednání spočívalo v tom, že najížděl vozidlem na fyzickou osobu v přítomnosti dalších osob způsobem, že to mohlo u přítomných osob vyvolat obavu o život a zdraví fyzické osob, na kterou bylo motorovým vozidlem najížděno. Z uvedeného tak vyplývá, že soud prvního stupně zcela nepřiléhavě na nyní posuzované jednání nahlíží optikou výše uvedené právní věty Nejvyššího soudu ČR. Krajský soud musí v těchto souvislostech upozornit, že v případě skutků ze dnů 27.4.2020 a 7.5.2020 měl obžalovaný „najíždět“ na zaparkované vozidlo městské policie, a to způsobem, aby do takového vozidla či z něj nemohl nastoupit či vystoupit řidič dotčeného vozidla. Z uvedeného je zcela zřejmé, že se v žádném případě nejedná ve smyslu výše uvedených závěrů Nejvyššího soudu ČR o najíždění vozidlem na fyzickou osobu, ale o nevhodný parkovací manévr, který nemůže být ve smyslu judikatury Nejvyššího soudu ČR považováno za najíždění vozidlem, způsobilé vyvolat trestněprávní důsledky ve vztahu k trestnému činu výtržnictví podle § 358 tr. zákoníku. Stejně tak v případě skutků ze dnů 18.4.2020 a 30.5.2020 obžalovaný dle popisu skutku prudce brzdil za služebním vozidlem městské policie. Ani v tomto případě se nemohlo jednat o najíždění na fyzickou osobu ve smyslu bezprostředního ohrožování její fyzické integrity, které by bylo způsobilé porušit zákonodárcem chráněný zájem na řádném a ničím nerušeném občanském soužití, nýbrž o nevhodně zvolenou techniku jízdy motorovým vozidlem ze strany obžalovaného. Ostatně v průběhu silničního provozu nastávají nesčetné dopravní situace, v nichž je řidič motorového vozidla povinen a nucen reagovat na překážku v provozu či jiného účastníka silničního provozu, a sama rychlá jízda a na ni navazující prudké brždění za dalším účastníkem silničního provozu, tedy nevhodná technika jízdy, nemůže být zaměňována s najížděním pachatele trestného činu výtržnictví na fyzickou osobu, které je způsobilé vzbudit v ostatních členech společnosti obavu o zdraví a život jednáním pachatele dotčené fyzické osoby. Daná jednání obžalovaného, by namísto znaků skutkové podstat trestného činu výtržnictví mohla naplňovat znaky některých z přestupků dle zákona č. 361/2000 Sb., o silničním provozu.

13. Krajský soud však ve smyslu ustanovení § 257 odst. 1 písm. b) tr. řádu nemohl zrušit napadený rozsudek v celém rozsahu a všechna jednání obžalovaného postoupit příslušným orgánům státní správy ve smyslu ustanovení § 222 odst. 2 tr. řádu k projednání, neboť musel řešit otázku možného promlčení jednotlivých stíhaných jednání obžalovaného ve smyslu zásad rozvedených v zákoně č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich. Podle § 29 písm. a) zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich odpovědnost za přestupek zaniká uplynutím promlčecí doby. Podle § 30 zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich promlčecí doba činí 1 rok, nebo 3 roky, jde-li o přestupek, za který zákon stanoví sazbu pokuty, jejíž horní hranice je alespoň 100 000 Kč. Podle § 31 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o

nich promlčecí doba počíná běžet dnem následujícím po dni spáchání přestupku; dnem spáchání přestupku se rozumí den, kdy došlo k ukončení jednání, kterým byl přestupek spáchán. Je-li znakem přestupku účinek, promlčecí doba počíná běžet dnem následujícím po dni, kdy takový účinek nastal. Podle § 32 odst. 1 písm. a) zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich se do promlčecí doby nezapočítává doba, po kterou se pro tentýž skutek vedlo trestní řízení. Do promlčecí se tak předně nezapočítává doba, po kterou se pro tentýž skutek vedlo **trestní řízení**. Stavením promlčecí doby se proto rozumí to, že po určitou (zákonem, zde § 32 odst. 1, vymezenou) dobu promlčecí doba neběží. Po odpadnutí předmětné překážky běhu promlčecí doby pak její běh pokračuje (tzn. že se do promlčecí doby počítá i doba, která uplynula předtím, než překážka běhu promlčecí doby nastala), resp. doba stavení promlčecí doby se nezapočítává do délky promlčecí doby (její konec se však odsouvá právě o dobu jejího stavení). Trestní řízení je přitom podstatně širší pojem než trestní stíhání. Jak totiž stanoví trestní řád ve svém § 12 odst. 10, trestním řízením se rozumí řízení podle tohoto zákona a zákona o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních, trestním stíháním pak úsek řízení od zahájení trestního stíhání až do právní moci rozsudku, případně jiného rozhodnutí orgánu činného v trestním řízení ve věci samé a přípravným řízením úsek řízení podle tohoto zákona od sepsání záznamu o zahájení úkonů trestního řízení nebo provedení neodkladných a neopakovatelných úkonů, které mu bezprostředně předcházejí, a nebyly-li tyto úkony provedeny, od zahájení trestního stíhání do podání obžaloby, návrhu na schválení dohody o vině a trestu, postoupení věci jinému orgánu, zastavení trestního stíhání, nebo do rozhodnutí či vzniku jiné skutečnosti, jež mají účinky zastavení trestního stíhání před podáním obžaloby, anebo do jiného rozhodnutí ukončujícího přípravné řízení, zahrnující objasňování a prověřování skutečností nasvědčujících tomu, že byl spáchán trestný čin, a vyšetřování. Trestním řízením se tudíž v této souvislosti rozumí již doba od sepsání záznamu o zahájení úkonů trestního řízení k objasnění a prověření skutečností důvodně nasvědčujících tomu, že byl spáchán trestný čin, policejním orgánem (§ 158 odst. 3 tr. řádu; v takovém záznamu policejní orgán uvede skutkové okolnosti, pro které řízení zahajuje, a způsob, jakým se o nich dozvěděl. Dle shora uvedených výkladových pravidel bylo trestní řízení vůči obžalovanému pro stíhané skutky zahájeno záznamem o sdělení podezření, který vydala PČR KŘP [redacted] kraje, územní odbor [redacted] OOP [redacted] dne 29.7.2020, č.j. [redacted] – [redacted] a který byl obžalovanému doručen téhož dne. Na všechny skutky, které obžalovaný spáchal před 29.7.2019, a které jsou charakteru, že se k nim váže 1 letá promlčecí doba, je tak nutno ve smyslu shora uvedených ustanovení zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich nahlížet jako na promlčené. Dle komentářové literatury (komentář C.H.Beck k trestnímu řádu) k ustanovení § 222 odst. 2 tr. řádu vyplývá, že „ *rozhodnutí podle uvedeného ustanovení, tedy postoupení věci jinému orgánu, je namístě toliko za předpokladu, že o přestupku nebo kárném provinění lze v příslušném řízení jednat. Pokud by postih za tento delikt byl podle zvláštních předpisů např. promlčen, resp. delikt by nebylo možno projednat, uplynula-li od jeho spáchání stanovená doba, je třeba obžalovaného zprostit obžaloby ve smyslu ustanovení § 226 písm. b) tr. řádu.*“ Krajskému soudu tak ve věci nezbylo, a jen z toho titulu bylo ve věci konáno veřejné zasedání a napadený rozsudek rušen nad rámec ustanovení § 257 odst. 1 písm. b) tr. řádu i z titulu ustanovení § 258 odst. 1 písm. d) tr. řádu, než pro skutky spáchané obžalovaným do 29.7.2019 ve smyslu ustanovení § 226 písm. b) tr. řádu obžalovaného zprostit obžaloby, neboť v řízení nebylo prokázáno, že by se v tomto rozsahu jednalo o trestný čin, a v úvahu nepřipadá ze shora uvedených důvodů ani postoupení věci jinému orgánu k rozhodnutí. Naproti tomu zbylá jednání obžalovaného, kterých se dopustil po 29.7.2019 krajský soud ze shora uvedených důvodů v intencích ustanovení § 222 odst. 2 tr. řádu postoupil příslušným orgánům státní správy, neboť by se mohlo jednat o přestupky dle shora uvedených zákonů, k jejichž projednání jsou příslušné správní orgány uvedené ve výrokové části tohoto rozsudku.

14.Za dané situace krajský soud z podnětu odvolání obžalovaného napadený rozsudek soudu prvního stupně zrušil podle ve smyslu ustanovení § 257 odst. 1 písm. b) tr. řádu a § 258 odst. 1 písm. d) tr. řádu v celém rozsahu a napravil ve prospěch obžalovaného nesprávný postup soudu prvního stupně při právním posouzení věci, a nově pak pro skutky, které byly podle zvláštního právního předpisu promlčeny, zprostil obžalovaného podle § 226 písm. b) tr. řádu obžaloby, a zbylé skutky postoupil ve smyslu ustanovení § 222 odst. 2 tr. řádu příslušným orgánům státní správy pro projednání věci jako přestupku.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **není** další řádný opravný prostředek přípustný.
Proti tomuto rozhodnutí může obžalovaný a nejvyšší státní zástupce podat dovolání, a to do dvou měsíců od doručení tohoto rozhodnutí.
Dovolání se podává u soudu, který ve věci rozhodl v prvním stupni a o dovolání rozhoduje Nejvyšší soud České republiky.
Dovolání lze podat jen z důvodů uvedených v § 265b odst. 1 tr. řádu a dovolání není přípustné proti důvodům rozhodnutí.
Obžalovaný může podat dovolání pouze prostřednictvím svého obhájce, podání obžalovaného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť by takto bylo označeno.
V dovolání musí být vedle obecných náležitostí (§ 59 odst. 3 tr. řádu) podání uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu a z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu a odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až l) tr. řádu, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.
Rozsah, v němž je dovolání napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu lhůty k podání dovolání.

Liberec 06.09.2022

Mgr. Lukáš Korpas, v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Petra Plhalová.

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v České Lípě rozhodl samosoudcem JUDr. Mgr. Pavlem Křížem v hlavním líčení konaném dne 2. srpna 2022 v České Lípě

takto:

Obžalovaný

[redacted]

se podle § 226 písm. b) trestního řádu zprošťuje návrhu na potrestání, že

dne 30. 5. 2022 v době kolem 01:28 hodin řídil v obci [redacted] po pozemní komunikaci od benzínové čerpací stanice ONO v ulici [redacted] do [redacted] osobní motorové vozidlo tovární značky [redacted], ačkoliv si byl vědom, že mu byl rozsudkem Okresního soudu v České Lípě sp. zn. 32 T 154/2020 ze dne 14. 3. 2022, který nabyl právní moci téhož dne, uložen mj. trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 12 měsíců,

tedy že by

mařil výkon rozhodnutí soudu tím, že vykonával činnost, která mu byla takovým rozhodnutím zakázána,

čímž měl spáchat

přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku,

neboť v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem.

Podle § 129 odst. 2 trestního řádu se vyhotovuje zjednodušený rozsudek, který neobsahuje odůvodnění výroku o vině a trestu, neboť se obžalovaný a státní zástupkyně po vyhlášení rozsudku vzdali práva odvolání a prohlásili, že netrvají na vyhotovení odůvodnění a obžalovaný zároveň prohlásil, že si nepřeje, aby v jeho prospěch podaly odvolání jiné oprávněné osoby.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno do osmi dnů od jeho doručení, prostřednictvím Okresního soudu v České Lípě, podat odvolání, o kterém by pak rozhodoval Krajský soud v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci. Odvolání může podat státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícímu rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Soudem přijaté prohlášení viny nelze odvolat. Skutečnosti uvedené v prohlášení viny nelze podle § 246 odst. 1 písm. b) trestního řádu napadat opravným prostředkem. Odvolání musí být ve lhůtě osmi dnů od doručení opisu rozsudku nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu I. stupně podle § 251 trestního řádu také odůvodněno tak, aby bylo patrno, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen uvést, zda odvolání podává, byť zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Toto právo nenáleží osobám, které se ho výslovně vzdaly.

Česká Lípa 2. srpna 2022.

JUDr. Mgr. Pavel Kříž v.r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje Pavlína Krenická

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v České Lípě rozhodl v hlavním líčení konaném dne 7. ledna 2020 samosoudcem JUDr. Mgr. Pavlem Křížem

takto:

Obžalovaný

[redacted]

podle § 226 písm. b) trestního řádu se zprošťuje obžaloby, která mu kladla za vinu, že měl

dne 20. 10. 2018 kolem 21.00 hod. na parkovišti u silnice č. [redacted] u odbočky lesní cesty na horu [redacted] mezi obcemi [redacted] a [redacted] v osobním automobilu [redacted] sedící na sedadle na místě řidiče, uchopil za vlasy poškozenou [redacted], která seděla na sedadle na místě spolujezdce, kterou začal nejprve líbat na krku, načež mu poškozená říkala, aby toho zanechat a snažila se před jeho doteky uhnout, čehož nedbal a přelezl na její sedadlo, přičemž poškozenou držel pravou ruku a levou rukou jí tahal za vlasy, nohama se jí snažil roztáhnout její nohy, po chvíli poškozené pustil vlasy, poodhrnul si kalhoty a trenky a požadoval po poškozené, aby mu sahala na přirození, následně si levou ruku poškozené položil na své přirození a sundal poškozené legíny a kalhotky a své prsty začal vsouvat do vagíny poškozené, která se jej snažila odstrčit, a poté, co se jí podařilo z kabelky vytáhnout svazek klíčů, na kterém měla zavírací nůž - tzv. rybičku, tento nožík otevřela a přiložila jej na ruku obviněného a vyzvala jej, aby svého jednání zanechal, čehož nedbal a pokračoval ve svém jednání, a proto poškozená následně nožík přiložila k jeho krku, načež svého jednání zanechal, oba z automobilu vystoupili, každý vykouřil svoji cigaretu, a poté odvezl poškozenou do jejího bydliště do [redacted]

tedy

jiného násilím donutil k pohlavnímu styku,

čímž měl spáchat

přečin znásilnění podle §185 odst. 1 trestního zákoníku,

neboť v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem.

Podle § 129 odst. 2 trestního řádu se vyhotovuje zjednodušený rozsudek, který neobsahuje odůvodnění, neboť se obžalovaný po jeho vyhlášení vzdal práva odvolání a netrval na vyhotovení písemného odůvodnění rozsudku, zároveň prohlásil, že si nepřeje, aby v jeho prospěch podaly odvolání jiné oprávněné osoby. Státní zástupce se práva podat proti rozsudku odvolání vzdal dne 14. 1. 2020 a rovněž prohlásil, že netrvá na vyhotovení písemného odůvodnění rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno do osmi dnů od jeho doručení, prostřednictvím Okresního soudu v České Lípě, podat odvolání, o kterém by pak rozhodoval Krajský soud v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci. Odvolání může podat státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícímu rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Odvolání musí být ve lhůtě osmi dnů od doručení opisu rozsudku nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu I. stupně podle § 251 trestního řádu také odůvodněno tak, aby bylo patrno, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen uvést, zda odvolání podává, byť zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Toto právo nenáleží osobám, které se ho výslovně vzdaly.

Česká Lípa 7. ledna 2020

JUDr. Mgr. Pavel Kříž v.r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje Pavlína Krenická

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v České Lípě rozhodl samosoudcem JUDr. Mgr. Pavlem Křížem při hlavním líčení konaném dne 5. května 2022 v České Lípě

takto:

Obžalovaní

1. [redacted]

2. [redacted]

jsou vinni, že

I. [redacted]

společně po vzájemné dohodě dne 10. 8. 2021 kolem 00:30 hodin přijeli vozem taxislužby k rodinnému domu čp. [redacted] v [redacted] části obce [redacted] obviněný [redacted] a obviněný [redacted] bez oprávnění vnikli do uzamčeného sklepního prostoru, dílny, když si dveře odemkli klíči nalezenými v domě, dále vnikli do přilehlé stodoly, když vypáčili kovovou petlici uzamčenou visacím zámkem, a odcizili v uvedených prostorách motorovou pilu [redacted] v hodnotě 11 300 Kč, elektrické míchadlo [redacted] v hodnotě 1 650 Kč, tři přenosná halogenová LED světla v hodnotě 3 450 Kč, plastový kufřík s příslušenstvím k přímé brusce [redacted] v hodnotě 500 Kč, aku-vrtačku [redacted] & [redacted] v hodnotě 1 150 Kč, aku-sponkovačku [redacted] v hodnotě 8 700 Kč, okružní excentrickou brusku [redacted] v hodnotě 2 400 Kč, sadu brusných papírů [redacted] v hodnotě 300 Kč, nástavec na elektrickou brusku [redacted] v hodnotě 150 Kč, motorovou pilu [redacted] v hodnotě 2 200 Kč, ruční pilku [redacted] v hodnotě 180 Kč, aku-vrtačku [redacted] v hodnotě 2 250 Kč, aku-vrtačku [redacted] v hodnotě 2 800 Kč, dva prodlužovací kabely á 30 m v hodnotě celkem 300 Kč, elektrickou okružní pilu [redacted] v hodnotě 3 200 Kč, elektrické ruční přímočarou pilu [redacted] & [redacted] v hodnotě 2 200 Kč, přímou mini brusku [redacted] v hodnotě 900 Kč, elektrickou ruční vrtačku [redacted] v hodnotě 4 600 Kč, elektrickou přímočarou pilu [redacted] v hodnotě 7 500 Kč, vibrační pilový nástroj [redacted] v hodnotě 7 250 Kč, elektrickou ruční úhlovou brusku [redacted] v hodnotě 5 500 Kč, elektrickou ruční úhlovou brusku [redacted] v hodnotě 5 500 Kč, dvě pracovní tašky na nářadí [redacted] v hodnotě 2 700 Kč, kteréžto věci nanosili [redacted] a [redacted] z dílny a ze stodoly k vozidlu taxi, do vozidla je nakládal společně s nimi obviněný [redacted] sám vešel také do obytné části domu čp. [redacted] a odcizil zde pánskou koženou peněženku v hodnotě 250 Kč, včetně osobních dokladů, dokladů k motocyklu, finanční

hotovosti 2 500 Kč, debetní platební karty č. [redacted] a kreditní karty č. [redacted] vydaných bankou [redacted] na jméno poškozeného [redacted] tablet nezjištěné značky v hodnotě 1 600 Kč, mobilní telefon [redacted] v hodnotě 4 300 Kč, přenosný reproduktor [redacted] v hodnotě 2 300 Kč, vojenský batoh v hodnotě 650 Kč, s uvedenými věcmi v hodnotě celkem 88 280 Kč potom všichni odjeli do [redacted] a společně věci vynosili z taxíku do bytu [redacted] na adrese [redacted]
a obžalovaný [redacted] se činu dopustil přesto, že byl rozsudkem Okresního soudu v České Lípě ze dne 23. 1. 2020, sp. zn. 32 T 95/2019, v právní moci 23. 1. 2020, odsouzen za zločin loupež k podmíněnému trestu odnětí svobody v trvání 30 měsíců, s odkladem výkonu trestu na zkušební dobu 48 měsíců,

II. [redacted]
společně s obviněným [redacted] po vzájemné dohodě dne 10. 8. 2021 kolem 04:00 hodin opět přijeli vozem taxislužby k rodinnému domu čp. [redacted] v [redacted] a z již otevřené stodoly vzali benzínový křovinořez [redacted] v hodnotě 2 600 Kč, elektrický plotostřih [redacted] v hodnotě 1 100 Kč, ruční pilku [redacted] v hodnotě 550 Kč, plastový kbelík s různým stavebním a malířským náčiním v hodnotě 500 Kč, plastový box [redacted] v hodnotě 1 300 Kč, tašku na nářadí [redacted] v hodnotě 250 Kč, tyto věci v hodnotě celkem 6 300 Kč odvezli a uschovali ve squatu u obchodního domu [redacted] v [redacted] to vše ke škodě poškozeného [redacted], ve výši 650 Kč za vojenský batoh a ke škodě poškozeného [redacted] za ostatní věci ve výši celkem 93 930 Kč,

tedy

obžalovaný [redacted]

pod body I. a II.

přisvojil si cizí věc tím, že se jí zmocnil, způsobil tak na cizím majetku škodu nikoliv nepatrnou a spáchal čin vloupáním,

neoprávněně vniknul do obydlí jiného a překonal přitom překážku, jejímž účelem je zabránit vniknutí,

bez souhlasu oprávněného držitele si opatřil platební prostředek jiného, nepřenosnou platební kartu identifikovatelnou podle jména a čísla,

obžalovaný [redacted]

pod bodem I.

přisvojil si cizí věc tím, že se jí zmocnil, způsobil tak na cizím majetku škodu nikoliv nepatrnou, spáchal čin vloupáním a byl pro takový čin v posledních třech letech odsouzen,

neoprávněně vniknul do obydlí jiného a překonal přitom překážku, jejímž účelem je zabránit vniknutí,

čímž spáchali

obžalovaný [redacted]

pod body I. a II.

pokračující přečin krádež podle § 205 odst. 1 písm. a), písmeno b) trestního zákoníku,

pokračující přečin porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku,

přečin neoprávněné opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku podle § 234 odst. 1 trestního zákoníku,

obžalovaný [redacted]

pod bodem I.

přečin krádež podle § 205 odst. 1 písm. a), písm. b), odst. 2 trestního zákoníku,

přečin porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku,

a odsuzují se

obžalovaný [redacted]

za pokračující přečin krádež podle § 205 odst. 1 písm. a), písm. b) trestního zákoníku, pokračující přečin porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku a přečin neoprávněné opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku podle § 234 odst. 1 trestního zákoníku z tohoto rozsudku a za sbíhající se přečin nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1 trestního zákoníku z trestního příkazu Okresního soudu v České Lípě ze dne 15. 12. 2021, č. j.: 2 T 139/2021-62, který byl obžalovanému doručen 5. 1. 2022 a nabyl právní moci 14. 1. 2022,

podle § 283 odst. 1 trestního zákoníku, za použití § 43 odst. 2 trestního zákoníku, k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **12 (dvanácti) měsíců.**

Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznice **s ostrahou.**

Podle § 43 odst. 2 trestního zákoníku **se** zároveň **zrušuje** výrok o trestu z trestního příkazu Okresního soudu Česká Lípa, ze dne 15. 12. 2021, č. j. 2 T 139/2021-62, který byl obžalovanému doručen 5. 1. 2022 a nabyl právní moci 14. 1. 2022, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo tímto zrušením, pozbyla podkladu.

obžalovaný [redacted]

za přečin krádež podle § 205 odst. 1 písm. a), písm. b), odst. 2 trestního zákoníku a přečin porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku z tohoto rozsudku a za sbíhající se přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. d), odst. 2 trestního zákoníku z rozsudku Okresního soudu v České Lípě ze dne 2. 2. 2022, č. j. 2 T 136/2021-52, který nabyl právní moci dne 22. 2. 2022,

podle § 178 odst. 2 trestního zákoníku, za použití § 43 odst. 2 trestního zákoníku k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **15 (patnácti) měsíců.**

Shodu s prvopisem potvrzuje Pavlína Krenická

Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznice **s ostrahou.**

Podle § 43 odst. 2 trestního zákoníku **se** zároveň **zrušuje** výrok o trestu z rozsudku Okresního soudu Česká Lípa, ze dne 2. 2. 2022, č. j. 2 T 136/2021-52, který nabyl právní moci dne 22. 2. 2022, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo tímto zrušením, pozbyla podkladu.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu jsou obžalovaní [redacted] povinni společně a nerozdílně zaplatit na náhradě škody poškozenému [redacted] částku 51 050 Kč.

Podle § 229 odst. 2 trestního řádu se poškozený [redacted], odkazuje se zbytkem svého uplatněného nároku na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Naproti tomu obžalovaný

[redacted]

se podle § 226 písm. b) trestního řádu zprošťuje obžaloby, že

I. (s nepravomocně odsouzenými [redacted] *a* [redacted]
společně po vzájemné dohodě dne 10. 8. 2021 kolem 00:30 hodin přijeli vozem taxislužby k rodinnému domu čp. [redacted] v [redacted] části obce [redacted] obviněný [redacted] a obviněný [redacted] bez oprávnění vnikli do uzamčeného sklepního prostoru, dílny, když si dveře odemkli klíči nalezenými v domě, dále vnikli do přilehlé stodoly, když vypáčili kovovou petlici uzamčenou visacím zámkem, a odcizili v uvedených prostorách motorovou pilu [redacted] v hodnotě 11 300 Kč, elektrické míchadlo [redacted] v hodnotě 1 650 Kč, tři přenosná halogenová LED světla v hodnotě 3 450 Kč, plastový kufřík s příslušenstvím k přímé brusce [redacted] v hodnotě 500 Kč, aku-vrtačku [redacted] & [redacted] v hodnotě 1 150 Kč, aku-sponkovačku [redacted] v hodnotě 8 700 Kč, okružní excentrickou brusku [redacted] v hodnotě 2 400 Kč, sadu brusných papírů [redacted] v hodnotě 300 Kč, nástavec na elektrickou brusku [redacted] v hodnotě 150 Kč, motorovou pilu [redacted] v hodnotě 2 200 Kč, ruční pilku [redacted] v hodnotě 180 Kč, aku-vrtačku [redacted] v hodnotě 2 250 Kč, aku-vrtačku [redacted] v hodnotě 2 800 Kč, dva prodlužovací kabely á 30 m v hodnotě celkem 300 Kč, elektrickou okružní pilu [redacted] v hodnotě 3 200 Kč, elektrické ruční přímočarou pilu [redacted] & [redacted] v hodnotě 2 200 Kč, přímou mini brusku [redacted] v hodnotě 900 Kč, elektrickou ruční vrtačku [redacted] v hodnotě 4 600 Kč, elektrickou přímočarou pilu [redacted] v hodnotě 7 500 Kč, vibrační pilový nástroj [redacted] v hodnotě 7 250 Kč, elektrickou ruční úhlovou brusku [redacted] v hodnotě 5 500 Kč, elektrickou ruční úhlovou brusku [redacted] v hodnotě 5 500 Kč, dvě pracovní tašky na nářadí [redacted] v hodnotě 2 700 Kč, kteréžto věci nanosili [redacted] a [redacted] z dílny a ze stodoly k vozidlu taxi, do vozidla je nakládal společně s nimi obviněný [redacted] sám vešel také do obytné části domu čp. [redacted] a odcizil zde pánskou koženou peněženku v hodnotě 250 Kč, včetně osobních dokladů, dokladů k motocyklu, finanční hotovosti 2 500 Kč, debetní platební karty č. [redacted] a kreditní karty č. [redacted] vydaných bankou [redacted] na jméno poškozeného [redacted] tablet nezjištěné značky v hodnotě 1 600 Kč, mobilní telefon [redacted] v hodnotě 4 300 Kč, přenosný reproduktor [redacted] v hodnotě 2 300 Kč, vojenský batoh v hodnotě 650 Kč,

s uvedenými věcmi v hodnotě celkem 88 280 Kč potom všichni odjeli do [redacted] a společně věci vynosili z taxíku do bytu [redacted] na adrese [redacted]

II. (s nepravomocně odsouzeným [redacted]
společně po vzájemné dohodě dne 10. 8. 2021 kolem 04:00 hodin opět přijeli vozem taxislužby k rodinnému domu čp. [redacted] v [redacted] a z již otevřené stodoly vzali benzínový křovinořez [redacted] v hodnotě 2 600 Kč, elektrický plotostřih [redacted] v hodnotě 1 100 Kč, ruční pilku [redacted] v hodnotě 550 Kč, plastový kbelík s různým stavebním a malířským náčiním v hodnotě 500 Kč, plastový box [redacted] v hodnotě 1 300 Kč, tašku na nářadí [redacted] v hodnotě 250 Kč, tyto věci v hodnotě celkem 6 300 Kč odvezli a uschovali ve squatu u obchodního domu [redacted] v [redacted]

to vše ke škodě poškozeného [redacted] ve výši 650 Kč za vojenský batoh a ke škodě poškozeného [redacted], za ostatní věci ve výši celkem 93 930 Kč,

tedy že by

pod body I. a II.

přisvojil si cizí věc tím, že se jí zmocnil, způsobil tak na cizím majetku škodu nikoliv nepatrnou a spáchal čin vloupáním,

pod bodem II.

neoprávněně vniknul do obydlí jiného a překonal přitom překážku, jejímž účelem je zabránit vniknutí,

čímž měl spáchat

obžalovaný [redacted]

pod body I. a II.

pokračující přečin krádež podle § 205 odst. 1 písm. a), písm. b) trestního zákoníku,

pod bodem II.

přečin porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku,

neboť v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem.

Odůvodnění:

Shodu s prvopisem potvrzuje Pavlína Krenická

Po provedení hlavních líčení dospěl soud k závěrům, které jsou popsány ve výrocích tohoto rozsudku.

1. Obžalovaný [redacted] před soudem využil svého zákonného práva a k věci odmítl vypovídat. Podle § 207 odst. 2 trestního řádu byla přečtena jeho výpověď z přípravného řízení, kde se k žalovanému jednání doznal, popsal, že potkal obžalovaného [redacted] a [redacted] sehnali pervitin, který si aplikovali u [redacted] Pak potkali [redacted] který se ptal, zda něco nemají, řekl, že ne, ale že můžou pomoct. Tak mu s [redacted] řekli, aby jel s nimi, že se mu to vyplatí, neřešili, co budou dělat. [redacted] věděl, o co jde. Řekl mu [redacted] že půjdou na čórku. Tak všichni čtyři nasedli do taxíku a odjeli do [redacted] Vystoupili a on a [redacted] šli na pozemek, [redacted] zůstal venku, řekli mu, aby podával věci. Všechno bylo otevřeno, ve stodole brali věci, dávali je [redacted] ten je dával do auta. [redacted] pokračoval ve stodole a on zkusil vzít za kliku domu, bylo odevřeno, vzal tablet, telefon a nějaké peníze, asi 5 000 Kč. Peněženku nevzal. Pak jeli k [redacted] do [redacted] v [redacted] kde všechno vyložili. [redacted] pak dal 500 Kč a on odešel. [redacted] a [redacted] dal po 1 000 Kč. Pak prohrál všechny peníze v herně. Pak přišel [redacted] tak se ho ptal, jestli by ještě na otočku nechtěl jet jednou, ale že nemá na taxíka. To už věděl [redacted] o co jde, to už mu došlo, že věci jsou kradené, když mu dával peníze z krabičky tak pochopil, že ty věci jsou kradené. Taxikář je hodil do [redacted] a s [redacted] šel do té stodoly, vzali tam plotostřih, sekeru, ruční pilu, křovinořez, strunovou sekačku, led světlo, kufřík [redacted] Pak jeli zpátky do [redacted] mezi bezdomovce, kde taky věci nakonec vyhodili.

2. Obžalovaný [redacted] před soudem prohlásil svoji vinu. Před přijetím prohlášení viny při svém výslechu uvedl, že když s [redacted] potkali [redacted] tak sám nevěděl, kam se půjde, měli namířeno k [redacted] domů pro nářadí, byli pod vlivem drog, takže si až druhý den uvědomil, že vlastně spáchal krádež. Taxíka platil on, neví, jestli po jízdě nebo před jízdou.

3. Obžalovaný [redacted] před soudem vypověděl, že ten den mamka měla peníze, brala podporu, nebo [redacted] Měla peníze, chlastalo se na squatě. Opili se brzo ráno, tím pádem šel s mamkou spát brzo a probudili e ve špatnou hodinu – v jednu ráno, to jsou všechny obchody zavřený. Takže jsme šli s mámou na benzínu, tam jsem si dal po ožralosti pivo. Chvíli pokecali a mamka řekla, že chce jít domů si zase lehnout a tak mamku poprosil, jestli mu nedá nějaký peníze, třeba 100 – 150 Kč, že si půjde zahrát automat. Mamka mu peníze dala. Přiznává – fetoval. Takže šel dolů, potkal tam [redacted] potkal tam [redacted] Než odjeli, tak je možný, že se zeptal, jestli [redacted] něco nemá *(drogy)*. On řekl, že ne, ale že se [redacted] se potřebuje dostat domů. Kdyby mu tvrdil on, že si jde pro nějaké věci, asi by mu to moc nevěřil [redacted] Ale [redacted] viděl snad jen jednou, někde se viděli, ale v životě ho neviděl, že by byl špinavý, na ulici, takže bylo možný, že si jede domů, když prohrál peníze. Řekli mu, jestli jim dám na taxíka stovku, že si dojede domů pro nějaké věci a pro peníze a že když mu umožní tu cestu domů, tak mu dá pětikilo. V taxíku seděl [redacted] ta ženská [redacted] a on. [redacted] seděl vedle spolujezdce, on seděl za ním, vedle něj seděl [redacted] a za řidičem paní [redacted] On ho navigoval, taxíka zaplatil on z jeho peněz, za tu stovku. Dojeli tam a taxíkář zaparkoval u plotu. [redacted] říkal, že si jede jenom pro nějakých pár věcí. Vystoupili, [redacted] si šel normálně domů pro věci. Otevřel v klidu bránu a šel na pozemek. Teď úplně nevím, jestli byla zamčená, ale otevírala se myslím na západku. Šel normálně domů v klidu, v pohodě. [redacted] šel první a po chvilce za ním šel [redacted] On stál u toho taxíku, oni šli dovnitř, vrátili se za 3-5 minut. Nesli nějaký brusky. Oni nosili ty věci, on stál u taxíku. [redacted] mu snad řekl, jestli to tam může hodit. Tak to vzal, normálně to naložil. Pár věcí naložili, on jim pomohl. Snažil se, byl rád, že dostane to pětikilo. Ale nevěděl, zdůrazňuji, nevěděl a taky nic nepadlo o krádeži. Jestli mu to mohlo být podezřelý – neví, jak by se k tomu vyjádřil. Oni si nevzali kukly, kapuce. Donesli pár těch věcí a během toho se tam chvíli zdrželi, a to šli nejspíš dovnitř toho domu. Z toho pozemku nosil jenom

[redacted] Nasedli do taxíka, jak seděli a jeli k [redacted] řekl, že to dají na chodbu. V taxíku už [redacted] mu dal 500 Kč, na chodbě to vyložil a šel pryč. Potom byl v herně, následně na sebe s [redacted] zase narazili, [redacted] mu neřekl, že jdou znova krást, nebo něco takového, řekl mu, že si ještě potřebuje dojet pro nějaký svoje věci domů. Takže řekl, že jo. Neměl peníze, zase ten taxík platil. Takže se tam vrátili. [redacted] šel tam a bral ty věci. Obžalovaný [redacted] celou dobu stál u toho taxíkáře, kecal s ním, ještě taxikáři říkal, že známý si jde pro nějaké věci. Pak jeli do [redacted] zničehonic řekl, že ty věci nemá kam dát, jestli neví, kam bych je mohl dát. Tak mu řekl, že si je může dát k němu, ale že je na squatě. [redacted] zase říkal, že se mi za tu cestu odmění, že mu dá nějakou trávu, což také splnil. Takže dojeli na ten squat, vykládali ty věci a taxíkář odjel. Věci nesli dolů, tam je takový kopeček, pod ten most. Obyvatelé squatu tam byli, spali. [redacted] najednou, že to musí rychle schovat, tak to schoval. V tu chvíli si teprve uvědomil, že nejspíš je to krádež.

4. Svědek [redacted] vypověděl, že pracuje jako řidič taxi. U [redacted] nastoupili tři muži a jedna žena. Řekli, že potřebují do [redacted] zařizoval to muž, co seděl vedle něho. Dále říkal, že se pohádal s rodinou a potřebuje naložit nějaké věci. Když přijeli, ten co seděl vedle něj, normálně vystoupil, rozsvítilo se světlo a normálně brankou vešel. Po chvilce šel dovnitř ještě jeden muž, třetí zůstal u auta, on také protože ta žena stále seděla v autě. Pak naložili nějaké věci do auta, čekalo se na muže, který seděl vedle něj. Jeli do [redacted] to mu řekl muž, který seděl za ním.

5. Svědek [redacted] vypověděl, že tehdy pracoval jako taxikář, kdy jej kolem 4 h ráno poslala dispečerka k [redacted] Nastoupili dva kluci, chtěli odvézt do [redacted] cestou uvedl jeden z nich, že si jedou domů pro věci do práce. Pak šel jeden dovnitř a druhý čekal venku. Za chvíli přinesl křovinořez, el. Nůžky na plot a snad nějakou tašku. Pak chtěli odvézt zpátky do [redacted]

6. Svědkyně [redacted] vypověděla, že k nim přišel [redacted] který jim řekl, že se stěhuje z pronájmu v [redacted] ale neví, jak to má udělat, nemá auto ani peníze. Šli do města, kde potkali [redacted] kterému to [redacted] také řekl. Složili se ona, [redacted] a [redacted] na taxíka, jeli do [redacted] cestu ukazoval [redacted] Přijeli k domu, kde říkal, že bydlí, normálně šel [redacted] dovnitř brankou. [redacted] zůstal venku, [redacted] šel dovnitř. Dovnitř nanosili nějaké nářadí. Pak odjeli do [redacted] doplatil taxikáři peníze, za pomoc jim dal každému 1 000 Kč. Věci dal [redacted] ať si je zatím nechá, že neví, kam je má dát.

7. Svědek [redacted] vypověděl, že loni opravovali střechu svépomocí. Sháněli pomocníky, pomáhalo tam plno lidí, různě přicházeli, odcházeli, s každým se vyrovnali. Jeden den ráno zjistili, že chybí ty věci, co dávali do záznamu. Už neví, jak se jmenuje, je to syna kamarád, známý – on se tam objevil s tím, že měl nějaký problémy doma, syn mu nabídl, že jestli chce, tak může přebývat nějakou dobu u nich, že využijeme rádi jeho služby. Byl s ním nadmíru spokojený, až jeden den nepřišel a věci byly pryč. Vesměs bylo odcizeno elektronářadí, pily, vrtačky, motorový pily, křovinořezy. Částečně věci byly uloženy ve stodole, částečně byly ve sklepě v baráku. Stodola byla každý den zamykána, je tam visací zámek. Dům se zamyká, místnost se taky zamyká. Když policie ohledávala místo, tak na stodole byla vytržená petlice. U toho sklepa neví. V té době zmizely jedny klíče od baráku a od sklepa.

8. Svědek [redacted] před soudem uvedl, že se s [redacted] znají delší dobu, měl nějakou složitou situaci. Měl se svědkem odjet na festival v ten den, kdy se stala ta věc. Jeho vnitřní spekulace je, že to měl promyšlený, protože v den, kdy měli odjíždět, tak ráno zjistili, že jsou vylomené nějaké dveře, že chybějí věci, že najednou není nářadí, které bylo potřeba na tu střechu, která zůstala rozdělaná. Hned bylo jasný, že je v tom [redacted] namočený, protože se nedostavil, jak byli domluveni, ani večer a ani ráno. Jeden kamarád volal, že [redacted] vidí na [redacted] že tam

sedí u [redacted] tak tam došli. Kluci zavolali policii, ta tam pak dorazila. [redacted] během té doby řekl, že nějaký věci jsou uloženy u bývalé [redacted] u [redacted] nějaké, že už dal do zastavárny a něco, že je na bytě u [redacted] ulice u [redacted] Část věcí se vrátila, on se ke škodě nepřipojoval. Stodola se zamyká na petlici, ta byla vylomená a něco bylo v takové kůlně, ve spodní části domu. Záhy zjistili, že chyběly jedny klíče, které se dodneška nenašly. Dům, kde žijí, kde se pak [redacted] nebo chlapci pohybovali, tak ten byl určitě zamčený, takže nějakým způsobem se tam dostat museli.

9. Rozhodné skutkové okolnosti jsou doloženy též opatřenými listinnými důkazy. Z protokolů o vrácení věcí soud zjišťuje, jaké věci byly poškozeným následně vráceny. Z protokolů o ohledání místa soud zjišťuje aktuální situaci na ohledávaných místech v době, kdy ohledání bylo prováděno. Z tohoto ohledání vyplývá, že dřevěná stodola se zamyká na petlici, která je v době ohledání poškozena a to tak, že je vytržena ze zdi. Ze zprávy [redacted] soud zjišťuje zdravotní stav [redacted] Ze zprávy PMS soud zjišťuje stav výkonu trestu OPP ve vztahu k [redacted]

10. Z osobních výkazů obžalovaného [redacted] soud zjišťuje, že obžalovaný má v opisu z evidence Rejstříku trestů [redacted] záznam. Z osobních výkazů obžalovaného [redacted] soud zjišťuje, že obžalovaný má v opisu z evidence Rejstříku trestů celkem [redacted] záznamů. Z osobních výkazů obžalovaného [redacted] soud zjišťuje, že obžalovaný má v opisu z evidence Rejstříku trestů celkem [redacted] záznamy.

11. Soud ve vztahu ke skutkovým závěrům následně hodnotil provedené důkazy podle svého vnitřního přesvědčení, založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu, jednotlivě i v jejich souhrnu. Obžalovaný [redacted] využil u hlavního líčení svého zákonného práva a odmítl k věci vypovídat. V přípravném řízení se k žalovanému jednání doznal a popsal průběh celé události, včetně toho, že s policií spolupracoval. Obžalovaný [redacted] se k žalovanému jednání doznal, v řízení před soudem prohlásil svoji vinu a před jejím přijetím se vyjádřil i k chování ostatních spoluobžalovaných, zejména [redacted] Jejich výpovědi se vzájemně doplňují a korespondují s ostatními ve věci provedenými důkazy zejména výpověďmi svědků [redacted] a [redacted] a protokoly o vrácení věcí. Byť ovšem obžalovaný [redacted] v přípravném řízení popsal, že vše bylo otevřeno, v této části je jeho výpověď jednoznačně nevěrohodná zejména vzhledem k výpovědi svědků [redacted] a ohledání místa činu, kdy poškození jednoznačně uvedli, že stodola i dům byly uzamčeny což koresponduje se zmíněnou částí ohledání místa činu – tedy vytržením petlice, které bylo provedeno PČR po oznámení věci a zadokumentováno (čl. 155 fotografie č. 19 – 24), kdy pro soud jsou jednoznačně věrohodné výpovědi poškozených ohledně odcizených věcí, jejichž odcizení [redacted] popírá a soud nemá jakéhokoliv důvodu poškozeným jejich výpovědi ohledně odcizených věcí jakkoliv rozporovat.

12. Na základě těchto skutkových zjištění je třeba právně kvalifikovat prokázané skutečnosti podle příslušných ustanovení trestního zákoníku. Obžalovaní [redacted] a [redacted] tím, že společně po vzájemné dohodě dne 10. 8. 2021 kolem 00:30 hodin přijeli vozem taxislužby k rodinnému domu čp. [redacted] v [redacted] části obce [redacted] obviněný [redacted] a obviněný [redacted] bez oprávnění vnikli do uzamčeného sklepního prostoru, dílny, když si dveře odemkli klíči nalezenými v domě, dále vnikli do přilehlé stodoly, když vypáčili kovovou petlici uzamčenou visacím zámkem, a odcizili v uvedených prostorách ve výroku rozsudku uvedené konkrétní věci, a dále [redacted] za účasti [redacted] po vzájemné dohodě dne 10. 8. 2021 kolem 04:00 hodin opět přijeli vozem taxislužby k rodinnému domu čp. [redacted] v [redacted] a z již otevřené stodoly vzali ve výroku rozsudku uvedené konkrétní věci a tím se obžalovaný [redacted] dopustil přečinu krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a), písmeno b)

trestního zákoníku, neboť si přisvojil cizí věc tím, že se jí zmocnil, způsobil tak na cizím majetku škodu nikoliv nepatrnou a spáchal čin vloupáním a porušil tak zájem společnosti na ochraně cizího majetku, dále se dopustil přečinu porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku neboť neoprávněně vniknul do obydlí jiného a překonal přitom překážku, jejímž účelem je zabránit vniknutí a porušil tak zájem společnosti na nedotknutelnosti obydlí a dále se dopustil přečinu neoprávněné opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku podle § 234 odst. 1 trestního zákoníku, neboť bez souhlasu oprávněného držitele si opatřil platební prostředek jiného, nepřenosnou platební kartu identifikovatelnou podle jména a čísla přičemž porušil zájem společnosti na ochraně platebních prostředků jiných osob. Obžalovaný jednal v úmyslu přímém dle § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, neboť chtěl způsobem uvedeným v trestním zákoně porušit nebo ohrozit zájem chráněný takovým zákonem.

13. Obžalovaný [redacted] se shora popsaným jednáním dopustil přečinu krádež podle § 205 odst. 1 písm. a), písm. b), odst. 2 trestního zákoníku neboť si přisvojil cizí věc tím, že se jí zmocnil, způsobil tak na cizím majetku škodu nikoliv nepatrnou, spáchal čin vloupáním a byl pro takový čin v posledních třech letech odsouzen a porušil tak zájem společnosti na ochraně cizího majetku a dále se dopustil přečinu porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku neboť neoprávněně vniknul do obydlí jiného a překonal přitom překážku, jejímž účelem je zabránit vniknutí a porušil tak zájem společnosti na nedotknutelnosti obydlí. Obžalovaný jednal v úmyslu přímém dle § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, neboť chtěl způsobem uvedeným v trestním zákoně porušit nebo ohrozit zájem chráněný takovým zákonem.

14. Při úvaze o druhu a výši trestu u obviněného [redacted] vycházel soud z povahy a závažnosti spáchaného trestného činu, která je určována významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobem provedení činu a jeho následky, okolnosti, za jakých byl čin spáchán, osobou pachatele, mírou jeho zavinění a jeho pohnutkou. Obžalovaný se k trestné činnosti doznal v přípravném řízení a svědčí mu tak polehčující okolnost ve smyslu § 41 písm. l) trestního zákoníku. Přitěžující okolností ve smyslu § 42 písm. p) trestního zákoníku je však u obžalovaného také jeho trestní minulost. Dále mu přitěžuje okolnost ve smyslu § 42 písm. a) trestního zákoníku neboť trestnou činnost spáchal s rozmyslem a po předchozím uvážení, dále mu přitěžuje okolnost ve smyslu § 42 písm. b) trestního zákoníku, že spáchal trestný čin ze ziskuchtivosti, dále mu přitěžuje okolnost ve smyslu § 42 písm. o) trestního zákoníku, že spáchal trestný čin s další osobou a dále mu přitěžuje okolnost ve smyslu § 42 písm. p) trestního zákoníku, že spáchal trestný čin jako organizátor, neboť z provedeného dokazování vyplývá, že to byl právě obžalovaný, kdo ve své podstatně navedl dalšího ze spolupachatelů k páchání trestné činnosti. Dále je třeba uvést, že shora uvedenou trestnou činností byla spáchána škoda ve výši 93 930 Kč, čímž je více než 9x překročena škoda nikoliv nepatrná ve smyslu § 138 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku a blíží se takřka k hranici výše větší škody ve smyslu § 138 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku. Po zhodnocení výše popsaných polehčujících a přitěžujících okolností dospěl soud k závěru, na rozdíl od návrhu státní zástupkyně, že obžalovanému nelze za jeho shora popsanou trestnou činnost uložit jiný, než přímý, nepodmíněný trest odnětí svobody a to jako trest souhrnný, neboť se nyní posuzované trestné činnosti odpustil před doručením trestního příkazu Okresního soudu Česká Lípa, ze dne 15. 12. 2021, č. j. 2 T 139/2021-62, který byl obžalovanému doručen 5. 1. 2022 a nabyl právní moci 14. 1. 2022. Obžalovaný jím byl uznán vinným z přečinu nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1 trestního zákoníku za což mu byl uložen trest odnětí svobody ve výměře 12 měsíců, jehož výkon byl podmíněně odložen na dobu 18 měsíců. To vše za současného zrušení výroku o trestu zde uvedeného, neboť jakýkoli jiný druh trestu by zjevně u obžalovaného nepřinesl žádný výchovný účinek. Z důvodů shora uvedených je tak nutno akcentovat represivní složku trestu a je na místě uložení nepodmíněného trestu.

Obžalovaný [redacted] byl ve smyslu nejpřísněji trestného činu podle § 283 odst. 1 trestního zákoníku ohrožen trestní sazbou v rozmezí 1 rok až 5 let nebo peněžitým trestem. Podle § 43 odst. 2 trestního zákoníku souhrnný trest nesmí být mírnější než trest uložený rozsudkem dřívějším. Ze všech shora naznačených důvodů byl obžalovanému uložen trest v první čtvrtině trestní sazby, kterou byl ohrožen, a byl mu uložen trest ve výměře 12 měsíců. Pro výkon trestu byl obžalovaný zařazen do věznice s ostrahou, neboť dle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku splňuje podmínky pro zařazení do tohoto typu věznice.

15. Při úvaze o druhu a výši trestu u obviněného [redacted] vycházel soud z povahy a závažnosti spáchaného trestného činu, která je určována významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobem provedení činu a jeho následky, okolnosti, za jakých byl čin spáchán, osobou pachatele, mírou jeho zavinění a jeho pohnutkou. Obžalovaný se k trestné činnosti doznal, učinil prohlášení viny a svědčí mu tak polehčující okolnost ve smyslu § 41 písm. l) trestního zákoníku. Přitěžující okolností ve smyslu § 42 písm. p) trestního zákoníku je však u obžalovaného také jeho trestní minulost neboť má ke dni 3. 5. 2022 celkem [redacted] záznamů v opisu z evidence Rejstříku trestů. Dále mu přitěžuje okolnost ve smyslu § 42 písm. a) trestního zákoníku neboť trestnou činnost spáchal s rozmyslem a po předchozím uvážení, dále mu přitěžuje okolnost ve smyslu § 42 písm. b) trestního zákoníku, že spáchal trestný čin ze ziskuchtivosti a dále mu přitěžuje okolnost ve smyslu § 42 písm. o) trestního zákoníku, že spáchal trestný čin s další osobou. Dále je třeba uvést, že shora uvedenou trestnou činností na které se podílel byla spáchána škoda ve výši 88 280 Kč, čímž je více než 8x překročena škoda nikoliv nepatrná ve smyslu § 138 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku a blíží se takřka k hranici výše větší škody ve smyslu § 138 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku. Po zhodnocení výše popsaných polehčujících a přitěžujících okolností dospěl soud k závěru, že obžalovanému nelze za jeho shora popsanou trestnou činnost uložit jiný, než přímý, nepodmíněný trest odnětí svobody a to jako trest souhrnný, neboť se nyní posuzované trestné činnosti odpustil vyhlášení rozsudku Okresního soudu v České Lípě ze dne 2. 2. 2022, č. j. 2 T 136/2021-52, který nabyl právní moci dne 22. 2. 2022. Obžalovaný jím byl uznán vinným z přečinu krádeže podle § 205 odst. 2 trestního zákoníku, za což mu byl uložen trest odnětí svobody ve výměře 6 měsíců, pro jehož výkon byl zařazen do věznice s ostrahou. To vše za současného zrušení výroku o trestu zde uvedeného, neboť jakýkoli jiný druh trestu by zjevně u obžalovaného nepřinesl žádný výchovný účinek. Z důvodů shora uvedených je tak nutno akcentovat represivní složku trestu a je na místě uložení delšího nepodmíněného trestu. Obžalovaný [redacted] byl ve smyslu nejpřísněji trestného činu podle § 178 odst. 2 trestního zákoníku ohrožen trestní sazbou v rozmezí 6 měsíců až 3 léta. Podle § 43 odst. 2 trestního zákoníku souhrnný trest nesmí být mírnější než trest uložený rozsudkem dřívějším. Ze všech shora naznačených důvodů byl obžalovanému uložen trest ještě v první polovině trestní sazby, kterou byl ohrožen, a byl mu uložen trest ve výměře 15 měsíců. Pro výkon trestu byl obžalovaný zařazen do věznice s ostrahou, neboť dle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku splňuje podmínky pro zařazení do tohoto typu věznice.

16. Jiná situace však podle názoru soudu nastala v případě obžalovaného [redacted] Obžalovaný [redacted] již od výslechu obviněného v přípravném řízení a následně u hlavního líčení vypovídá konstantně, nepopírá, že do [redacted] jel dvakrát, nejprve s [redacted] a [redacted] Nic však nevěděl o tom, že tam [redacted] jde krást. Na zahradu nešel, jenom nakládal věci do vozu. Obžalovaný [redacted] mu řekl, že si jede pro své věci domů, znal ho jako slušného kluka, nic co by mu napovědělo, že jde krást. Obžalovaný [redacted] odmítl u hlavního líčení vypovídat, v přípravném řízení uvedl, že s [redacted] mu uvedli, aby jel s nimi, že se mu to vyplatí. Ostatně sama státní zástupkyně v závěrečném návrhu uvedla, že trestné činnosti se obžalovaný [redacted] dopustil, a to nejméně v úmyslu nepřímém, *„neboť musel být zcela jistě srozuměn, že se dopouští krádeže. Je zcela logické, že v takových případech nedochází k tomu, že by si spolu pachatelé*

řekli: „A teď půjdeme krást", výslovně se to neuvádí. Nicméně z těch okolností, kdy se činu dopustili uprostřed noci, v nočních hodinách, charakterem těch věcí, které odcizili, kdy mu [redacted] *sdělil, že si jede pro svoje věci někam do* [redacted] *poté do auta nosí motorovou pilu, křoviňák, nářadí, aku vrtačku a podobně - nejedná se o věci, které by se při stěhování v nočních hodinách převážely",* tedy sama státní zástupkyně uvádí, že [redacted] sdělil, že si jede pro své věci. Ostatně jeho výpověď je podporována výpovědí svědkyně [redacted] která uvedla, že [redacted] jim řekl, že se stěhuje z pronájmu v [redacted] šli do města, kde potkali [redacted] kterému to [redacted] také řekl. Ostatně sám [redacted] v přípravném řízení dále uvedl, že v druhém případě už [redacted] věděl, že jdou krást, protože když mu dával peníze z truhličky tak pochopil, že to ukradli. Nicméně jde pouze o dohad obžalovaného [redacted] Nicméně jeho výpověď soud hodnotí velice obezřetně, neboť je zřejmé, že v části výpovědi nevypovídá pravdivě, neboť jak vypověděl v přípravném řízení (čl. 56) taxikář je hodil do [redacted] a on s [redacted] šli spolu do té stodoly, což obžalovaný [redacted] popírá a jeho výpověď je podporována výpovědí svědka [redacted] který vypověděl, že cestou do [redacted] *(druhá cesta)* uvedl jeden z nich, že si jedou domů pro věci do práce. Pak šel jeden dovnitř a druhý čekal venku. Dále také svědkyně [redacted] ve vztahu k výpovědi [redacted] uvedla, že se na taxíka složili ona, [redacted] a [redacted] Dále pak soud k hodnocení věrohodnosti obžalovaného [redacted] odkazuje také na bod 11. odůvodnění.

17. Trestní zákoník v zásadě vyžaduje k trestnosti činu úmyslné zavinění. Úmyslné zavinění může mít dvě formy, a to formu úmyslu přímého a formu úmyslu nepřímého. V samotném trestním zákoníku je přímý úmysl vymezen a charakterizován jen pomocí složky volní a v jejím rámci je s ním spojeno chtění porušit nebo ohrozit chráněný zájem. Musí tedy mít dostatečně konkrétní představu i o onom chráněném zájmu, který chce porušit nebo ohrozit. Nepřímý čili eventuální úmysl předpokládá nižší míru volní stránky jednání než je nezbytná pro přímý úmysl. Porušení nebo ohrožení zájmu chráněného trestním zákoníkem není při této formě zavinění chtěným následkem jednání pachatele, ale ten ho ve svých představách vnímá jako možný a počítá s eventualitou jeho způsobení. Jinak řečeno, ví, že ho svým jednáním může způsobit, a pro případ, že ho způsobí, je s tím srozuměn.

18. Za tohoto stavu dokazování má tak soud za to, že se státnímu zástupci nepodařilo shromáždit dostatek důkazů o vině obžalovaného [redacted] vzhledem k absenci zavinění ve smyslu § 15 odst. 1 písm. a), případě b) trestního zákoníku a rozhodl tak, že obžalovaného [redacted] zprostil vzneseného obvinění podle § 226 písm. b) trestního řádu s tím, že v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem.

19. V rámci adhezního řízení bylo také rozhodnuto o nároku na náhradu škody. Podle § 228 odstavec 1 trestního řádu jsou obžalovaný [redacted] a obžalovaný [redacted] povinni společně a nerozdílně zaplatit na náhradě škody poškozenému [redacted], částku 51 050 Kč, jelikož škoda vyplynula z provedeného dokazování, je doložena listinami a poškozený se řádně a včas s nárokem na náhradu škody připojil. Obžalovaný [redacted] a obžalovaný [redacted] se k trestné činnosti doznali, škoda fakticky vznikla a k datu hlavního líčení nebyla uhrazena. Se zbytkem svého uplatněného nároku na náhradu škody byl poškozený [redacted] odkázán na řízení ve věcech občanskoprávních, neboť částka, se kterou se jako poškozený připojil s nárokem na náhradu škody, byla vyšší než částka, která mu byla rozhodnutím soudu přiznána a část věcí byla poškozenému v průběhu řízení vrácena.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno do osmi dnů od jeho doručení, prostřednictvím Okresního soudu v České Lípě, podat odvolání, o kterém by pak rozhodoval Krajský soud v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci. Odvolání může podat státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícímu rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Odvolání musí být ve lhůtě osmi dnů od doručení opisu rozsudku nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu I. stupně podle § 251 trestního řádu také odůvodněno tak, aby bylo patrno, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen uvést, zda odvolání podává, byť zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Toto právo nenáleží osobám, které se ho výslovně vzdaly.

Česká Lípa 5. května 2022

JUDr. Mgr. Pavel Kříž v.r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje Pavlína Krenická

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v České Lípě rozhodl při hlavním líčení konaném dne 18. února 2020 samosoudcem JUDr. Mgr. Pavlem Křížem v České Lípě

takto:

Obžalovaní:

1. [redacted]

2. [redacted]

jsou vinni, že

1.

[redacted] společně s [redacted] po předchozí vzájemné domluvě v době od 16:00 hodin dne 5. 1. 2019 do 17:00 hodin dne 8. 1. 2019 vnikli po rozbití skleněné výplně sklepního okna a skleněné výplně uzamčených dveří vedoucích ze sklepa do rodinného domu na adrese [redacted] a zde odcizili potápěčské vybavení, konkrétně pánský neoprenový celooblek zn. [redacted] velikost 42, v hodnotě 3 200 Kč, dámský neoprenový celooblek zn. [redacted] velikost S v hodnotě 3 400 Kč, dámský neoprenový celooblek zn. [redacted] velikost S v hodnotě 3 200 Kč, dámský neoprenový celooblek zn. [redacted] velikost S v hodnotě 1 300 Kč, neoprenovou kuklu zn. [redacted] a neoprenovou kuklu nezjištěné značky celkem v hodnotě 800 Kč, jeden pár pánských neoprenových rukavic zn. [redacted] a jeden pár dámských neoprenových rukavic zn. [redacted] v hodnotě celkem 700 Kč, jeden pár pánských neoprenových bot zn. [redacted] velikost 42 a jeden pár dámských neoprenových bot zn. [redacted] velikost 37 v hodnotě celkem 1 800 Kč, potápěčské brýle zn. [redacted] zn. [redacted] a zn. [redacted] v hodnotě celkem 3 800 Kč, šnorchl zn. [redacted] průhledný s [redacted] koncovkou, zn. [redacted] barvy a šnorchl nezjištěné značky v hodnotě celkem 1 500 Kč, potápěčská křídla zn. [redacted] křídla zn. [redacted] včetně 16 ks olověných závaží o celkové hmotnosti

16 kg podomácku vyrobených v hodnotě celkem 11 500 Kč, dvě tlakové lahve o objemu 12l s opletem [redacted] barvy zn. [redacted] v hodnotě 6 500 Kč, dýchací ústrojí zn. [redacted] první stupeň MK25 uložené v látkovém obalu s nápisem zn. [redacted] v hodnotě 15 800 Kč, dýchací ústrojí zn. [redacted] + první stupeň [redacted] v hodnotě 6 500 Kč, potápěčské ploutve zn. [redacted] barvy a ploutve zn. [redacted] v hodnotě celkem 3 200 Kč, dvě potápěčské vodotěsné svítilny nezjištěné značky s nabíjecími články a nabíječkou a svítilnu zn. [redacted] barvy [redacted] v hodnotě celkem 2 100 Kč, potápěčskou bójku zn. [redacted] barvy v hodnotě 600 Kč, hodinkový kompas zn. [redacted] barvy v hodnotě 1 550 Kč, další drobné potápěčské příslušenství jako různé karabiny, nůž, síťky, příruční nářadí atd. v hodnotě celkem 500 Kč, přepravní box nezjištěné značky v hodnotě 500 Kč, látkovou tašku s plastovým kolečkovým podvozkem zn. [redacted] v hodnotě 750 Kč, plastový skořepinový cestovní kufr značky [redacted] v hodnotě 900 Kč, pánskou bundu [redacted] barvy zn. [redacted] v hodnotě 1 200 Kč, lyžařské kalhoty zn. [redacted] v hodnotě 500 Kč, pánskou letní košili s krátkým rukávem zn. [redacted] kazetový magnetofon zn. [redacted] v hodnotě 500 Kč, gola sadu nezjištěné značky v kufříku [redacted] barvy v hodnotě 600 Kč a další movité věci, následně za použití klíčů nalezených v domě vnikli do garáže u rodinného domu, kde odcizili dámské trekové jízdní kolo zn. [redacted] barvy v hodnotě 4 500 Kč, pánské horské jízdní kolo nezjištěné značky [redacted] barvy v hodnotě 4 800 Kč, čímž poškozeným manželům [redacted] způsobili škodu **82 200 Kč** a poškozením zařízení domu škodu na ve výši 1 290 Kč,

2.
[redacted] společně s [redacted] po předchozí vzájemné domluvě v době od 02:00 hodin do 07:30 hodin dne 10. 1. 2019 vnikli do otevřené garáže na adrese [redacted] náležející k domu číslo popisné [redacted] kde odcizili pánské horské jízdní kolo zn. [redacted] barvy výr. čísla [redacted] v hodnotě 24 500 Kč, dětskou sedačku a držák dětského kola v hodnotě celkem 600 Kč, čímž poškozené [redacted], způsobili škodu ve výši **25 100 Kč,**

3.
[redacted] společně s [redacted] po předchozí vzájemné domluvě v době od 10:00 hodin dne 10. 1. 2019 do 10:00 hodin dne 16. 1. 2019, vnikli po rozbití skleněné výplně okna v přízemí do rodinného domu na adrese [redacted], kde odcizili zahradní elektrické čerpadlo zn. [redacted] barvy, čímž poškozené [redacted] způsobili škodu ve výši **400 Kč** a na poškození domu škodu ve výši 850 Kč,

4.
[redacted] sám v době od 1. 1. 2019 do 1. 4. 2019 vniknul po vytržení boční stěny do sklepní kóje v domě na adrese [redacted], kde odcizil pryžovou hadici o délce 13 m s manometrem v hodnotě 600 Kč, 12 upínacích popruhů [redacted] barvy v hodnotě celkem 2 000 Kč, 8 párů různých dámských nošených bot velikosti 37 a 39 v hodnotě celkem 2 000 Kč, dva páry chlapeckých kolečkových bruslí nezjištěné značky v hodnotě celkem 600 Kč, 3 malířské válečky zn. [redacted] v hodnotě 150 Kč, řezačku na dlaždice nezjištěné značky v hodnotě 600 Kč, různé zednické nářadí v hodnotě 350 Kč a 70 zavařovacích sklenic o obsahu 0,75 l v hodnotě 540 Kč, čímž poškozenému [redacted], způsobil škodu ve výši **6 840 Kč,**

5.
[redacted] sám dne 19. 5. 2019 kolem 02:20 hodin odcizil na chodbě ve [redacted] poschodí domu na adrese [redacted], volně odložené pánské sportovní boty zn. [redacted] velikost 48, čímž poškozenému [redacted], způsobil škodu ve výši **200 Kč,**

6.
[redacted] společně s [redacted] po předchozí vzájemné domluvě v době od 15. 5. 2019 do 1. 6. 2019 vnikli po překonání oplocení na zahradu u rodinného domu na adrese [redacted] vešli do nezamčené garáže, kde odcizili zahradní sekačku zn. [redacted] barvy, výr. čísla [redacted] v hodnotě 8 500 Kč, a dvoukolovou kárku s drátěnými koly v hodnotě 300, čímž poškozenému [redacted], způsobili škodu ve výši **8 800 Kč,**

7.
[redacted] sám v době od 10:00 hodin do 18: 00 hodin dne 3. 6. 2019 vniknul po překonání oplocení na zahradu u rodinného domu na adrese [redacted], a potom otevřeným okénkem ve výšce 188 cm do samostatně stojící garáže, kde odcizil dvě sekery na dřevo a jednu tesařskou sekeru v hodnotě celkem 280 Kč, zahradní srp v hodnotě 30 Kč, zahradní rozprašovač v hodnotě 50 Kč, plastový kanystr o objemu 5 l s obsahem vyjetého oleje v hodnotě 30 Kč, čímž poškozené [redacted] způsobil škodu ve výši **390 Kč,**

8.
[redacted] sám v době od 08:00 hodin dne 1. 7. 2019 do 15:00 dne 2. 7. 2019 vniknul otevřeným oknem o rozměrech 35x 40cm, umístěným ve výšce 140 cm, do sklepa domu na drese [redacted] kde odcizil příklepovou Aku vrtačku zn. [redacted] s nabíjecí trafostanicí, dvěma bateriemi zn. [redacted] a sadou výměnných bitů v hodnotě celkem 3 250 Kč, dvě lahve domácí slivovice o obsahu á 1 l v hodnotě 600 Kč, čímž poškozenému [redacted], způsobil škodu ve výši **3 850 Kč,**

9.
[redacted] sám v době kolem 16:30 hodin dne 11. 7. 2019 vniknul po překonání oplocení na zahradu u rodinného domu na adrese [redacted] kde z nezajištěného vozidla zn. [redacted] odcizil batoh zn. [redacted] barvy v hodnotě 1 200 Kč a dálkového ovládání k vjezdové bráně nezjištěné značky v hodnotě 400 Kč, z terasy rodinného domu odcizil zahradní drapák na čištění spár zn. [redacted] v hodnotě 250 Kč, čímž poškozenému [redacted], způsobil škodu na ve výši **1 850 Kč,**

10.
[redacted] sám v době kolem 15:50 hod dne 18. 7. 2019 vniknul po vypáčení petlice s visacím zámkem do sklepní kóje v domě na adrese [redacted] kde odcizil 3 keramické hrnky růžové barvy v hodnotě celkem 60 Kč, 2 páry pánských tenisek, pár pánských bot, zateplené tepláky, dvě pánská trika nošené [redacted] a [redacted] barvy a dvě pánské mikiny, čímž poškozené [redacted], způsobil škodu ve výši **60 Kč,**

obžalovaný [redacted] se uvedených jednání dopustil přesto, že byl rozsudkem Okresního soudu v Českých Budějovicích ze dne 27. 5. 2016, č.j. 3 T 123/2015-713, v právní moci 27. 5. 2016, odsouzen za pokračující přečin krádež podle § 205 odst. 1 písm. b), odst. 2, 3 trestního zákoníku a další sbíhající se trestné činy k trestu odnětí svobody v trvání 24 měsíců, jehož výkon byl odložen na zkušební dobu 42 měsíců, prodlouženou o dalších 24 měsíců,

obžalovaný [redacted] se uvedeného jednání dopustil i přesto, že byl rozsudkem Okresního soudu Česká Lípa ze dne 11. 10. 2013, č.j. 8 T 7/2013-1326, ve spojení s rozsudkem Krajského soudu Ústí nad Labem, pobočka Liberec, ze dne 10. 1. 2014, č.j. 31 To 508/2013-1374, v právní moci 10. 1. 2014, odsouzen také za přečin krádež podle § 205 odst. 1 písm. a), b), odst. 2

trestního zákoníku k nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání 36 měsíců a trest vykonal 20. 1. 2017,

tedy

obžalovaný [redacted]
pod body 1. – 3., 4. – 10.
přisvojil si cizí věc tím, že se jí zmocnil, spáchal čin vloupáním, byl za takový čin v posledních třech letech potrestán a způsobil činem větší škodu,

pod body 1. – 10.
neoprávněně vniknul do obydlí jiného a překonal přitom překážku, jejímž účelem je zabránit vniknutí,

obžalovaný [redacted]
pod body 1., 2., 3., 6.
přisvojil si cizí věc tím, že se jí zmocnil, spáchal čin vloupáním, byl za takový čin v posledních třech letech potrestán a způsobil činem větší škodu,

neoprávněně vniknul do obydlí jiného a překonal přitom překážku, jejímž účelem je zabránit vniknutí,

čímž spáchali

obžalovaný [redacted]
pod body 1. – 3., 4. – 10.
pokračující přečin **krádež** podle § 205 odstavec 1 písmeno b), odstavec 2, odstavec 3 trestního zákoníku,

pod body 1. – 10.
pokračující přečin porušování domovní svobody podle § 178 odstavec 1, odstavec 2 trestního zákoníku,

obžalovaný [redacted]
pod body 1., 2., 3., 6.
pokračující přečin **krádež** podle § 205 odstavec 1 písmeno b), odstavec 2, odstavec 3 trestního zákoníku,

pokračující přečin porušování domovní svobody podle § 178 odstavec 1, odstavec 2 trestního zákoníku,

a odsuzují se

obžalovaný [redacted]
podle § 205 odst. 3 trestního zákoníku, za využití § 43 odst. 1 trestního zákoníku, § 62 odst. 1 a § 63 odst. 1 trestního zákoníku k úhrnnému trestu obecně prospěšných prací ve výměře **300 (třista) hodin.**

Podle § 63 odst. 2 trestního zákoníku se obžalovanému **ukládá povinnost** vést řádný život a podle svých sil nahradit škodu, kterou způsobil trestným činem.

Podle § 63 odst. 2 trestního zákoníku za použití § 48 odst. 4 písm. h) trestního zákoníku se obžalovanému ukládá přiměřené omezení **zdržet se požívání návykových látek** a přiměřená povinnost se na výzvu probačního úředníka podrobit testování na požívání návykových látek.

obžalovaný [redacted]
podle § 205 odst. 3 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 2 trestního zákoníku k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **24 (dvaceti čtyř) měsíců.**

Podle § 84 odst. 1 trestního zákoníku za podmínek uvedených v § 81 odst. 1 trestního zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá za současného vyslovení **dohledu** nad obžalovaným a podle § 85 odst. 1 trestního zákoníku se stanoví zkušební doba podmíněného odsouzení s dohledem v trvání **48 (čtyřiceti osmi) měsíců.**

Podle § 85 odst. 2 trestního zákoníku se obžalovanému **ukládá povinnost** vést řádný život a podle svých sil nahradit škodu, kterou způsobil trestným činem.

Současně se ve výroku o trestu ruší rozsudek Okresního soudu v České Lípě ze dne 2. 9. 2019, sp. zn. **5 T 19/2019** ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci ze dne 18. 12. 2019, sp.zn. 31 To 449/2019, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu jsou obžalovaní [redacted] povinni zaplatit na náhradě škody společně a nerozdílně:

- poškozené ČSOB pojišťovně částku ve výši 3 850 Kč,
- poškozené [redacted] částku ve výši 25 100 Kč,
- poškozenému [redacted] částku ve výši 6 240 Kč.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obžalovaný [redacted] povinen zaplatit na náhradě škody:

- poškozené [redacted] částku ve výši 390 Kč,
- poškozenému [redacted], částku ve výši 200 Kč,
- poškozenému [redacted] částku ve výši 3 850 Kč.

Podle § 229 odst. 1, odst. 2 trestního řádu se poškození [redacted] odkazují se svými uplatněnými nároky, či jejich zbytky, na řízení ve věcech občanskoprávních.

Naproti tomu se obžalovaný:

[redacted]

podle § 226 písm. b) trestního řádu zprošťuje obžaloby, že

společně s dosud neustanoveným spolupachatelem v době kolem 18:30 hodin dne 9. 3. 2019 vnikl bez souhlasu poškozeného [redacted] do bytu na adrese [redacted]

[redacted] v bytě došlo k hádce s poškozeným, následně obviněný z bytu odešel, aniž by zde způsobil škodu,

neboť v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem.

Odůvodnění:

1. Podle § 129 odst. 2 trestního řádu se vyhotovuje **zjednodušený** rozsudek, který neobsahuje odůvodnění, neboť se obžalovaní [redacted] a [redacted] po vyhlášení rozsudku vzdali práva odvolání a prohlásili, že netrvají na písemném vyhotovení odůvodnění a zároveň prohlásili, že si nepřejí, aby v jejich prospěch podaly odvolání jiné oprávněné osoby. Státní zástupce se tohoto práva ve vztahu k obžalovanému [redacted] vzdal po vyhlášení rozsudku a ve vztahu k obžalovanému [redacted] se ho vzdal dne 20. 2. 2020 a rovněž prohlásil, že netrvá na písemném vyhotovení odůvodnění.

2. Podle § 228 odst. 1 trestního řádu byla přiznána náhrada škody ČSOB Pojišťovně, a to ve výši 3 850 Kč, která byla vyplacena pojišťovnou jako pojistka za poškození nemovitosti manželů [redacted] Dále byla přiznána škody [redacted] ve výši 25 100 Kč, [redacted] ve výši 6 240 Kč, [redacted] ve výši 390 Kč, [redacted] ve výši 200 Kč a [redacted] ve výši 3 850 Kč, přičemž škoda u jednotlivých poškozených byla modifikována s ohledem na závěry znalce o ceně odcizených věcí. Podle § 229 odst. 1 trestního řádu byli poškození [redacted] a [redacted] odkázáni se svým uplatněným nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních, neboť poškození nespecifikovali věci, které jim byly vráceny Policií ČR. Podle § 229 odst. 1 trestního řádu byli poškození odkázáni na řízení ve věcech občanskoprávních z následujících důvodů. [redacted] z toho důvodu, neboť se nepřipojila řádně vůči konkrétním pachatelům, [redacted] byla odcizená věc vrácena a [redacted] se nepřipojila s nárokem na náhradu škody řádně. Podle § 229 odst. 2 trestního řádu byli dále poškození [redacted], odkázáni se zbytky svých uplatněných nároků na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních a to z toho důvodu, že u poškozených byla škoda, kterou způsobili obžalovaní či obžalovaný [redacted] objektivizována odborným vyjádřením v menší částce, než s jakou se poškození přihlásili s nárokem na náhradu škody.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možné podat do 8 dnů od jeho doručení odvolání ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci, prostřednictvím Okresního soudu v České Lípě. Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Odvolání musí být ve lhůtě 8 dnů od doručení opisu rozsudku nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu I. stupně podle § 251 trestního řádu také odůvodněno tak, aby bylo patrno, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného. Odvolání je třeba doručit ve trojím vyhotovení.

Shodu s prvopisem potvrzuje Pavlína Krenická

Toto právo nepřísluší osobám, které se jej výslovně vzdaly.

Česká Lípa 18. února 2020.

JUDr. Mgr. Pavel Kříž v.r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje Pavlína Krenická

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v České Lípě rozhodl samosoudkyní JUDr. Blankou Fedorkovou v hlavním líčení konaném dne 19. října 2021 v České Lípě

takto

Obžalovaný

[redacted]

se podle § 226 písm. b) trestního řádu zprošťuje obžaloby, kterou mu bylo kladeno za vinu, že

v době od 21. 8. 2017 do 26. 4. 2018 prostřednictvím elektronické komunikace a dále osobně v [redacted] jako [redacted] sjednal s poškozenou [redacted] v rámci Business Golf Tour 2018 realizaci golfového turnaje a zajištění dalších služeb v [redacted] na adrese [redacted] kdy rezervace termínu proběhla dne 21. 8. 2017, samotný turnaj poškozená realizovala dne 26. 4. 2018 a za realizovaný turnaj včetně služeb spočívajících v ubytování a cateringu byla poškozenou vystavena faktura č. [redacted] na částku 125 244 Kč se splatností do 16. 5. 2018, přičemž obžalovaný poškozené nesdělil, že společnost [redacted] se od počátku sjednávání turnaje po jeho realizaci nachází v neutěšené finanční situaci, má více nesplacených závazků u jiných subjektů a k úhradě vystavené faktury nedojde, čímž způsobil poškozené [redacted], škodu v celkové výši 125 244 Kč,

čímž měl spáchat

přečin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku,

neboť v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem.

Podle § 229 odst. 3 trestního řádu se poškozená společnost [redacted] se svým nárokem na náhradu škody odkazuje na řízení ve věcech občanskoprávních.

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Rajchrtová.

Odůvodnění:

1. V hlavním líčení soud zjistil následující skutečnosti.

2. Obžalovaný [redacted] v hlavním líčení vypověděl, že společnost [redacted] dříve pořádala až 80 golfových turnajů ročně včetně velkých mezinárodních, hlavní byla Business golf tour, jejichž součástí byla nově vzniklá hřiště. V roce 2017 je kontaktoval [redacted] s tím, aby udělali turnaj. Prostředky na pořádání turnajů získávali od partnerů, mezi hlavními byla společnost [redacted] a spousta dalších, řádově 100, 120, a vždycky, než turnaje spustili v daném roce, i v roce 2018, měli zajištěné financování. Domlouvali všechno s paní [redacted] přes [redacted] v té době disponovali částkou od jednoho z hlavních partnerů, která byla připsána na účet před konáním turnaje, byli solventní, byla to účelově vázána částka na tento turnaj od společností [redacted] Turnaj proběhl, v polovině května dorazila faktura, kterou nezpochybňují, bohužel pak prostředky na účtu byly obstaveny a nebyli schopni zaplatit. Uskutečnili ještě asi jeden turnaj v rámci série a pak ji pro nedostatek finančních prostředků zastavili, aby nevytvářeli další závazky. Závazek existuje, pohledávka společnosti [redacted] je oprávněná, ale nikdy nebyla vedena s úmyslem někoho poškodit nebo podvést. Nesouhlasí s tvrzením, že nebral telefony, bral je až do té doby, kdy mu [redacted] řekl, že požádá ostatní hřiště o to, aby na něj podala trestní oznámení. Ve společnosti [redacted] působí [redacted] fakticky [redacted] společnost je v insolvenčním řízení od roku [redacted] Finanční situace společnosti v roce 2017 nebyla na velké vyskakování, ale provozní náklady plně hradila, stejně i v roce 2018, díky tomu, že měli závazky, které nebyly úplně vyjasněné, a věřitelé podali exekuční návrhy, činnost ukončili v roce 2018 na podzim. Příjmy společnosti v roce 2017, 2018 byly příspěvky partnerů na pořádání akcí, někteří platili předem a někteří po akci, [redacted] platilo před začátkem série na celou sérii, prostředky k dispozici na turnaj byly. V uvedené době měla společnost [redacted] zaměstnanců, pohledávky ve výši 30 000 000 Kč a závazky ve výši 11 000 000 Kč. V té době ještě žádné exekuce nebyly, v roce 2017 vykazovali ještě zisk. V roce 2017 bylo uspořádáno tak 40 turnajů a v roce 2018 už jen 7. Nabízel osobně zálohu, protože v té době disponovali financemi, ještě i ten den, když tam byli na turnaji, řekl, že tam nechá 30 000, 40 000 Kč, což byl limit karty, to bylo odmítnuto. Nedošlo k žádné úhradě, obžalovaný navrhoval splátky, ale pan [redacted] řekl, že to řešit nechce a podá trestní oznámení. Faktura poškozené měla být uhrazena z prostředků partnerů, dominantně [redacted] a další platili až po akcích, měli k dispozici 294 000 Kč s daní od [redacted] připsaných na účet v den konání turnaje, které nepoužil, protože přišla exekuce a byly zabaveny. Fakturu poškozené měl v úmyslu uhradit do konce května podle domluvené splatnosti 30 dnů, ostatní partneři měli tu částku doplatit v červenci, nebo na konci září, a protože se nepodařilo zajistit dostatek finančních prostředků, tak to po dvou turnajích ukončili. Poslední turnaj na podzim 2017 v Karlových Varech byl zaplacen, protože to chtěli dopředu a proběhl před splatností faktury pro [redacted]. Majoritním dlužníkem byla společnost [redacted] a [redacted] s pohledávkami ve výši 10 a 12 000 000 Kč. Nevzpomíná si, že v květnu a červnu 2018 proběhl další turnaj pro společnost [redacted] fakturovaný částkou 265 000 Kč, jež opět nebyla uhrazena, dělali sérii turnajů pro společnost [redacted] byla uhrazena záloha a neproběhl doplatek. Společnost dosahovala obratu 100 - 110 000 000 Kč a závazky spláceli až do podzimu 2018. Na začátku roku 2014 byl na společnost [redacted] podán falešný insolvenční návrh, bojovali 2 roky na základě padělané směnky, přišla o 11 500 000 nebo 14 000 000 Kč a od té doby neměla finanční rezervy a musela využívat financování v bankách. I proto, že je poskytovaly, společnost zřejmě byla solventní, měli dva nebo tři závazky, které rozporovali, a byly podány exekuční návrhy, banky zastavily financování a financování společnosti se zhroutilo na podzim 2018. Závazky nebyly hrazeny z důvodu nedostatku, ale protože je rozporovali. [redacted] nedodala kompletní plnění, proto nebylo placeno. Exekucí bylo nakonec 4 - 6, a jedna kvůli 100 000 Kč pohledávky, a exekutor zabavil

majetek asi za 1 000 000 Kč. Provoz společnosti dotoval ze svých zdrojů, asi 2 000 000 Kč. Aktuálně je prohlášen konkurz, správce si myslí, že s ním nespolupracují, ale všechno splnili. Pohledávky byly vždy vyšší než závazky i proto je banky dál financovaly, zisk z jednoho turnaje se pohyboval mezi 20 000 a 30 000 Kč, z celé Business golf tour 600 000 Kč. V rámci golf tour 2018 byli i menší partneři, poslali dopředu desítky tisíc korun, hlavní část měla přijít v červenci a září 2018.

3. Svědek [redacted] v hlavním líčení vypověděl, že společnost [redacted] si u nich v roce 2018 objednala golfový turnaj. Turnaj proběhl, vystavila se faktura a nebyla uhrazená. Po nějaké době začal [redacted] urgovat o úhradu a slyšel všechny výmluvy, telefonátů a mailů měl asi patnáct, pak mu přestal zvedat telefon, tak oslovil ostatní resorty, zda někdo nemá za ním pohledávku, aby se spojili ke společnému postupu. Dozvěděl se, že nezaplatil stejný turnaj v loňském roce v Mariánských Lázních a byl vydaný exekuční příkaz asi dva měsíce po jejich turnaji. Domnívá se proto, že obžalovaný v době, kdy turnaj pořádal, musel být v [redacted] situaci, jako [redacted] společnosti na sebe měl podle zákona vyhlásit konkurz, a podvodným způsobem uspořádal turnaj, který nikdy nehodlal zaplatit. Byli nové hřiště v tu dobu, posílali nabídku, na jaře 2018 proběhl kontakt s panem [redacted] předem nezjišťovali ekonomické údaje společnosti. Za celou tu dobu mají jediný neuhrazený turnaj, v žádném případě nezjišťují ekonomickou situaci společnosti. Většinu jednání vedl [redacted] s ním a s [redacted] jsou [redacted] Záloha zaplacena nebyla, nikdy ji nevyžadují. Byla vystavena faktura, nedošlo k zaplacení, po nějaké době začal urgovat mailem a telefonem obžalovaného. Na začátku říkal, že zaplatil včera, zítra to musí přijít, poslali to na špatný účet, účetní je na dovolené, a další výmluvy, po 2, 3 měsících přestal zvedat telefon. Opakovaně ho přitom ujišťoval, že zaplatil, že se to vrátilo, že uvedl špatné číslo účtu, banka něco spletla. Faktura zaplacena nebyla, pouze podali trestní oznámení, jinak to neřešili. Představil je asi před [redacted] lety [redacted] na největším golfovém turnaji v České republice, European tour, obžalovaný tam byl jako [redacted] takže doporučení měl úplně nejlepší, svědek měl za to, že je to [redacted] golfového businessu v Čechách. Nemyslí si, že by obžalovaný nabízel zálohu, není to standardní, ani splátky.

4. Svědkyně [redacted] v hlavním líčení vypověděla, že obžalovaný se spolu se svým spolupracovníkem panem [redacted] se v létě 2017 ozvali se zájmem pořádat u nich v resortu golfový turnaj. Vnímali ho jako [redacted] velkých turnajů pořádaných v České republice, takže byli rádi, nezjišťovali údaje o finanční situaci a neměli důvod jakkoliv pochybovat o zdárném průběhu akce. S [redacted] jsou [redacted] nemají žádný závazek po splatnosti než obžalovaného, nevybírají zálohy, neměla důvod se domnívat, že by nedošlo k uhrazení závazku. Nevzpomene si, zda byla nabídnuta záloha, ale i kdyby byla, nepožadovala by ji. V roce 2016 jako nové hřiště na trhu, chtěli nalákat nové promotéry a každý nový se zvučným jménem, jak obžalovaného v té době vnímala, byl pro ně mediálním přínosem. Faktura nebyla uhrazena, takže po 14 dnech, po měsíci s obžalovaným komunikovali, byli opakovaně ujišťováni, že tíživá situace není způsobena jeho nehospodárným jednáním, ale má problém s obchodními partnery, takové záležitosti přebírá [redacted] a komunikaci vedl on. Pokud by věděla o tíživé finanční situaci obžalovaného, asi by pravděpodobně vyhodnotila riziko, aby alespoň pokryla náklady, ale je to domněnka, byl rok 2018, byli plní nadšení, že u nich turnaj udělá a nebyl jediný nápad, proč by zpochybňovala jeho finanční situaci, neboť přivezl Evropskou tour, vůbec by ji to nenapadlo.

5. V hlavním líčení byly dále za souhlasu obžalovaného a státní zástupkyně čteny podle § 211 odst. 6 trestního řádu úřední záznamy o podání vysvětlení [redacted] a [redacted] obžalovaného a druhá [redacted] společnosti [redacted] vypověděla, že ve společnosti měli svým způsobem rozdělené úkoly, kdy ona měla pouze na starosti [redacted] v [redacted] Reálně tedy společnost [redacted] který jednal

s klienty, zařizoval akce, podepisoval smlouvy apod. Ona sama pouze vyřizovala [redacted] apod. Co se týká finanční situace společnosti [redacted] této si je vědoma, ví o tom, že má dluhy, ale nikoli jejich přesnou výši, ví, že proti společnosti jsou nařízeny exekuce. Za řízení společnosti byl odpovědný její [redacted] bývalý zaměstnanec společnosti [redacted] k věci uvedl, že u společnosti byl zaměstnán jako [redacted] od 1. 1. 2005 nebo 2006 do srpna roku 2018, organizoval [redacted] a [redacted] pro klienty. O práci se dozvěděl od obžalovaného, se kterým se znal už od roku 1991, měl dříve jinou společnost a pro něj byl také zaměstnaný. Business Golf Tour 2018 neorganizoval, sám se účastnil turnajů jako [redacted] V roce 2018 už moc těch turnajů neproběhlo, možná dva nebo tři. Jako [redacted] týmu dělal [redacted] kde probíhá [redacted] stejným způsobem se podílel i na turnaji 26. 4. 2018. Pak se staral o [redacted] po hřišti. S některými hřišti komunikoval i emailem, šlo o zajištění turnaje. Na finančním zajištění turnaje se nepodílel, sponzory konkrétního turnaje si již nevybaví, byli uvedeni na reklamních bannerech. K finanční situaci společnosti [redacted] v roce 2017 a 2018 uvedl, že nebyla růžová, což byl nakonec i důvod jeho odchodu. Ze společnosti odcházel kvůli neuhrazeným výplatám. Nějaké peníze dostal dodatečně vyplacené. Už to pak neřešil.

6. Z **listinných důkazů** soud zjistil, že trestní oznámení podala prostřednictvím [redacted] poškozená [redacted]., která doložila i vystavenou fakturu (srov. trestní oznámení na č. l. 19 – 20, faktura na č. l. 22). Z e-mailové komunikace mezi poškozenou a společností [redacted] na č. l. 24 – 37, soud zjistil, že dne 18. 7. 2017 kontaktoval [redacted] společnost [redacted], za kterou odpověděla dne 21. 7. 2017 [redacted] a [redacted] Dne 21. 8. 2017 došlo ze strany zástupce společnosti [redacted] k potvrzení a rezervaci termínu, dne 28. 8. 2017 kontaktoval obžalovaný poškozenou ohledně možnosti vyzkoušet si hřiště. Dále proběhla komunikace dne 6., 10., a 13. 4. 2018 ohledně přípravy turnaje. Ekonomická situace společnosti [redacted] v posuzovaném období byla soudem zjištěna z účetních dokladů dodaných obžalovaným (srov. účetní rozvaha na č. l. 53 – 56, výkaz zisku a ztrát na č. l. 57 – 58, daňové přiznání na č. l. 59 – 66, protokol o vydání věci na č. l. 80 – 81, usnesení o vydání věci na č. l. 83, úřední záznam na č. l. 84 – 86, výpisy z účtů společnosti [redacted] na č. l. 87 – 227, účetní rozvaha na č. l. 433, výkaz zisku a ztrát na č. l. 434, výtah z účetnictví společnosti [redacted] na č. l. 435 – 462). Z jednotlivých odpovědí od obchodních partnerů společnosti [redacted] na č. l. 228 – 432 soud zjistil závazky, které vůči nim společnost měla, či které měli vůči společnosti [redacted], přičemž bylo konkrétně soudem zjištěno, že dne 18. 5. 2017 proběhlo poskytnutí služeb ze strany společnosti [redacted], ve výši 76 400 Kč, přičemž tato částka nebyla uhrazena a dne 24. 10. 2018 uzavřel dlužník s věřitelem splátkový kalendář na částku 76 400 Kč (jistina) a 20 082,40 Kč (náklady řízení), uhrazeno nebylo ničeho, z notářského zápisu ze dne 27. 7. 2018 soud zjistil že došlo dne 28. 11. 2017 k dohodě o přistoupení obžalovaného k dluhu u společnosti [redacted] ve výši cca 2,89 mil. Kč, uhrazeno nebylo ničeho. Dne 16. 2. 2016 a dne 25. 11. 2016 byly uzavřeny závazné objednávky u [redacted] na jejichž základě byly vystaveny faktury č. [redacted] na částku 121 000 Kč, č. [redacted] na částku 60 500 Kč, č. [redacted] na částku 60 500 Kč a č. [redacted] na částku 242 000 Kč se splatností k březnu až červnu 2017, přičemž nebylo uhrazeno ničeho. Dne 19. 4. 2017 proběhl turnaj u společnosti [redacted], za který nebyla uhrazena faktura ve výši 110 735 Kč, následně byl vydán rozsudek v občanskoprávním řízení Obvodním soudem pro Prahu 10. Dne 18. 4. 2018 došlo k objednávce díla u společnosti [redacted] za částku 117 043 Kč, které nebylo uhrazeno. Dne 31. 5. 2018 a 7. 6. 2018 proběhl turnaj u společnosti [redacted]., za částku 265 516 Kč, která nebyla uhrazena. Dne 23. 6. 2018 byla poskytnuta půjčka ve výši 300000 Kč fyzickou osobou, která nebyla uhrazena, dne 26. 4. 2018 došlo ke zesplatnění úvěru ve výši 5 062 113,80 Kč ze dne 16. 2. 2009. Z sdělení společností [redacted]

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Rajchrtová.

[redacted], soud dále zjistil, že nemají závazky ke společnosti [redacted] (srov. sdělení [redacted] na č. l. 254, faktury na č. l. 259 – 264, uznání dluhu na č. l. 265 – 269, fakturu a objednávku u [redacted] na č. l. 270 – 271, sdělení [redacted] na č. l. 274 – 275 včetně příloh na č. l. 276 – 288, sdělení společnosti [redacted]. na č.l. 291 včetně příloh na č. l. 293 – 308, sdělení společnosti [redacted]. na č. l. 310 – 312 včetně příloh na č. l. 313 – 318, platební rozkaz na č. l. 321 – 322, 332 – 333, notářský zápis na č. l. 338 – 344, sdělení a doklady od společnosti [redacted]. na č. l. 348 – 363, sdělení společnosti [redacted] na č. l. 366 – 367 včetně příloh na č. l. 368 – 373, sdělení společnosti [redacted]. na č. l. 411, sdělení společnosti [redacted] na č. l. 417, úřední záznam na č. l. 463). Ze zpráv soudních exekutorů soud zjistil detaily a důvod jednotlivých exekucí [redacted] (srov. notářský zápis na č. l. 229 – 234, exekuční příkaz na č. l. 247 – 248, sdělení soudní exekutorky [redacted] na č. l. 249, platební rozkaz na č. l. 251, výpis z obchodního rejstříku na č. l. 464 – 467, 468 – 469, účetní rozvaha na č. l. 470, 474, výkaz zisku a ztrát na č. l. 471, 475, přílohu k účetní závěrce na č. l. 472 – 473, 476 – 477). Z výpisu z Centrální evidence exekucí soud dále zjistil, že ke dni 8. 4. 2019 bylo vedeno proti společnosti [redacted] exekučních řízení (srov. výpis z rejstříku nařízených exekucí a výkonů rozhodnutí Obvodního soudu pro Prahu 10 na č. l. 481 – 482). Proti společnosti [redacted]. je vedeno u Městského soudu v Praze pod sp. zn. [redacted] insolvenční řízení, které iniciovala společnost [redacted] návrhem ze dne 17. 2. 2020. bylo přihlášeno více než 40 pohledávek v celkové výši přes 31 000.000 Kč (srov. vyžádaný exekuční spis Městského soudu v Praze sp. zn. [redacted] Obžalovaný k doložení ekonomického stavu společnosti doložil znalecký posudek z oboru ekonomika, odvětví účetní evidence a mzdy, č. [redacted] vyžádaný Policií ČR, OŘ [redacted] SKPaV ke zjištění v jeho jiné trestní věci na č. l. 553-560. Ze sdělení Exekutorského úřadu [redacted] ze dne 1. 7. 2021 s přílohami, exekučními příkazy č. j. [redacted] a dále exekučními příkazy č. j. [redacted], soud zjistil, že exekuční příkazy byly 16-20 byly vydány dne 23. 5. 2018 přikázáním pohledávky z účtu společnosti [redacted] vedeného u [redacted]. a [redacted] exekuční příkazy byly asi měsíc po jejich vydání zrušeny na základě domluvy splátek (srov. sdělení soudního exekutora s přílohami, exekučnímu příkazy na č. l. 648 – 654). Z výpisů z účtů [redacted]. vedeného u [redacted], soud dále zjistil, že na účet vedený u [redacted] byla dne 27. 4. 2018 připsána částka ve výši 294 272 Kč od společnosti [redacted]., dne 18. 4. 2018 částka 500 000 Kč a dne 23. 4. 2018 částka 44 500 Kč od společnosti [redacted] dne 30. 4. 2018 částka ve výši 300 000 Kč od společnosti [redacted]. Proti obžalovanému jako fyzické osobě jsou vedena exekuční řízení (srov. výpis na č. l. 479). V době od 8. 4. 2019 do 1. 10. 2019 byl veden v [redacted] viz č. l. 483 a 487. Dle zprávy OSSZ [redacted] byla společnost [redacted]. vedena jako zaměstnavatel od 1. 12. 2004 do 31. 3. 2019, do 31. 3. 2019 byl jejím zaměstnancem i [redacted] a [redacted] ostatní zaměstnanci ukončili pracovní poměr k 19. 1. 2018 nebo 22. 8. 2018. Proti [redacted] a [redacted] je vedeno společné insolvenční řízení Krajským soudem v [redacted] pod sp. zn. [redacted] návrh byl podán dne [redacted] (srov. výpis nařízených exekucí a výkonů rozhodnutí na č. l. 479, 481 – 482, zpráva úřadu práce na č. l. 483, 485, 486 – 487, zpráva OSSZ [redacted] na č. l. 489 – 490, insolvenční rejstřík na č. l. 509 – 527, výpis z obchodního rejstříku na č. l. 528 – 529).

7. Soud hodnotil provedené důkazy podle svého vnitřního přesvědčení založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu, a to jednotlivě i v jejich souhrnu, přičemž dospěl k závěru, že na základě dokazování provedeného v hlavním líčení nelze učinit jednoznačný a bezpečný závěr, že

v žalobním návrhu označený skutek, kterým měl obžalovaný sebe obohatit tím, že uvedl poškozenou v omyl a zamlčel podstatné skutečnosti, a takovým činem způsobil na cizím majetku větší škodu, je trestným činem. V hlavním líčení bylo bez důvodných pochybností výpovědí obžalovaného, svědků [redacted] jako [redacted] poškozené [redacted], [redacted] a rovněž listinnými důkazy, především e-mailovou komunikací mezi společností [redacted], a poškozenou [redacted]., a vystavenou fakturou prokázáno, že obžalovaný prostřednictvím elektronické komunikace a dále osobně v [redacted] jako [redacted], sjednal s poškozenou [redacted]., v rámci Business Golf Tour 2018 realizaci golfového turnaje a zajištění dalších služeb v [redacted], kdy rezervace termínu proběhla dne 21. 8. 2017, turnaj dne 26. 4. 2018 a následně byla poškozenou vystavena faktura na částku 125 244 Kč se splatností do 16. 5. 2018. Obžalovaný dále v hlavním líčení výslovně popřel, že by neměl v úmyslu za realizaci golfového turnaje poškozené zaplatit, nabízel jí předem i zálohu, což však bylo poškozenou odmítnuto. Následně s poškozenou prostřednictvím [redacted] komunikoval, přestal až ve chvíli, kdy mu řekl, že ostatní obchodní partnery vyzve k podání trestního oznámení. Obžalovaný dále vypověděl, že fakturu poškozené nezaplatil z důvodu nemožnosti disponovat s prostředky na účtu společnosti [redacted] z důvodu nařízené exekuce, přičemž prostředky v dostatečné výši na její úhradu v posuzované době měl, neboť jeden z hlavních partnerů tehdejší Business golf tour, společnost [redacted], zaplatila za celou tour předem v den konání turnaje, přičemž se jednalo o účelově vázánou částku na tento turnaj. Obžalovaný rovněž ve své výpovědi uvedl, že faktura poškozené [redacted]., měla být uhrazena z prostředků partnerů příslušné golfové tour, tedy společností [redacted] a dalších, přičemž některé z nich zaslaly částku předem, jiné ji zasílaly v průběhu a některé až po skončení celé golf tour. Prostředky na úhradu faktury poškozené [redacted]., tak na účtu společnost [redacted], měla, tento závazek nijak nepopírá, chtěl jej následně řešit splátkami, ze strany poškozené společnosti mu to však nebylo umožněno. V hlavním líčení bylo dále výpovědí [redacted] zjištěno, že obžalovaného vnímali jako velkého a důležitého promotéra golfových turnajů v České republice, zálohu na zaplacení faktury předem nikdy nevyžadují, pokud by byla obžalovaným nabídnuta, asi by ji stejně nechtěli, neboť o něm, respektive o společnosti [redacted] neměli jedinou pochybnost, pokud jde o finanční situaci, kterou si v souvislosti s pořádáním golfového turnaje ani nijak nezjišťovali. Svědek [redacted] svou výpovědí rovněž potvrdil, že obžalovaného vnímali jako významného představitele golfového businessu v České republice, přičemž si nepamatuje, zda jim obžalovaným byla nabídnuta záloha nebo splátky. Situaci následně řešil až podáním trestního oznámení. Svědek [redacted] jehož vypověděl, že finanční situace společnosti [redacted] v roce 2017 a 2018 nebyla růžová, což byl nakonec i důvod jeho odchodu, odcházel kvůli neuhrazeným výplatám. Z výpovědi obžalovaného, svědka [redacted] a z listinných důkazů, především jednotlivých účetních dokladů společnosti [redacted] dodaných obžalovaným, zpráv jejích tehdejších obchodních partnerů, pokud se týká neuhrazených závazků a pohledávek, zpráv soudních exekutorů s přílohami včetně exekučních příkazů soud zjistil, že finanční situace společnosti [redacted]l. [redacted] v posuzované době, tedy v období od srpna 2017 do května 2018, tedy od doby, kdy došlo k sjednání spolupráce s poškozenou do doby než měla být shora uvedená faktura poškozené zaplacena, nebyla zcela příznivá, kdy společnost již měla několik závazků různých věřitelů i několik měsíců po datu splatnosti, přičemž exekuční návrhy byl podány dne 23. 5. 2018 postižením účtu [redacted], vedeného u [redacted], následně byly asi po měsíci zrušeny na základě domluvy splátek. Dále bylo z listinných důkazů, především z výpisů účtu společnosti [redacted]., vedeného u [redacted] soudem zjištěno, že v období od 1. 3. 2018 do 30. 6. 2018, byla na účet společnosti [redacted] u vedený u [redacted]., dne 27. 4. 2018 připsána částka ve výši 294 272 Kč od společnosti [redacted].., dne 18. 4. 2018

částka ve výši 500 000 Kč a dne 23. 4. 2018 částka ve výši 44 500 Kč od společnosti [redacted]. [redacted] a dne 2. 5. 2018 částka ve výši 33 800 Kč od společnosti [redacted] Prostředky na účtech společnosti [redacted]. byly následně zajištěny dne 23. 5. 2018 z důvodu vydání shora uvedených exekučních příkazů. Z provedeného dokazování tedy vyplývá, že společnost [redacted], nebyla v době sjednávání a pořádání golfového turnaje u poškozené v příznivé finanční situaci, jak vyplynulo z výpovědi obžalovaného, svědka [redacted] a provedených shora uvedených listinných důkazů, přičemž tato skutečnost byla obžalovanému známa a [redacted] [redacted] jako [redacted] poškozené [redacted]., o této skutečnosti nevěděli, a ani ji s ohledem na velmi dobré jméno obžalovaného a získané reference v té době nezjišťovali. Pokud jde o skutečnost, zda společnost [redacted] měla v době, kdy obžalovaný domlouval pořádání turnaje, reálně finanční prostředky na úhradu svých závazků, obžalovaný vypověděl, že faktura poškozené by byla primárně hrazena z prostředků partnerů účelově poskytnutých na pořádání turnaje, především společnosti [redacted] Tato skutečnost rovněž vyplývá z výpisu z účtu společnosti [redacted], vedeného u [redacted], ze kterého je zřejmé že další částky poskytly dne 27. 4. 2018 připsána částka ve výši 294 272 Kč od společnosti [redacted]. [redacted], dne 18. 4. 2018 částka ve výši 500 000 Kč a dne 23. 4. 2018 částka ve výši 44 500 Kč od společnosti [redacted]., a dne 2. 5. 2018 částka ve výši 33 800 Kč od společnosti [redacted] Jak bylo soudem zjištěno, všechny uvedené společnosti zaplatily na účet společnosti [redacted] částky ve výši 294 272 Kč, 500 000 Kč, 44 500 Kč a 33 800 Kč v době, která předcházela splatnosti faktury poškozené [redacted]., další partneři pak, jak vypověděl obžalovaný, měli platit v průběhu a někteří po skončení celé tour. Z provedeného dokazování tak vyplynulo, že společnost [redacted] přesto, že celkově nebyla v příznivé finanční situaci, disponovala v době realizace golfového turnaje u poškozené dostatečnými účelově poskytnutými finančními prostředky jednotlivých partnerů probíhající golf tour, tedy společnostmi [redacted] v dostatečné výši tak, aby mohla fakturu poškozené [redacted]., uhradit.

8. Z provedeného dokazování a ze zjištěných skutečností nelze podle názoru soudu učinit přesvědčivý závěr o tom, že obžalovaný již od počátku měl v úmyslu řádně vystavenou fakturu poškozené [redacted]., neplatit a tím se obohatit, neboť tomu odporuje jednak jím učiněná nabídka zálohy poškozené ještě před pořádáním golfového turnaje, i následná nabídka splátek dlužné částky, jednak je z výpisu z účtu společnosti [redacted], vedený u [redacted] zřejmé, že i přes nepříznivou celkovou finanční situaci měla v posuzované době dostatek finančních prostředků poskytnutých partnery příslušné golf tour a účelově vázaných na uspořádání příslušného turnaje, tedy na uhrazení faktury poškozené, k níž však z důvodu nařízené exekuce následně nedošlo. Nelze tedy s ohledem na dokazováním zjištěný systém realizace příslušných golf tour a způsobu jejich financování z prostředků účelově vázaných poskytnutých jednotlivými partnery pouze ze skutečnosti, že obžalovaný poškozené nesdělil, že společnost [redacted] se od počátku sjednávání turnaje po jeho realizaci nachází v nepříznivé finanční situaci, má více nesplacených závazků po splatnosti u více subjektů, podle názoru soudu v situaci, kdy výše finančních prostředků na účtu společnosti účelově vložených na pořádání příslušných turnajů úhradu faktury poškozené [redacted]., s ohledem na částku fakturovanou poškozenou reálně umožňovala, učinit přesvědčivý závěr o tom, že obžalovaný již od samého počátku měl v úmyslu, vzhledem ke shora uvedenému, řádně vystavenou fakturu poškozené neplatit a tím se na ní obohatit. Soud u obžalovaného neshledal ani existenci jeho nepřímého úmyslu k posuzované trestné činnosti, tedy okolnost, že věděl, že svým jednáním může způsobit porušení nebo ohrožení zájmu chráněného trestním zákonem, a pro případ, že je způsobí, byl s tím srozuměn, neboť na základě provedeného dokazování v hlavním líčení nelze rovněž uzavřít, že si daný následek ve formě neuhrazené faktury a s tím spojené škody způsobený poškozené obžalovaný představoval jako možný a nepočítal s žádnou

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Rajchrtová.

konkrétní okolností, která by tomuto následku mohla zabránit, neboť touto okolností byla právě s ohledem na systém financování příslušných golf tour platby od partnerů Business golf tour 2018, tedy společností [redacted], předem na účet společnosti [redacted]

9. Nutno dodat, že poškozená [redacted], rovněž v této věci nevyčerpala žádný z prostředků civilního práva, pouze podala trestní oznámení. V této souvislosti soud proto poukazuje na zásadu subsidiarity trestní represe, tj. princip ultima ratio, podle níž je trestní právo prostředek určený k ochraně zákonem stanovených zájmů, který musí být užíván jen tehdy, pokud užití jiných právních prostředků ke sjednání nápravy nepřichází v úvahu, neboť již byly vyčerpány nebo jsou zjevně neúčinné či nevhodné, což se v posuzované věci zcela zjevně nestalo, když poškozená přistoupila pouze k podání trestního oznámení.

10. Obhajobu obžalovaného, že měl v úmyslu fakturu poškozené [redacted], řádně uhradit, a nejednal tak od samého počátku v úmyslu se na její úkor obohatit, tedy nebylo na základě dokazování provedeného v hlavním líčení možné zcela vyvrátit a provedené důkazy připouští jeho verzi, existuje tedy značná pochybnost o jeho zavinění, a to i ve formě úmyslu nepřímého. Soud proto na základě dokazování provedeného v hlavním líčení dospěl k závěru, že nelze učinit jednoznačný a bezpečný závěr, že v žalobním návrhu označený skutek je trestným činem, neboť nebyla prokázána subjektivní stránka posuzovaného přečinu podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku, tedy že obžalovaný chtěl od samého počátku sebe obohatit tím, že uvede poškozenou v omyl a zamlčí podstatné skutečnosti, tedy v tom směru, že neměl v úmyslu za poškozenou poskytnuté služby zaplatit, a s ohledem na svou tehdejší ekonomickou situaci ani tak ani učinit nemohl, což poškozené zamlčel, a proto jej s ohledem na zásadu in dubio pro reo (v pochybnostech ve prospěch obžalovaného) obžaloby v celém rozsahu zprostil.

11. Vzhledem k tomu, že nebylo prokázáno, že skutek, pro nějž byl obžalovaný stíhán, je trestným činem, a obžalovaný byl z toho důvodu obžaloby v celém rozsahu zproštěn dle § 226 písm. b) trestního řádu, soudu nezbylo, než poškozenou [redacted], s jejím nárokem na náhradu škody, se kterým s řádně a včas připojila k trestnímu řízení, odkázat podle § 229 odst. 3 trestního řádu na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do **osmi dnů** ode dne jeho doručení k Okresnímu soudu v České Lípě, o kterém by pak rozhodoval Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci. Odvolání musí být ve lhůtě osmi dnů od doručení opisu rozsudku nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu I. stupně, podle § 251 trestního řádu, také odůvodněno tak, aby bylo patrno, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Odvolání je třeba zaslat ve trojím vyhotovení. Toto právo nenáleží osobám, které se ho výslovně vzdaly.

Česká Lípa 19. října 2021

JUDr. Blanka Fedorková v. r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Rajchrtová.

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v České Lípě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Blanky Fedorkové a přísedících Zdeňky Stoklasové a Jaroslava Černého v hlavním líčení konaném dne 8. 3. 2023 v České Lípě

takto:

Obžalovaný

[redacted]

se podle § 226 písm. b) trestního řádu zprošťuje obžaloby, kterou mu bylo kladeno za vinu, že

v přesně nezjištěných dnech od 31. 1. 2020 do 31. 3. 2020 z přízemí a suterénu domu na adrese [redacted] odcizil velké množství různých sklářských výrobků, polotovarů, barev na sklo, které odvezl neznámo kam, to ke škodě jejich majitelky [redacted], a společně s ní [redacted], ve výši celkem 2 345 113,03 Kč, konkrétně následující věci:

1. [redacted] – 6 ks v hodnotě 600,91 Kč
2. [redacted] – 90 ks v hodnotě 6 291,15 Kč
3. [redacted] – 46 ks v hodnotě 690,18 Kč
4. [redacted] – 10 ks v hodnotě 150,04 Kč
5. [redacted] – 12 ks v hodnotě 2 816,88 Kč
6. [redacted] – 8 ks v hodnotě 1 180,96 Kč
7. [redacted] – 706 ks v hodnotě 9 823,99 Kč
8. [redacted] – 684 ks v hodnotě 6 811,48 Kč
9. [redacted] – 2 ks v hodnotě 156,09 Kč

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Rajchrtová.

10. [redacted] – 3 ks v hodnotě 675,18 Kč
11. [redacted] – 144 ks v hodnotě 3 449,95 Kč
12. [redacted] – 66 ks v hodnotě 1 545,29 Kč
13. [redacted] – 16 ks v hodnotě 4 954,22 Kč
14. [redacted] – 32 ks v hodnotě 784,08 Kč
15. [redacted] – karafa 120 ks v hodnotě 121 397,36 Kč
16. [redacted] – 432 ks v hodnotě 12 283,92 Kč
17. [redacted] – 312 ks v hodnotě 9 286,99 Kč
18. [redacted] – 121 ks v hodnotě 3 645,61 Kč
19. [redacted] – 3 ks v hodnotě 1 234,20 Kč
20. [redacted] – 9 ks v hodnotě 10 117,57 Kč
21. [redacted] – 6 ks v hodnotě 6 745,05 Kč
22. [redacted] – 12 ks v hodnotě 14 840,46 Kč
23. [redacted] – 8 ks v hodnotě 17 095,56 Kč
24. [redacted] – 18 ks v hodnotě 11 656,66 Kč
25. [redacted] – 8 ks v hodnotě 217,80 Kč
26. [redacted] – 1 ks v hodnotě 25,17 Kč
27. [redacted] – 1 ks v hodnotě 23,11 Kč
28. [redacted] – 252 ks v hodnotě 6 891,19 Kč
29. [redacted] – 1839 ks v hodnotě 33 978,65 Kč
30. [redacted] – 43 ks v hodnotě 1 708,14 Kč
31. [redacted] – 6 ks v hodnotě 2 172,19 Kč
32. [redacted] – 54 ks v hodnotě 36 355,18 Kč
33. [redacted] – 140 ks v hodnotě 5 285,28 Kč
34. [redacted] – 12 ks v hodnotě 254,10 Kč
35. [redacted] – 5 ks v hodnotě 327,91 Kč
36. [redacted] – 2 ks v hodnotě 432,94 Kč
37. [redacted] – 24 ks v hodnotě 580,80 Kč
38. [redacted] – 14 ks v hodnotě 216,83 Kč
39. [redacted] – 40 ks v hodnotě 735,68 Kč
40. [redacted] – 95 ks v hodnotě 1 896,68 Kč
41. [redacted] – 90 ks v hodnotě 1 796,85 Kč
42. [redacted] – 18 ks v hodnotě 359,37 Kč
43. [redacted] – 192 ks v hodnotě 2 555,52 Kč
44. [redacted] – 294 ks v hodnotě 6 972,50 Kč
45. [redacted] – 82 ks v hodnotě 1 091,42 Kč
46. [redacted] – 8 ks v hodnotě 111,32 Kč
47. [redacted] – 43,00 kg v hodnotě 22 612,76 Kč
48. [redacted] – 285,45 kg v hodnotě 110 992,52 Kč
49. [redacted] – 233,25 kg v hodnotě 97 737,11 Kč
50. [redacted] – 67,69 kg v hodnotě 34 303,41 Kč
51. [redacted] – 278,40 kg v hodnotě 113 876,88 Kč
52. [redacted] – 28,30 kg v hodnotě 26 606,47 Kč
53. [redacted] – 72 ks v hodnotě 1 568,16 Kč
54. [redacted] – 84 ks v hodnotě 1 646,57 Kč

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Rajchrtová.

55. [redacted] – 2 ks v hodnotě 32,67 Kč
56. [redacted] – 34 ks v hodnotě 699,38 Kč
57. [redacted] – 235 ks v hodnotě 3 838,73 Kč
58. [redacted] – 459 ks v hodnotě 7 497,77 Kč
59. [redacted] – 76 ks v hodnotě 1 517,34 Kč
60. [redacted] – 1281 ks v hodnotě 20 925,14 Kč
61. [redacted] - brendy 37 ks v hodnotě 761,09 Kč
62. [redacted] – 138 ks v hodnotě 2 053,85 Kč
63. [redacted] – 20 ks v hodnotě 447,70 Kč
64. [redacted] – 136 ks v hodnotě 1 892,44 Kč
65. [redacted] – 201 ks v hodnotě 3 526,55 Kč
66. [redacted] – 6 ks v hodnotě 108,90 Kč
67. [redacted] – 28 ks v hodnotě 525,82 Kč
68. [redacted] – 300 ks v hodnotě 9 220,20 Kč
69. [redacted] – 60 ks v hodnotě 863,94 Kč
70. [redacted] – 102 ks v hodnotě 2 530,11 Kč
71. [redacted] – 65 ks v hodnotě 22 777,04 Kč
72. [redacted] – 1 ks v hodnotě 477,25 Kč
73. [redacted] – 102 ks v hodnotě 2 653,53 Kč
74. [redacted] – 42 ks v hodnotě 975,74 Kč
75. [redacted] – 10ks v hodnotě 943,80 Kč
76. [redacted] – 18,15 kg v hodnotě 16 106,12 Kč
77. [redacted] – 6 ks v hodnotě 147,02 Kč
78. [redacted] – 516 ks v hodnotě 11 550,66 Kč
79. [redacted] – 5 ks v hodnotě 122,21 Kč
80. [redacted] – 170 ks v hodnotě 3 990,58 Kč
81. [redacted] – 186 ks v hodnotě 4 928,81 Kč
82. [redacted] – 102 ks v hodnotě 1 925,35 Kč
83. [redacted] – 12 ks v hodnotě 3 566,11 Kč
84. [redacted] – 8 ks v hodnotě 2 795,58 Kč
85. [redacted] – 24 ks v hodnotě 8 572,61 Kč
86. [redacted] – 5,00 kg v hodnotě 6 909,95 Kč
87. [redacted] – 10,30kg v hodnotě 5 015,11 Kč
88. [redacted] – 582 ks v hodnotě 12 675,96 Kč
89. [redacted] – 6 ks v hodnotě 719,97 Kč
90. [redacted] – 14 ks v hodnotě 0,00 Kč
91. [redacted] – 14 ks v hodnotě 0,00 Kč
92. [redacted] – 7 ks v hodnotě 156,70 Kč
93. [redacted] – 5 ks v hodnotě 2 842,29 Kč
94. [redacted] – 12 ks v hodnotě 6 063,55 Kč
95. [redacted] – 12 ks v hodnotě 3 410,75 Kč
96. [redacted] – 25 ks v hodnotě 7 623,00 Kč
97. [redacted] – 4 ks v hodnotě 62,44 Kč
98. [redacted] – 27 ks v hodnotě 849,42 Kč
99. [redacted] – 347 ks v hodnotě 6 382,02 Kč

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Rajchrtová.

100. [redacted] – 96 ks v hodnotě 2 044,42 Kč
101. [redacted] – 96 ks v hodnotě 1 951,49 Kč
102. [redacted] – 96 ks v hodnotě 1 809,77 Kč
103. [redacted] – 24 ks v hodnotě 574,99 Kč
104. [redacted] – 10 ks v hodnotě 175,45 Kč
105. [redacted] – 421 ks v hodnotě 8 659,97 Kč
106. [redacted] – 1285 ks v hodnotě 29 542,15 Kč
107. [redacted] – 408 ks v hodnotě 8 195,09 Kč
108. [redacted] – 6 ks v hodnotě 132,13 Kč
109. [redacted] – 6 ks v hodnotě 137,94 Kč
110. [redacted] – 84 ks v hodnotě 1 870,18 Kč
111. [redacted] – 42 ks v hodnotě 1 077,38 Kč
112. [redacted] – 6 ks v hodnotě 153,91 Kč
113. [redacted] – 38 ks v hodnotě 666,71 Kč
114. [redacted] – 6 ks v hodnotě 929,28 Kč
115. [redacted] – 24 ks v hodnotě 543,05 Kč
116. [redacted] – 24 ks v hodnotě 572,09 Kč
117. [redacted] – 12 ks v hodnotě 239,58 Kč
118. [redacted] – 528 ks v hodnotě 11 052,62 Kč
119. [redacted] – 96 ks v hodnotě 2 195,42 Kč
120. [redacted] – 226 ks v hodnotě 5 824,70 Kč
121. [redacted] – 1039 ks v hodnotě 25 898,11 Kč
122. [redacted] – 6 ks v hodnotě 197,47 Kč
123. [redacted] – 444 ks v hodnotě 9 079,36 Kč
124. [redacted] – 92 ks v hodnotě 17 569,64 Kč
125. [redacted] – 50 ks v hodnotě 1 300,75 Kč
126. [redacted] – 101 ks v hodnotě 2 627,52 Kč
127. [redacted] – 1 ks v hodnotě 28,34 Kč
128. [redacted] – 341 ks v hodnotě 8 045,90 Kč
129. [redacted] – 211 ks v hodnotě 4 723,24 Kč
130. [redacted] – 187 ks v hodnotě 3 891,84 Kč
131. [redacted] – 378 ks v hodnotě 8 507,27 Kč
132. [redacted] – 22 ks v hodnotě 497,79 Kč
133. [redacted] – 250 ks v hodnotě 5 808,00 Kč
134. [redacted] – 2 ks v hodnotě 37,51 Kč
135. [redacted] – 545 ks v hodnotě 9 364,19 Kč
136. [redacted] – 444 ks v hodnotě 7 789,98 Kč
137. [redacted] – 360 ks v hodnotě 6 525,29 Kč
138. [redacted] – 55 ks v hodnotě 678,81 Kč
139. [redacted] – 8 ks v hodnotě 1 339,71 Kč
140. [redacted] – 48 ks v hodnotě 1 074,48 Kč
141. [redacted] – 24 ks v hodnotě 479,16 Kč
142. [redacted] – 6 ks v hodnotě 124,15 Kč
143. [redacted] – 132 ks v hodnotě 2 890,93 Kč
144. [redacted] – 343 ks v hodnotě 7 138,52 Kč

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Rajchrtová.

145. [redacted] – 12 ks v hodnotě 283,14 Kč
146. [redacted] – 44 ks v hodnotě 756,01 Kč
147. [redacted] – 84 ks v hodnotě 1 974,87 Kč
148. [redacted] – 244 ks v hodnotě 5 698,13 Kč
149. [redacted] – 32 ks v hodnotě 873,14 Kč
150. [redacted] – 11 ks v hodnotě 311,45 Kč
151. [redacted] – 32 ks v hodnotě 871,59 Kč
152. [redacted] – 408 ks v hodnotě 9 147,89 Kč
153. [redacted] – 40 ks v hodnotě 1 161,60 Kč
154. [redacted] – 397 ks v hodnotě 10 702,64 Kč
155. [redacted] – 24 ks v hodnotě 789,31 Kč
156. [redacted] – 486 ks v hodnotě 8 232,84 Kč
157. [redacted] – 42 ks v hodnotě 787,71 Kč
158. [redacted] – 6 ks v hodnotě 170,61 Kč
159. [redacted] – 102 ks v hodnotě 4 443,12 Kč
160. [redacted] – 8 ks v hodnotě 242,00 Kč
161. [redacted] – 234 ks v hodnotě 4 870,01 Kč
162. [redacted] – 54,00 kg v hodnotě 25 525,72 Kč
163. [redacted] – 90 ks v hodnotě 9 931,68 Kč
164. [redacted] – 15 ks v hodnotě 10 018,80 Kč
165. [redacted] – 4,00 kg v hodnotě 1 298,96 Kč
166. [redacted] – 174,00 kg v hodnotě 69 433,99 Kč
167. [redacted] – 429 ks v hodnotě 10 693,25 Kč
168. [redacted] – 27 ks v hodnotě 849,42 Kč
169. [redacted] – 336 ks v hodnotě 6 423,65 Kč
170. [redacted] – 270 ks v hodnotě 4 900,50 Kč
171. [redacted] – 102 ks v hodnotě 2 480,74 Kč
172. [redacted] – 154 ks v hodnotě 3 801,34 Kč
173. [redacted] – 67 ks v hodnotě 1 216,05 Kč
174. [redacted] – 672 ks v hodnotě 15 286,66 Kč
175. [redacted] – 672 ks v hodnotě 15 286,66 Kč
176. [redacted] – 1848 ks v hodnotě 114 040,08 Kč
177. [redacted] – 1234 ks v hodnotě 25 383,38 Kč
178. [redacted] – 330 ks v hodnotě 6 708,24 Kč
179. [redacted] – 876 ks v hodnotě 18 019,32 Kč
180. [redacted] – 1981 ks v hodnotě 122 247,51 Kč
181. [redacted] – 54 ks v hodnotě 3 463,02 Kč
182. [redacted] – 191 ks v hodnotě 7 626,63 Kč
183. [redacted] – 384 ks v hodnotě 13 474,56 Kč
184. [redacted] – 3988 ks v hodnotě 72 382,20 Kč
185. [redacted] – 96,000 ks v hodnotě 2 265,12 Kč
186. [redacted] – 679 ks v hodnotě 16 021,01 Kč
187. [redacted] – 222 ks v hodnotě 5 963,36 Kč
188. [redacted] – 96 ks v hodnotě 2 613,60 Kč
189. [redacted] – 6 ks v hodnotě 105,27 Kč

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Rajchrtová.

190. – 48 ks v hodnotě 1 208,06 Kč
191. – 50 ks v hodnotě 1 663,75 Kč
192. – 29 ks v hodnotě 964,98 Kč
193. – 40 ks v hodnotě 17 621,47 Kč
194. – 1 ks v hodnotě 32,67 Kč
195. – 96 ks v hodnotě 2 265,12 Kč
196. – 126 ks v hodnotě 3 506,58 Kč
197. – 114 ks v hodnotě 3 034,68 Kč
198. – 50 ks v hodnotě 2 413,95 Kč
199. – 327 ks v hodnotě 8 269,50 Kč
200. – 276 ks v hodnotě 7 313,72 Kč
201. – 24 ks v hodnotě 653,40 Kč
202. – 1152 ks v hodnotě 21 717,27 Kč
203. – 48 ks v hodnotě 2 143,15 Kč
204. – 48 ks v hodnotě 857,26 Kč
205. – 144 ks v hodnotě 5 924,16 Kč
206. – 204 ks v hodnotě 9 626,76 Kč
207. – 6 ks v hodnotě 2 021,18 Kč
208. – 6 ks v hodnotě 1 952,36 Kč
209. – 6 ks v hodnotě 2 017,05 Kč
210. – 16 ks v hodnotě 8 694,58 Kč
211. – 750 ks v hodnotě 8 076,75 Kč
212. – 1364 ks v hodnotě 22 941,12 Kč
213. – 11,00 kg v hodnotě 70 650,15 Kč
214. – 6 ks v hodnotě 221,43 Kč
215. – 1,00 kg v hodnotě 2 092,01 Kč
216. – 10 ks v hodnotě 1 868,24 Kč
217. – 20 ks v hodnotě 8 053,76 Kč
218. – 1 ks v hodnotě 176,66 Kč
219. – 180 ks v hodnotě 5 645,38 Kč
220. – 348 ks v hodnotě 12 632,40 Kč
221. – 258 ks v hodnotě 11 737,97 Kč
222. – 950 ks v hodnotě 30 461,75 Kč
223. – 2 ks v hodnotě 439,57 Kč
224. – 9 ks v hodnotě 2 631,02 Kč
225. – 3 ks v hodnotě 1 524,60 Kč
226. – 4 ks v hodnotě 6 156,48 Kč
227. – 2 ks v hodnotě 880,88 Kč
228. – 2 ks v hodnotě 992,20 Kč
229. – 432 ks v hodnotě 18 859,74 Kč
230. – 120 ks v hodnotě 5 596,01 Kč
231. – 192 ks v hodnotě 7 104,35 Kč
232. – 482 ks v hodnotě 24 728,53 Kč
233. – 42 ks v hodnotě 1 500,21 Kč
234. – 100 ks v hodnotě 37 929,87 Kč

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Rajchrtová.

235. [redacted] – 71 ks v hodnotě 43 436,10 Kč
236. [redacted] – 48 ks v hodnotě 1 039,63 Kč
237. [redacted] – 24 ks v hodnotě 609,84 Kč
238. [redacted] – 96 ks v hodnotě 2 439,36 Kč
239. [redacted] – 60 ks v hodnotě 1 096,26 Kč
240. [redacted] – 6 ks v hodnotě 148,83 Kč
241. [redacted] – 18 ks v hodnotě 368,08 Kč
242. [redacted] – 4,10 kg v hodnotě 1 151,60 Kč
243. [redacted] – 50 ks v hodnotě 798,60 Kč
244. [redacted] – 50 ks v hodnotě 831,88 Kč
245. [redacted] – 144 ks v hodnotě 1 550,74 Kč
246. [redacted] – 48 ks v hodnotě 1 266,14 Kč
247. [redacted] – 0,40 kg v hodnotě 188,45 Kč
248. [redacted] – 18 ks v hodnotě 217,80 Kč
249. [redacted] – 120 ks v hodnotě 1 452,00 Kč
250. [redacted] – 72 ks v hodnotě 4 704,48 Kč
251. [redacted] – 198 ks v hodnotě 13 895,64 Kč
252. [redacted] – 1277 ks v hodnotě 26 267,89 Kč
253. [redacted] – 4 ks v hodnotě 215,62 Kč
254. [redacted] – 4 ks v hodnotě 215,62 Kč
255. [redacted] – 2 ks v hodnotě 646,87 Kč
256. [redacted] – 2 ks v hodnotě 614,92 Kč
257. [redacted] – 72 ks v hodnotě 1 681,42 Kč
258. [redacted] – 2 ks v hodnotě 495,13 Kč
259. [redacted] – 180 ks v hodnotě 4 247,10 Kč
260. [redacted] – 738 ks v hodnotě 19 120,13 Kč
261. [redacted] – 438 ks v hodnotě 10 334,61 Kč
262. [redacted] – 42 ks v hodnotě 1 092,63 Kč
263. [redacted] – 75 ks v hodnotě 1 506,45 Kč
264. [redacted] – 8 ks v hodnotě 320,41 Kč
265. [redacted] – 9 ks v hodnotě 378,97 Kč
266. [redacted] – 38 ks v hodnotě 1 692,06 Kč
267. [redacted] – 684 ks v hodnotě 16 138,98 Kč
268. [redacted] – 48 ks v hodnotě 1 155,79 Kč
269. [redacted] – 14 ks v hodnotě 421,81 Kč
270. [redacted] – 48 ks v hodnotě 1 573,97 Kč

celkem v hodnotě 2 345 113,03 Kč,

čímž měl spáchat

zločin krádež podle § 205 odst. 1, odst. 4 písm. c) trestního zákoníku,

neboť v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem.

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Rajchrtová.

Podle § 229 odst. 3 trestního řádu se poškození [redacted] se svým nárokem na náhradu škody odkazují na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. V hlavním líčení soud zjistil následující skutečnosti.

2. Obžalovaný [redacted] vypověděl, že se necítí být vinen skutkem uvedeným v obžalobě. Když ještě žil jeho otec a babička normálně vše fungovalo. Nevidí důvod, když uvádějí, že v domě něco měli mít, proč to nedali do dědictví, žádné věci, co uvádějí, v domě nebyly. Nemohla tam být funkční kancelář, je tam vlhké prostředí, barvy by se zničily, krabice by navlhly. Nikdo mu neřekl, že tam mají nějaké zboží, nikdy mu nebyl zaplacen žádný nájem. Táta se sklem obchodoval, začínal v 90. letech a co neprodal nebo co bylo kazové, to si nechával. Bylo to různě poházené po všech místnostech. Byly tam sklenice a vázy, žádné další sklářské výrobky ani barvy, věci vyhodil a část, co šlo, prodal, bylo to pár kusů, třeba 10 krabic, prodal to v [redacted] na tržnici za asi [redacted] Když vyklízel, myslel, že věci jsou jeho táty, protože to stejné bylo i v druhém domě. Vyklízel, protože chtěl dům zrekonstruovat. O tom, že by dům měl používat strýc neví. Proč poškození takto vypovídají neví, asi proto, že se chtějí nějakým způsobem zahojit na tátově smrti. Po smrti otce věděl, že [redacted] má klíče od domu, jenže neočekával, že si bude libovolně navštěvovat nemovitosti jeho otce a brát si tam, co chce. Klíče vyměňoval v lednu 2020 protože mu strýc neustále lhal, chtěl zamezit hlavně tomu, aby mu nebral další věci. Nemovitost byla v neobyvatelném stavu, protože v ní není zapojená voda, funkční plyn, jen elektřina, není tam ani topení, v přízemí jsou vlhké stěny z pískovce. Žádní nájemníci v domě nebydleli. O tom, že by se otec někdy zmínil o tom, že pronajímal prostory [redacted] nebo [redacted] neví, s tátou se o finančních prostředcích vůbec nebavil. V daňovém přiznání, které přišlo od Finančního úřadu ve skladovacích zásobách je nula, ale v daňovém přiznání, které bylo odevzdáno na policii, je asi 1 940 000 Kč, tudíž z toho vychází, že fyzická inventura byla provedena dodatečně. Je to lež, paní [redacted] s manželem a paní [redacted] lžou a jen se chtějí na něm zahojit ještě víc, než co se jim povedlo vykrást z domu jeho táty.

3. Svědkyně v postavení poškozené [redacted] vypověděla, že obžalovaný je její synovec. V domě na [redacted] měli uskladněné zboží na základě dohody mezi švagrem a ní, potažmo jejím manželem. Platili nájemné, otec obžalovaného vždy řekl částku, kterou si domluvil s účetním, vystavili výdajové doklady. Měli to domluvené tak, že část peněz dostával a část si tam odpracovali na zahradě, nebo udělali nějaké rekonstrukce. Prostory používali na sklad sklářských výrobků, barev a polotovarů. Při stanovení seznamu a hodnoty vycházeli z inventury za rok 2019, kterou prováděl manžel s paní [redacted] Původně uvedli částku nižší, protože se bavili, že to je hodnota plus mínus sklářských barev, ale zboží tam bylo v daleko větší míře. Mysleli si, že když bude obviněný koukat do spisu nebo jeho právní zástupce, tak bude překvapený, jak vysoká částka je. Neví, jak to má vysvětlit. Skleničky byly v celém přízemí a v zadní části k ulici v regálech. Účetnictví vedla ona, je [redacted] V roce 2019, 2020 používala program účto. Z jakého důvodu není na sjetinách, co dodali, vytištěno datum, poté, co jí bylo sděleno, že program vždycky tiskne datum, ledaže do toho někdo zasáhne, uvedla, že sjetiny vedla i v excelové tabulce. Výdajové doklady a faktury vystavoval manžel. Nájemní smlouvu se zemřelým panem [redacted] na [redacted] nedohledali, netopili tam, voda tam nešla, jen elektřina. Obžalovaného po smrti jeho otce ohledně nájmu nekontaktovali. V inventurním soupisu bylo vedeno vše, co bylo na skladě. Ve fyzické inventuře nejsou všechny položky, které jsou v sjetině, protože to byla pracovní verze, takže pokud dělali inventuru, tak ke konci roku se něco muselo odepsat, je možné, že to tam není. Nemovitost na [redacted] chtěli koupit, nijak to nedopadlo. Že by obsah mezi těmi dvěma systémy nesouhlasil, nikdy neřešila. Pokud se tam zobrazuje rozdíl, že stav zásob byl nižší než nakonec zjištěná hodnota

zboží při inventuře, tak šlo o DPH. Zboží, co nakoupili a předložili k němu faktury, je zboží, co jim chybí, co zůstalo ve skladu. Nechápe, jak to, že chybí přes 24 412 kusů sklenic, 538,59 kg barev a 87,5 kg laku. Policii předložila jiné daňové přiznání za rok 2019 než Finančnímu úřadu, protože ho opravovala, chyběly nějaké položky, neví, z jakého důvodu a jak by to vysvětlila.

4. Svědek v postavení poškozeného [redacted] vypověděl, že spolu s obžalovaným vycházeli v dobrém, když ale skončil [redacted] tak se všechno změnilo. Po smrti bratra postupovali společně, nezatěžoval ho ničím. Pak přišla SMS od paní [redacted] že mladý čistí sklad a stěhuje ho. Říkal mu, že když nechce, aby tam byl, že sklad vystěhuje. Neustále je vykazoval z pozemku, že tam nemají co dělat. S bratrem byli na nájemném domluvení, měli to i podepsané. Obžalovanému neplatil nic. Vůbec to s ním neřešil. Věci v domě byly umístěny po celé budově. Při stanovení jejich množství vycházeli z inventury, je i zboží, které tam bylo už třeba od roku 2005, pomaloučku odebíral a dokupoval. Inventuru dělali na Silvestra 2019, než odjeli na dovolenou s paní [redacted] Trvalo to celý den, asi 8 hodin. Měl klíče od bratrova domu. Bratr měl v domě na [redacted] také uložené nějaké sklo, jenom zbytky. Vůči obžalovanému po smrti bratra žádné nároky nevznášel, ale předtím, než odjížděl na dovolenou, se bavili o tom, že by se měli vyrovnat. Obžalovanému nabízel možnost, že by od něj dům odkoupil. Zboží bylo uskladněno většinou v krabicích a někdy i samostatně po celé budově, respektive po celém přízemí. Účetnictví dělala manželka z počítače. Pokud na začátku opakovaně udávali škodu 500 000 Kč, teď to vyrostlo na necelých 2 a půl milionu, důvodem bylo to, aby všichni z toho nebyli vyplašení, překvapení. Po smrti bratra z domu nic neodnášel. Myslí, že zboží v inventurním soupisu zboží, který je veden v počítači, je ve stejné hodnotě jako ve fyzické inventuře, údaje psali rukou na vytištěný papír. Do účetního programu to potom převedla manželka.

5. Svědkyně [redacted] vypověděla, že [redacted] zná asi [redacted] let, znala i jeho zemřelého bratra. Vztah k [redacted] je přátelský, kontaktovala ho v roce 2020, když viděla, že se z domu odváželo zboží. V únoru jeden pátek viděla, že přijelo nákladní auto, střední velikost, skříňová velká dodávka a nějaké osobní. Viděla, že vynášeli spoustu velkých kartonů, třeba 50 i 60 cm. Ten první den viděla obžalovaného, další neznala. Bylo jí divné, že tam nevidí [redacted] vynášeli hodně krabic, na tom nákladáku mohlo být možná takových 50 krabic různých velikostí. Trvalo to dvě, tři hodiny. Dívala se z okna. Podruhé, kdy se odváželo, tak to byla dodávka velká skříňová. Když to viděla, poslala [redacted] zprávu, jestli se stěhuje, že je jí to líto. Neví, co bylo v těch krabicích, co nosili, byly uzavřené.

6. Svědkyně [redacted] vypověděla, že pro [redacted] pracovala od ledna 2020 do konce dubna jako [redacted] Na adrese [redacted] byla, než nastoupila k panu [redacted] toho 31., ji požádal, jestli by tam s ním neprovedla inventuru. U té inventury byla ona a pan [redacted] nikdo další. Trvalo to celý den. Probíhalo to tak, že pan [redacted] přinesl seznam, kde měl celý soupis skla, co tam bylo uskladněné, ona si vzala seznam a [redacted] diktoval podle krabic. Bylo to uskladněné v originál krabičkách, a ještě zabalené v kartonech, kde byly viněty. Pan [redacted] to počítal a diktoval ty kusy, ona to zapisovala do seznamu. Barvy se kontrolovaly podle kil, buď tam byly celé anebo tam měli i váhu, takže se to odvážilo. U pana [redacted] přestala pracovat z toho důvodu, že pak už bylo míň práce a ona si našla líp placenou práci. Co se týče množství kusů, tak to už si nepamatuje. V inventuře úplně všechno nesedělo, takže pak paní [redacted] opravila ten seznam a vyjela nový, který podepsali. Paní [redacted] to tiskla z počítače doma, bylo to už k večeru, protože pak se už neviděli, odlétali na dovolenou, takže už pak nebyla možnost.

7. Svědkyně [redacted] vypověděla, že obžalovaného zná, spolupracovala s jeho strýcem [redacted] měla [redacted] dílnu, takže od pana [redacted] brala sklo, občas pro něj [redacted] a občas mu [redacted] ve skladu. Jejich vztah byl pracovní. Dům v [redacted] na adrese [redacted] zná, měla klíče, chodila tam do toho skladu, vozila tam hotové výrobky a poklízela až do roku 2018. Chodila tam podle potřeby. Většinou tam rovnala krabice se sklem, co namalovala. Na chodbě a v těch místnostech, než se přišlo do kanceláře, byly většinou průmyslové kartony s čistým sklem, v kanceláři stůl, dvě skleněné vitríny, ve kterých bylo vystavené sklo, v první

místnosti za kanceláří byly regály, kde bylo malované sklo, za tím v další místnosti bylo sklo barevné, vázy, mísy. Pokud jde o rok 2019 už v domě pak nebyla. Klíče vrátila v roce 2018, když ukončila spolupráci s panem [redacted] Neví, zda tam měl zboží uskladněné i [redacted]

8. Svědek [redacted] vypověděl, že obžalovaného zná, jejich vztah je kamarádský. Co se týče domu na adrese [redacted] v [redacted] byl tam na začátku covidu, s bráchou jeli pomoct kamarádovi [redacted] dodávkou. [redacted] dirigoval, které krabice mají brát, byla tam strašná špína, bordel, špinavé krabice plné střepů, plíseň, strašná zima, vypadalo to, jak kdyby tam nikdo nežil 10 let. Do jednoho auta dávali krabice s kartonem, pak tam bylo další auto pana [redacted] tam dávali krabice se střepy. Trvalo to asi dvě, tři hodinky, pak odjeli, vyházeli to nějak po cestě, to dělal brácha. Bylo to asi sto kousků krabic. Ty krabice byly velké 40 nebo 50 cm na 50, plesnivé, rozpadaly se. Když tam byl poprvé, naplnili dodávku, naplnili auto pana [redacted] korbu. Když tam byl podruhé, to se tam nakládalo druhé auto, [redacted] dodávka, [redacted] Zůstalo tam pak ještě něco dalšího, nějaký bordel ještě, nedokončili to. Podruhé to auto nebylo úplně plné. Když jeli domů, seděl v autě a koukal do telefonu. Ty střepy a krabice vyhazoval jenom bratr. Zlikvidovali to po cestě, vždycky jak viděli kontejnery. V těch 10 krabicích, které v domě zůstaly, byly nějaké hezčí kousky, byly to ne úplně rozbité skleničky. O tom, co zůstane a co ne, rozhodoval pan [redacted]

9. Svědek [redacted] vypověděl, že se s obžalovaným znají, jsou kamarádi. Dům na adrese [redacted] zná, byl tam. V té době tam nikdo nebydlel. Byli vevnitř, konec roku 2019, všude byla plíseň na stěnách, pavučiny, harampádí, skládka. Sklářské výrobky tam byly, ale samé kazové, rozbité. Bylo to uložené v pár místnostech v plesnivých krabicích, protože stěny byly úplně navlhlé a vypadalo to, že to tam je hodně dlouho. Pan [redacted] k těm krabicím říkal, že jeho otec s tím před lety obchodoval a že teď zdědil dům a i druhý dům na [redacted] Vyklízeli dvakrát, byl to asi leden 2020. Poprvé tam byl s bratrem. Jeli tam dodávkou [redacted] je to taková [redacted] dodávka, [redacted] tam byl [redacted] dodávkou [redacted] Nosili plesnivé krabice, které se jim v podstatě rozpadaly pod rukama, dávali to do dodávky a sklo rozbíjeli, už bylo převážně rozbité. [redacted] dodávka byla naložená tak třetinka, čtvrtinka a v té sklápěcí bylo málo, střepy. Vzal bratra, jeli zpátky do [redacted] po cestě malou část vyhodili a pak v [redacted] vyhodili zbytek u nich na areálu, patří jejich otci, mají tam velké popelnice. Podruhé tam byl zase on, [redacted] bratr a [redacted] ten tam opravoval střechu. Byl svým osobním autem, jejich dodávka tam byla zase [redacted] a [redacted] tam byl osobním autem. Zase nakládali tu [redacted] dodávku, to stejné jako minule, auta byla naložená tak třetinka. Obžalovaný mu k tomu řekl, že zdědil dům po otci, a že to chce vyklidit, zrekonstruovat a pronajmout. Soudky s barvami ani ředidla nevyklízeli, jen krabice. Obžalovaný v té době o vztahu s [redacted] říkal, že na něj chtěl udělat podvod, nemovitost koupit a podhodnotil ji.

10. Svědek [redacted] vypověděl, že paní [redacted] zná přes jejího manžela, pracuje totiž se sklem a kupoval od něj zboží. V současné době to nepokračuje, spolupracovali asi [redacted] let. Vevnitř v domě byl, když si vyzvedával zboží, byly tam sklenice a potom materiál na výrobu skla. Neví, že by tam chodili nakupovat ještě další zákazníci. Spolupráce s [redacted] skončila po smrti jeho bratra, volal mu v té době kvůli objednávce zboží, ale řekl, že už zboží není.

11. Svědek [redacted] vypověděl, že pana [redacted] zná, tam kde bydlel, měl on sklad, takový mezisklad. Bydlel tam do roku 2017, pak se odstěhoval. [redacted] to měl dole v přízemí. Viděl jenom mezi schody sklo, dole nebyl. [redacted] mu dělal naschvály s hlavním vchodem, dům mu patřil, nechali ho tam, ale jak to koupili, tak s nimi neměl žádnou smlouvu. Měl [redacted] v patře, kterou si mohl zamknout, do zbytku domu nechodil.

12. Svědek [redacted] vypověděl, že [redacted] paní [redacted] zná tak [redacted] let, vztah je přátelský. Spolupráce s [redacted] trvá dodnes. [redacted] znal celkem dobře, většinou zaskakoval, když vozil [redacted] zboží a [redacted] byl někde na cestách, takže místo něj přebíral zboží. V domě vevnitř byl, hlavně v tom suterénu, protože tam sklo skládali. Sklo na chodbě bylo umístěno trošku ledabyle, jinak v těch místnostech dávali sklo podle druhů. Co se týče množství,

doplňoval podle potřeby, jak mu docházely určité druhy skleniček, tak doobjednával, takže některou místnost měl prázdnější, některou plnou, rozvážel to zase jiným zákazníkům. Do faktur neviděl, byl řidič.

13. V hlavním líčení byl dále přehrán podle § 213 odst. 2 trestního řádu videozáznam pořízený poškozeným [redacted] na č. l. 183 a audiozáznam volání na linku 158 na č. l. 715, z nichž soud zjistil datum a čas, průběh a okolnosti incidentu na adrese [redacted] a skutečnosti zde sdělené poškozeným [redacted] obžalovanému, a dále obsah volání na linku 158 poškozeným [redacted]

14. Z **listinných důkazů** soud zjistil vzhled domu obžalovaného na adrese [redacted] v [redacted] a jeho vnitřních prostor, včetně zde se nacházejících předmětů a vybavení (srov. protokol o provedení domovní prohlídky a prohlídky jiných prostor a pozemků včetně fotografické dokumentace na č. l. 51-118, ohledání sklepních prostor domu a fotografická dokumentace na č. l. 139-147. Z usnesení Okresního soudu v České Lípě notářky [redacted] ze dne 21. 6. 2019, čj. [redacted] soud zjistil, že dědictví po [redacted] zemřelém [redacted] včetně domu čp. [redacted] na [redacted], nabyl obžalovaný (č. l. 160). Z odborného vyjádření znalce z oboru ekonomika, odvětví ceny a odhady věcí movitých na č. l. 120-138, soud zjistil hodnotu jednotlivých předmětů poškozených umístěných v nemovitosti obžalovaného. Z elektronické komunikace na č. l. 182j-182m soud zjistil, jaké skutečnosti byly sdělovány mezi svědkyní [redacted] a poškozeným [redacted] a datum a čas jejich sdělení. Vyčíslení a druh jednotlivých položek umístěných v nemovitosti obžalovaného soud zjistil z inventury dodané poškozenými ze dne 31. 12. 2019 (na č. l. 197, 200 a násl.), dále z jejich elektronické evidence, přehledu uskladněného zboží (na č. l. 248, 183 faktur o nákupu zboží v roce 2019 (1-39, 170), v roce 2018 (40-56, 171-172), v roce 2017 (57-87, 173-176, 178-180), v roce 2015 (88-99, 177), v roce 2013 (100-109), v roce 2014 (110-118, 181), v roce 2012 (119-128, 182-183), v roce 2010 (129-130), v roce 2008 (131-133), v roce 2007 (134-136), v roce 2009 (137-138), v roce 2011 (139-144), v roce 2016 (145-168), 2006 (169), označujících jednotlivé položky z inventury (č. l. 291-499). Z faktur o prodeji zboží ze dne 19. 1. 2020 a 22. 1. 2020 soud zjistil datum, druh a množství poškozenými prodaného zboží (č. l. 500-501). Z výdajových dokladů doložených poškozenou soud zjistil období a částky nájemného za užívání domu na [redacted] v letech 2014-2018 (č. l. 654-675). Obsah daňových přiznání daňového subjektu [redacted] soud zjistil z daňových přiznání z let 2016-2020 dodaných Finančním úřadem pro [redacted] město [redacted] na č. l. 852-867. Z podkladů dodaných obžalovaným na č. l. 791-793, 794-807, 808, 809-819, 820-828, 829-841, 842 a 869-970, obsahujícím přehledové tabulky, kopie faktur poškozených a jimi dodaných vyčíslení škody a porovnání jejich vzájemného obsahu, soud zjistil množství kusů a kilogramů údajně připsaných poškozenými, položek, které nejsou obsaženy v dodaných fakturách, celkově ve výši 24 412 kusů skleniček, 538 kg barev a 87,5 litru laků.

15. Soud pro nadbytečnost zamítl návrhy na doplnění dokazování zpracováním znaleckého posudku k posouzení obsahu účetnictví; návrh na zajištění notebooku zn. [redacted] poškozené [redacted] k posouzení obsahu vedení účetnictví a skutečnosti, zda s ním nebylo manipulováno; návrh na doplnění dokazování doložením výsledku inventury v roce 2017 a 2018 poškozenou [redacted] dále doložením knihy pohledávek a závazků za rok 2011 až 2022 a dále dokladu o pronájmu prostor domu na adrese [redacted] poškozenou [redacted] neboť měl za to, že na základě již shromážděných důkazů a výsledků provedeného dokazování lze o vině obžalovaného posuzovaným skutkem již bez důvodných pochybností rozhodnout tak, jak ve výroku uvedeno, přičemž provádění dalšího zevrubného dokazování k posouzení skutečností, zda účetnictví poškozených je vedeno řádně a rovněž k objektivnímu stanovení hodnoty v nemovitosti se nacházejícího zboží se s ohledem na tuto skutečnost jeví zcela nadbytečným a s ohledem na výsledky již provedeného dokazování i zcela neefektivním.

16. Soud hodnotil provedené důkazy podle svého vnitřního přesvědčení založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu, a to jednotlivě i v jejich souhrnu, přičemž dospěl k závěru,

v hlavním líčení nebylo provedeným dokazováním prokázáno naplnění subjektivní stránky posuzovaného trestného činu, tedy zločinu krádeže podle § 205 odst. 1, odst. 4 písmeno c) trestního zákoníku, tedy, že by obžalovaný měl jakoukoliv, byť nepřímou, vědomost o tom, že materiál a výrobky umístěné v domě, který zdědil po svém otci, [redacted] jsou majetkem jeho strýce, poškozeného [redacted] a poškozené [redacted] V hlavním líčení bylo prováděno zevrubné dokazování zaměřené k prokázání toho, zda obžalovaný věděl, že se v nemovitosti na adrese [redacted] nachází předměty poškozených [redacted] a [redacted] a dále k tomu, zda tam tito poškození skutečně měli materiál a výrobky v uvedeném množství a hodnotě. Obžalovaný v hlavním líčení vypověděl, že vztahy se strýcem měl nejdříve dobré, poté však od něj chtěl strýc odkoupit zděděnou nemovitost po jeho otci na adrese [redacted] za nižší cenu, proto k prodeji nedošlo a vztahy již nebyly příznivé. Obžalovaný dále vypověděl, že vztahy s jeho otcem před jeho smrtí neudržoval, do domu na adrese [redacted] nechodil, přičemž věděl, že jeho otec dříve obchodoval se sklem. Dále vypověděl, že údajní poškození mu o zboží umístěné v domě jeho zemřelého otce nikdy neřekli, neuvedli to ani v rámci probíhajícího dědického řízení, žádné nájemné mu nikdy neplatili, o existenci nájemní smlouvy uzavřené dříve s jeho otcem nevěděl. Poškozená [redacted] k tomu vypověděla, že nájemné platili po dohodě s již zemřelým [redacted] ve výši, která byla vždy konkrétně dohodnuta, při zohlednění jejich přispění k údržbě nemovitosti a zahrady, příslušnou nájemní smlouvu se jim však nepodařilo dohledat. Dále uvedla, že samotný prodej zboží a vyřizování objednávek vykonával její manžel [redacted] ona dělala účetnictví, je [redacted] Obžalovanému po smrti jeho otce nájemné nikdy neplatili. Poškozený [redacted] vypověděl, že s bratrem byli na nájemném domluvení, měli to i podepsané. Obžalovanému neplatil nic, vůbec to s ním neřešil. Jejich věci v domě byly umístěny po celé budově. K posouzení skutečnosti, zda obžalovaný věděl, že poškození mají v domě jeho zemřelého otce uskladněný materiál a sklářské výrobky byli dále vyslechnuti svědkyně [redacted] a svědci [redacted] žádný z těchto svědků však neuvedl, že by měli být jen zprostředkovanou vědomost o tom, že obžalovaný ví, že v nemovitosti zděděné po jeho otci na adrese [redacted] se nachází výrobky a materiál patřící poškozeným [redacted] a [redacted] Tato skutečnost nevyplývá ani z videozáznamu pořízeného poškozeným [redacted] dne 2. 2. 2020, z něhož obsahu soud zjistil, že uvedeného dne poškozený [redacted] pouze sdělil obžalovanému, že v domě na adrese [redacted] má své věci.

17. V hlavním líčení tak bylo provedeným dokazováním, především výpovědí obžalovaného, poškozených [redacted] a [redacted] a listinnými důkazy, především shora uvedeným usnesením Okresního soudu v České Lípě, prokázáno, že obžalovaný nabyl od svého zemřelého otce [redacted] v rámci dědického řízení nemovitost na adrese [redacted] v níž byly umístěny sklářské výrobky a sklářský materiál. Rovněž bylo v hlavním líčení prokázáno výpovědí obou poškozených, svědkyň [redacted] a svědků [redacted], že poškozený [redacted] uvedené prostory v tomto domě používal před smrtí svého bratra k uskladnění sklářských výrobků a materiálu. Dále bylo provedeným dokazováním, především výpovědí obžalovaného, poškozeného [redacted] svědkyně [redacted] a obou svědků [redacted] prokázáno, že obžalovaný z této nemovitosti vyklízel větší množství krabic a skla, které poté ve dvou dnech odvážel, přičemž část tohoto zboží prodal na tržnici v [redacted] Pokud jde o skutečnost, že obžalovaný věděl, že takto vyklízené věci z nemovitosti na adrese [redacted] jsou věci poškozených [redacted] a [redacted] obžalovaný tuto skutečnost zcela popřel, uvedl, že se domníval, že v nemovitosti zůstal zbytek věcí, které neprodal jeho otec, [redacted] který se sklem dříve obchodoval, nemovitost a v ní umístěné krabice byly vlhké, plesnivé, nebylo mu známo, že by tam byla nějaká funkční kancelář. Dalším provedeným dokazováním k prokázání vědomosti obžalovaného o tom, že sklo a sklářské výrobky, nacházející se v nemovitosti jeho zemřelého otce [redacted] jsou vlastnictvím poškozených [redacted] a [redacted] tedy především výslechem obou

poškozených, dalších slyšených svědků a listinnými důkazy, především obsahem videonahrávky, jež byla v hlavním líčení přehrána, nebyla v hlavním líčení ani zcela minimální vědomost obžalovaného o této skutečnosti prokázána, neboť do nemovitosti dříve nechodil, před smrtí otce s ním nebyl v kontaktu, sami poškození mu to neřekli, nepředložili mu nájemní smlouvu a neplatili mu nájemné. Pokud oba poškozeni tuto skutečnost tvrdí a rovněž se odvolávají na dřívější pravidelné placení nájemného otci obžalovaného [redacted] je s podivem, že po jeho smrti nejenže nájemné naplatili k rukám obžalovaného, ale rovněž neučinili žádné jiné další kroky směřující k tomu, aby jejich dosavadní spolupráce s obžalovaným, jako novým majitelem nemovitosti, ve které mají materiál a výrobky ve vysoké udávané hodnotě, jakýmkoliv způsobem pokračovala. Rovněž je s podivem, že poškození tento svůj majetek ve značné hodnotě neřešili ani v rámci proběhlého dědického řízení po zemřelém [redacted] Obě tyto skutečnosti, tedy absence jakéhokoli snahy ze strany poškozených upravit a dohodnout vztah užívání k jejich rozsáhlého majetku ve vysoké hodnotě nacházející se nyní v nemovitosti obžalovaného a rovněž jeho neuplatnění v rámci dědického řízení, tak pouze potvrzují verzi obžalovaného, neboť dle názoru soudu za těchto okolností, pokud neměl jakékoliv jiné informace o tom, že zboží a věci nacházející se v nemovitosti jeho otce, náleží poškozeným, nemohl tuto skutečnost ani nijak důvodně předpokládat. Obžalovaný [redacted] tak neměl vědomost o tom, že předměty a materiál umístěné v nemovitosti jeho otce jsou majetkem poškozených, a to ani poté, kdy mu dne 2. 2. 2020 poškozený [redacted] sdělil, že „tam má své věci", neboť z obsahu tohoto vyjádření poškozeného nelze dovodit, že tímto sdělením poškozený myslí právě materiál a sklářské výrobky v rozsahu a hodnotě, jejichž odcizení poškození následně uplatnili v trestním řízení. V hlavním líčení tak nebylo provedeným dokazováním prokázáno, že obžalovaný [redacted] věděl, že materiál a výrobky umístěné v nemovitosti na adrese [redacted] jsou věcí cizí, tedy majetkem poškozených [redacted] a [redacted] a to ani ve formě úmyslu nepřímého, neboť nelze dovodit, že by s touto skutečností byl obžalovaný ani jakkoliv srozuměn. S ohledem na výše uvedené nebyla proto naplněna subjektivní stránka posuzovaného zločinu a proto byl obžalovaný v celém rozsahu obžaloby v souladu s ustanovením § 226 písm. b) obžaloby zproštěn, neboť pro absenci subjektivní stránky posuzovaného trestného činu v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem.

18. V hlavním líčení bylo rovněž prováděno obsáhlé dokazování k posouzení otázky, zda poškození měli skutečně v nemovitosti otce obžalovaného [redacted] a následně obžalovaného zboží a materiál v jimi uváděné hodnotě a množství, přičemž byla vyslechnuta řada svědků, kteří vypověděli, že poškození se sklem skutečně obchodovali, tento obchod však postupně upadal, svědci potvrdili, že viděli zboží a krabice v nemovitosti na adrese [redacted] Poškození se nejprve připojili k trestnímu řízení s nárokem na náhradu škody ve výši 500 000 Kč, tento nárok postupně navyšovali až na 2 345 113 Kč, kdy k tomuto uvedli, že nechtěli, aby se obžalovaný lekl, dále to neuměli vysvětlit. V rámci hlavního líčení obžalovaný namítal, že ve vyčíslení celkové škody poškozených je velké množství rozporů, je zde připsáno velké množství kusů a kilogramů, které neodpovídá fakturám, což činí poškozené v otázce celkové výše údajně způsobené škody nevěrohodnými. K posouzení této skutečnosti byla opětovně vyslechnuta poškozená, která vypověděl, že neví, jak si to má vysvětlit, bylo vyžádáno účetnictví poškozených, které bylo soudu dodáno až po urgencích s odstupem pěti měsíců. Soud si rovněž vyžádal daňové přiznání poškozené [redacted] od Finančního úřadu pro [redacted] město [redacted] jehož obsah se však neshodoval s obsahem daňového přiznání již poškozenou v rámci přípravného řízení dodaného. Poškození rovněž v hlavním líčení nevysvětlili, z jakého důvodu se nejprve připojili k trestnímu řízení s částkou dosahující cca pětinu následně uváděné způsobené škody, jimi uváděné skutečnosti přitom obsahují mnoho rozporů. S ohledem na skutečnost, že by k posouzení této otázky, tedy skutečné způsobené škody poškozeným a rovněž objektivnosti a správnosti jimi předložených podkladů, tedy obsahu účetnictví a rovněž podaného daňového přiznání bylo s ohledem na skutečnost, že se jedná o odbornou problematiku, k jejímž posouzení byl bylo nutné vyžádat rozsáhlé znalecké zkoumání, soud uzavřel, že pokud se již nyní z výsledků

provedeného dokazování vyplývá, že u obžalovaného zcela absentovala subjektivní stránka trestného činu, a to i ve formě úmyslu nepřímého, tedy jakákoliv jeho vědomost o tom, že se jedná o materiál a předměty poškozených, jež je již nyní důvodem, aby byl obžaloby v celém rozsahu zproštěn, se jeví další doplnění dokazování rozsáhlým a nákladným znaleckým zkoumáním jako zcela neefektivním a nadbytečným.

19. Poškození [redacted] a [redacted] se připojili k trestnímu řízení s nárokem na náhradu škody ve výši 2 354 113 Kč. S ohledem na skutečnost, že obžalovaný byl podle § 226 písm. b) trestního řádu obžaloby v celém rozsahu zproštěn, byli oba poškození podle § 229 odst. 3 trestního řádu se svým nárokem na náhradu škody odkázáni na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možné podat do 8 dnů od jeho doručení odvolání ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci, prostřednictvím Okresního soudu v České Lípě. Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Odvolání musí být ve lhůtě 8 dnů od doručení opisu rozsudku nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu I. stupně podle § 251 trestního řádu také odůvodněno tak, aby bylo patrno, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného. Odvolání je třeba doručit ve trojím vyhotovení.
Toto právo nepřísluší osobám, které se jej výslovně vzdaly.

Česká Lípa 8. 3. 2023

JUDr. Blanka Fedorková v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Rajchrtová.

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v České Lípě rozhodl samosoudkyní JUDr. Blankou Fedorkovou v hlavním líčení konaném dne 17. ledna 2023

takto:

Obžalovaný

[redacted]

se podle § 226 písm. b) trestního řádu zprošťuje návrhu na potrestání, kterým mu bylo kladeno za vinu, že

nejprve dne 27. 9. 2021 a poté dne 16. 2. 2022 v úmyslu dosáhnout pro sebe příznivého rozhodnutí předložil jako žalobce v občanskoprávním řízení vedeném Okresním soudem v České Lípě pod sp. zn. 48 C 364/2021 proti žalovanému [redacted] o neplatnost výpovědi nájmu dva falzifikáty nájemní smlouvy datované dnem 17. 9. 2012 uzavřené mezi [redacted] jako pronajímatelem a podezřelým jako nájemcem, přičemž na falzifikátu předloženém dne 16. 2. 2022 měl být podpis pronajímatele úředně ověřen na pobočce České pošty, s.p. [redacted] ač si byl vědom skutečnosti, že obě předložená vyhotovení nájemní smlouvy jsou padělky, které si opatřil v nezjištěnou dobu na neznámém místě neznámým způsobem,

čímž měl spáchat

přečin maření spravedlnosti podle § 347a odst. 1 trestního zákoníku,

neboť v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem.

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Rajchrtová.

Podle § 129 odst. 2 trestního řádu se vyhotovuje **zjednodušený** rozsudek, který neobsahuje odůvodnění, neboť se obžalovaný a státní zástupkyně po vyhlášení rozsudku vzdali práva odvolání a prohlásili, že netrvají na vyhotovení odůvodnění a obžalovaný zároveň prohlásil, že si nepřeje, aby v jeho prospěch podaly odvolání jiné oprávněné osoby.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možné podat do 8 dnů od jeho doručení odvolání ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci, prostřednictvím Okresního soudu v České Lípě. Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Odvolání musí být ve lhůtě 8 dnů od doručení opisu rozsudku nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu I. stupně podle § 251 trestního řádu také odůvodněno tak, aby bylo patrno, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného. Odvolání je třeba doručit ve trojím vyhotovení.
Toto právo nepřísluší osobám, které se jej výslovně vzdaly.

Česká Lípa 17. ledna 2023

JUDr. Blanka Fedorková v. r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Rajchrtová.

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 14. ledna 2021 v senátě složeném z předsedy Mgr. Františka Jahůdky a soudců JUDr. Blanky Škrétové a Mgr. Lukáše Korpase v trestní věci obžalovaného: [redacted], o odvolání obžalovaného proti rozsudku Okresního soudu v České Lípě ze dne 26. února 2020, č.j. 4 T 127/2018 – 691,

takto:

Podle § 258 odst. 1 písm. b) tr. řádu se napadený rozsudek **zrušuje** v celém rozsahu a podle § 259 odst. 3 tr. řádu se nově **rozhoduje** tak, že se obžalovaný

[redacted]

podle § 226 písm. b) tr. řádu

zprošťuje obžaloby

kterou mu bylo kladeno za vinu, že

dne 21. 8. 2015 objednal z přesně nezjištěného místa prostřednictvím elektronické komunikace jménem společnosti [redacted], u společnosti [redacted] výrobu vstřikovací formy za částku 208.331,75 Kč, ačkoliv nebyl zaměstnancem ani statutárním orgánem společnosti [redacted] a neměl oprávnění za ni jakkoliv jednat, poté po výrobě a převzetí vstřikovací formy, k němuž došlo dne 3. 11. 2015, požádal opět prostřednictvím elektronické komunikace dne 30. 11. 2015 o fakturaci objednané a dodané vstřikovací formy na společnost [redacted] ačkoliv nebyl zaměstnancem ani statutárním orgánem této společnosti a neměl oprávnění za ni jakkoliv jednat, čemuž poškozená vyhověla a dne 30. 11. 2015 vystavila fakturu č. [redacted] na částku 172 175 Kč + DPH se splatností do 15. 12. 2015, přestože si byl od počátku vědom, že on a ani společnosti [redacted] nebo [redacted]. cenu díla společnosti [redacted]. neuhradí, neboť k její úhradě

nemají dostatek finančních prostředků, načež v souladu s tímto svým záměrem cenu díla on ani nikdo jiný ze společností, za něž fakticky jednal, skutečně neuhradil, čímž poškozené [redacted], způsobil škodu v celkové výši 208 331,75 Kč,

čímž měl spáchat

přečin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku,

neboť v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem.

Podle § 229 odst. 3 tr. řádu se poškozená společnost [redacted], odkazuje se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Rozsudkem Okresního soudu v České Lípě ze dne 26.2.2020, č.j. 4 T 127/2018 – 691, byl obžalovaný [redacted] uznán vinným z přečinu podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku, jehož se dle skutkových zjištění soudu prvního stupně dopustil tím, že dne 21. 8. 2015 objednal z přesně nezjištěného místa prostřednictvím elektronické komunikace jménem společnosti [redacted] u společnosti [redacted] výrobu vstřikovací formy za částku 208.331,75 Kč, ačkoliv nebyl zaměstnancem ani statutárním orgánem společnosti [redacted] a neměl oprávnění za ni jakkoliv jednat, poté po výrobě a převzetí vstřikovací formy, k němuž došlo dne 3. 11. 2015, požádal opět prostřednictvím elektronické komunikace dne 30. 11. 2015 o fakturaci objednané a dodané vstřikovací formy na společnost [redacted], ačkoliv nebyl zaměstnancem ani statutárním orgánem této společnosti a neměl oprávnění za ni jakkoliv jednat, čemuž poškozená vyhověla a dne 30. 11. 2015 vystavila fakturu č. [redacted] na částku 172 175 Kč + DPH se splatností do 15. 12. 2015, přestože si byl od počátku vědom, že on a ani společnosti [redacted] nebo [redacted]. cenu díla společnosti [redacted] neuhradí, neboť k její úhradě nemají dostatek finančních prostředků, načež v souladu s tímto svým záměrem cenu díla on ani nikdo jiný ze společností, za něž fakticky jednal, skutečně neuhradil, čímž poškozené [redacted] způsobil škodu v celkové výši 208 331,75 Kč.

2. Obžalovaný byl napadeným rozsudkem odsouzen podle § 209 odst. 3 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání dvou let, jehož výkon byl podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku podmíněně odložen a podle § 82 odst. 1 tr. zákoníku byla obžalovanému stanovena zkušební doba v trvání tří let.

3. Podle § 228 odst. 1 tr. řádu byla nakonec obžalovanému uložena povinnost nahradit poškozené [redacted], škodu ve výši 208 331,75 Kč.

4. Proti všem výrokům napadeného rozsudku podal obžalovaný odvolání s odůvodněním, že řízení bylo po celou dobu vedeno ryze účelově, ve snaze jej za každou cenu odsoudit. Soud prvního stupně postupoval nezákonným způsobem. Dle obžalovaného soud prvního stupně nepostupoval v souladu s ustanovením § 2 odst. 5, 6 tr. řádu a dokazování bylo provedeno v rozporu se zásadami formální logiky. Obžalovaný má dále za to, že odůvodnění napadeného

rozsudku není v souladu s ustanovením § 125 tr. řádu. Soud I. stupně učinil na základě skutkových zjištění nesprávné právní závěry. Z odůvodnění rozsudku soudu prvního stupně není ani patrné, jakým způsobem soud prvního stupně hodnotil jednotlivé důkazy a okolnosti jednotlivě a v souhrnu, když z tohoto odůvodnění nevyplývají jednotlivé logické úvahy, myšlenky soudu prvního stupně založené na standardech hodnocení důkazů, na základě kterých rozhodl v neprospěch obžalovaného.

5. K vydání napadeného rozsudku došlo dle mínění obžalovaného chybným spojením jeho osoby, který pouze vedl komunikaci, s dodavatelem vstřikovací formy. Soud prvního stupně neprovedl dostatečně pečlivou úvahu o naplnění jednotlivých znaků dané skutkové podstaty trestného činu podvodu, a neprovedl v tomto směru úplné dokazování. Soudu prvního stupně stupně obžalovaný vytýký především to, že se souladně se zásadami a pravidly procesu dokazování nevypořádal s problematikou subjektivní stránky trestného činu, tedy s problematikou úmyslu, a to v době jednání obžalované osoby. Obžalovaný zůrazňuje, že nikdy a nikde netvrdil, že vstřikovací formu si objednává pro sebe a svoji potřebu, nikdy a nikde netvrdil v době objednání vstřikovací formy, že za ni zaplatí ze svých soukromých prostředků, a nikdy a nikde netvrdil v rámci emailové komunikace z předmětného konce roku 2015 okolnosti, kterými by uvedl protistranu v omyl, nebo tyto okolnosti předstíral. Nic takového nebylo prokázáno.

6. Obžalovaný vytýká, že napadený rozsudek je ve svých závěrech zcela nesprávný, kdy požadoval dodání klíčového důkazu - kompletního daňového spisu od FÚ z [redacted] tento k žádnému hlavnímu líčení dodán nebyl, a ačkoliv zdůrazňoval vazbu důkazu tímto spisem na výslech svědka [redacted] který přijel k hlavnímu líčení, ale spis nebyl k dispozici. Obžalovaný namítá, že soud prvního stupně nepostupoval správně při hodnocení skutkového stavu prostřednictvím hodnocení důkazů neodpovídajícího obecným zásadám trestního řízení, skutkový stav nebyl postaven zcela na jisto, díky čemuž byly dále učiněny nesprávné právní závěry, na základě čehož byl obžalovaný shledán vinným, byl mu uložen trest a povinnost k náhradě škody. Napadený rozsudek vychází z důkazů, které nemohou bez důvodných pochybností vykreslit a ověřit skutkový stav v rozsahu nezbytném pro rozhodnutí soudu. Na druhé straně, soud prvního stupně zamítl a dílem neprovedl většinu podstatných důkazů, navržených obžalovaným.

7. Konkrétně obžalovaný poukazuje na to, že např. z e-mailu ze dne 17.09.2015 vyplývá, že vyzýval ještě před dokončením formy v r. 2015 poškozenou k dodání návrhu smlouvy o dílo, a k vystavení zálohové faktury pro objednatele, na což poškozená vůbec nereagovala. Toto není jeho vinou - kdyby smlouva o dílo existovala již v roce 2015, objednatel díla (ať již [redacted] anebo [redacted] - to není podstatné který z nich) by zde byl vyznačen, a nikoho by o 4 roky později nenapadlo trestně stíhat jeho. V té souvislosti obžalovaný poukazuje (a listinnými doklady, zejm. výpisy z účtu své [redacted] vedeného u [redacted], či doklady o výplatách pojistného plnění dokládá), že v té době on i jeho [redacted] příslušníci disponovali majetkem přesahujícím hotovost 750.000,- Kč, který odpovídá záměru dodání vstřikovací formy za uváděnou částku 208.331,75 Kč vč. DPH. Dle obžalovaného jeho [redacted] příslušníci v letech 2011 – 2014 vedle [redacted] které samy o sobě dostačují ke krytí běžných životních potřeb, obdrželi celkem částku 1 016 162 Kč, [redacted] byl pak sám schopen vložit do firmy [redacted] základní kapitál ve výši 50 000 Kč. K objasnění majetkových poměrů obžalovaný navrhuje vyslechnout svědkyni [redacted] Soud prvního stupně v této otázce zcela opominul dokazování, a obžalovaný se naprosto neztotožňuje s vysvětlením státní zástupkyně, že není zjevné, odkud se všechny tyto prostředky vzaly a že on i jeho [redacted] s [redacted] je nepochybně

stihli utratit. Nelze tedy dovodit existenci jakéhokoli jeho úmyslu směřujícího k převzetí a nezaplacení forem k 21.08.2015, kdy již k uvedenému datu soud prvního stupně část výroku o vině vztahuje.

8. Absenci podvodného úmyslu obžalovaný dále zdůvodňje tím, že společnost [redacted] byla zcela bonitní a v té době zcela bezdlužná. Z rozsudku soudu prvního stupně nevyplývá, jak došel k úvaze, že obžalovaný neměl oprávnění jednat za společnost [redacted] ani za [redacted] když se jednoznačně jedná o firmy spravované výlučně jeho [redacted] kdy svědek [redacted] i svědkyně [redacted] odmítli k předmětné záležitosti vypovídat a nelze proto (navíc s vyžadovanou pravděpodobností hraničící s jistotou) uzavřít, že nebyl za obě společnosti oprávněn jednat. K jednání [redacted] v rámci podnikání právnické osoby pak obžalovaný odkazuje na usnesení Nejvyššího soudu ze dne 11.7.2007, sp. zn. 8 Tdo 765/2007 a uzavírá, že z rozhodnutí vyšších soudů je patrno, že u podnikání v rámci [redacted] se vzájemné vztahy nemají formalizovat a že se blíže neupravují. Pokud mu bylo vytýkáno, že si měl být vědom toho, že [redacted] a [redacted] a jejich majetkové poměry neodpovídají tomu, aby se objednal tak drahý nástroj, marně namítal, že majetkové poměry těchto dvou společností je v podstatě nemusely zajímat, protože on za ně činil úkony v rozsahu zmocnění jejich [redacted] a jeho povinností nebylo zkoumat poměry společností. [redacted] jsou [redacted] jeho [redacted] a jejich pověření bylo neformální. Obžalovaný nezpochybňuje, že za uvedené společnosti vystupoval, platit měly ovšem společnosti, bratr [redacted] to také přislíbil, ale neplatil. Bratr [redacted] ani [redacted] neodmítli vypovídat kvůli [redacted] ale aby ochránili sami sebe. Obžaloba, na níž obecně důkazní břemeno ohledně existence viny spočívá, se v tomto nachází v důkazní nouzi a tuto nahrazuje např. výpověďmi protistran v soudních sporech, které jsou zcela zkresleny v jeho neprospěch a nemají přitom žádnou vypovídací hodnotu ke konkrétnímu předmětu řízení v konkrétní době, která je v nesprávném výroku o vině specifikována.

9. Obžalovaný rovněž namítá, že jemu se fyzicky do dispozice předmětná forma nedostala, při převzetí dal pokyn [redacted] podepsat předávací protokol, což neučinil, není zjevné, kam byla forma odvezena, ale určitě nebyla odvezena do [redacted] do firmy [redacted] což by mohl povrdit svědek [redacted] jehož výslech obžalovaný navrhl

10. Dále má obžalovaný za to, že se soud prvního stupně v tomto případě má zabývat vznikem eventuálního práva zhotovitele na zaplacení ceny díla, kdy dle § 2610 zákona č. 89/2012 Sb. je nezbytné dokončení a předání kompletního díla. Pro úpravy, opravy a užívání vstřikovacích forem v provozu je nezbytně nutná i dokumentace forem, která do dnešního dne dodána nebyla. Jelikož nárok na úhradu ceny díla s ohledem na uvedené nevznikl, není splněna nutná základní podmínka pro adhezní výrok o náhradě škody, a tedy vznik škody konkrétnímu poškozenému. Uvedená problematika v režimu občanského práva přitom přesahuje možnosti a účel trestního řízení, kdy lze odkázat i na zásadu subsidiarity trestní represe. Tento postoj je přitom jurisprudencí zastáván již velmi dlouhou dobu, kdy dochází ke striktnímu rozdělování nároků civilních, trestních a zejména též správních. Zejména by nemělo k trestní výhružce býti saháno tam, kde lze dostatečné ochrany právního statku, o který jde, dosáhnout odlišnými, avšak pro ochranu daného právního statku stejně efektivními právními prostředky, tedy například v rámci občanského soudního řízení, kde by ovšem byl „poškozený“ žalobcem zatíženým důkazním břemenem ohledně dokončení a předání kompletního díla objednateli.

11. S ohledem na veškeré výše uvedené skutečnosti obžalovaný navrhuje, aby odvolací soud zrušil napadený rozsudek v celém rozsahu a podle § 259 odst. 3 tr. řádu sám rozhodl tak, že se obžalovaný zprošťuje obžaloby ve smyslu ustanovení § 226 písm. b) tr. řádu.

12. Z podnětu včas a řádně podaného odvolání krajský soud přezkoumal podle § 254 odst. 1 tr. řádu zákonnost a odůvodněnost všech výroků napadeného rozsudku, proti nimž bylo podáno odvolání, jakož i správnost postupu řízení, které mu předcházelo a to z hlediska vytýkaných vad, a dospěl k níže uvedeným závěrům.
13. V řízení před soudem prvního stupně nedošlo k takovým procesním vadám, které by mohly mít vliv na objasnění věci nebo na možnost obžalovaného uplatnit svá zákonná práva, zejm. právo na obhajobu. Rozsah soudem prvního stupně provedeného dokazování lze označit za úplný, odpovídající ustanovení § 2 odst. 5 tr. řádu a základní skutková zjištění soudu prvního stupně jsou v podstatě správná a korespondují provedeným důkazům. Odůvodnění napadeného rozsudku je v souladu s ustanovením § 125 odst. 1 tr. řádu, v tomto ohledu není výtka obžalovaného důvodná. Soud prvního stupně také neopomenul žádný z navrhovaných důkazů, pokud některý z navrhovaných důkazů neprovedl, řádně zdůvodnil zamítnutí návrhu na jeho provedení.

14. Obžalovaný v řízení před soudem prvního stupně nezpochybňoval skutkové okolnosti spočívající v tom, že jménem společnosti [redacted] u společnosti [redacted] objednal výrobu vstřikovací formy za částku 208 331,75 Kč, ačkoli formálně nebyl zaměstnancem ani statutárním orgánem [redacted] přičemž po výrobě vstřikovací formy požádal o fakturaci dodané vstřikovací formy na [redacted] v níž také nebyl formálně zaměstnancem ani statutárním orgánem, čemuž poškozená [redacted]. vyhověla a k přefakturaci došlo, avšak cena díla nebyla poškozené uhrazena. Soud prvního stupně tyto skutkové okolnosti správně zjistil také z výpovědí svědků [redacted] elektronické komunikace mezi [redacted] a poškozenou [redacted] (viz objednávka ze dne 21.8.2015), mezi [redacted] a poškozenou [redacted]. a dalších listinných důkazů rozvedených v odůvodnění napadeného rozsudku v bodě č. 12, zejm. fakturace mezi společnostmi, e-mailové komunikace, dokumentace vyrobené vstřikovací formy.

15. Pokud obžalovaný v odvolání zpochybňuje převzetí formy s odůvodněním, že [redacted] formu řádně nepředal, je toto tvrzení, vyvráceno již samotnou výpovědí obžalovaného z hlavního líčení, v níž obžalovaný v rámci obhajoby poukazoval na to, že forma nevyráběla tak, jak měla, probíhalo reklamační řízení, je proto zjevné, že forma byla poškozenou společností dodána a dostala se do dispozice obžalovaného, resp. objednatele, lze tudíž uvěřit výpovědi svědka [redacted] že svědek po převzetí u poškozené společnosti (k tomu také předávací protokol) formu obžalovanému fyzicky předal. Dále krajský soud poukazuje na okolnost žádosti obžalovaného na přefakturaci ceny díla na [redacted] k níž došlo až po předání díla (vstřikovací formy), je tudíž nelogické, aby obžalovaný žádal o novou fakturaci, pokud by dílo dodáno nebylo, když vyjadřoval i morální závazek uhradit cenu díla ze svých osobních prostředků. Pro trestněprávní posouzení navíc není rozhodné zjištění, zda se objednateli do fyzické dispozice vstřikovací forma dostala (bylo však prokázáno, že tomu tak bylo), neboť na základě konkrétního jednání obžalovaného byla poškozenou [redacted]. vstřikovací forma předána osobě, kterou obžalovaný k převzetí formy určil, již okamžikem převzetí formy u poškozené došlo k dokonání činu a není rozhodné, pokud by se následným jednáním jiné osoby forma nedostala do dispozice objednatele, aniž by na tom měla poškozená [redacted] jakoukoliv účast. Za takového stavu pak není důvodu vyslýchat svědka [redacted]

16. Krajský soud se však neztotožňuje se závěry soudu prvního stupně stran subjektivní stránky, tj. zavinění obžalovaného coby obligatorního znaku skutkové podstaty trestného činu podvodu podle § 209 tr. zákoníku. Pro kvalifikaci jednání obžalovaného jako trestného činu podvodu ve smyslu § 209 tr. zákoníku je zapotřebí prokázání subjektivní stránky, tj. zavinění ve formě úmyslu podle § 15 odst. 1 tr. zákoníku. Úmysl musí směřovat k obohacení se na úkor jiného uvedením jiného v omyl, zamlčením podstatných okolností nebo využitím něčího omylu a současně úmysl musí směřovat ke způsobení následku, tj. podvodným jednáním způsobit škodu na cizím majetku dosahující určité hranice specifikované ustanovením § 209 tr. zákoníku ve spojení s § 138 odst. 1 tr. zákoníku. Pro posouzení jednání obžalovaného jako přečinu podvodu by s ohledem na konkrétní okolnosti vztahující se k posuzovanému případu muselo být prokázáno, že obžalovaný nebyl oprávněn jednat za [redacted] a v takové pozici fyzické osoby, vystupující předstíraně jako zástupce právnické osoby [redacted] zamlčel poškozené [redacted] že formu objednává on jako fyzická osoba, nikoli [redacted] za jejíhož zástupce se toliko vydává, že není oprávněn za [redacted] jednat, že nemá v úmyslu on ani [redacted] cenu díla uhradit, aby tak realizoval záměr obohatit sebe a důsledky spojené s nezaplacením formy zamýšlel přenést na [redacted] Takový úmysl však bez pochyb prokázán nebyl.

17. Nebyla totiž vyvrácena obhajoba obžalovaného, že na základě neformalizovaného úkonu, tj. neformálního zmocnění ze strany statutárního orgánu [redacted] jímž [redacted] resp. statutárního orgánu [redacted] jímž byl [redacted] jednal obžalovaný jménem uvedených společností jako zmocněný zástupce, nikoli jako fyzická osoba, tudíž odpovědnost za vznik závazku nese [redacted] resp. po přefakturaci [redacted] Takto vedenou obhajobu podporují zejm. listinné důkazy, např. objednávka [redacted] či výpověď svědka [redacted] z nichž je při neexistenci písemné smlouvy o dílo patrno, že smluvní závazek vznikl mezi [redacted] a poškozenou [redacted] Ostatně i rozsudkem Okresního soudu v Písku ze dne 2.11.2017, č.j. 7 C 267/2016 – 47, byla povinnost společně a nerozdílně zaplatit cenu díla poškozené [redacted] uložena společnostem [redacted] a [redacted]

18. V situaci, kdy smluvní závazek vznikl mezi [redacted] a [redacted] za niž obžalovaný jednal, je pak pro trestněprávní posouzení rozhodné, zda obžalovanému byla známa celková ekonomická situace [redacted] v době uzavření smlouvy a později při předání díla, a mohl být minimálně srozuměn s tím, že s ohledem na špatnou ekonomickou situaci firma svému smluvnímu závazku nedostojí a tuto okolnost poškozené [redacted] zatajil. Na základě provedeného dokazování však nebylo bezpečně prokázáno, že by od počátku měla [redacted] v úmyslu za odebrané dílo nezpalatit, nebo že by obžalovaný znal ekonomickou situaci [redacted] či [redacted] natolik detailně, aby byl alespoň srozuměn s tím, že není v možnostech žádné z obou firem cenu díla uhradit. Pro hodnocení zavinění obžalovaného jsou klíčové výpovědi svědků [redacted] a [redacted] a [redacted] které by mohly osvětlit celkovou roli obžalovaného a jeho znalost poměrů a ekonomické situace zmíněných společností, avšak oba zmínění svědci využili svého zákonného práva odmítnout vypovídat. Ani listinnými důkazy, které soud prvního stupně provedl, nebylo prokázáno, že by obžalovaný měl přístup k informacím o stavu hospodaření společností [redacted] či [redacted] Sdělením [redacted] bylo prokázáno, že v době od 28.7.2015 do 27.10.2015 měla dispoziční právo k účtu splečnosti [redacted] pouze [redacted]

[redacted] v minulosti měl obžalovaný sice dispoziční právo k účtu společnosti [redacted] jednalo se však o společnost s IČ [redacted] tedy o jinou společnost než [redacted] IČ [redacted] Odmítnutím svědků [redacted] a [redacted] vypovídat a absencí dalších důkazů, které by prokazovaly znalost obžalovaného ekonomické, resp. finanční situace společností [redacted] a [redacted] se nalézací soudy dostaly do stavu důkazní nouze. S ohledem na blízkost vztahů obžalovaného s [redacted] a [redacted] a způsob vedení obou firem, jak jej sám obžalovaný popsal, tj. jako určité [redacted] podnikání, sice existuje podezření, že obžalovaný znal tíživou ekonomickou situaci obou zmíněných firem a je dáno důvodné podezření, že byl minimálně srozuměn s tím, že již při objednávce, resp. uzavření smlouvy o dílo [redacted] a později [redacted] svému závazku v podobě úhrady ceny díla nedostojí, leč podezření nepřerostlo na základě provedených důkazů v jistotu, o níž není dána jakákoliv pochybnost. Nebylo tak bez pochyb prokázáno zavinění obžalovaného ve formě úmyslu obohatit sebe či jiného tím, že uvedl [redacted] v omyl či zamlčel podstatné skutečnosti.

19. Za důkazního stavu, který obhajobu obžalovaného zcela jednoznačně nevyvrací a provedené důkazy připouští verzi obžalovaného, resp. kdy existuje určitá míra pochybností o zavinění obžalovaného, nelze postupovat jinak, než podle pravidla v pochybnostech ve prospěch obžalovaného. Krajský soud proto podle § 258 odst. 1 písm. b) tr. řádu napadený rozsudek v celém rozsahu zrušil a podle § 259 odst. 3 tr. řádu nově rozhodl tak, že obžalovaného podle § 226 písm. b) tr. řádu zprostil obžaloby pro žalovaný skutek, jímž mu bylo kladeno za vinu spáchání přečinu podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku, neboť v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem, když nebylo jednoznačně a bez pochyb prokázáno zavinění obžalovaného.

20. Protože byl obžalovaný obžaloby zproštěn, byla podle § 229 odst. 3 tr. řádu poškozená společnost [redacted] se sídlem [redacted] odkázána se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný.
Proti tomuto rozhodnutí může obviněný a nejvyšší státní zástupce podat dovolání do dvou měsíců od doručení tohoto rozhodnutí.
Dovolání se podává u soudu, který ve věci rozhodl v prvním stupni a o dovolání rozhoduje Nejvyšší soud České republiky.
Dovolání lze podat jen z důvodů uvedených v § 265b odst. 1 tr. řádu a dovolání není přípustné proti důvodům rozhodnutí.
Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím svého obhájce, podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno.
V dovolání musí být vedle obecných náležitostí (§ 59 odst. 3 tr. řádu) podání uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až l) tr. řádu, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného.
Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

Shodu s prvopisem potvrzuje Kristýna Klokočníková.

Liberec 14. ledna 2021

Mgr. František Jahůdka, v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Kristýna Klokočníková.

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v České Lípě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Blanky Fedorkové a přísedících Věry Pospíchalové a Jindřišky Sládkové v hlavním líčení konaném dne 18. 6. 2020 v České Lípě

takto

Obžalovaný

[redacted]

se podle § 226 písm. b) trestního řádu **zprošťuje** obžaloby, že:

v přesně nezjištěné době od 2. 3. 2018, jako jediný jednatel společnosti [redacted] se sídlem [redacted] si přisvojil movité věci, které mu byly svěřeny do užívání společností [redacted] na základě leasingové smlouvy č. [redacted] smlouvy o koupi a prodeji movité věci č. [redacted] smlouvy o zajišťovacím převodu vlastnického práva k movitým věcem č. [redacted] a smlouvy o výpůjčce č. [redacted] uzavřených dne 6. 6. 2017 v [redacted] a to konkrétně motorovou pilu zn. [redacted] křovinořez zn. [redacted] nůžky na živý plot zn. [redacted] vysokotlakou myčku zn. [redacted] vyžínač zn. [redacted] 38 a teleskopický manipulátor zn. [redacted] přičemž uvedené věci po výzvě vlastníka nevrátil a naložil s nimi dosud nezjištěným způsobem, a věci nevydal ani dodatečně k výzvě policejního orgánu, čímž způsobil společnosti [redacted], škodu ve výši 698 309 Kč, přičemž pohledávka byla následně postoupena společnosti [redacted]

čímž měl spáchat

zločin zpronevěry podle § 206 odst. 1, odst. 4 písm. d) trestního zákoníku,

neboť v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem.

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Rajchrtová.

Odůvodnění:

1. V hlavním líčení soud zjistil následující skutečnosti.

2. Obžalovaný [redacted] v hlavním líčení vypověděl, že jeho společnost [redacted] se dostala do finančních problémů, a [redacted] (sále „poškozená") ho oslovila a nabídla zpětný leasing na movité věci, které firma vlastnila. Odkoupili movité věci za cca 815 000 Kč plus DPH, na jeho účet přišlo jen 200 000 Kč, na celé transakci společnost získala 50 000 Kč, protože 80 000 Kč bylo DPH. Dostal se do problémů, měli schůzku na [redacted] došlo k písemné dohodě, že společnost bude platit dle možností, které umožňuje výrobní činnost v činnost v lese. Poslední schůzka byla někdy 22. 2. 2018, pod cenou prodal nákladní vůz, aby dostál závazků, během 14 dnů poslal cca 140 000 Kč, a k 1. 3. 2018 měl veškeré závazky a leasingové splátky srovnány. Bylo pro něj velké překvapení, když 2. 3. 2018, když pracoval v lese v lokalitě [redacted] mu volal pan [redacted] že ho poškozená posílá na kontrolu věcí z leasingové smlouvy. [redacted] ještě s jedním člověkem přišli do lesa, zeptali se, zda jsou klíče a oznámili, že přijeli stroje zabavit a že budou odvezeny. Během hodiny stroje naložili a odvezli. Do dnešního dne nedostal jakékoliv vyčíslení, za co je prodali, ačkoliv je k tomu opakovaně vyzýval. Zůstaly movité věci z leasingové smlouvy č. [redacted] které [redacted] v ten den nedal, protože neměl možnost, začal intenzivně telefonovat s [redacted] co se děje, že ačkoliv byli domluvení na nějakých podmínkách, ze dne na den je vše jinak, přišel o výrobní stroje, a od té doby je neviděl, ale nikdo mu telefon nebral. Asi tři dny poté jel na schůzku s [redacted] řekl mu, že nemůže dělat, neboť mu vzali veškeré výrobní prostředky. Požádal ho, aby si traktor [redacted] nechal v zástavě a vyvážecí vlek, který mu rovněž sebrali, mu dali zpět, aby mohl vydělávat a platit. Řekl, že se o tom poradí a odešel. Po hodině volal synovi, který mu řekl, že vyvážecí vlek je již prodaný. Z toho usoudil, že poškozená nehraje čistou hru, jde jim jen o to, aby mu sebrali všechny věci, okamžitě byly odvezeny neznámo kam, aby opět nedostal žádné vyúčtování, a v podstatě neměl čím dělat. Všechny věci měl, nevydal je proto, že se bál, že opět zmizí, aniž by mohl doložit jejich fyzický stav a reálnou hodnotu, a už je nikdy nedostane. [redacted] přišel s nabídkou mimosoudního vyrovnání, veškeré závazky má srovnány dohodou ze dne 2. 11. 2018. došlo k řádnému ukončení leasingové smlouvy [redacted] odkupem movitých věcí. K ukončení smlouvy podle něj došlo, protože poškozená chtěla, aby uzavřel další leasingovou smlouvu a do zástavy vložil [redacted] byt, což odmítl. Jedna smlouva byla splacena včas, do druhé chyběly tři splátky, měla končit v březnu 2018, a poslední byla na půlce. Systém [redacted] byl takový, že zakoupili věci za 986 000 Kč, na účet poslali 220 000 Kč, bez DPH mu zůstalo 50 000 Kč, takže ho dostali do dluhů, nebyl schopen zvládat splátky. Dostal 50 000 Kč a 45 000 Kč byla leasingová splátka po dobu dvou let, přišli s tím, že bude muset dát [redacted] byt, vše bylo v pohodě, než to odmítl. Než došlo k ukončení smluv, nevěděl, že poškozená má vůči němu pohledávky, dozvěděl se to až, když přišli, že se tam objevuje nějaký závazek, a že to vyřeší tak, že si vezme nový leasing a veškeré závazky budou srovnány, ale to netušil, že mu z milionu přijde 200 000 Kč a z toho ještě bude DPH. Předchozí smlouvy byly na traktor [redacted] štěpkovač, vyvážecí vlek a traktor [redacted] z první smlouvy po dohodě došlo k odprodeji jedné technologie, a předplatil si nějaké splátky, a zůstalo tam [redacted] a vyvážecí vlek, to bylo v [redacted] zabaveno. Přišli, ničím se neprokázali, bral to, že jdou skutečně zkontrolovat technický stav věcí, zamkli stroje a už se tam nedostal, řekli, že stroje budou zabaveny. Žádné dokumenty nežádali, ani mu žádné nedali, dodnes nemá ukončení leasingové smlouvy. K žádnému vrácení věci nevyzývali, naložili [redacted] a vyvážecí vlek v traktoru [redacted] který nebyl předmětem leasingové smlouvy. Věci, uvedené v obžalobě, neodvezli, protože byly u něj doma. Šel z důvodu nedostatku signálu telefonovat jinam, když se vrátil, stroje byly pryč. Nemyslí si, že jej vyzývali, aby vrátil věci uvedené v obžalobě. Ke dni 1. 3. 2018 byly závazky vůči [redacted] uhrazeny, platba proběhla na základě schůzky před tím a zavázal se, že do konce března 2018 srovná leasingové splátky. Když zjistil, jak s ním jednají, že mu do očí [redacted] slibuje, že poskytnou vyvážečku

zpátky, aby mohl vyrábět, a už byla prodána, tak si řekl, že jestli vydá věci, tak budou také naloženy, odvezeny, prodány a už nebude mít možnost doložit, jakou mají hodnotu. Když policie věci chtěla, už došlo k dohodě a závazky byly srovnány, řekl, že věci má, a že jsou kdykoliv k dispozici. [redacted] řekl, že chtějí shlédnout nakladač, o věci movité se vůbec nezajímali, nikdy neslyšel, že je chtějí, aby je přivezl, vždy jim šlo pouze o nakladač, bylo jasné, že když jim řekne, kde je, tak jej naloží a bude prodaný, takže řekl, že stroje vydá až na základě znaleckého posudku, po dohodě s advokátem nebo soudem. [redacted] byl prodán za téměř 1 000 000 Kč, vyvážecí vlek za téměř 800 000 Kč, nemá vyčíslení prodeje, aby to bylo odečteno z jeho závazku. Obžalovaný předložil zápis z jednání dne 23. 2. 2018 se svědkem [redacted] že byla nabídnuta možnost dozajištění úvěru [redacted] bytem, a že závazky měl splatit do 31. 3. 2018. Prodal urychleně pod cenou nákladní vůz, aby mohl vyrovnat co nejvíce splátek. Neví, kdy se dostal do prodlení, nikdy se ale nestalo, že by dostal upozornění, že dluží na splátkách, vždy se dohodli, zaplatil a jeli dál. Smlouvou o zajišťovacím převodu nemohlo dojít k převodu nakladače, kdyby nebyl schopen platit leasing, sloužil by k dorovnání dluhů. Leasingové splátky byly ke dni 1. 3. 2018 řádně zaplaceny, takže pokud poškozená dne 2. 3. 2018 vypověděla leasingovou smlouvu, nebylo to platné. Nemá výpověď z leasingu, [redacted] ji určitě nedoručoval, žádnou výzvu k vrácení věcí uvedených v obžalobě, ani protokol, že bylo něco zabaveno. [redacted] [redacted] nabízel předání movitých věcí, říkal, že jim je doveze a bude požadovat vrácení hodnoty, ale nebylo to akceptováno. Nakladač [redacted] si mohli ponechat za podmínek, že by nebyly uhrazeny leasingové splátky, došlo by k výpovědi a výtěžek z prodeje by se použil na úhradu dlužných splátek, sloužil pouze jako zástava. Ani u jedné smlouvy nemá žádné vyúčtování, předpokládá, že vůči poškozené má dokonce přeplatek, kontaktovala ho s cílem dostat ho do dluhové pasti, o stroje ho připravit, přišel o spoustu zákazníků. Čekal, že dostane výzvu k doplacení, ale za tři dny byly stroje prodány, protože odmítl podepsat smlouvu na [redacted] byt. S poškozenou komunikoval s panem [redacted] [redacted] a s paní [redacted] [redacted] viděl poprvé 2. 3. 2018, není pravda, že by ho kontaktoval a uháněl, nedali mu možnost stroje vyplatit, 8. 3. již byly prodány. Přesto potom jednal s poškozenou dál a domluvili se, že zaplatí zhruba polovinu dlužné částky, aby věc ukončili.

3. Svědek [redacted] [redacted] v hlavním líčení vypověděl, že s obžalovaným se viděli jednou, když v obci [redacted] [redacted] zajišťovali traktor a vyvážečku asi před rokem. Byl tam s [redacted] obžalovaný a jeho syn. Jeli zajistit věci předmětu leasingu, protože smlouvy byly vypovězené a klient věci nevrátil. Pro společnost [redacted] pracoval pan [redacted] který ho zmocnil jako spolupracovníka. S [redacted] mluvili telefonicky, byl tam traktor a vyvážečka, myslí si, že výpověď smluv mu [redacted] předával, [redacted] je nepodepsal, rozporoval je, nějakou dobu se dohadovali. U toho nebyl, zajímal se o traktor, [redacted] říkal, že nic vracet nebude. Sháněli nakladač, [redacted] nebyl schopen říct, kde je. Co se týče věcí uvedených v obžalobě, [redacted] řekl, že je má doma, a že je doveze do [redacted] [redacted] S traktorem nakonec odjel do areálu [redacted] a přijela odtahovka, odvezli ho na základě výpovědi smluv. Odváželi i vyvážečku, tu přivezli oni sami. S obžalovaným telefonoval [redacted] prokazovali se zmocněním. [redacted] tam byl po celou dobu, neví, kolik papírů mu předával.

4. Svědek [redacted] [redacted] v hlavním líčení vypověděl, že pro společnost [redacted] [redacted] pracoval na [redacted] dopravní techniky z nesplacených leasingových smluv. S obžalovaným se potkali někdy v březnu 2018 v obci [redacted] [redacted] měli a úkol zajistit odebrání předmětů nesplacených leasingových smluv, traktor [redacted] vyvážečku, nakladač [redacted] a nějaké drobnosti jako křovinořez, motorová pila a další. Obžalovanému doručil výpověď leasingových smluv i výzvu k vrácení věcí, chtěl, aby potvrdil převzetí, což neučinil, sepsali na místě protokol, který také odmítl podepsat. Traktor [redacted] a vyvážečku s příslušenstvím převzali, převezli kousek do areálu zemědělského družstva, odtahová služba je odvezla do [redacted] na depozitní parkoviště, drobné věci, jako byla pila,

křovinořez atd. [redacted] přislíbil přivézt asi do týdne na depozitní sklad do [redacted] což neučinil, k nakladači se vyjádřil tak, že ho nepředá. Říkal, že drobné věci má u sebe doma. U odběru byl obžalovaného syn. Prokázali se plnou mocí a pověřením od společnosti [redacted] [redacted] Předtím s ním kolega [redacted] jednal, primárním úkolem není odběr předmětů leasingu, ale rozpohybovat klienta k tomu, aby platil závazky, ale smlouva nebyla naplněna a došlo k rozhodnutí odebrání věcí. Odběr předmětů leasingu se povedl pouze z části, část nebyla dohledána. Zkoumají, zda je dotyčný v prodlení, chtějí předpis splátek ze splátkového kalendáře, zda je oprávněnost úkonu. Pokud má klient více leasingových smluv, ze všeobecných obchodních podmínek většinou vyplývá, že společnost je oprávněná přepárovat přijaté platby na nejstarší neuhrazené pohledávky, po ukončení řešení případu musí veškeré doklady vrátit. Listiny byly vráceny společnosti. Byl popsán stav, pořízena fotodokumentace odběru, pod podpis klienta bylo dopsáno, že odmítl podepsat předání předmětů leasingu. Není si jistý, kolik dokumentů měl předat, šlo o dvě nebo o tři leasingové smlouvy, neví, zda si výpověď nevzal nebo ji odmítl jen podepsat, ale asi si ji převzal. Když [redacted] volali, domluvili se, že potřebují zkontrolovat předměty financování, protože od [redacted] věděli, že neumožnil jejich kontrolu a sdělil, že v žádném případě neumožní jejich odběr, proto mu důvod, proč tam jeli, do telefonu neřekli. [redacted] i jeho syn tam byli po celou dobu.

5. Svědek [redacted] [redacted] syn obžalovaného, v hlavním líčení vypověděl, že dělali s tátou v [redacted] [redacted] táta pořád odcházel, měl telefony z leasingovky, že se přijedou podívat na stroje. Jeden pán šel hned automaticky k němu, ať si vystoupí z traktoru, který zamkl. Druhý tam něco povídal tátovi, táta říkal, že šli sebrat stroje. Neřekli žádný důvod, nepostřehl, že by po tátovi žádali věci uvedené v obžalobě. Táta jim říkal, že nemůžou přijít bez žádného pověření, řešil, zda na to mají právo, snažil se dovolat lidem, se kterými to sjednával, byl problém kvůli signálu, tak odbíhal. Má pocit, že se nedovolal, tak stroje odvezli a řešilo se to až později. Co se týče věcí uvedených v obžalobě, je možné, že je měli. S manipulátorem nakládali štěpku, ale v té době neví, kde byl, pánové sebou neměli žádné dokumenty, odjeli s nimi nahoru do statku, protože se čekalo na kamion, původně jim nechtěli pomoct, když jednají takhle, ale nakonec jim pomohli. Kamion odvezl traktor [redacted] a vyvážečku. Další postup společnosti neví, byl zaskočený, že mu sebrali to, s čím pracuje. Manipulátor od té doby již neviděl, je dost dlouhý, do garáže by se nevešel. U domu ho stát neviděl. Ti pánové se nesnažili tátovi předat nějaké listiny, žádné s sebou neměli, nic nepodepisovali. Táta po nich chtěl nějaké zmocnění, dohadovali se tam, protože chtěl vědět důvod, proč to berou. Pochopil, že tam byla nějaká chyba, proto se snažil dovolat do firmy.

6. Svědek [redacted] [redacted] [redacted] v hlavním líčení vypověděl, že veškeré závazky, ke společnosti [redacted] [redacted] byly vyrovnány. Obžalovaný uzavřel v průběhu let 2016, 2017 celkem tři leasingové smlouvy, ve společnosti [redacted] [redacted] v té době působil jako [redacted] Leasingové smlouvy byly zajištěny dalším majetkem, který nebyl pojat jako předměty leasingu, šlo o zajišťovací převod práva, to byl i nakladač [redacted] Co se týče smlouvy č. [redacted] stejně tak jako všechny další, byla vypovězena z toho důvodu, že závazky nebyly plněny včas, k výpovědi došlo na jaře 2018. V té době závazky činily celkem včetně příslušenství cca 2,9 milionu korun, bylo domluveno, že částka 1,7 milionu korun bude uhrazena ve splátkách, s tím, že část byla uhrazena z poskytnutého úvěru. Při vypovězení smlouvy využívají služeb externích agentur, obžalovaný se převzetí výpovědi v měsících únor, březen bránil, několikrát byly doručovány, byl sepsán záznam, že výpověď byla předána do dispoziční moci, což je ověřeno podpisy externí agentury, případně dalších osob. V období mezi únorem a dubnem 2018 to bylo kolem šesti, možná více výjezdů a místních šetření, obžalovaný to opakovaně odmítl podepsat. O ukončení leasingové smlouvy se musel dozvědět na základě výjezdů, byl kontaktován ohledně neplacení leasingových splátek opakovaně v období od února do dubna 2018. Nepředpokládá, že byly doručovány nějaké další dokumenty. Výzva k vrácení věcí žádná nebyla. Řešení této pohledávky bylo prováděno za společnost [redacted] [redacted] [redacted] Při výjezdu [redacted] došlo k částečnému zabavení věcí, některé věci nebyly

dohledány, byly potom předmětem prodeje společnosti [redacted] odkoupila je, je to vyřešeno. Zabavené věci byly zpeněženy, prodej je doložen kupními smlouvami a fakturami, částka byla použita na úhradu jistiny dluhu. Společnost [redacted] byla seznámena se zpeněžením v rámci jednání v listopadu 2018, kdy byla projednávána výše zůstatku dluhu, byl uznán v plné výši. Obžalovaný po prodeji měl možnost nahlédnout, za kolik stroje byly prodány, standardně to neposílali. Společnost [redacted] jejíž je [redacted] pohledávky od společnosti [redacted] odkoupila. Pan [redacted] má k dispozici vždy před každým výjezdem veškeré dokumenty, které jsou spojené s leasingovými smlouvami, při prvním výjezdu bylo s obžalovaným řešen způsob úhrady, pokud nebylo zaplaceno ve lhůtách, byly řešeny věci, které se týkaly odebrání předmětů leasingu. [redacted] jednal na základě plné moci, Kupní cena se určuje na základě jejich odborného posouzení, není k tomu znalecký posudek. Je obvyklé, že z kupní smlouvy se řeší i řada dalších plateb, které potřebuje klient vyřešit, zejména závazky, které má vůči jiným institucím a exekuce, domnívá se, že tam byl takový odpočet. 2. 11. bylo projednáváno finanční vypořádání, výše pohledávky vůči společnosti [redacted] byla 2,9 milionu korun, kumulovaná výše těch pohledávek v době výpovědi byla rozhodně vyšší 2,5 milionu korun, došlo k moderaci zejména příslušenství, tzn. smluvních pokut, a společnost uhradila částku 1 750 000 Kč. Pohledávky se také řeší formou dalšího zajištění, ale obžalovaný nesplácel a zejména nejednal, nebyla tam vůle tyto věci řešit a veškeré instrumenty, které měl [redacted] nebyly vyslyšeny, proto se věci řešily externě. Nemyslí, že by byla vedena nějaká občanskoprávní nebo směnečná řízení. Splátky na leasingovou smlouvu jsou ověřovány každodenně, je popsáno v závěrečné zprávě, kolikrát byla externí agenturou výpověď předávána, leč nebyla převzata, byly činěny opakované marné výjezdy za účelem dohledání věcí. Je pravděpodobné, že u leasingových byl uzavřen nějaký dodatek, kdy se mění splátkový kalendář. Primárně se vždy dává možnost klientovi, aby si věci prodal sám, v případě, že to není to možné, tak se pomocí inzertních serverů hledá kupec. Klient k tomu má přiměřený časový prostor. Mohlo se stát, že traktor byl prodán už 8. 3. 2018, 6 dní poté, co byl zabaven, obžalovaný nekomunikoval, nebyla možnost věc řešit. Vnitřní předpis ohledně prodeje zabavených věcí není v písemné podobě, je řešen ad hoc u každé věci. Vrácení věcí bylo obžalovaným nabízeno, bylo nakonec realizováno odkupem věcí.

7. Svědek [redacted] v hlavním líčení vypověděl, že je [redacted] společnosti [redacted] která měla uzavřenou smlouvu s panem [redacted] a jeho společností na pomoc při vymáhání pohledávek pro společnost [redacted] Obžalovaného měli telefonicky zkontaktovat, osobně navštívit, asi i kontrolu předmětu leasingu, a domluvit se na tom, jak řešit jeho situaci, protože tam byly dlužné splátky. Sešli se někde na pumpě a tam mu vysvětlil situaci, že teda dluží nějaké splátky, že by to měl nějak vyřešit. Co se týče předmětu leasingu, říkal, že to je někde v nějakém nepřístupném místě nebo v terénu, takže se domluvili, že pošle fotografii. Přišel mail, kde byla fotka, nějaký traktor. Neví, jestli z jednání sepsali protokol, mysl, že něco psal jsem ručně, nevozil s sebou počítač a tiskárnu. Domluvili se na nějakém řešení a pak veškeré materiály odevzdal a už si nepamatuje, jestli [redacted] v [redacted] nebo panu [redacted] V mailové komunikaci mu obžalovaný postupně od 26. 2. posílal nějaké věci, DPH, sdělil, že uhradil první splátku, že bude hradit ještě jednu, čeká na odpolední výsledek jednání s kupcem o pilu. Ví, že chtěl vyřešit situaci tím, že tu pilu prodá, posílal i výpisy z účtu, kde platil 49 000 Kč, byla jedna splátka a pak ještě jedna. Neví, zda jednali o předmětech uvedených v obžalobě, ale pokud byly na seznamu předmětu leasingu, který obdržel, tak se na ně určitě ptal, fyzicky je nekontroloval. Nepamatuj si, co obžalovaný odpověděl. Určitě se bavili o tom, že je nějaká možnost, že smlouvy budou vypovězeny a bude odebrán předmět leasingu.

8. Svědek [redacted] v hlavním líčení vypověděl, že obžalovaného zná, vztah je pracovní. Ve společnosti [redacted] pracoval jako [redacted] dlužil finanční prostředky, byl po splatnosti, kontaktovali ho telefonicky, emailem a rozjela se osobní jednání. Standardní postup byl vyposlechnout klienta, a potom to samozřejmě vždycky vedlo k nějaké

dohodě v nejlepším možném případě. K výpovědi leasingových smluv docházelo v situaci, když už pohledávky vůči klientovi překročily nějakou mez, bylo to individuální, smlouvy vždycky byly zajištěné nějakým aktivem, takže první prvotní věc byla vyzvat klienta k tomu, aby to začal nějakým způsobem řešit, zároveň se řešily okamžitě předměty, které zajišťovaly smlouvy. Poslala se externí agentura, která měla za úkol předmět financování odebrat. Předmět financování se potom musel někde uložit, uskladnit, prodat, zpeněžit za co nejvyšší možnou cenu a z toho se hradily pohledávky. Už si nepamatuje, co obžalovanému nabídl, měl 150 klientů, byla výpověď smlouvy a výzva k vrácení předmětů do nějaké určité doby. U obžalovaného byla zabavena množina těch předmětů financování, jedna položka, nějaké [redacted] nakladač nebyla odebrána a dlouho se po ní pátralo. Nejdřív se udělá výpověď smlouvy, potom je nějaká určitá doba, kdy se dohledávají předměty prodeje a potom se dojde ke konečnému vyúčtování, které se posílá. V případě pana [redacted] byly jak pohledávky z titulu neuhrazených splátek, tak i z titulu dlužného příslušenství, zpoždění atd. Bylo vyčísleno a zasláno, klient byl několikrát informován a určitě byl vyzván k jeho úhradě, fungovalo to na principu provázanosti, jako komplexní závazek subjektu, neví, zda je možné, že byly platby přiřazovány i na jiné pohledávky.

9. Za souhlasu obžalovaného a státního zástupce byl v hlavním líčení podle § 211 odst. 6 trestního řádu čten úřední záznam o podaném vysvětlení [redacted] na č. l. 140-141, který vypověděl, že manipulátor zn. [redacted] zakoupil asi před rokem v [redacted] za částku kolem 400 000 Kč, pak ho převezl do svého areálu. Od společnosti [redacted] žádný stroj nikdy nekoupil.

10. Za souhlasu obžalovaného a státního zástupce byl v hlavním líčení podle § 211 odst. 5 trestního řádu čten **znalecký posudek** [redacted] znalce pro základní obor ekonomika, odvětví ceny a odhady se zvláštní specializací pro motorová vozidla na č. l. 95-108. Znalec uzavřel, že hodnota kolového samohybného teleskopického manipulátoru zn. [redacted], včetně nakládací lžíce, činila 686700 Kč.

11. Z **listinných důkazů** soud zjistil, že trestní stíhání bylo zahájeno na základě trestního oznámení poškozené společnost [redacted]. Z kupní a leasingové smlouvy uzavřených s poškozenou soud zjistil, že obžalovaný dne 26. 5. 2017 a jménem společnosti [redacted] požádal o zpětný leasing na profinancování souboru movitých věcí (motorovou pilu zn. [redacted] 362, křovinořez zn. [redacted], nůžky na živý plot zn. [redacted] vysokotlakou myčku zn. [redacted] a vyžínač zn. [redacted]. Dne 6. 6. 2017 byla uzavřena kupní a leasingová smlouva č. [redacted] Kupní smlouvou prodala společnost [redacted] zastoupená obžalovaným poškozené společnosti soubor movitých věcí, a ta se stala výlučným vlastníkem věcí. Leasingovou smlouvou byly předměty přenechány do finančního pronájmu společnosti [redacted] a na jejím základě se zavázala hradit měsíční splátky dle splátkového kalendáře (srov. leasingové smlouvy na č. l. 19-20, 63-68, kupní smlouva na č. l. 21, 69-72, 79-81, 267-269, všeobecné smluvní podmínky na č. l. 22-24). Poškozená následně leasingovou smlouvu vypověděla (srov. výpověď leasingové smlouvy a výzva k vrácení předmětu leasingu na č. l. 25). Přehled plateb obžalovaného na účet poškozené soud zjistil z přehledu plateb [redacted] na č. l. 293 a 309. K zajištění leasingové smlouvy č. [redacted] byla sjednána smlouva o zajišťovacím převodu vlastnického práva k věci movité s navazující smlouvou o výpůjčce pod stejným číslem, jejichž předmětem byl převod vlastnického práva k teleskopickému manipulátoru zn. [redacted], včetně nakládací lžíce, VIN [redacted] (srov. smlouva o zajišťovacím převodu vlastnického práva na č. l. 26-28, protokol o převzetí věci na č. l. 29, 73-74, 82, smlouva o výpůjčce na č. l. 30-33). Z odborného vyjádření [redacted] znalce z oboru ekonomika, odvětví ceny a odhady věcí movitých soud zjistil hodnotu jednotlivých movitých věcí (srov. odborné vyjádření na č. l. 111-113). Škoda, která byla způsobena leasingové společnosti [redacted]. na předmětu leasingu, zahrnujících soubor

věcí tak byla ve výši 11 609 Kč po výpočtu dle judikatury Nejvyššího soudu. Poškozená se dále k věci vyjádřila na č. l. 34, 60-62, 239, dodala výpis přijatých plateb z účtu obžalovaného (srov. bankovní výpisy na č. l. 35, 126, 128-134, výpis na č. l. 37, sdělení [redacted] na č. l. 125-134, vyúčtování jednotlivých leasingových smluv na č. l. 301 - 303). Se společností [redacted]. následně uzavřela dohodu o započtení pohledávek na č. l. 36. Obsah prohlášení [redacted] a [redacted] ohledně jejich schůzky s obžalovaným v obci [redacted] soud zjistil z prohlášení na č. l. 42, a ze závěrečné zprávy o výjezdu na č. l. 304, vzhled souboru movitých věcí soud zjistil z fotografií na č. l. 43-55, 57-59. Vyvážecí vlek a traktor [redacted] byli následně prodány poškozenou společnosti [redacted] s. r. o. (srov. faktury včetně příloh na č. l. 75-76, 77-78, 83-84). Obžalovaný byl k vydání věcí vyzván Policií ČR (srov. výzva k vydání věcí na č. l. 91). Svědek [redacted] předložil technický průkaz [redacted] (srov. technický průkaz na č. l. 143-144), certifikát na č. l. 145-153, úřední záznam včetně CD na č. l. 154-154a, 159, 160, a fakturu společnosti [redacted] za štěpkování větví na č. l. 156. Obsah dalších ujednání mezi obžalovaným a poškozenou soud zjistil z návrhu dohody o uznání a zaplacení dluhu na č. l. 229-231, a návrhu dohody o narovnání na č. l. 232-233. Obsah jednání obžalovaného s poškozenou soud zjistil ze zápisů z jednání na č. l. 234-235, 294, 306, včetně návrhu vypořádání na č. l. 236-237, návrhu dohody o narovnání na č. l. 309. Obsah dodatku č. 1 k leasingové smlouvě č. [redacted] který nebyl stranami podepsán, soud zjistil z dodatku ke smlouvě na č. l. 307. Obsah e-mailové komunikace obžalovaného se svědkem [redacted] soud zjistil z e-mailové komunikace na č. l. 310–315 a 347-352. Pohledávka poškozené byla dále poškozenou postoupena (srov. sdělení [redacted] včetně výpovědi na č. l. 240-241, oznámení o postoupení smluv na č. l. 251-254). Obžalovaný dále dodal vyjádření žalovaných v občanskoprávním řízení ke sp. zn. 37 Cm 66/2018 na č. l. 326-331, a ke sp. zn. 37 Cm 66/2018 na č. l. 332-333. Obsah zmocnění svědka [redacted] jednat jménem poškozené soud zjistil ze zmocnění pro [redacted]. na č. l. 358, a příkazní smlouvy na č. l. 359. Výši jednotlivých splátek obžalovaného a jejich přiřazení k leasingovým smlouvám soud zjistil ze sdělení poškozené k úhradě klientem na jednotlivé leasingové smlouvy na č. l. 362-364. Poškozená dále ohledně prodeje zabavených věcí obžalovaného doložila kupní smlouvu na vyvážecí vlek [redacted] na č. l. 365-367, faktury na č. l. 368-369, kupní smlouvu včetně příloh na č. l. 372-377, fakturu na čl. 378, kupní smlouvu na traktor [redacted] na č. l. 384-385, fakturu na č. l. 386, kupní smlouvu na připojený traktorový vyvážecí vůz na č. l. 387-389, kupní smlouvu na štěpkovací stroj na č. l. 390-393 a fakturu na č. l. 394.

12. Shora uvedené důkazy soud vyhodnotil dle § 2 odst. 6 trestního řádu, načež dospěl k závěru, že nelze učinit jednoznačný a bezpečný závěr, že skutek, pro nějž je obžalovaný stíhán, je trestným činem. V hlavním líčení bylo prokázáno, že obžalovaný jako jednatel společnosti [redacted] uzavřel se společností [redacted]., smluvní vztah, kdy v rámci zpětného leasingu, převedl na poškozenou jako leasingového pronajímatele vlastnictví k souboru věcí, konkrétně k motorové pile, křovinořezu, nůžkám na živý plot, vysokotlaké myčce a vyžínači, a následně za jeho společnost, na základě leasingové smlouvy převzal tyto věci do užívání, za které se zavázal hradit poškozené splátky dle smlouvy. K zajištění pohledávek, které vyplývají z uzavřené leasingové smlouvy, byla současně mezi obžalovaným a poškozenou uzavřena smlouva o zajišťovacím převodu vlastnického práva, na jejímž základě převedl obžalovaný jako převodce na poškozenou vlastnictví k teleskopickému manipulátoru zn. [redacted] Manipulátor posléze užíval z titulu nájemní smlouvy. V hlavním líčení bylo dále prokázáno výpovědí obžalovaného, svědka [redacted] a svědka [redacted] že se obžalovaný dostal do prodlení s platbou leasingových splátek, a z toho důvodu byl poškozenou kontaktován. Obžalovaný v hlavním líčení vypověděl, a rovněž ze zápisu z jednání z poškozenou ze dne 23. 2. 2018 a z výpovědi svědka [redacted] vyplývá, že na společné schůzce téhož dne bylo obžalovanému sděleno, že chybějící splátky musí být doplaceny do konce března 2018 s tím, že mu byla nabídnuta možnost dozajištění dlužné částky. Obžalovaný k tomu dále vypověděl, že tuto možnost odmítl, prodal urychleně a pod cenou

nákladní vůz a k 1. 3. 2018 měl všechny leasingové splátky splaceny, což doložil výpisy z bankovního účtu a rovněž e-mailovou komunikací se svědkem [redacted] kde ho o jednotlivých splátkách a jejich odeslání podrobně informoval. V hlavním líčení bylo dále výpovědí svědka [redacted] syna obžalovaného, plnou mocí a příslušným zápisem o provedeném úkonu prokázáno, že následně dne 2. 3. 2018 externí agentura [redacted]. v zastoupení svědka [redacted] a svědka [redacted] která byla poškozenou k tomu písemně zmocněna, telefonicky kontaktovala obžalovaného z důvodu odebrání předmětů leasingu na základě údajného prodlení s placením leasingových splátek. Jak vypověděl svědek [redacted] obžalovanému byla však úmyslně sdělena nepravdivá informace, že se ze strany poškozené jedná pouze o fyzickou kontrolu předmětů leasingu, což jim obžalovaný v dobré víře v lokalitě [redacted] kde aktuálně vykonával výrobní činnost v lese, umožnil. Jak dále vyplynulo z výpovědi obžalovaného, jeho syna, svědka [redacted] a svědka [redacted] byly zde nalezené předměty leasingu, tedy traktor [redacted] a vyvážecí vlek [redacted] na místě jménem poškozené zabaveny a okamžitě odvezeny. Pokud jde o soubor movitých věcí a nakladač [redacted] jež jsou předmětem obžaloby, z výpovědi svědka [redacted] obžalovaného a rovněž ze zápisu o tomto úkonu podaného externí agenturou [redacted] je prokázáno, že obžalovaný je na místě neměl a uvedl, že je sám cca do týdne přiveze poškozené. Pokud jde o nakladač zn. [redacted] z provedeného dokazování vyplynulo, že nebyl poškozenou v plné moci udělené agentuře [redacted]. svědka [redacted] zmíněn, nebyla tedy k jeho zajištění poškozenou zmocněna. Svědek [redacted] dále vypověděl, že obžalovaný odmítl převzít výpověď leasingové smlouvy, výzvu k vydání věci i protokol, svědek [redacted] naopak vypověděl, že kromě výpovědi leasingové smlouvy další dokumenty doručovány obžalovanému nebyly a obžalovaný a jeho syn skutečnost, že svědek [redacted] nějaké dokumenty doručoval, shodně popřeli. V hlavním líčení bylo dále kupními smlouvami a přiloženými fakturami prokázáno, že oba dne 2. 3. 2018 zabavené předměty leasingu byly dne 8. 3. 2018 poškozenou prodány společnosti [redacted] ohledně souboru movitých věcí, jež je předmětem obžaloby, byla mezi obžalovaným a poškozenou uzavřena dne 2. 11. 2018 dohoda o jejich odkupu, čímž došlo k řádnému ukončení leasingové smlouvy č. [redacted] Výpovědí svědka [redacted] a obžalovaného bylo v hlavním líčení rovněž prokázáno, že obžalovaný poškozenou za účelem následného vrácení souboru movitých věcí kontaktoval, vše bylo proto vyřešeno vzájemnou smlouvou o jejich odkupu a všechny závazky obžalovaného vůči poškozené jsou již zcela vyrovnány.

13. Soud proto na základě shora uvedených skutečností uzavřel, že v hlavním líčení nebylo prokázáno, že obžalovaný jednal v úmyslu přisvojit si věci poškozené, které mu byly svěřeny, tedy soubor movitých věcí a nakladač zn. [redacted] neboť z provedeného dokazování vyplynulo, že dne 23. 2. 2018 se se zástupcem poškozené svědkem [redacted] dohodl na zaplacení dlužných částek do konce března 2018, jednal tedy v důvěře ve vzájemně dohodnutý termín, přičemž podnikl kroky (prodej nákladního automobilu) k tomu, aby k 1. 3. 2018 měl všechny leasingové splátky řádně uhrazeny, o čemž prostřednictvím e-mailové komunikace informoval svědka [redacted] který byl předchozího jednání přítomen. Dne 2. 3. 2018, kdy mu pak byla dle tvrzení poškozené doručována výpověď leasingové smlouvy, pak zcela zřetelně uvedl, že poškozené předmětný soubor movitých věcí osobně doveze. Obžalovaný vypověděl, že jednal v důvěře v dohodnutý postup s poškozenou o úhradě do konce března 2018, přesto ke dni 1. 3. 2018 všechny leasingové splátky řádně uhradil, má proto za to, že poškozená nebyla oprávněna leasingovou smlouvu vůbec vypovědět. Pokud jde o nakladač zn. [redacted] není uveden v příslušné plné moci, externí agentura tedy nebyla oprávněna jej od obžalovaného žádat. Z povahy věci je rovněž zřejmé, že v tomto případě se jedná o zajišťovací prostředek, který mohl být poškozenou po obžalovaném vyžadován až v případě, kdy by byl v prodlení se splatností splátek leasingových smluv, což však v hlavním líčení zjištěno nebylo, obžalovaný byl v dobré víře v předchozí ujednání s poškozenou a všechny leasingové splátky měl v té době řádně uhrazeny. Nemohl mít tedy úmysl směřující k tomu, aby si přisvojil tuto věc poškozené, která mu byla svěřena. Soud pro

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Rajchrtová.

úplnost dodává, že není úkolem trestního řízení v posuzované věci hodnotit samotnou povahu adekvátnosti uzavřených leasingových smluv a soulad jich samých, případně zvoleného postupu poškozené vůči obžalovanému s dobrými mravy, nicméně se mu v tomto ohledu jeví jako velmi diskriminačním a nestandardním, neumožňujícím obžalovanému včas zasáhnout do procesu zpeněžování zabavených předmětů leasingu. V hlavním líčení bylo dále prokázáno výpovědí obžalovaného a svědka [redacted] že soubor movitých věcí, jež je předmětem obžaloby byl následně obžalovaným poté, co za tím účelem poškozenou kontaktoval, odkoupen a veškeré finanční závazky mezi těmito stranami byly vyrovnány.

14. Na základě zhodnocení provedených důkazů soudu nezbylo než uzavřít, že nebylo bez důvodných pochybností prokázáno, že obžalovaný jednal v úmyslu vyloučit poškozenou trvale z dispozice s věcmi uvedenými v obžalobě, tedy souborem movitých věcí a nakladačem zn. [redacted] Obžalovaný vypověděl, že následně jednal v úmyslu zabránit poškozené v zabrání dalších předmětů leasingu proto, aby již nedošlo k jejich okamžitému zabrání a prodeji, jako u traktoru [redacted] a nakladače [redacted] kdy mu bylo znemožněno do prodeje jakkoli zasáhnout a zajistit tak objektivní stanovení ceny prodávaných předmětů leasingu. Vypověděl, že jednal na základě předchozí zkušenosti s poškozenou, která mu prostřednictvím svědka [redacted] slíbila navrácení části odvezených věcí, tedy vyvážecího vleku, tak, aby mohl i nadále vyrábět, přičemž v té době již byl poškozenou prodán. Rovněž svědek [redacted] v hlavním líčení vypověděl, že je standardním postupem umožnit, aby si příslušný klient předmět nájmu odkoupil zpět, nebo se sám podílel na jeho prodeji. V případě obžalovaného tento prodej proběhl zcela bez takovéto nabídky obžalovanému, urychleně, bez konkrétního vyúčtování. Obžalovaný byl k vydání movitých věcí uvedených v obžalobě vyzván v době návštěvy externí agentury svědka [redacted] přičemž jak vyplývá ze zápisu z této schůzky, bylo s obžalovaným domluveno, že předměty doveze osobně. Následně s poškozenou o těchto předmětech dále jednal a došlo k dohodě o jejich odkupu. Za těchto okolností tedy nelze uzavřít, že obžalovaný měl v úmyslu přisvojit si věci uvedené v obžalobě tím, že se jich zmocní, a tedy vyloučit poškozenou z dispozice s nimi. V hlavním líčení bylo naopak prokázáno, že poškozenou za účelem projednání dalšího osudu souboru movitých věcí kontaktoval a následně je od poškozené odkoupil. Pokud jde o nakladač [redacted] nebylo úmyslem obžalovaného poškozenou trvale vyloučit z dispozice s ním, pouze zabránit opětovnému svévolnému urychlenému prodeji tohoto zajišťovacího prostředku bez možnosti ovlivnění objektivnosti stanovení jeho prodejní ceny, možnosti ho případně odkoupit samotným obžalovaným a zabránění mu tímto výrobním prostředkem pokračovat ve výdělečné činnosti a řádném splácení leasingových splátek. Obžalovaný byl v době, kdy takto postupoval v dobré víře, že všechny leasingové splátky jsou řádně splaceny a není tak v prodlení s plněním svých závazků, pokud jde o jistinu, neexistuje tak důvod, pro který by poškozená měla právo mu tento předmět zajištění odejmout. V hlavním líčení tak nebylo prokázáno, že by obžalovaný chtěl poškozenou vyloučit trvale z dispozice s věcmi uvedenými v obžalobě, tedy souborem movitých věcí a nakladačem zn. [redacted] tím, že si je přisvojí. Naopak bylo v hlavním líčení prokázáno, že poškozená tím, že obžalovanému záměrně sdělila nepravdivý důvod návštěvy externí agentury svědka [redacted] urychleným prodejem zabavených předmětů leasingu bez možnosti obžalovaného do něj jakkoliv zasáhnout a rovněž bez jeho řádného vyčíslen a sdělení způsoby, jak byla takto získaná částka započtena na dluh obžalovaného, jednala způsobem, který u obžalovaného vyvolal důvodnou obavu, zda se zbavením kontroly na dalšími předměty leasingových smluv, které poškozené vydá, jejich následným prodejem poškozenou bez možnosti stanovení jejich objektivní ceny, dostane do dluhové pasti bez možnosti již další výrobní činnost nutnou k možnosti řádné a včasné úhrady leasingových splátek realizovat. Pokud jde o soubor movitých věcí, které obžalovaný k výzvě vydat přislíbil, za tím účelem poškozenou kontaktoval a následně od ní řádně odkoupil, nelze z takového chování obžalovaného dovodit, že jednal v úmyslu si tyto věci poškozené přisvojit. V hlavním líčení tedy nebyla dostatečně prokázána subjektivní stránka trestného činu zpronevěry v tom směru, že obžalovaný měl v úmyslu přisvojit si shora uvedené

věci poškozené, jež mu byly svěřeny, a tím ji trvale vyloučit z dispozice s nimi. Vzhledem k tomu, že nebylo prokázáno, že obžalovaný jednal v úmyslu přisvojit si v obžalobě uvedené předměty poškozené, nezbylo soudu než ho obžaloby zprostit podle § 226 písm. b) trestního řádu, neboť posuzovaný skutek není trestným činem.

15. Poškozená [redacted]. se k trestnímu řízení s nárokem na náhradu škody nepřipojila, o jejím nároku tedy nebylo rozhodováno.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do osmi dnů ode dne jeho doručení k Okresnímu soudu v České Lípě, o kterém by pak rozhodoval Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci. Odvolání musí být ve lhůtě osmi dnů od doručení opisu rozsudku nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu I. stupně, podle § 251 trestního řádu, také odůvodněno tak, aby bylo patrno, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Odvolání je třeba zaslat ve trojím vyhotovení. Toto právo nenáleží osobám, které se ho výslovně vzdaly.

Česká Lípa 18. 6. 2020

JUDr. Blanka Fedorková v. r.
předsedkyně senátu

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v České Lípě rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Procházkovou v hlavním líčení konaném dne 7. 11. 2022 v České Lípě

takto:

Obžalovaný

[redacted]

se podle § 226 písm. b) trestního řádu zprošťuje návrhu na potrestání, kterým mu bylo kladeno za vinu, že

dne 30. 10. 2020 ve 23:10 hodin na pozemní komunikaci v obci [redacted] po předchozím požití alkoholických nápojů bez vážného důvodu řídil motorové vozidlo značky [redacted], přičemž byl kontrolován hlídkou Policie ČR a orientační dechovou zkouškou přístrojem Dräger Alcotest 7510 mu byla zjištěna v čase 23:12 hodin hodnota 1,47‰ alkoholu v krvi a opakovanou dechovou zkouškou v čase 23:18 hodin hodnota 1,53‰ alkoholu v krvi,

tedy

vykonával ve stavu vylučujícím způsobilost, který si přivodil vlivem návykové látky, činnost, při které by mohl ohrozit život nebo zdraví lidí nebo způsobit značnou škodu na majetku,

čímž měl spáchat

přečin ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odst. 1 trestního zákoníku,

neboť v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem.

Odůvodnění:

Po provedeném dokazování soud dospěl k závěrům popsaným ve výrokové části tohoto rozsudku:

1. Předně je třeba uvést, že soud I. stupně ve věci rozhoduje již podruhé. Rozsudkem Okresního soudu v České Lípě ze dne 1. 11. 2021, č. j. 5 T 70/2020-76, byl obžalovaný podle § 226 písm. b) trestního řádu zproštěn návrhu na potrestání. Před vyhlášením tohoto rozsudku soud v průběhu několika hlavních líčení vyslechl obžalovaného, vyslechl členy policejní hlídky [redacted] a [redacted] nechal ve věci vypracovat znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví toxikologie, k obsahu znaleckého posudku znalce vyslechl, a provedl listinné důkazy, konkrétně úřední záznam o skutkovém ději, který vyhotovili svědci [redacted] a [redacted] úřední záznam o kontrole řidiče podezřelého z požití alkoholických nápojů nebo jiné návykové látky před a nebo během jízdy, lékařské zprávy o zdravotním stavu obžalovaného, které obžalovaný v průběhu hlavního líčení založil do spisu.

2. Obžalovaný uvedl, že souhlasí s tím, jaké hodnoty mu byly naměřeny, pokud jde o popis skutku, odpovídá den, hodina i místo kontroly, nedokáže si vysvětlit, jakým způsobem se dostal alkohol do jeho krve. V té souvislosti upozornil, že před několika lety absolvoval [redacted] měl [redacted] a následně [redacted] a je stále medikován. V den skutku byl u dvou zákazníků. Provozuje [redacted] asi od 15. až 16. hodiny byl doma, začal mít bolesti [redacted] ty bolesti souvisejí s předcházejícími [redacted] vzal si léky a kapky proti bolesti, bolest neustávala, a proto se rozhodl pro postup, který se mu v dřívější době osvědčil, a jel si na čerpací stanici zakoupit energetický nápoj, který potom svaří s hřebíčkem a kloktá. Při návratu z čerpací stanice ho zastavila hlídka policie, hlídku zavnímal už na té čerpací stanici. Upozornil, že kromě léků používá velmi silné dezinfekční prostředky, a to jak pro dezinfikování interiéru vozidla, tak pro dezinfekci oblečení včetně roušky. Takto postupoval i po návratu z čerpací stanice do auta, tedy vydezinfikoval si ruce a interiér vozidla, přitom měl roušku pověšenou na řadicí páce a dezinfekce se tak mohla dostat i na ni. Poté, kdy nadýchal, tak se s policisty bavil o odběru krve a policisté mu řekli, že je zbytečné tam jezdit, že nemocnice jsou s ohledem na covidový stav zavřené. Doplnil, že večeřel asi v 18:00 hodin, k večeři si dal 2-3 dcl 10stupňového piva.

3. Svědek [redacted] člen hlídky, která vykonávala hlídkovou činnost v obci [redacted] uvedl, že prováděli mj. kontrolu čerpací stranice ve [redacted] přitom zaregistroval obžalovaného, jeho chůze byla nejistá, poté, kdy obžalovaný usedl za volant a vyjel od čerpací stanice, vyrazil za ním společně s kolegou služebním vozidlem, provedli kontrolu dechovou zkouškou, ta byla pozitivní na alkohol, obžalovaný na to reagoval, že bere po [redacted] nějaké léky, které mohly ten alkohol v dechu způsobit. Krevní zkoušku obžalovaný odmítl s odůvodněním, že pil jedno, dvě piva. Z obžalovaného byl cítit alkohol, svědek si nevzpomněl, zda i dezinfekce, obžalovaný měl zpomalenou řeč. Na čerpací stanici si obžalovaný kupoval energetický nápoj.

4. Svědek [redacted] druhý člen policejní hlídky, vypovídal shodně se svědkem [redacted] přitom výslovně uvedl, že obžalovaný měl nejistý krok, při kontrole byl trochu cítit alkohol z vozidla, vnímal i vliv alkoholu mírně v řeči obžalovaného, řeč byla taková nejistá, když byl výsledek pozitivní, obžalovaný uvedl, že se léčil s [redacted] je po [redacted] a bere nějaké léky a že výsledek dechové zkoušky může být důsledkem toho. Je možné, že ve vozidle byl mírný zápach z dezinfekce.

Shodu s prvopisem potvrzuje Iva Souralová.

5. O skutkovém ději sepsali oba svědci [redacted] a [redacted] úřední záznam, úřední záznam je ve shodě s obsahem výpovědí obou svědků v průběhu hlavního líčení, v záznamu se mj. uvádí, že z dechu obžalovaného byl cítit alkohol a že obžalovaný odmítl odběr žilní krve s tím, že po večeři pil pivo a alkohol v sobě má a s naměřenou hodnotou souhlasí. Současně obžalovaný hlídku upozornil, že je [redacted] pacientem a naměřená hodnota je způsobena léky.

6. Z úředního záznamu o kontrole řidiče podezřelého z požití alkoholických nápojů nebo jiné návykové látky před a nebo během jízdy bylo zjištěno, že chování obžalovaného bylo řečné, nálada ustrašená, pohyby nekoordinované – jak zakopával, orientace normální, postoj nejistý, chůze nejistá, paměť normální, kůže zarudlá, oči zarudlé. Ze záznamu o dechové zkoušce bylo zjištěno, že obžalovaný dne 30. 10. 2020 ve 23:12 hodin nadýchal 1,47 promile a stejného dne ve 23:18 hodin 1,53 promile.

7. Obžalovaný do spisu založil své tvrzení ze dne 7. 4. 2021 a lékařské zprávy o svém zdravotním stavu (čl. 37-44 spisu). Z těchto lékařských zpráv bylo jednak zjištěno, že obžalovaný dne 12. 7. 2020 utrpěl [redacted] jednak bylo zjištěno, že je [redacted] – viz lékařské zprávy [redacted] (čl. 41) a [redacted] (čl. 44). Obžalovaný v té souvislosti doplnil, že dne 30. 10. 2020 v odpoledních a večerních hodinách v důsledku silné akutní bolesti zubů užil 1x [redacted] 1x [redacted] a cca 45 kapek [redacted] Obžalovaný dále uvedl, že jím používaná dezinfekce ve vozidle byla značky [redacted] a [redacted]

8. Ve věci byl vypracován znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví toxikologie, znalcem [redacted] k jeho obsahu pak byl znalec vyslechnut soudem. V písemném vyhotovení znaleckého posudku znalec uvedl, že pokud jde o léky, které obžalovaný užil, ty nemohly ovlivnit výsledky dechové zkoušky. Jinak je tomu u dezinfekčních prostředků [redacted] a [redacted] které obsahují vysoké koncentrace ethanolu, konkrétně Covistop 79,6% hmotnostních ethanolu a Antiviral 78% hmotnostních ethanolu. Teoreticky nelze vyloučit tu eventualitu, že pokud obžalovaný tyto dezinfekční prostředky použil k dezinfekci roušky a brzy po aplikaci těchto prostředků byla provedena měření dechovým analyzátorem, nelze zcela vyloučit, že mohlo dojít k naměření vyšších (falešně pozitivních) hodnot koncentrace ethanolu v krvi. Je naprosto zásadní a hrubou chybou, že nebyl proveden odběr vzorku krve, a že nebylo provedeno laboratorní stanovení ethanolu ve vzorku jeho krve metodou GC- FID. Tato analýza by jednoznačně zodpověděla otázku, zda obžalovaný byl ovlivněn ethanolem či nikoliv. Před soudem pak znalec uvedl, že je pravdou, že výsledek dechové zkoušky má určitou stoupající tendenci, ve 23:12 hodin výsledek 1,47 promile a pak ve 23:18 hodin výsledek 1,53 promile, upozornil však, že z toho nelze nic zásadního vyvodit a dechová zkouška je pouze orientační metoda. Obžalovaný bez jakýchkoliv pochybností požil alkoholické nápoje, ale výsledky měření mohla ovlivnit přítomnost ethanolu z těch dezinfekční prostředků, není 100% jistota v tom, že ta měření nemohla být zkreslená právě ethanolem z použitých dezinfekčních prostředků. Přístroj Dräger měří vzduch, který se vydechuje přes elektrochemický detektor. Na otázku, o kolik gramů na kilogram mohlo použití dezinfekce ovlivnit výsledek dechové zkoušky, znalec odpověděl, že to nikdo neřekne, to zpětně absolutně zjistit nelze, nestačí informace obžalovaného, že použil dezinfekční sprej na ruce a na interiér auta, nikoli přímo na ochranu úst – roušku, pokud jde o dezinfekci, záleží na tom, jak byla aplikována, v jakém množství, v jak velkém prostoru, jestliže došlo k zasažení té roušky dezinfekcí, která alkohol obsahuje, tak by, aniž by obžalovaný požil alkohol, byla naměřená hodnota nenulová, něco by se naměřilo, ale nemůže říci kolik. Znalec upozornil, že firma Dräger ve svých firemních materiálech praví, že pokud je provedeno nenulové první měření, pak je nutno provést opakované měření, ale ne dříve než po uplynutí 15 minut, nikoli v tak krátkém časovém intervalu, jak se to stalo v případě obžalovaného, aby opravdu nikdo výsledkem dechové zkoušky poškozen nebyl. Zopakoval, že obžalovaný nepochybně alkohol požil, použitím dezinfekce došlo k navýšení naměřených hodnot, nemyslí si,

že by to bylo o hodnotu 0,50, byly to řádově desetiny, není schopen říci kolik..., teoreticky se to mohlo pohybovat kolem promile, ale opravdu to neví. Neví, jak rychle vyprchá dezinfekce, tedy ethanol z dezinfekce z roušky, záleží na tom, kolik dezinfekce se na roušku dostane, jestli je rouška promočená nebo je na ní pouze poprašek aerosolu. Když obhájce uvedl, že obžalovaný mezi prvním a druhým měřením měl roušku neustále nasazenou, tak znalec reagoval, že pokud ta rouška byla potřísněna, nechce říci nasycena, tak se to mohlo odrazit na výsledku měření v tom, že se naměřila vyšší hodnota, než byla opravdu reálná koncentrace alkoholu v krvi, přitom vyprchávání z té roušky při nasazení na obličeji by probíhalo tak, že by se ten alkohol z roušky vdechoval, což by se pak mohlo negativně projevit na výsledku měření. Znalec uzavřel, že rozhodně k požití alkoholu došlo, ale jaká byla jeho přesná koncentrace „bohužel, je mi líto".

9. Soud uzavřel, že není sporu o tom, že obžalovaný dne 30. 10. 2020 ve 23:10 hodin na pozemní komunikaci v obci [redacted] řídil motorové vozidlo zn. [redacted] přičemž byl kontrolován hlídkou Policie ČR a orientační dechovou zkouškou přístrojem Dräger Alcotest 7510 mu byla zjištěna v čase 23:12 hodin hodnota 1,47 promile alkoholu v krvi a opakovanou dechovou zkouškou v čase 23:18 hodin hodnota 1,53 promile alkoholu v krvi. Obžalovaný v tomto rozsahu spáchání skutku doznal a v tomto rozsahu je jeho doznání ve shodě s obsahem provedených důkazů. Pokud je obžalovanému kladeno za vinu, že takto si počínal po předchozím požití alkoholických nápojů, pak obžalovaný dle obsahu úředního záznamu policejní hlídky uvedl, že po večeři pil pivo a alkohol v sobě má, proto odběr krve není nutný, v procesním postavení podezřelého pouze uvedl, že s měřením souhlasí, neuvedl, zda alkohol požil, popřípadě jaký a v jakém množství, před soudem jako obžalovaný uvedl, že okolo 18. hodiny po večeři vypil jednu skleničku 10stupňového piva, mohly to být dvě až tři deci. Nebyla vyvrácena obhajoba obžalovaného v tom, že pravidelně používal dezinfekční prostředky značka Covistop a Antiviral, naopak jeho obhajoba se jeví v tomto směru jako logická s ohledem na epidemii koronaviru, a s ohledem na objektivně zjištěný zdravotní stav obžalovaného. Znalec z oboru zdravotnictví, odvětví toxikologie pak jasně uvedl, že výsledek dechové zkoušky se jeví jako objektivní za předpokladu, že nedošlo ke zkreslení (zvýšení) hodnot koncentrace ethanolu v krvi naměřených dechovým analyzátorem Dräger použitými dezinfekčními prostředky. Pokud opravdu došlo k aplikaci dezinfekčních prostředků Covistop a Antiviral, nelze vyloučit, že došlo ke zkreslení (zvýšení) hodnot koncentrace ethanolu v krvi, které byly naměřeny dechovým analyzátorem Dräger, takže jinými slovy nelze říci, v jakém rozsahu se na výsledku dechové zkoušky podílela skutečnost, že obžalovaný požil alkohol, a v jakém rozsahu skutečnost, že použil dezinfekční prostředky. Znalec uzavřel, že rozhodně k požití alkoholu došlo, ale jaká byla jeho přesná koncentrace, nelze říci. Kromě toho, pokud měl obžalovaný mezi prvním a druhým měřením roušku neustále nasazenou, takže jestliže byla potřísněna použitou dezinfekcí, mohlo se to odrazit na výsledku měření v tom, že se naměřila vyšší hodnota, než byla opravdu reálná koncentrace alkoholu v krvi. Pouze krevní zkouškou lze spolehlivě zjistit množství alkoholu v krvi.

10. Usnesením Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci ze dne 22. 4. 2022, č.j. 55 To 25/2022-103, byl podle § 258 odst. 1 písm. b), písm. c) trestního řádu rozsudek Okresního soudu v České Lípě zrušen a podle § 259 odst. 1 trestního řádu byla věc vrácena soudu I. stupně k novému projednání a rozhodnutí.

11. Vzhledem k tomu, že okresním soudem přibraný znalec [redacted] v mezidobí zemřel, bylo okresnímu soudu uloženo, aby přibral znalce nového k zodpovězení otázky, jak by se v průběhu dvou po sobě provedených dechových zkoušek přístrojem Dräger v odstupu 6 minut koncentrace alkoholu v krvi a v dechu měnila, kdyby a) došlo ke konzumaci alkoholu a ten byl přítomen v krvi a v dechu nebo b) pokud by byl alkohol přítomen pouze v dutině ústní a dostal by se do ní vdechnutím vzduchu v interiéru vozidla, v němž byla rozstříkána dezinfekce zn. Covistop a Antiviral 2 minuty před první dechovou zkouškou a zároveň vdechnutím přes roušku potřísněnou dezinfekcí 2 minuty před první dechovou zkouškou, nasazenou mezi první a druhou

dechovou zkouškou. Znalec měl v znaleckém posudku zohlednit rovněž přiznání obžalovaného, že požil alkoholu v množství 2-3 dcl piva v 18:00 hodin.

12. Znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví toxikologie byl v písemné podobě vyhotoven znalcem [redacted] ve dnech 22. až 25. 8. 2022. Znalec ad a) uvedl, že mohou nastat dvě skutečnosti: 1. Alkohol byl požit před jízdou, a ještě není ukončena tzv. resorpční fáze, tzn., požití alkoholu cca do 90 minut před první dechovou zkouškou. V tomto případě by mezi dvěma dechovými zkouškami docházelo k nárůstu koncentrace alkoholu, tak jako v tomto posuzovaném případě. 2. Alkohol byl požit před jízdou a resorpční fáze je již ukončena, tzn., požití alkoholu před cca 90 minutami a více před jízdou, v tomto případě by však mezi dvěma dechovými zkouškami došlo k poklesu hladiny alkoholu. Ad b) znalec uvedl, že použití dezinfekčních prostředků zn. Covistop a Antiviral s obsahem alkoholu (obecně) v uzavřeném prostoru BEZPROSTŘEDNĚ před měřením přístroji typu Dräger hodnoty hladiny alkoholu ovlivňuje z důvodu vysoké koncentrace alkoholu v ústní dutině a dýchacích orgánech, ta však v krátkém časovém intervalu rychle klesá, čímž klesá i hodnota přístrojem naměřená, v časovém intervalu několika minut by pak měla být téměř nulová (15-20 minut, max. 30 minut). Vzhledem k množství alkoholu v dávce však NEDOCHÁZÍ k průkaznému navýšení alkoholu v krvi. **Byla-li však rouška, která byla nasycena uvedenými dezinfekčními prostředky nasazená i mezi jednotlivými měřeními**, nelze se k hladině alkoholu v tomto případě vyjádřit, lze pouze konstatovat, že hladina alkoholu naměřená přístrojem Dräger mohla dosahovat i výše 1,47 až 1,53 g/kg. Požití alkoholu v množství 0,2-0,3 litru v době 18:00 hodin by na hladinu alkoholu v krvi v době po 23. hodině nemělo vliv. Upozornil, že v tomto případě je zásadní chybou, že nedošlo k odběru krve a vyšetření hladiny alkoholu metodou GC-FID, která je nezpochybnitelná a jako jediná by spolehlivě odpověděla na otázku, zda obžalovaný byl v době kontroly policejní hlídkou pod vlivem alkoholu či nikoli.

13. K obsahu znaleckého posudku byl znalec vyslechnut v průběhu hlavního líčení, nejprve odkázal na závěry znaleckého posudku a stvrdil je a následně doplnil, že pokud obžalovaný v autě rozprášil dezinfekci s obsahem alkoholu, ta se prostě do té roušky dostala, a nelze říci, kolik se jí tam dostalo, atd., a prostě nemůže zaručit, že alkohol, který byl naměřen přístrojem Dräger je skutečně hladina v krvi, pokud byla dezinfekce absorbována v roušce, po nějakou dobu se uvolňuje, nelze určit, jak dlouho, takže pokud obžalovaný přes roušku dýchal, absorboval do sebe další a další alkohol a tím mohlo docházet k nárůstu toho alkoholu. Upřesnil, že pokud ve znaleckém posudku použil slovní spojení, že rouška byla nasycená, mělo tam být asi pravděpodobně místo nasycení absorbování, avšak když rouška byla položena a byla nastříkána dezinfekce, dezinfekce ihned klesá k zemi, protože je těžší než vzduch a něco na té roušce ulpělo, přitom nelze říci, kolik se toho absorbovalo a jak dlouho se to uvolňovalo, prostě ten alkohol v roušce byl. Vzrůstající tendenci alkoholu vysvětlil obhajobou obžalovaného, že mezi oběma zkoušeními měl nasazenou roušku a v té roušce alkohol prostě byl, čili pokud ji měl nasazenou mezi těmi zkouškami, z roušky vdechoval další alkohol. Doplnil, že mluví o alkoholu v dechu, nikoli o alkoholu v krvi. Není odzkoušeno, zda by nějakou roli hrálo to, zda měl obžalovaný nasazenou klasickou roušku nebo respirátor. Pokud rouška byla nasycena parami dezinfekčního prostředku s obsahem alkoholu, nelze se vyjádřit k výši hladiny alkoholu v krvi, protože dochází k ovlivnění parami, které jsou v roušce. Došlo k pochybení Policie ČR, která umožnila obžalovanému mít nasazenu roušku mezi oběma měřeními.

14. Soud po doplnění dokazování uzavřel, že nebyla vyvrácena obhajoba obžalovaného v tom smyslu, zda v případě projednávaného skutku byl přítomen alkohol pouze v jeho dechu nebo i v jeho krvi. Proto byl obžalovaný postupem podle § 226 písm. b) trestního řádu návrhu na potrestání zproštěn, neboť v žalobním návrhu označený skutek nelze klasifikovat jako trestný čin. Obhajoba obžalovaného byla potvrzena oběma znalci z oboru zdravotnictví, odvětví toxikologie, kteří byli postupně soudem ve věci přibráni. Znalci potvrdili, že není vyloučená verze obžalovaného, že alkohol do jeho dechu se dostal z roušky, kterou obžalovaný použil, tedy

nasadil si ji na obličej bezprostředně před první orientační dechovou zkouškou a mezi první a druhou orientační dechovou zkouškou, přičemž bezprostředně před nasazením roušky vystříkal interiér vozidla dezinfekcí. Znalci potvrdili, že dezinfekce, kterou obžalovaný použil, jedná se o dezinfekci zn. Covistop a Antiviral, obsahuje alkohol, znalec [redacted] v prvním znaleckém posudku uvedl, že dezinfekce zn. Covistop obsahuje 79,6% hmotnostních ethanolu a dezinfekce zn. Antiviral obsahuje 78% hmotnostních ethanolu. Znalec [redacted] pak před soudem uvedl, že protože dezinfekce je těžší než vzduch, jakmile byla nastříkána do interiéru vozidla, klesala k zemi a něco ulpělo i na roušce (o které obžalovaný uvedl, že ji měl na řadicí páce – pozn. soudu). Oba znalci se shodli v tom, že je nešťastná současná praxe zjišťování množství alkoholu v krvi, že by měla být vždy odebírána krev, neboť vyšetření hladiny alkoholu touto metodou je nezpochybnitelné a spolehlivě zodpovídá otázku, zda řidič byl pod vlivem alkoholu. Znalec [redacted] pak upozornil, že bylo chybou policie, že obžalovanému umožnila, aby měl i mezi první a druhou orientační dechovou zkouškou nasazenou roušku na obličeji. Na základě závěrů obou znaleckých posudků lze říci, že bylo spolehlivě zjištěno množství hladiny alkoholu v dechu obžalovaného, oproti tomu nebylo spolehlivě zjištěno, jaká byla koncentrace alkoholu v krvi obžalovaného, současně nelze říci, jakým způsobem se alkohol do dechu obžalovaného dostal, zda požitím alkoholu, nebo použitím dezinfekčních prostředků, nebo kombinací obého. Pokud by se jednalo o kombinaci obého, nelze určit procentuální podíl alkoholu a procentuální podíl dezinfekce na výsledku dechové zkoušky. Soud si je vědom výpovědí svědků – členů policejní hlídky, kteří uvedli, že chůze obžalovaného byla nejistá, z obžalovaného byl cítit alkohol, jeden z policistů připustil, že je možné, že ve vozidle byl mírný zápach z dezinfekce, požití alkoholu vnímali i na řeči obžalovaného. S tím koresponduje i obsah úředního záznamu o kontrole řidiče podezřelého z požití alkoholických nápojů nebo jiné návykové látky před a nebo během jízdy. Nejistou chůzi obžalovaný vysvětlil tím, že v létě 2020 se mu stal úraz, [redacted] kdy mu v současné době zbývá cca [redacted] a v době kontroly PČR trpěl akutním bolestivým zánětem zubu. S údaji uváděnými členy policejní hlídky a uváděnými v úředním záznamu o kontrole řidiče podezřelého z požití alkoholických nápojů nebo jiné návykové látky před a nebo během jízdy se seznámili oba znalci před vypracováním znaleckého posudku. Znalci shodně uvedli, že se domnívají, že obžalovaný před jízdou alkoholické nápoje užil, nicméně nedokázali se vyjádřit, jak již bylo konstatováno, k procentuálnímu podílu alkoholu na výsledku obou dechových zkoušek. K tomu je vhodné uvést, že znalec [redacted] před soudem uvedl, že by obžalovaný musel vypít napřed cca pět půllitrových 10stupňových piv. Nepodařilo se tedy zjistit, jakou hladinu alkoholu obžalovaný v krvi měl, a proto soud uzavřel, že projednávaný skutek není trestným činem.

15. Soud zvažoval, zda by skutek mohl být příslušným správním orgánem posouzen jako přestupek podle zákona č. 361/2000 Sb. o provozu na pozemních komunikacích, avšak neshledal důvod pro postoupení věci příslušnému orgánu. V bodě 14. tohoto odůvodnění je konstatováno, že se nepodařilo zjistit hladinu alkoholu v krvi obžalovaného v době projednávaného skutku. Pokud pak obžalovaný doznal, že cca v 18:00 hodin požil alkohol v množství 2-3 dcl 10stupňového piva, pak by to na hladinu alkoholu v krvi v době po 23. hodině podle znaleckého posudku vliv nemělo.

16. Soud shledal jako nadbytečné provést důkaz vyšetřovacím pokusem dle návrhu obžaloby s ohledem na důkazní situaci a znovu připomíná, že k věci se vyjádřili nezávisle na sobě dva znalci a oba potvrdili obhajobu obžalovaného v tom smyslu, jak se mohla jím použitá dezinfekce s obsahem alkoholu na ochranu úst obžalovaného dostat a jak se mohla následně dostat do ústní dutiny obžalovaného a dýchacích orgánů obžalovaného.

Shodu s prvopisem potvrzuje Iva Souralová.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možné podat do 8 dnů od jeho doručení odvolání ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci, prostřednictvím Okresního soudu v České Lípě. Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Soudem přijaté prohlášení viny nelze odvolat. Skutečnosti uvedené v prohlášení viny nelze napadat opravným prostředkem.

Odvolání musí být ve lhůtě 8 dnů od doručení opisu rozsudku nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu I. stupně podle § 251 trestního řádu také odůvodněno tak, aby bylo patrno, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného. Odvolání je třeba doručit ve trojím vyhotovení.
Toto právo nepřísluší osobám, které se jej výslovně vzdaly.

Česká Lípa 7. 11. 2022

JUDr. Alena Procházková v.r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje Iva Souralová.

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v České Lípě rozhodl samosoudcem Mgr. Milanem Venclem v hlavním líčení konaném dne 11. listopadu 2020 v České Lípě,

takto:

Obžalovaný:

[redacted]

se podle § 226 písm. b) trestního řádu

zprošťuje obžaloby Okresního státního zastupitelství v České Lípě,

která mu kladla za vinu, že

jako osoba samostatně výdělečně činná, IČ: [redacted] se sídlem podnikání [redacted] který zaměstnával zaměstnance a tudíž byl plátcem zákonných odvodů, zákonné odvody měl na starosti, tyto zaměstnancům srazil z jejich mezd, avšak nesplnil svou zákonnou povinnost a tyto záměrně neodvedl v [redacted] ani nikde jinde, a to:

1. Okresní správě sociálního zabezpečení v [redacted] pojistné na sociální zabezpečení a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti tak, jak mu to ukládaly § 8 a § 9 zákona č. 589/1992 Sb., o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů, za období leden 2017 až květen 2018, které bylo sraženo zaměstnancům ze

Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Pešková.

zúčtovatelných příjmů, čímž způsobil České republice, zastoupené Českou správou sociálního zabezpečení, IČ: 00006963, se sídlem [redacted], celkovou přímou finanční škodu ve výši 32.179,54 Kč, kdy při následných nepravidelných splátkách ze dne 31. 5. 2019, 25. 7. 2019 a 29. 8. 2019 uhradil pouhých 6.000 Kč a v současné době tedy dluží finanční částku ve výši 26.179,54 Kč,

2. Všeobecné zdravotní pojišťovně České republiky, Regionální pobočce [redacted] pobočce pro [redacted] a [redacted] kraj v [redacted] pojistné na veřejné zdravotní pojištění tak, jak mu to ukládaly § 5 a § 6 zákona č. 592/1992 Sb., o pojistném na všeobecném zdravotním pojištění, ve znění pozdějších předpisů, za období od 1. 5. 2017 do 30. 9. 2018, které bylo sraženo zaměstnancům ze zúčtovaných příjmů, čímž způsobil Všeobecné zdravotní pojišťovně České republiky, IČ: 41197518, se sídlem [redacted], celkovou přímou finanční škodu ve výši 6.826 Kč, kdy při následné jediné splátce dne 19. 8. 2019 uhradil ze svého dluhu po přepočtu pouhých 749 Kč a v současné době tedy dluží finanční částku ve výši 6.077 Kč,

3. Zdravotní pojišťovně ministerstva vnitra České republiky, Divizi [redacted] – ekonomicko - provoznímu úseku [redacted] pracovišti v [redacted] pojistné na veřejné zdravotní pojištění tak, jak mu to ukládaly § 5 a § 6 zákona č. 592/1992 Sb., o pojistném na všeobecném zdravotním pojištění, ve znění pozdějších předpisů, za období od 1. 2. 2017 do 20. 4. 2018, které bylo sraženo zaměstnancům ze zúčtovaných příjmů, čímž způsobil Zdravotní pojišťovně ministerstva vnitra České republiky, IČ: 47114304, se sídlem [redacted], celkovou přímou finanční škodu ve výši 4.811 Kč, kdy po přepočtu poškozenou organizací v současné době dluží finanční částku ve výši nejméně 4.811 Kč,

4. Vojenské zdravotní pojišťovně České republiky v [redacted] - [redacted] pojistné na veřejné zdravotní pojištění tak, jak mu to ukládaly § 5 a § 6 zákona č. 592/1992 Sb., o pojistném na všeobecném zdravotním pojištění, ve znění pozdějších předpisů, za období od 21. 2. 2017 do 5. 11. 2018, které bylo sraženo zaměstnancům ze zúčtovaných příjmů, čímž způsobil Vojenské zdravotní pojišťovně České republiky, IČ: 47114975, se sídlem [redacted] celkovou přímou finanční škodu ve výši 3.173 Kč, kdy následnou jedinou splátkou dne 28. 2. 2019 uhradil celkovou dlužnou finanční částku a v současné době tedy uvedené organizaci nedluží žádnou finanční částku,

5. České průmyslové zdravotní pojišťovně v [redacted] - [redacted] pojistné na veřejné zdravotní pojištění tak, jak mu to ukládaly § 5 a § 6 zákona č. 592/1992 Sb., o pojistném na všeobecném zdravotním pojištění, ve znění pozdějších předpisů, za období od 1. 1. 2017 do 31. 12. 2017, které bylo sraženo zaměstnancům ze zúčtovaných příjmů, čímž způsobil České průmyslové zdravotní pojišťovně, IČ: 47672234, se sídlem [redacted] celkovou přímou finanční škodu ve výši 2.477 Kč, kdy následnou jedinou splátkou dne 9. 5. 2019 uhradil celkovou dlužnou finanční částku a v současné době tedy uvedené organizaci nedluží žádnou finanční částku,

6. Finančnímu úřadu pro [redacted] kraj, Územnímu pracovišti v [redacted] daň z příjmů fyzických osob vybírané srážkou podle zvláštní sazby daně tak, jak mu ukládá ustanovení § 38d) zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů ve znění pozdějších předpisů, která byla sražena ze zdanitelných mezd zaměstnanců za období od května 2017 do 17. 1. 2019, čímž způsobil České

republice, zastoupené Finančním úřadem pro [redacted] kraj, Územním pracovištěm v [redacted] se sídlem [redacted], celkovou přímou finanční škodu ve výši 2.730 Kč, kdy následnou jedinou splátkou dne 27. 2. 2019 uhradil celkovou dlužnou finanční částku a v současné době tedy Finančnímu úřadu pro [redacted] kraj, Územnímu pracovišti v [redacted] nedluží žádnou finanční částku,

kdy tímto celkem tak na zákonných odvodech neodvedl částku 52.196,54 Kč, přičemž takto získané finanční prostředky používal v uvedeném období průběžně k financování své podnikatelské činnosti a pro své potřeby, kdy dodatečně na zákonných odvodech uhradil částku v souhrnné výši 15.129 Kč,

tedy že

pod bodem 1. až 6.

ve větším rozsahu nesplnil jako zaměstnavatel a plátce svoji zákonnou povinnost odvést za zaměstnance daň, pojistné na sociální zabezpečení, příspěvek na státní politiku zaměstnanosti a pojistné na zdravotní pojištění,

čímž měl spáchat

ad 1. až 6.

přečin neodvedení daně, pojistného na sociální zabezpečení a podobné povinné platby podle § 241 odstavec 1 trestního zákoníku.

neboť v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem.

Podle § 229 odst. 3 trestního řádu se poškození Česká republika, zastoupená Českou správou sociálního zabezpečení, IČ: 00006963, se sídlem [redacted], a Všeobecná zdravotní pojišťovna České republiky, IČ: 41197518, se sídlem [redacted] odkazují se s uplatněnými nároky na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Podle § 129 odst. 2 trestního řádu tento rozsudek neobsahuje odůvodnění výroku o zproštění viny, neboť po jeho vyhlášení se státní zástupkyně a obžalovaný vzdali práva odvolání a prohlásili, že netrvají na písemném vyhotovení odůvodnění, a obžalovaný zároveň prohlásil, že si nepřeje, aby v jeho prospěch podaly odvolání jiné oprávněné osoby.

2. V rámci adhezního řízení se sice řádně a včas připojily s nároky na náhradu škody Okresní správa sociálního zabezpečení [redacted] a Všeobecná zdravotní pojišťovna ČR, ale s ohledem na zprošťující výrok rozsudku, nezbylo než, odkázat poškozené s uplatněnými nároky na řízení ve věcech občanskoprávních ve smyslu § 229 odst. 3 trestního řádu.

3.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno do **osmi** dnů od jeho doručení, prostřednictvím Okresního soudu v České Lípě, podat odvolání, o kterém by pak rozhodoval Krajský soud v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci.
Odvolání může podat státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícímu rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být ve lhůtě osmi dnů od doručení opisu rozsudku nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu I. stupně podle § 251 trestního řádu také odůvodněno tak, aby bylo patrno, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen uvést, zda odvolání podává, byť zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Odvolání je třeba doručit **ve trojím vyhotovení.**

Toto právo nenáleží osobám, které se ho výslovně vzdaly.

Česká Lípa 11. listopadu 2020

Mgr. Milan Vencl v. r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Pešková.

Číslo jednací: 18 T 17/2020-141

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v České Lípě rozhodl samosoudcem Mgr. Milanem Venclem v hlavním líčení konaném dne 22. června 2020,

takto:

Obžalovaný:

[redacted]

je vinen, že

v přesně nezjištěné době od března roku 2019 do 21. 6. 2019 v [redacted] okres [redacted] bez souhlasu oprávněných osob, odcizil ze zbořeniště stavby čp. [redacted] jež je součástí st. p. č. [redacted] nacházející se v katastrálním území [redacted] 57 ks pískovcových kamenů (štuků), z toho 37 ks opracovaných o rozměrech 3 ks 43x30x15cm, 3 ks 60x30x20cm, 18 ks 60x30x30cm, 10 ks 40x25x20cm, 3 ks 40x30x20cm a 20 ks neopracovaných o rozměrech 12 ks 60x30x36cm a 8 ks 26x30x20cm, čímž způsobil Obci Tuhaň, IČ: 00831727, se sídlem Tuhaň 32, škodu ve výši 8.500 Kč,

a tohoto jednání se [redacted] dopustil přesto, že byl rozsudkem Okresního soudu v České Lípě ze dne 24. 8. 2015, sp. zn. 32 T 46/2014, který nabyl právní moci dne 13. 10. 2015, odsouzen mimo jiné pro přečin krádeže podle § 205 odstavec 1 písmeno a) trestního zákoníku, spáchaný ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku, k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání jednoho roku, a který vykonal dne 12. 12. 2016,

Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Pešková.

tedy

přisvojil si cizí věc tím, že se jí zmocnil, a způsobil tak na cizím majetku škodu nikoliv nepatrnou a byl za takový čin v posledních třech letech potrestán,

čímž spáchal

přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a), odst. 2 trestního zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 205 odst. 2 trestního zákoníku za použití § 62 odst. 1 trestního zákoníku a § 63 odst. 1 trestního zákoníku k trestu **obecně prospěšných prací** ve výměře **160 (jedno sto šedesát) hodin.**

Naproti tomu

obžalovaný

[redacted]

se podle § 226 písmeno b) trestního řádu

zprošťuje obžaloby, kterou mu bylo kladeno za vinu, že

společně s další osobou v přesně nezjištěné době od března roku 2019 do 21. 6. 2019 v [redacted] okres [redacted] bez souhlasu oprávněných osob, odcizili ze zbořeniště stavby čp. [redacted] jež je součástí st. p. č. [redacted] nacházející se v katastrálním území [redacted], 57 ks pískovcových kamenů (štuků), z toho 37 ks opracovaných o rozměrech 3 ks 43x30x15cm, 3 ks 60x30x20cm, 18 ks 60x30x30cm, 10 ks 40x25x20cm, 3 ks 40x30x20cm a 20 ks neopracovaných o rozměrech 12 ks 60x30x36cm a 8 ks 26x30x20cm, čímž způsobili Obci Tuhaň, IČ: 00831727, se sídlem Tuhaň 32, škodu ve výši 8.500 Kč,

tedy, že by

úmyslným společným jednáním si přisvojil cizí věc tím, že se jí zmocnil, a způsobil tak na cizím majetku škodu nikoliv nepatrnou,

čímž měl spáchat

přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku spáchaný ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku,

Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Pešková.

neboť v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem.

Podle § 129 odst. 2 trestního řádu se vyhotovuje **zjednodušený** rozsudek, který neobsahuje odůvodnění, neboť se obžalovaní a státní zástupce po vyhlášení rozsudku vzdali práva odvolání a netrvali na písemném vyhotovení odůvodnění rozsudku a obžalovaní zároveň prohlásili, že si nepřejí, aby v jejich prospěch podaly odvolání jiné oprávněné osoby.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno do **osmi** dnů od jeho doručení, prostřednictvím Okresního soudu v České Lípě, podat odvolání, o kterém by pak rozhodoval Krajský soud v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci.
Odvolání může podat státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícímu rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být ve lhůtě osmi dnů od doručení opisu rozsudku nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu I. stupně podle § 251 trestního řádu také odůvodněno tak, aby bylo patrno, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen uvést, zda odvolání podává, byť zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Odvolání je třeba doručit **ve trojím vyhotovení**.

Toto právo nenáleží osobám, které se ho výslovně vzdaly.

Česká Lípa 22. června 2020

Mgr. Milan Vencl v. r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Pešková.

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v České Lípě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Blanky Fedorkové a přísedících Ladislava Ehla a Staši Hajské v hlavním líčení konaném dne 21. 11. 2019 v České Lípě

takto:

Obžalovaný

[redacted]

se podle § 226 písm. b) trestního řádu

zprošťuje obžaloby

státního zástupce Okresního státního zastupitelství v České Lípě č.j. 1 ZT 160/2015-36 ze dne 24. 3. 2016 pro skutek kvalifikovaný jako přečin krádeže podle § 205 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku,

kterého se měl dopustit tím, že

v přesně nezjištěné době na podzim roku 2013, kolem 1. listopadu, na pozemku [redacted] parcelní číslo [redacted] katastrálního území [redacted] odcizil za použití jím zajištěné těžké techniky vytrháním a vytažením ze země zde usazené betonové silniční panely, které odcizil bez souhlasu a povolení vlastníka města Ralsko, které žádný souhlas, povolení ani rozhodnutí o rozebrání nebo odvozu panelů z komunikace a přilehlého parkoviště ani obviněnému ani nikomu dalšímu nikdy nevydalo, kdy panely odcizil z přístupové zpevněné komunikace dlouhé nejméně 190 m a široké nejméně 3 m, vedoucí k místním panelovým domům na bývalém panelovém sídlišti, na němž byla v minulosti umístěna bývalá Sovětská armáda, a z přilehlého zpevněného parkoviště pro motorová vozidla u uvedených panelových domů, přičemž se jednalo nejméně o 175 kusů betonových silničních panelů o rozměrech 3x1,20 m z celkové plochy nejméně 630 m^2,

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Rajchrtová.

kdy část, nejméně 570 m², byla odcizena z celkové plochy komunikace a část, nejméně 60 m², byla odcizena z celkové plochy přilehlého parkoviště pro motorová vozidla, vše v celkové hodnotě nejméně ve výši 157 500 Kč ke škodě Města Ralsko, IČ: 00831514, se sídlem [redacted]

neboť v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem.

Podle § 229 odst. 3 trestního řádu se poškozené Město Ralsko, IČ: 00831514, se sídlem [redacted] odkazuje se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Podle § 129 odst. 2 trestního řádu se vyhotovuje **zjednodušený** rozsudek, který neobsahuje odůvodnění, neboť se obžalovaný a státní zástupce po vyhlášení rozsudku vzdali práva odvolání a prohlásili, že netrvají na vyhotovení odůvodnění a obžalovaný zároveň prohlásil, že si nepřeje, aby v jeho prospěch podaly odvolání jiné oprávněné osoby.

2. K trestnímu řízení se řádně a včas s nárokem na náhradu škody připojilo poškozené Město Ralsko. Soud po provedeném hlavním líčení obžalovaného [redacted] zprostil podané obžaloby v celém rozsahu, z tohoto důvodu tedy soudu nezbylo, než podle § 229 odst. 3 trestního řádu poškozené Město Ralsko odkázat s uplatněným nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možné podat do 8 dnů od jeho doručení odvolání ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci, prostřednictvím Okresního soudu v České Lípě. Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Odvolání musí být ve lhůtě 8 dnů od doručení opisu rozsudku nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu I. stupně podle § 251 trestního řádu také odůvodněno tak, aby bylo patrno, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného. Odvolání je třeba doručit ve trojím vyhotovení.
Toto právo nepřísluší osobám, které se jej výslovně vzdaly.

Česká Lípa 21. 11. 2019

JUDr. Blanka Fedorková v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Rajchrtová.

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v České Lípě rozhodl samosoudkyní Mgr. Lucií Hlavničkovou v hlavním líčení konaném dne 29. září 2021

takto:

Obžalovaný

[redacted]

se podle § 226 písmeno b) trestního řádu **zprošťuje** obžaloby státního zástupce OSZ v České Lípě, že

[redacted] po předchozí vzájemné dohodě ze dne 10. 6. 2016, následně dne 1. 9. 2016 v obci [redacted] okres [redacted] uzavřel písemnou smlouvu o dílo s [redacted] na jejímž základě měl [redacted] stavební práce, podnikající pod [redacted] se sídlem [redacted] jako zhotovitel díla, provést pro [redacted] jakožto objednatele, stavební práce, a to opravu kamenného jezu a stavbu vtokového objektu malé vodní elektrárny na toku [redacted] na pozemku objednatele v obci [redacted] a za tímto účelem převzal od [redacted] průběžně po menších finančních částkách celkovou finanční částku ve výši 120.000 Kč v hotovosti, oproti jejímuž převzetí byl vystaven souhrnný příjmový pokladní doklad s uvedeným datem vystavení dne 1. 9. 2016 s účelem platby: "Záloha na provedení díla dle smlouvy o dílo ze dne 1. 9. 2016", avšak [redacted] dohodnutou zakázku sice započal zhotovovat, ale tuto nikdy fakticky nezhotovil a tedy ani nedokončil, dne 25. 10. 2019 od smlouvy o dílo odstoupil, přičemž převzaté finanční prostředky nijak a nikde nevyúčtoval, poškozenému i přesto, že dílo nebylo provedeno, tyto i přes opakované urgence nevrátil a takto získané finanční prostředky svévolně použil v plné výši pro svou vlastní potřebu, nebo jiný, než

Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Vítková.

předem sjednaný účel, vrácení peněz neměl ostatně ani v úmyslu, čímž způsobil poškozenému [redacted] celkovou přímou finanční škodu ve výši 120.000 Kč,

čímž měl spáchat

přečin zpronevěry podle § 206 odstavec 1, odstavec 3 trestního zákoníku,

neboť v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem.

Podle § 229 odstavec 3 trestního řádu se poškozený [redacted] odkazuje se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

Podle § 129 odst. 2 trestního řádu se vyhotovuje zjednodušený rozsudek, který neobsahuje odůvodnění, neboť se obžalovaný i státní zástupce po jeho vyhlášení vzdali práva odvolání a netrvají na vyhotovení písemného odůvodnění rozsudku a obžalovaný zároveň prohlásil, že si nepřeje, aby v jeho prospěch podaly odvolání jiné oprávněné osoby.

Poškozený byl s uplatněným nárokem na náhradu škody odkázán na řízení ve věcech občanskoprávních z důvodu, že obžalovaný byl obžaloby zproštěn a taktéž proto, že tento nárok byl již pravomocně přiznán poškozenému v občanskoprávním řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání **do osmi dnů** ode dne jeho doručení k Okresnímu soudu v České Lípě, o kterém by pak rozhodoval Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Odvolání musí být ve lhůtě osmi dnů od doručení opisu rozsudku nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu I. stupně podle § 251 trestního řádu také odůvodněno tak, aby bylo patrno, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného.

Odvolání je třeba doručit soudu **ve trojím vyhotovení**. Toto právo nenáleží osobám, které se ho výslovně vzdaly.

Česká Lípa 29. září 2021

Mgr. Lucie Hlavničková v.r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Vítková.

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v České Lípě rozhodl samosoudkyní Mgr. Lucií Hlavničkovou v hlavním líčení konaném dne 11. dubna 2022

takto:

Obžalovaný

[redacted]

se podle § 226 písm. b) trestního řádu zprošťuje obžaloby, kterou mu bylo kladeno za vinu, že

v přesně nezjištěné době v květnu 2020 si v [redacted] č. p. [redacted] okres [redacted] zapůjčil od poškozeného [redacted] stavební vysavač zn. [redacted] výrobní číslo [redacted] - [redacted] barvy, v hodnotě 3 800 Kč a motorovou benzínovou pilu zn. [redacted] model [redacted] výrobní číslo [redacted] v hodnotě 11 750 Kč, přičemž v úmyslu získat možnost neomezené dispozice s věcmi nereagoval na výzvy k jejich vrácení a věci dobrovolně nevrátil, čímž poškozenému [redacted], způsobil škodu v celkové výši 15 550 Kč;

čímž měl spáchat

přečin zpronevěry podle § 206 odst. 1 trestního zákoníku,

neboť v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem.

Podle § 229 odst. 3 trestního řádu se poškozený [redacted], odkazuje se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Podle § 129 odst. 2 trestního řádu se vyhotovuje **zjednodušený** rozsudek, který neobsahuje odůvodnění, neboť se obžalovaný a státní zástupkyně po vyhlášení rozsudku vzdali práva odvolání a prohlásili, že netrvají na vyhotovení odůvodnění a obžalovaný zároveň prohlásil, že si nepřeje, aby v jeho prospěch podaly odvolání jiné oprávněné osoby.
2. Pokud jde o nárok na náhradu škody, poškozený byl s tímto nárokem odkázán na řízení ve věcech občanskoprávních v souladu s § 229 odst. 3 trestního řádu, kde jej stále může uplatnit, neboť obžalovaný byl obžaloby v tomto bodě zproštěn.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možné podat do 8 dnů od jeho doručení odvolání ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci, prostřednictvím Okresního soudu v České Lípě. Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Odvolání musí být ve lhůtě 8 dnů od doručení opisu rozsudku nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu I. stupně podle § 251 trestního řádu také odůvodněno tak, aby bylo patrno, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného. Odvolání je třeba doručit ve trojím vyhotovení.
Toto právo nepřísluší osobám, které se jej výslovně vzdaly.

Česká Lípa 11. dubna 2022

Mgr. Lucie Hlavničková v. r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje Renata Bahníková

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v České Lípě rozhodl samosoudkyní Mgr. Zuzanou Bohatou Koldovskou při hlavním líčení konaném dne 23. listopadu 2021,

takto:

obžalovaná

[redacted]

se podle § 226 písmeno b) trestního řádu zprošťuje obžaloby, že

14. 1. 2021 v době kolem 14:20 hodin řídila v obci [redacted] okres [redacted] z místa ležícího mimo pozemní komunikaci z parkovací plochy od budovy č.p. [redacted] osobní motorové vozidlo tovární značky [redacted], kdy při odbočování vlevo do jednosměrné ulice [redacted] směrem ke kruhovému objezdu na ulici [redacted] v rozporu s ustanovením § 5 odstavec 1 písmeno b) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů, nesledovala situaci v provozu na pozemních komunikacích, čímž přehlédla z levé strany po chodníku přijíždějícího cyklistu [redacted], a narazila levou přední částí vozidla do přední části jízdního kola značky [redacted] následkem čehož cyklista [redacted] utrpěl [redacted] které si vyžádalo lékařské ošetření v Krajské nemocnici v [redacted] s hospitalizací od 14. 1. 2021 do 22. 1. 2021 a dále v NsP v [redacted] v Nemocnici [redacted] s dobou léčení v předpokládaném trvání několika měsíců, přičemž na obvyklém způsobu života byl omezen zejména bolestí dolních končetin, nemožností chůze, bolestí břicha a zažívacími problémy [redacted]

tedy měla

jinému z nedbalosti způsobit těžkou újmu na zdraví,

čímž měla spáchat

přečin těžkého ublížení na zdraví z nedbalosti podle § 147 odstavec 1 trestního zákoníku,

neboť v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem.

Podle § 229 odstavec 3 trestního řádu se poškození [redacted], a Česká průmyslová zdravotní pojišťovna, IČ 47672234, odkazují se svými nároky na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

ODŮVODNĚNÍ

1. Státní zástupce Okresního státního zastupitelství v České Lípě podal dne 31. 5. 2021 obžalobu na [redacted] pro skutek, který kvalifikoval jako přečin těžkého ublížení na zdraví z nedbalosti podle § 147 odstavec 1 trestního zákoníku.

2. Při hlavním líčení obžalovaná [redacted] po poučení podle § 206 trestního řádu, že se necítí být vinna. Toho dne vyjížděla z parkoviště do jednosměrné ulice [redacted] kde u výjezdu zastavila u závory. Dojela na hranu chodníku k výjezdu, rozhlédla se doleva a doprava, ani po chodníku nikdo nešel, ani neběžel, žádné auto nepřijíždělo, byla si jistá, že může vyjet, takže se podívala zpátky vlevo, kam pomalu vyjížděla, najednou přišla rána a viděla, jak do ní pán na kole narazil, a to do levé přední části vozidla, náraz ho vymrštil do vzduchu, spadl na kapotu a okamžitě sjel pod přední část vozidla. Auto už bylo v pohybu a ona byla v šoku, bála se reagovat, protože on byl někde mezi koly, auto dojelo na druhou stranu a narazilo do stromu. Snažila se brzdit, ale jemně, aby neudělala větší škodu. Jela pomalu. Jízdní kolo bylo pod jejími koly, museli jej vyndat hydraulicky. Výhledové podmínky jsou takové, že vlevo jsou vzrostlé túje, na nich sníh, větve byl roztažené. Zprava je roh domu, tam je výhled lepší. Vždy vyjíždí opatrně. Neví, proč dojela na druhou stranu vozovky, byla v šoku, navíc bylo to jízdní kolo pod jejím autem. Když vyjížděla, poškozeného neviděla. Narazil do levé části předního nárazníku, nedopadl na sklo, hned sjel pod auto. Volala o pomoc, byla v šoku, nějaká paní zavolala záchranku, ona zatím klečela u pána a uklidňovala ho. On se snažil sám vysoukat, tak ho opatrně vytáhli a posadili na chodník. Byl za předním pravým kolem. Myslela na něj každý den, aby byl v pořádku. Je jí to hrozně líto, přesto se vinna necítí. Ona sama je disciplinovaný člověk a řidič. Její manžel jí řekl, že viděl dne 13. 7. 2021 poškozeného na kole v [redacted] jak jede po chodníku, zase vytvořil nebezpečnou situaci. Od té doby je v pracovní neschopnosti, protože se [redacted] složila, asi se do zaměstnání nevrátí. Vinu vidí na straně cyklisty, když by tam někdo šel nebo běžel, tak by ho viděla a zastavila by včas. Rozhlédla se vlevo, vpravo a znovu vlevo, protože ta silnice je jednosměrná, a protože tam je chodník.

3. Poškozený [redacted] uvedl, že jel na kole po chodníku, měl nahlas puštěnou hudbu v telefonu. Jel po pravé straně chodníku, a to do [redacted] Neviděl ji přes roští, přes hudbu ji neslyšel, ona tam vjela a už byla v něm. Narazila na bok, pak spadl na kapotu, srazili se asi někde uprostřed toho vozidla. Narazil tedy do předního kufru, jak je motor, tam spadl, kolo šlo pod auto. On se zaháknul bundou o řídítka a to jej stáhlo dolů. Auto mu přejelo obě kyčle. Jezdí na kole pomalu, je to jako rychlejší chůze. K dotazu, proč jel po chodníku, uvedl, že když tam jel dříve na kole po silnici, tak jej zastavil policista, že má jít na chodník. Neví, že to je jednosměrná komunikace. Když auto zastavilo, tak ležel mezi předními a zadními koly, pomohla mu řidička a nějaká paní. Byl při vědomí a chtěl z toho místa pryč. Byl na cestě do [redacted] jezdí tam za rodinou touto cestou každý den. Pracoval ve [redacted] ale [redacted] Toho dne, kdy se to stalo, nebyl zaměstnán. Nosí

Shodu s prvopisem potvrzuje Iva Souralová.

berle, nevydrží dlouho chodit, proto požaduje částku 500 000 Kč. Při rehabilitacích mu doktorka řekla, aby jezdil na kole. K dotazu, zda jezdí na kole, uvedl, že nejezdí, když žádné nemá. Pak si vzpomněl, že jednou ho měl půjčené, jel za sestřenicí. Po nehodě tedy jel na kole jednou, asi před týdnem. Spadl na kapotu bokem, jak ho vzalo to auto, tak ležel na zádech, mezi koly válel sudy, protože by mu zadní kolo přejelo hlavu.

4. Svědkyně [redacted] uvedla, že šla podél hlavní silnice směrem k soudu po chodníku, bylo hodně sněhu. Najednou slyšela muziku a za ní jel pán na kole. Kdyby neslyšela tu muziku, tak by ji určitě srazil. Uhnula mu, on jel tou silnicí ke školce. Když šla přes přechod, tak slyšela ránu, podívala se, co se děje a slyšela obžalovanou, jak křičí o pomoc, že pán zůstal pod autem. Podle toho, co sama viděla, tak to byla vina toho pána, protože se na tom kole sotva držel, myslí, že byl pod vlivem alkoholu. Samotný náraz neviděla, jen slyšela tu ránu. Chodník byl shrábnutý, sníh byl na stranách, jel tedy prostředkem chodníku, nedokáže odhadnout jeho rychlost. Bicykl byl mezi koly a pán byl pod předními koly, odkud ho vytáhli.

5. Dne 19. 10. 2021 byl do spisu založen znalecký posudek [redacted] z oboru doprava, odvětví doprava silniční a městská, který byl zhotoven na žádost obhajoby. S ohledem na výslechy osob a závěry znalce pak soud provedl dne 26. 10. 2021 prověrku na místě, které se znalec rovněž účastnil a byl požádán o doplnění posudku.

6. Na závěr byly konstatovány listinné důkazy založené ve spise. Jednalo se o protokol o dopravní nehodě, plánek a fotodokumentaci, lékařské zprávy ohledně zranění poškozeného, usnesení státního zástupce o zamítnutí stížnosti proti usnesení o zahájení trestního stíhání, sdělení pojišťovny, výpis z evidenční karty řidiče, pracovní hodnocení a zprávy o pověsti včetně aktuálního opisu z Rejstříku trestů. Za souhlasu stran byl čten znalecký posudek z oboru doprava, strany nežádaly výslech znalce.

7. Na základě takto provedeného dokazování dospěl soud k závěru, že nelze obžalovanou na základě pořízených důkazů uznat vinnou pro přečin ublížení na zdraví z nedbalosti podle § 147 odstavec 1 trestního zákoníku, neboť nebyly naplněny všechny znaky posuzovaného trestného činu. Nebylo pochyb, že se žalovaný skutek stal, což je ověřeno protokolem z dopravní nehody, fotodokumentací a lékařskými zprávami ohledně zdravotního stavu poškozeného. Obžalovaná i poškozený shodně potvrdili, že došlo k jejich střetu, tedy jízdního kola a osobního vozidla. Bylo tedy bezpečně prokázáno, že se stala dopravní nehoda, jejímiž účastníky byli obžalovaná a poškozený, který byl v důsledku této nehody hospitalizován a dodnes má následky. Úkolem soudu bylo, zda je užita správná právní kvalifikace a zda byla naplněna celá skutková podstata žalovaného přečinu, a to ze strany obžalované.

8. Obžalované bylo kladeno za vinu, že porušila důležitou povinnost uloženou jí podle zákona, tj. ustanovení § 5 odstavec 1 písmeno b) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, tedy že nesledovala situaci v provozu, čímž přehlédla přijíždějícího cyklistu. Jak je patrno z její výpovědi, obžalovaná uváděla, že se při výjezdu z parkoviště zastavila, neboť je zde umístěna závora, poté se řádně rozhlédla doleva a doprava, opět doleva v důsledku vyjíždění do jednosměrné komunikace, přičemž v okamžiku samotného výjezdu z parkoviště poškozeného neviděla. Jejímu postupu stran respektování citovaného právního předpisu nelze v kontextu s dalšími pořízenými důkazy, zejména ze znaleckého posudku a prověrky na místě, nic vytknout. Obžalovaná si byla vědoma, že vyjíždí do jednosměrné komunikace a lze odbočit pouze vlevo, respektovala svou povinnost, a zjistila situaci v obou směrech, zejména pro možnost výskytu chodce. Nepředpokládala, a nelze jí to klást k tíži, že se bude po chodníku, avšak zleva, pohybovat na jízdním kole poškozený, neboť si byla vědoma, na jakou komunikaci vyjíždí, a že jede přes chodník, kde rovněž platí určitá omezení, zejména pro cyklisty, byl to poškozený, který nerespektoval dopravní značení, že jde o

jednosměrnou komunikaci a vjel v podstatě do protisměru, nadto po chodníku. Protože byl navíc ovlivněn puštěnou hudbou, nebyl v danou chvíli schopen vnímat, zda se nepřibližuje vozidlo, protože pokud jej neviděl, mohl jej slyšet. Jak bylo zjištěno znalcem, vozidlo obžalované se při vyjíždění pohybovalo rychlostí zaokrouhleně 7 km/h, zatímco cyklista na jízdním kole se v okamžiku střetu pohyboval rychlostí zaokrouhleně od 10 km/h do 20 km/h, což bylo následně ověřeno při prověrce na místě opakovanou jízdou figuranta.

9. Pro posouzení nehodového děje a označení viníka dopravní nehody se obecně vychází ze čtyř hledisek:
a)při dopravních nehodách, k nimž dochází střetem vozidla jedoucího po hlavní silnici s vozidlem vjíždějícím do křižovatky z vedlejší silnice, je zásadně vinen řidič, který nerespektoval stanovenou přednost v jízdě a při nerespektování pravidel silničního provozu řidičem jedoucím po hlavní silnici může jít z jeho strany maximálně o spoluzavinění,
b)nelze po účastníkovi silničního provozu spravedlivě požadovat, aby bez dalšího předpokládal možné porušení pravidel silničního provozu jinými účastníky, a aby tomu přizpůsobil své jednání,
c)řidič, který dává při jízdě křižovatkou přednost vozidlům přijíždějícím po hlavní, nemá povinnost dát přednost absolutně všem vozidlům, která v libovolné vzdálenosti od křižovatky vidí, ale pouze těm, která jsou již natolik blízko, že vjetím jím řízeného vozidla do křižovatky by u řidičů jedoucích po hlavní vyvolalo nebezpečí nutnosti náhlé změny směru nebo rychlosti jízdy, v tomto případě pak musí dát řidič vozidla, které vyjíždí na komunikaci, přednost pouze tomu vozidlu či chodci, kterého je v jeho možnostech vidět. Pro úplnost nutno dodat, že citovaná hlediska vycházejí z několika rozhodnutí Nejvyššího soudu z let 2004 až 2006.

12. Pokud by obžalovaná dodržela prostou, leč dávno překonanou teorii, že chodec či cyklista na chodníku má absolutní přednost, byť není vidět, pak by v podstatě nikdy nemohla vyjet z parkoviště na hlavní komunikaci, neboť by při předpokladu, že někdo z dalších účastníků poruší ustanovení zákona o provozu na pozemních komunikacích, tedy že se bude pohybovat na jízdním kole po chodníku v jednosměrné komunikaci v protisměru, byla by stále primárně viníkem jakéhokoliv střetu a lakonicky řečeno, na rozhraní by stála dodnes. Je její povinností, pochopitelně, z obsahu zde umístěného dopravního značení i povahy komunikace, dát přednost vozidlům, přijíždějícím po silnici hlavní zprava, ale takovým způsobem, aby je neohrozila, případně neomezila, stejně tak jako přicházející chodce, a to z obou směrů. To se však v případě obžalované rozhodně nestalo, jak vyplývá z její výpovědi, zastavila na rozhraní, kde se řádně rozhlédla, žádného chodce ani přijíždějící vozidlo neviděla, proto pomalu začala vjíždět na komunikaci. Jak vyplývá z připojeného znaleckého posudku i jeho dodatku, obžalovaná nemohla v daných podmínkách zabránit střetu, neboť v okamžiku, kdy se řádně rozhlédla i vlevo, se zde nacházel jedoucí cyklista v oblasti zakrytého výhledu pro řidičku vozidla. Na druhou stranu, poškozený mohl zabránit střetu, pokud by se v daném místě nepohyboval jízdou po chodníku. Znalec dospěl k jednoznačnému závěru, že příčinou vzniku dopravní nehody byla jízda cyklisty. Jak vyplynulo z jeho výpovědi, byl velmi neukázněným cyklistou a absolutně nerespektoval dopravní značení, když sám připustil, že byl stavěn policistou a vykázán z jednosměrné silnice na chodník, i když je dost pochybné, že by jej policista vykázal na chodník i s jízdním kolem. Nejen, že jel tedy na jízdním kole po chodníku a to v protisměru, ale byl ovlivněn nahlas puštěnou hudbou, navíc na poměrně klouzavém povrchu, když se tak stalo v lednu a na chodníku ležel sníh. Jeho vratká jízda byla dostatečně popsána i svědkyní [redacted] Při prověrce na mstě byla zaznamenána přilehlá vegetace v podobě vzrostlých túj, jež zakrývala výhled řidičce vozidla, a také simulována jízda poškozeného. Pokud byla řidička od střetu 0,9 metru a její reakční doba jako průměrného řidiče činí 1 – 1,5 vteřiny, pak nebylo v jejích možnostech střetu zabránit.

Shodu s prvopisem potvrzuje Iva Souralová.

13. S tím souvisí i způsobená zranění poškozeného, která by nevznikla bez jeho vlastního zavinění, tedy bez jeho naprosto nedůvodné a velmi riskantní jízdy po chodníku na jízdním kole v protisměru. Pokud těžká zranění vznikla poškozenému v příčinné souvislosti pouze s jeho jednáním, nelze je obžalované klást k tíži.

13. Primárním hlediskem, důležitým pro posouzení této věci, je princip omezené důvěry účastníků silničního provozu. Poškozený se nemůže pohybovat po chodníku v protisměru na jízdním kole neomezeně a předpokládat, že ostatní účastníci dodržují dopravní předpisy, pokud je on sám výrazně hrubým způsobem porušil, nadto obžalovaná ani nemohla předpokládat, že by se tam cyklista tímto směrem pohyboval. Výše však bylo řečeno, že pokud jeden účastník nedodržuje předpisy, nemůže je spravedlivě požadovat ani po dalších účastnících, a naopak, musí si být vědom a být plně srozuměn s tím, že ani další účastníci provozu pravidla dodržovat v plné míře nebudou. Což se však v tomto případě tak úplně nestalo. Obžalovaná vjížděla na hlavní komunikaci s tím, že se na chodníku nikdo nepohybuje (rozhlédnutí do obou směrů a plynulé pomalé vjíždění na hlavní silnici), nikoho neviděla a ani vidět nemohla, byl to poškozený, kdo svévolně porušil pravidla silničního provozu, což mělo za následek kolizi.

14. Jak již bylo výše odůvodněno, obžalovaná respektovala dopravní značení a ke kolizi došlo nikoli primárně z důvodu, že by coby řidička vozidla pohybujícího se mimo komunikaci, nedala přednost chodci, ale proto, že poškozený jako cyklista se pohyboval v místech, kde je to zakázáno, obžalovaná jej při plném respektování silničních pravidel nemohla včas zaregistrovat, a k dopravní nehodě tak došlo v důsledku jednání poškozeného, nikoli obžalované. Jelikož v jednání obžalované nebyl spatřen úmysl ani nedbalost v podobě jejího počínání, nebyla naplněna subjektivní stránka žalovaného přečinu, dospěl soud k závěru, že její jednání nelze posuzovat jako trestný čin, proto postupoval nikoli v pochybnostech, ale jednoznačně ve prospěch obžalované a obžaloby ji podle § 226 písmeno b) trestního řádu zprostil.

15. Co se týče adhezního řízení, poškozená pojišťovna se řádně a však připojila se svým nárokem na náhradu škody za náklady léčení, což však nelze tvrdit o nároku poškozeného, který vůbec nebyl specifikován a podrobně vyčíslen, bylo však nutné postupovat podle § 229 odstavec 3 trestního řádu, a v případě, že byla obžalovaná zproštěna obžaloby, poškozené s jejich nároky bez dalšího odkázat na případné řízení ve věcech občanskoprávních.

Shodu s prvopisem potvrzuje Iva Souralová.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možné podat do **8 dnů** od jeho doručení odvolání ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci, prostřednictvím Okresního soudu v České Lípě.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Odvolání musí být ve lhůtě 8 dnů od doručení opisu rozsudku nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu I. stupně podle § 251 trestního řádu také odůvodněno tak, aby bylo patrno, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného. Odvolání je třeba doručit ve trojím vyhotovení.

Toto právo nepřísluší osobám, které se jej výslovně vzdaly.

Česká Lípa dne 23. listopadu 2021.

Mgr. Zuzana Bohatá Koldovská v.r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje Iva Souralová.

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 11. června 2020 v senátě složeném z předsedy Mgr. Františka Jahůdky a soudců JUDr. Zdeňky Mitošinkové a JUDr. Jitky Tomsové v trestní věci obžalované: [redacted], adresa pro doručování [redacted], o odvolání obžalované proti rozsudku Okresního soudu v České Lípě ze dne 21. ledna 2020, č.j. 33 T 76/2019 – 276,

takto:

Podle § 258 odst. 1 písm. d) trestního řádu se napadený rozsudek zrušuje a podle § 259 odst. 3 trestního řádu se nově rozhoduje tak, že obžalovaná

[redacted]

podle § 226 písm. b) tr. řádu **zprošťuje obžaloby** pro skutek,

že

v období nejméně od 1. 4. 2015 do 10. 7. 2018 v [redacted] a [redacted] okres [redacted] jako [redacted] společnosti [redacted] provádějící pro tuto společnost činnost dlouhodobě od roku 2010 na základě osobní dohody, oprávněná za společnost jednat na základě generální plné moci vůči správci daně a plné moci pro zastupování, nesplnila opakovaně svoji zákonnou oznamovací povinnost vůči příslušnému správci daně - Finančnímu úřadu pro [redacted] kraj, Územnímu pracovišti v [redacted] danou jí ustanovením § 136 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, spočívající zejména v časném a zákonem termínovaném podání daňového tvrzení k dani z příjmu právnických osob za kalendářní roky 2014, 2015 a 2016, v časném a zákonem termínovaném podání daňového přiznání k silniční dani za kalendářní rok 2015 a v časném a zákonem termínovaném podání daňových přiznání k dani z přidané hodnoty za zdaňovací období měsíců září, listopad a prosinec roku 2015, měsíců březen,

Shodu s prvopisem potvrzuje Petra Plhalová.

duben, červen, červenec, srpen a září 2017, předmětná podání učinila se značným zpožděním až na základě písemné výzvy správce daně, a dále, po vypovězení spolupráce k 1. 1. 2018 a zrušení generální plné moci a plné moci pro zastupování, bezdůvodně zadržovala až do 10. 7. 2018 účetní dokumenty společnosti [redacted] a tím znemožnila společnosti podat v řádném termínu tvrzení k dani z příjmu právnických osob za rok 2017, čímž ohrozila ve větším rozsahu řádné a včasné stanovení daně jinému.

jímž měla spáchat

přečin neplnění oznamovací povinnosti v daňovém řízení podle § 243 odst. 1 tr. zákoníku,

neboť v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem.

Podle § 229 odst. 3 tr .řádu se poškozená [redacted] odkazuje se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Rozsudkem Okresního soudu v České Lípě ze dne 21. ledna 2020, č.j. 33 T 76/2019 – 276, byla obžalovaná [redacted] uznána vinnou z přečinu nesplnění oznamovací povinnosti v daňovém řízení podle § 243 odst. 1 tr. zákoníku, jehož se podle skutkových zjištění soudu prvního stupně dopustila tím, že v období nejméně od 1. 4. 2015 do 10. 7. 2018 v [redacted] okres [redacted], provádějící pro tuto společnost činnost dlouhodobě od roku 2010 na základě osobní dohody, oprávněná za společnost jednat na základě generální plné moci vůči správci daně a plné moci pro zastupování, nesplnila opakovaně svoji zákonnou oznamovací povinnost vůči příslušnému správci daně - Finančnímu úřadu pro [redacted] kraj, Územnímu pracovišti v [redacted] danou jí ustanovením § 136 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, spočívající zejména v časném a zákonem termínovaném podání daňového tvrzení k dani z příjmu právnických osob za kalendářní roky 2014, 2015 a 2016, v časném a zákonem termínovaném podání daňového přiznání k silniční dani za kalendářní rok 2015 a v časném a zákonem termínovaném podání daňových přiznání k dani z přidané hodnoty za zdaňovací období měsíců září, listopad a prosinec roku 2015, měsíců březen, duben, červen, červenec, srpen a září 2017, předmětná podání učinila se značným zpožděním až na základě písemné výzvy správce daně, a dále, po vypovězení spolupráce k 1. 1. 2018 a zrušení generální plné moci a plné moci pro zastupování, bezdůvodně zadržovala až do 10. 7. 2018 účetní dokumenty společnosti [redacted]., a tím znemožnila společnosti podat v řádném termínu tvrzení k dani z příjmu právnických osob za rok 2017, čímž ohrozila ve větším rozsahu řádné a včasné stanovení daně jinému.

2. Za uvedenou trestnou činnost byla obžalovaná odsouzena podle § 243 odst. 1 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání šesti měsíců, jehož výkon byl § 81 odst. 1 tr. zákoníku podmíněně odložen a podle § 82 odst. 1 tr. zákoníku byla obžalované stanovena zkušební doba v trvání osmnácti měsíců. Podle § 73 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku byl obžalované uložen také trest zákazu činnosti spočívajícím v zákazu výkonu činnosti účetního poradce, vedení účetnictví a vedení daňové evidence na dobu osmnácti měsíců.
3. Podle § 228 odst. 1 tr. řádu byla obžalované napadeným rozsudkem uložena také povinnost nahradit poškozené společnosti [redacted] škodu ve výši 55 445 Kč, přičemž podle §

229 odst. 2 tr. řádu byla poškozená [redacted] odkázána se zbytkem svého nároku na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

4. Proti všem výrokům napadeného rozsudku podala obžalovaná odvolání, které prostřednictvím obhájce odůvodnila tak, že přestože od počátku přípravného řízení argumentovala tím, že poškozený jí podklady ke zpracování účetnictví podával opožděně a neměla tedy možnost je kvalitně zpracovat a podat příslušná přiznání, byla uznána vinou ze spáchání přečinu nesplnění oznamovací povinnosti v daňovém řízení dle § 243 odst.1 trestního zákoníku, když má za to, že dostatečně prokázala, že k pozdnímu předávání podkladů poškozenou společností opakovaně docházelo. Pokud pak některá daňová přiznání podala opožděně, byla připravena škodu, kterou měla poškozené společnosti způsobit, dle svých možností zaplatit a k tomu vedla jednání s pomocí Probační a mediační služby v České Lípě, k dohodě s poškozeným ale nedošlo. Zpracovávala a stále zpracová účetnictví pro řadu subjektů, ale nikde nedocházelo k problémům, které se objevily u poškozené. Tyto jsou s její činností spokojeny, což dokládá jejich referencemi, které jsou přílohou odvolání. Pokud se snažila problematické záležitosti poškozené vyřešit pomocí odkladu prostřednictvím daňového poradce, tak tomu tak bylo proto, aby byly eliminovány problémy vzniklé z pozdního předávání podkladů poškozenou společností, tak i jejími požadavky na tzv. optimalizaci daní, s níž nesouhlasila. Rovněž se s poškozenou společností nedohodla na navýšení její odměny, ačkoliv v průběhu doby se objem zpracovávaných podkladů znásobil a zpracování těchto podkladů vyžadovalo daleko více času. Přesto z loajality k této společností, s níž dlouhodobě spolupracovala, nevypověděla spolupráci a snažila se záležitosti vyřizovat co nejlépe. Je si vědoma toho, že odvolací soud je v zásadě vázán hodnocením důkazů provedeným prvostupňovým soudem, nicméně má za to, že v daném případě jsou splněny podmínky k tomu, aby se od tohoto hodnocení odchýlit mohl, když má za to, že toto hodnocení vybočuje ze zásad formální logiky, je neúplné a nebere na zřetel podstatné skutečnosti významné pro stanovení skutkových zjištění.

5. Co se týká uloženého trestu, považuje obžalovaná zejm. trest zákazu činnosti i s ohledem na okolnosti případu uvedené výše, jakož i její profesionální i osobní situaci, za nepřiměřený a zákaz činnosti je pro ni likvidační, když dosavadní klientela, která je s její činností spokojena (viz. výše), si bude nucena najít jinou spolupracující firmu. Jako [redacted] pak nebude mít možnost se o tyto řádně postarat.

6. S ohledem na shora uvedené obžalovaná navrhuje, aby odvolací soud po přezkoumání napadeného rozsudku v rozsahu stanoveném v ust. § 254 odst. 1 tr. řádu sám rozhodl rozsudkem tak, že ji obžaloby zprostí, protože nedošlo ke spáchání trestného činu, popř. z důvodů uvedených v ust. § 258 odst. 1 písm. a), b), c) a d) tr. řádu napadený rozsudek zruší v celém rozsahu a podle § 259 odst. 1 tr. řádu vrátí věc soudu prvního stupně k novému rozhodnutí, které bude učiněno po doplnění dokazování.

7. Z podnětu včas a řádně podaného odvolání krajský soud přezkoumal podle § 254 odst. 1 tr. řádu zákonnost a odůvodněnost všech výroků napadeného rozsudku, proti nimž bylo podáno odvolání, jakož i správnost postupu řízení, které mu předcházelo a to z hlediska vytýkaných vad, a dospěl k níže uvedeným závěrům.

8. V řízení před soudem prvního stupně nedošlo k procesním vadám či procesním pochybením, které by mohly mít vliv na objasnění věci či na možnost obžalované uplatnit svá zákonná práva, zejm. práva na obhajobu. Soud prvního stupně provedl zákonným způsobem dokazování

v rozsahu odpovídajícím ust. § 2 odst. 5 tr. řádu a na základě provedeného dokazování učinil správná skutková zjištění popsaná ve výroku o vině napadeného rozsudku. Lze sice vytknout soudu prvního stupně, že v popisu skutku nespecifikoval přesný rozsah ohrožení řádného a včasného vyměření daně ve smyslu výkladového pravidla § 138 odst. 1 tr. zákoníku, nicméně s ohledem na níže uvedenou argumentaci nemá tento nedostatek zásadní význam pro rozhodnutí ve věci. Obžalovaná spáchání skutku nepopírá, zpochybňuje zavinění, nikoli skutkové okolnosti, krom její výpovědi jsou skutková zjištění rekonstruována rovněž z výpovědi svědka [redacted] a především z listinných důkazů specifikovaných v odůvodnění napadeného rozsudku, zejm. těch, které předložil Finanční úřad pro [redacted] kraj, Územní pracoviště [redacted] coby správce daně (dále jen FÚ), lze proto bez důvodných pochybností uzavřít, že se žalovaný skutek stal.

9. Dle názoru krajského soudu však soud prvního stupně pochybil v právním hodnocení posuzovaného jednání, když jej posoudil jako trestné ve smylu § 243 odst. 1 tr. zákoníku, podle něhož bude potrestán odnětím svobody až na dvě léta nebo zákazem činnosti ten, kdo nesplní svoji zákonnou oznamovací povinnost vůči správci daně, a ohrozí tak ve větším rozsahu řádné a včasné stanovení daně jinému nebo její vymáhání od jiného.

10. Ustanovením § 243 tr. zákoníku je chráněn zájem státu na řádném a včasném stanovení daně poplatníkovi či plátci (daňovému subjektu), a to nepřímo prostřednictvím splnění zákonné oznamovací povinnosti uložené jiné osobě než poplatníkovi nebo plátci, která má informace o důležitých skutečnostech, na něž je vázán vznik nebo plnění daňové povinnosti, popř. i její vymáhání. Ustanovením § 243 tr. zákoníku je tedy postihováno nesplnění zákonné oznamovací povinnosti subjektu odlišného od plátce či poplatníka daně vůči jejímu správci, resp. oznamovací povinnosti ve smyslu § 243 tr. zákoníku jsou stanoveny třetím osobám, tj. osobám odlišným od poplatníků a plátců jednotlivých daní, které disponují informacemi o důležitých skutečnostech, na něž je vázán vznik nebo plnění daňových povinností, popř. jejich vymáhání. Splnění oznamovací povinnosti má pak formu určitého sdělení nebo formu podání určité zprávy. Zákonnou oznamovací povinnost ve smyslu § 243 tr. zákoníku mají především podle § 57 a § 59 zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu, orgány veřejné moci a osoby, které vedou evidenci osob nebo věcí, poskytují plnění, které je předmětem daně, provádějí řízení v případech, jejichž předmět podléhá daňové povinnosti, získávají jiné údaje nezbytné pro správu daní, které mají povinnost poskytnout údaje na základě vyžádání správce daně, zdravotní pojišťovny, jež jsou povinny na vyžádání správce daně poskytnout údaje, které jsou na základě zákona oprávněny shromažďovat, banky, pobočky zahraniční banky a spořitelní a úvěrní družstva a platební instituce (dále jen „poskytovatel platebních služeb"), které jsou povinny na vyžádání správce daně poskytnout čísla účtů, údaje o jejich majitelích, stavech peněžních prostředků na účtech a o jejich pohybu a údaje o úvěrech, vkladech a depozitech, provozovatelé poštovních služeb, kteří jsou povinni na vyžádání správce daně poskytnout údaje o poštovních zásilkách, poštovních poukazech a pronajatých poštovních přihrádkách, a to i o jejich příjemcích a pronajímatelích, podnikatelé poskytující veřejně dostupnou telefonní službu, jež jsou povinni na vyžádání správce daně poskytnout údaje, které shromažďují o účastnících veřejně dostupných telefonních služeb, vydavatelé periodického tisku, kteří jsou povinni na vyžádání správce daně poskytnout jméno nebo název a adresu objednatele inzerátu uveřejněného pod značkou, Nejvyšší kontrolní úřad a další kontrolní orgány, které předávají i bez vyžádání příslušným správcům daně údaje uvedené v kontrolních protokolech, které mají vztah ke správě daní (k tomu Šámal, P. a kol. Trestní zákoník II., komentář. 2. vydání. Praha : C. H. Beck, 2012, a také JUDr. Alexander Sotolář, Trestní zákoník, komentář, Praha : Wolters Kluwer, 2015).

11. Z koncepce skutkové podstaty trestného činu nesplnění oznamovací povinnosti v daňovém řízení dle § 243 tr. zákoníku lze tedy dovodit, že uvedená skutková podstata postihuje jednání pachatele, kterým může být pouze osoba, jíž je uložena zákonná oznamovací povinnost vůči správci daně (resp. osoba jednající za subjekt, který takovou zákonnou povinnost má), jde tudíž o osobu v postavení konkrétního subjektu se zvláštní vlastností (§ 114 odst. 1 tr. zákoníku), avšak musí jít o osobu odlišnou od poplatníka či plátce daně v jeho daňovém řízení. Na obžalovanou však nelze nahlížet jako na odlišný subjekt od daňového subjektu [redacted], jehož se daňová řízení týkají. Obžalovaná totiž jednala na základě zmocnění právě za daňový subjekt [redacted], měla uzavřenu s [redacted]. ústní dohodu o výkonu účetnictví a dle výpovědi svědka [redacted] lze poměr obžalované k [redacted]. fakticky hodnotit jako poměr obdobný poměru zaměstnaneckému (svědek např. hovoří o tom, že obžalované byla vyplácena mzda). Pokud obžalovaná jednala jako [redacted] za daňový subjekt [redacted], nelze v daných souvislostech na její jednání nahlížet jako na jednání subjektu odlišného od uvedeného daňového subjektu, proto nemohla naplnit zákonné znaky posuzovaného přečinu dle § 243 tr. zákoníku. V rovině teoretické by bylo možno jednání spočívající v úmyslném nepodání daňového přiznání a nezaplacení daně subsumovat pod skutkovou podstatu přečinu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1 tr. zákoníku, jehož se dopustí ten, kdo ve větším rozsahu zkrátí daň, clo, pojistné na sociální zabezpečení, příspěvek na státní politiku zaměstnanosti, pojistné na úrazové pojištění, pojistné na zdravotní pojištění, poplatek nebo jinou podobnou povinnou platbu anebo vyláká výhodu na některé z těchto povinných plateb, leč na základě provedeného dokazování nelze uzavřít, že by obžalovaná jednala v úmyslu dle § 15 odst. 1 tr. zákoníku, který je pro spáchání daného trestného činu vyžadován. Nebylo prokázáno, že by obžalovaná jednala v úmyslu nepodáním daňových přiznání získat pro daňový subjekt [redacted]. neoprávněnou daňovou výhodu, jednání obžalované (opakované) vykazuje "toliko" znaky liknavosti až hrubé nedbalosti ve smyslu § 16 odst. 2 tr. zákoníku, když po výzvách správce daně byla daňová přiznání podána a daň zaplacena včetně penále.

12. S ohledem na shora uvedené důvody proto jednání obžalované nelze hodnotit ve znacích skutkové podstaty přečinu nesplnění oznamovací povinnosti v daňovém řízení podle § 243 odst. 1 tr. zákoníku, postihnout jej nelze ani podle jiného ustanovení trestního zákoníku, proto krajský soud podle § 258 odst. 1 písm. d) trestního řádu napadený rozsudek zrušil a podle § 259 odst. 3 trestního řádu nově rozhodl tak, že obžalovanou podle § 226 písm. b) tr. řádu zprosil obžaloby pro žalovaný skutek, jímž měla spáchat přečin neplnění oznamovací povinnosti v daňovém řízení podle § 243 odst. 1 tr. zákoníku, neboť v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem. Dle názoru krajského soudu nedbalost obžalované nelze postihnout prostředky trestního práva.

13. Na zprošťující výrok pak navazuje výrok učiněný ve smyslu § 229 odst. 3 tr. řádu, jímž krajský soud poškozenou odkázal s uplatněným nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **není** další řádný opravný prostředek přípustný.
Proti tomuto rozhodnutí může obviněný a nejvyšší státní zástupce podat dovolání do **dvou měsíců** od doručení tohoto rozhodnutí.
Dovolání se podává u soudu, který ve věci rozhodl v prvním stupni a o dovolání rozhoduje Nejvyšší soud České republiky.

Shodu s prvopisem potvrzuje Petra Plhalová.

Dovolání lze podat jen z důvodů uvedených v § 265b odst. 1 tr. řádu a dovolání není přípustné proti důvodům rozhodnutí.
Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím svého obhájce, podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno.
V dovolání musí být vedle obecných náležitostí (§ 59 odst. 3 tr. řádu) podání uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až l) tr. řádu, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

Liberec 11.06.2020

Mgr. František Jahůdka v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Petra Plhalová.

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v České Lípě rozhodl při hlavním líčení konaném dne 24. listopadu 2020 samosoudkyní Mgr. Zuzanou Bohatou Koldovskou

takto:

obžalovaný:

[redacted]

se podle § 226 písmeno b) trestního řádu zprošťuje obžaloby, která mu kladla za vinu, že

22. 10. 2019 v době kolem 6:55 hodin řídil v obci [redacted] okres [redacted] po ulici [redacted] ve směru od obce [redacted] k silnici I. třídy č. [redacted] osobní motorové vozidlo tovární značky [redacted] kdy v rozporu s ustanovením § 5 odstavec 1 písmeno b) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů, nesledoval situaci v provozu na pozemních komunikacích, v důsledku čehož v blízkosti křižovatky s ulicí [redacted] vyjel vpravo mimo vozovku, kde narazil přední částí vozidla do betonové zdi, následkem čehož jeho spolujezdkyně [redacted] rozená [redacted] narozená [redacted] utrpěla [redacted], kdy 22. 10. 2019 v 7:40 hodin zemřela,

tedy

jinému z nedbalosti způsobil smrt,

čímž měl spáchat

přečin usmrcení z nedbalosti podle § 143 odstavec 1 trestního zákoníku,

neboť v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem.

Podle § 229 odstavec 3 trestního řádu se poškozená **Vojenská zdravotní pojišťovna ČR**, IČ: 47114975, pobočka [redacted], odkazuje se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Podle § 129 odstavec 2 trestního řádu se vyhotovuje **zjednodušený** rozsudek, který neobsahuje odůvodnění, neboť se obžalovaný a státní zástupce po vyhlášení rozsudku vzdali práva odvolání a prohlásili, že netrvají na vyhotovení odůvodnění a obžalovaný zároveň prohlásil, že si nepřeje, aby v jeho prospěch podaly odvolání jiné oprávněné osoby.
2. Co se týče rozhodnutí o nároku na náhradu škody, pak s ohledem na skutečnost, že obžalovaný byl viny zproštěn, soudu nezbylo než postupovat podle § 229 odstavec 3 trestního řádu a poškozenou pojišťovnu odkázat na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možné podat do 8 dnů od jeho doručení odvolání ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci, prostřednictvím Okresního soudu v České Lípě. Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Odvolání musí být ve lhůtě 8 dnů od doručení opisu rozsudku nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu I. stupně podle § 251 trestního řádu také odůvodněno tak, aby bylo patrno, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného. Odvolání je třeba doručit ve trojím vyhotovení.
Toto právo nepřísluší osobám, které se jej výslovně vzdaly.

Česká Lípa 24. listopadu 2020.

Mgr. Zuzana Bohatá Koldovská v.r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje Iva Souralová.

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v České Lípě rozhodl v senátu složeném z předsedkyně senátu Mgr. Zuzany Bohaté Koldovské a přísedících Ludmily Krotilové a Daniela Masopusta při hlavním líčení konaném dne 12. května 2022,

takto:

obžalovaná
[redacted]

se podle § 226 písmeno b) trestního řádu zprošťuje obžaloby, že

v období od 11. 11. 2019 do 15. 8. 2020 si v České Lípě ponechala pro svou vlastní potřebu výplaty sirotčího důchodu, který byl přiznán synovi [redacted] a to rozhodnutím České správy sociálního zabezpečení ze dne 2. 6. 2006, č. j. [redacted] přičemž sirotčí dávky byly vyplaceny [redacted] jako zákonné zástupkyni nezletilého syna, a to vždy k 16. dni v měsíci, a to ve výši 7 431 Kč měsíčně od 11. 11. 2019 do 15. ledna 2020, a ve výši 8 019 Kč měsíčně od 16. ledna 2020, ačkoli si byla vědoma, že tato dávka byla určena výhradně pro nezletilého syna [redacted] o kterého od 11. 11. 2019 nepečovala, neboť syn byl v osobní nepřetržité péči [redacted] a rozsudkem Okresního soudu v České Lípě ze dne 11. 6. 2020, č. j. 19 Nc 2501/2020 – 150, který nabyl právní moci dne 29. 6. 2020, byl syn svěřen do péče [redacted] kdy tímto rozsudkem soud rozhodl, že [redacted] je oprávněn a povinen spravovat jeho jmění, přičemž sirotčí důchod nepoužila ve prospěch svého nezletilého syna, nepředala jej [redacted] ani jej nedeponovala na zvláštní účet, ačkoli jí povinnost pečovat o jmění syna a řádně jej spravovat stanoví občanský zákoník, a tímto svým jednáním způsobila svému synovi [redacted], škodu ve výši 70 995 Kč,

tedy měla

přisvojit si cizí věc, která jí byla svěřena, a čin spáchat jako osoba, která má zvlášť uloženou povinnost hájit zájmy poškozeného,

čímž měla spáchat

zločin zpronevěry dle § 206 odstavec 1, odstavec 4 písmeno b) trestního zákoníku,

neboť v obžalobě označený skutek není trestným činem.

Podle § 229 odstavec 3 trestního řádu se poškozený [redacted], zastoupen opatrovníkem JUDr. Kamilou Čechovou, advokátkou se sídlem Pátova 394, Česká Lípa, odkazuje se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

ODŮVODNĚNÍ

1. Státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství v České Lípě podala dne 24. 11. 2021 obžalobu na [redacted] pro skutek, který kvalifikovala jako zločin zpronevěry podle § 206 odstavec 1, odstavec 4 písmeno b) trestního zákoníku.

2. Při hlavním líčení obžalovaná [redacted] po poučení podle § 206 trestního řádu, že se necítí být vinna. [redacted] od ní utekl v říjnu 2019, uváděl ošklivé věci, [redacted] jí dělal 4 roky peklo a vyhrožuje, že jí vezme všechny děti. S dětmi se nevídá, ony jí nenávidí, protože s nimi manipuluje. Má v péči akorát malého syna. Tehdy ji v těhotenství podváděl, měl jí vyplatit náklady na neprovdanou matku, a když jí byly náklady přiznány, tak jí řekl, že ji zničí a začal jí takhle vyhrožovat. Syn [redacted] od ní odešel a nedozvěděla se důvod. Pak si [redacted] podal v listopadu návrh na předběžné opatření, že ho chce do své péče, bylo mu vyhověno, odvolací soud to zrušil, podával si pak návrh každý měsíc. Měl jí ho fyzicky vrátit, na což podávala i návrh na výkon rozhodnutí., on to však nerespektoval. Není to jeho vlastní otec, nebyli ani manželé. Dostal ho do péče až v červnu 2020, když, ne že by se ho vzdala, ale respektovala, že nenávist syna byla velká. Nemá s ním vůbec žádný kontakt. Pak jí [redacted] začal vyhrožovat, ať mu dá peníze, což nechtěla, protože měl insolvenci a peníze by klukovi nedal. Řekla mu, že je bude šetřit a dostane je na účet. On podal návrh na rozšíření péče, chtěl spravovat jeho majetek a jmění, chtěl ji odstřihnout od syna, nevěděla ani, kam chodí do školy, dokonce si ho přihlásil do svého bydliště a do školy ve [redacted] což nevěděla. Podnikal takovéto kroky i přes zákaz, protože ho soudně pořád měla ona. Soud se protáhl, pak v únoru 2020 bylo rozhodnuto, že může [redacted] spravovat jeho jmění a ona s tím souhlasila, ale jenom proto, že jí zůstanou rodičovská práva. Pořád jí vyhrožoval, pak přišel i výhružný dopis od jeho advokátky, tak synovi zřídila účet a tam ty peníze poslala. Vzala syna do banky, kde mu předala účet, syn ji pak vyškrtnul z dispozice s účtem, aby s ní neměl nic společného. Následně se dozvěděla, že si syn koupil mobil a všechny peníze utratil. To ji mrzelo, protože to chtěla na jeho vzdělání. Od roku 2017 byla ve špatné situaci, zůstala na malého syna sama, pak jí byl odebrán vdovský a sirotčí důchod, takže od ledna do května 2020 byla bez peněz a pomáhali jí rodiče. Z toho měl [redacted] radost, že skončila špatně, chtěl ji připravit i o nejmenšího syna, ale to se mu nepodařilo, když jí pomohli rodiče. Měla příležitost, aby si ty peníze nechala, ale měla je stále na účtu a nevybírala je, radši je tam nechala, když jí rodiče pomohli. [redacted] jde na školu, měl by mít něco do začátku a pak se dozví, že je utratil za nesmysly. Sirotčí důchod pobírala od jeho narození, když jí umřel manžel, postupně se ta částka zvyšovala,

původně to bylo 7 000 Kč. Pobírala jej i v době, kdy byl [redacted] pryč, nechávala je na účtu, nedisponovala s nimi. V té době nějaké peníze z účtu vybírala, byl to vdovský důchod, z čehož platila bydlení. Dále žila z dávek ze sociálky, které také dostávala na účet. Panu [redacted] posílala od toho června 700 Kč měsíčně, na druhého syna platí od roku 2018 částku 1 000 Kč měsíčně, protože ho má [redacted] od 2018 ve své péči, protože u něj chtěl být, ale jezdí za ní. Všechno bylo v pořádku, [redacted] za ní jezdil, pak [redacted] utekl a všechno bylo jinak, řekl jí, že ji nenávidí a už ani jednoho neviděla. Nad rámec soudem stanovené částky jim nic nedala, neměla možnost, nechtěli za ní jezdit. Psala jim SMS, odepsal jí [redacted] že s ní nechce mít nic společného. Řekl jí, že je na něj zlá, že chce, aby si uklízel, a tam se má líp. Nyní má v péči nejmenšího syna, to je syn pana [redacted] také jej chce do své péče. Byly tam i soudní posudky, jestli je syn zanedbaný a jestli ho netýrá, ale bylo zjištěno, že je u ni v domácnosti vše v pořádku. V rozhodné době pobírala rodičovskou 6 900 Kč, příspěvek na bydlení 4 000 – 5 000 Kč a vdovský důchod asi 9 000 Kč. Platí 13 000 Kč za bydlení, pomáhala jí rodina. Insolvenční správce jí posílal 2 000 Kč měsíčně na nejmladšího syna a ona zase posílá 1 700 Kč na děti. Už má za sebou hodně soudů, stálo to neskutečně peněz, které mohly mít ty děti. Od listopadu do léta 2020 s [redacted] nebyla komunikace žádná. Ona chodí do [redacted] poradny. [redacted] vyhrožuje, že udělá všechno proto, aby syna dostal. V současné době není [redacted] je [redacted]. Nejmladší syn chodí do [redacted] O starších synech nemá zprávy, dostala aspoň přístup na [redacted] aby věděla, jak se učí. Proto navštívila školu, kde z toho byli v šoku, protože si mysleli, že matka není. Když byl syn u [redacted] tak se ptala na jeho stav, on jí říkal, ať se nestará. Když u ní kluci byli, tak dostávali dárky, když byli u něj, tak už nic nechtěli. Sociální dávky jí chodily na stejný účet, jako důchod pro [redacted] Chtěla to převést na jiný účet, protože až mu bude 18, tak by měl dostat dědictví po tatínkovi.

3. Poškozený [redacted] uvedl, že obžalovaná je jeho bývalá přítelkyně, za blízkou osobu ji nepovažuje. V roce 2018 k nim začal jezdit [redacted] na víkendy, v listopadu se psychicky zhroutil, takže požádal soud, aby ho měl v péči. S obžalovanou byl ve společné domácnosti do 20. 10. 2017. Nejmladší syn se narodil dne [redacted] Společnou domácnost opustil, obžalovaná zůstala sama se všemi dětmi. [redacted] považuje odmalička za svého syna. V roce 2019 se hádali ohledně dětí, [redacted] od něj nechtěl odjet zpět k matce, tak dne 10. 11. podal návrh na předběžnou péči. [redacted] u něj byl celou dobu, když opustil obžalovanou. Jako důvod [redacted] uvedl, že se nechce vrátit k matce, bylo to jeho rozhodnutí. Říkal, že matka mu vyhrožuje, že skočí z okna. [redacted] je v jeho péči od roku 2017 nebo 2018 na základě toho, že to [redacted] chtěl a matka podepsala papír, že se změnou péče souhlasí. Věděl, že na syna [redacted] matka pobírá sirotčí důchod, bylo to asi 7 000 Kč. Když opouštěl společnou domácnost, věděl, jak na tom matka je finančně, neví, jaké měla měsíční náklady. Zůstala v jeho domě, tedy platila jen elektřinu a vodu, pak se odstěhovala. Když v listopadu 2019 podával návrh na předběžné opatření, rozhodoval pouze okresní soud a ten nu syna svěřil do péče, krajský soud nerozhodoval. Matka mu volala, aby se syn vrátil, řešil to i s OSPOD, syn se nechtěl vrátit. V té době po obžalované nežádal sirotčí důchod. Pravomocně bylo rozhodnuto v roce 2020 v České Lípě. Pak po ní žádal peníze, tedy sirotčí důchod za dobu, co u ní nebyl v péči, říkal jí to ústně. Obžalovaná mu řekla, že mu žádné peníze nedá, jiný způsob nenabídla. Ví o tom, že zřídila účet pro [redacted] a to synovi i řekla, že si tam bude spořit do 18 let. Za [redacted] let, co spolu žili, mu však nenaspořila ani korunu. Jeho finanční situace je taková, že zvládá chod rodinného domu a výživu [redacted] do toho ještě každých 14 dní [redacted] a také měl měsíční splátky za dluhy, které nadělali během společného soužití. Od roku 2019 je v insolvenci, přesto zvládá výchovu a výživu dvou dětí; [redacted] let pracuje u jedné společnosti. Nyní je vůči [redacted] v pozici otce, o osvojení nepožádal, ale bere ho jako syna. Obžalovaná mu v současné době platí výživné 700 Kč. Nyní je vedeno opatrovnické řízení ohledně syna [redacted] kvůli rozšíření styku. S obžalovanou žil do října 2017, měli neshody a tak se odcizili, se současnou přítelkyní je 5 let, a to od března 2017, žije s ní ve společné domácnosti od září 2017, pak se na dotaz soudu opravil, že od října 2017, od data odstěhování obžalované. Jsou tedy spolu od března 2017, kdy se poznali, nejmladší syn se narodil v dubnu 2017. V srpnu opustil svůj

dům, nechal tam obžalovanou, synovi byly 4 měsíce, obžalovaná tam bydlela do devátého měsíce se všemi třemi syny, v říjnu se tam nastěhoval on se svou novou přítelkyní. Tehdy v listopadu 2019 se [redacted] psychicky zhroutil, že se nechce vrátit, říkal, že se jim matka nevěnuje, že jim vyhrožuje. Následující den to řešil s matkou, když vezl [redacted] a nejmladšího syna, syn jí to oznámil před domem a odjeli zpět. Matka neřešila, zda je syn zaopatřen, asi 14 dní pro rozhodnutí soudu si jeli pro oblečení. Myslí si, že o spořicím účtu synovi matka řekla, až když mu dala tu platební kartu. Nekupovala mu věci, jako jídlo, školní potřeby nebo dárky. Kolikrát s ním synové přijel i do České Lípy k ní, stáli společně u paneláku a nedala jim nikdy nic. Asi, když je viděla, tak věděla, že přijeli s ním. Bylo to za situace, kdy přivezl nejmladšího [redacted] a chlapci chtěli s obžalovanou hovořit. Dluh, který řešil v insolvenci, vznikl špatným hospodařením v domácnosti, brali si půjčky a úvěry, udělali pak konsolidaci. U kratších půjček byl on sám, u konsolidace byli oba, jednalo se asi o 450 000 Kč. Když vstoupil do insolvence, nikdo jej nežaloval. Co se týče obžalované, tak mu asi něco říkala, soudila se s ním o náklady neprovdané matky, spor vyhrála, tak jí to uhradil. K dotazu obhájce uvedl, že předběžná péče pak byla zrušena krajským soudem, hodněkrát bylo rozhodnuto o zamítnutí jeho návrhu. Bylo proti němu vedeno exekuční řízení, aby [redacted] vydal, a tuto povinnost nesplnil, protože si nedokázal představit, jak naloží [redacted] chlapce a někam ho veze násilím. Někdy s matkou [redacted] mluví, ale že by měl sám od sebe zájem, to nemá. Vztah k matce nemá asi žádný. [redacted] ani ostatním chlapcům nic nenaspořil. K dotazu, zda mu nevadilo, že vracel nejmladšího syna do prostředí k matce, kdy bylo o prostředním synovi opakovaně rozhodováno o předběžném opatření, uvedl, že nejmladšího syna vracet musel. K dotazu, proč [redacted] vracet nechtěl a nejmladšího syna ano, uvedl, že nechce odpovídat.

4. Za souhlasu stran byl čten úřední záznam o podání vysvětlení [redacted] [redacted] který po poučení vypověděl, že souhlasí s trestním stíháním své matky. S matkou žil ve společné domácnosti asi do října 2017, chodil od školy v [redacted] [redacted] žil s ní do 11. 11. 2019, měl s ní problémy, ona mu často lhala, nadávala jemu i jeho bratrovi [redacted] že si ublíží a ponižovala jej. Využil toho, když navštěvoval svého nevlastního otce a sdělil mu, že se k ní už nechce vrátit. Nevlastní otec s tím souhlasil, když jeli vrátit [redacted] tak to matce řekl. Do té doby jej živila, oblečení dostával od rodiny, nemohl si koupit, co by chtěl. Věděl, že maminka na něj brala sirotčí důchod a neměl dojem, že by s ním nakládala nějakým špatným způsobem. Pro osobní věci si do bytu dojel asi o měsíc později. Od té doby, co opustil matku, tak žije v domě nevlastního otce [redacted] [redacted] který se o něj stará a platí jeho potřeby. Komunikace mezi ním a matkou spíš neprobíhala, občas mu poslala SMS, na kterou někdy reagoval. O tom, že mu nezasílá sirotčí důchod či nehradí výživné, se s ní nebavil, ale ví, že to s ní [redacted] řešil. Pokud ví, tak až do rozhodnutí soudu, kterým byl svěřen do péče [redacted] tak žádné peníze neposílala. Nikdy mu matka neříkala, co se sirotčím důchodem dělala. V té době od matky žádné dárky nedostával. Ví, že matka brala sirotčí důchod na něj, vdovský důchod a pak měla nějaké dávky rodičovské podpory na bratra [redacted] Jiné příjmy neměla. Neví, jakou škodu mu měla způsobit, domnívá se, že od rozhodnutí soudu na něj již matka nějaké výživné platí.

5. Na závěr byly konstatovány listinné důkazy založené ve spise. Jednalo se o rozsudek sp. zn. 19 Nc 2501/2020 z 11. 6. 2020, výzva obhájkyně poškozeného, doklady o doručení, návrh na ustanovení opatrovníka, usnesení OSZ o ustanovení opatrovníka, doplnění trestního oznámení z 9. 12. 2020, rozhodnutí ČSSZ o přiznání sirotčího důchodu, sdělení ČSSZ o výplatě sirotčího důchodu, rozhodnutí ČSSZ o odejmutí vdovského důchodu, výpis z běžného účtu, usnesení Okresního soudu v Liberci sp. zn. 14 Nc 28004/2019 z 12. 11. 2019 o svěření do pěstounské péče, usnesení Krajského soudu v Liberci o zrušení usnesení o předběžném opatření ze dne 4. 12. 2019, usnesení zdejšího soudu o zamítnutí návrhu na předběžné opatření ze dne 19. 3. 2020, usnesení odvolacího soudu o zrušení tohoto výroku ze dne 17. 4. 2020, rozhodnutí ČSSZ o přiznání vdovského a sirotčího důchodu ze dne 18. 5. 2020, oznámení o vyúčtování důchodu za období od 16. 1. 2020 do 15. 6.

2020, usnesení zdejšího soudu o zamítnutí návrhu na předběžné opatření a nařízení povinnosti předat nezletilého matce ze dne 17. 2. 2020, rozsudek zdejšího soudu o svěření nezletilého [redacted] do péče navrhovatele ze dne 11. 6. 2020, usnesení zdejšího soudu o zahájení řízení o schválení právního jednání o neodmítnutí dědictví za nezletilého [redacted] ze dne 24. 7. 2020, usnesení Okresního soudu v Liberci o nařízení OSSZ vyplácet sirotčí důchod navrhovateli ze dne 13. 10. 2020, sdělení [redacted] a výpisy z účtu, zpráva ČSSZ ke stížnosti navrhovatele, sdělení ČSSZ o výši výplaty sirotčího důchodu a vdovského důchodu, formulář žádosti o výplatu vdovského a sirotčího důchodu ze dne 19. 5. 2006, email od OSSZ, potvrzení o provedené platbě na zvláštní účet, sdělení úřadu práce, že [redacted] nepobírá dávky sociální podpory, potvrzení o zaměstnání [redacted] s rozpisem příjmu, zpráva o plnění oddlužení, platební rozpis od Úřadu práce o výplatě dávek obžalované, rozhodnutí Úřadu práce o nepřiznání přídavku na dítě – [redacted] a [redacted] ze dne 17. 4. 2020, sdělení Úřadu práce o evidenci obžalované a zprávy o pověsti. Byl také čten návrh opatrovníka na přiznání náhrady škody za [redacted]

6. K věci byl připojen opatrovnický spis Okresního soudu v Liberci sp. zn. 0 P 371/2020, z nějž byla konstatována podstatná rozhodnutí ve věci, ať již vydaná zdejším soudem či Okresním soudem v Liberci, a to podle místní příslušnosti. Tato rozhodnutí budou zčásti citována v rámci odůvodnění.

7. Na základě takto provedeného dokazování dospěl soud k závěru, že nelze obžalovanou na základě pořízených důkazů uznat vinnou pro zločin zpronevěry podle § 206 odstavec 1, odstavec 4 trestního zákoníku, neboť nebyly naplněny všechny znaky posuzovaného trestného činu. Listinnými důkazy bylo prokázáno, že obžalované byl po dobu, uváděnou v popisu skutku, vyplácen sirotčí důchod, otázkou k řešení zůstalo, zda doba, po kterou byl nezletilý [redacted] ve faktické péči jiné osoby, je dobou, kdy o něj nepečoval, zda dávka je výhradně určena pro nezletilého a zda bylo její povinností tyto prostředky vydat [redacted] či deponovat na zvláštní účet. Úkolem soudu bylo, zda je užita správná právní kvalifikace a zda byla naplněna celá skutková podstata žalovaného přečinu, a to ze strany obžalované.

8. Obžalované bylo kladeno za vinu, že si měla ponechat pro svou vlastní potřebu výplaty sirotčího důchodu na syna [redacted] za období od 11. 11. 2019 ve výši 7 431 Kč a za období od 16. 1. 2020, přičemž z popisu skutku není přesně vymezeno, proč měla svým jednáním způsobit škodu ve výši 70 995 Kč a proč vůči svému synovi, tedy přisvojit si cizí finanční prostředky, které jí byly svěřeny a čin měla spáchat jako osoba, která má zvlášť uloženou povinnost hájit zájmy poškozeného.

9. V průběhu řízení bylo prokázáno, zejména výpovědí obžalované a listinami v podobě jednotlivých rozhodnutí ČSSZ, že jí skutečně byl přiznán sirotčí důchod, a to na základě její žádosti, podané dne 19. 5. 2006, kdy na základě osvědčení, že došlo k úmrtí jejího manžela a otce nezletilého, jí byl tento důchod přiznán. Jak vyplývá z jednotlivých rozhodnutí ČSSZ, byl jí přiznán ve výši 7 431 Kč za období od 16. 1. 2019 do 15. 1. 2020, vždy k 16-tému dni v měsíci. Dne 20. 5. 2020 bylo rozhodnuto o doplatku důchodu, který byl původně zastaven s ohledem na vydávaná rozhodnutí, která však nebyla úplná, resp. pravomocná, přičemž za období od 16. 1. 2020 do 15. 6. 2020 jí byl vyplacen tento doplatek ve výši 85 645 Kč, tedy měsíčně činil sirotčí důchod za toto období částku 8 019 Kč. Obžalovaná doložila zřízení bankovního účtu ze dne 6. 1. 2021, na který byla poukázána částka 63 600 Kč. Tedy za období od 11. 11. 2019 do 15. 1. 2020 činí částka 14 862 Kč, a za období od 16. 1. 2020 do 15. 7. 2020 činí částka 48 114 Kč za necelých 6 měsíců. V součtu se jedná o částku 62 976 Kč. Obžaloba postrádala po celou dobu trestního řízení, včetně řízení před soudem, vysvětlení, jak dospěla k výši způsobené škody ve výši 70 995 Kč, a zejména, za jaké přesné období a z jakého důvodu. V usnesení o zahájení trestního stíhání se uvádí období od 11. 6. 2020 do 15. 8. 2020, což však úplně nekoresponduje s obdobím, uváděným v obžalobě, kde je oproti původnímu návrhu období od 11. 11. 2019 do 15. 8. 2020. Opatrovník nezletilého vyčíslil ve svém nároku povinnost

k náhradě škody ve výši 8 669 Kč, jako rozdíl ve výši dávek, které měly být v rozhodném období vyplaceny a částkou 63 600 Kč, která byla již zaplacena.

10. Z historie vydávaných rozhodnutí v opatrovnickém řízení bylo zjištěno následující: dne 12. 11. 2019 bylo vydáno Okresním soudem v Liberci předběžné opatření, jímž byla matka povinna předat nezletilého do péče navrhovatele a navrhovatel byl oprávněn zastupovat nezletilého při jednání, zejména ohledně přijímání sirotčího důchodu. Celý výrok pod bodem II. byl zrušen Krajským soudem v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci usnesením ze dne 4. 12. 2019. V tomto období tedy nebylo pravomocně rozhodnuto o změně péče ohledně nezletilého a i nadále jeho veškerá rodičovská práva vykonávala obžalovaná coby jeho matka. Přípisem ze dne 6. 2. 2020 zdejší soud vyzval navrhovatele, aby neprodleně předal nezletilého matce, neboť tento soud byl v té době místně a věcně příslušný. Usnesením zdejšího soudu ze dne 17. 2. 2020 byl návrh na vydání předběžného opatření navrhovatele zamítnut a byla mu nařízena povinnost předat nezletilého matce. Další návrh byl zamítnut rozhodnutím zdejšího soudu ze dne 19. 3. 2020. Usnesením Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci ze dne 17. 4. 2020 bylo rozhodnuto tak, že se potvrzuje výrok pod bodem I., že navrhovatel nebude dítě zastupovat, a výrok pod bodem II. byl zrušen. V odůvodnění se mimo jiné uvádí, že jediným nositelem rodičovské odpovědnosti k nezletilému podle občanského zákoníku je jeho matka – obžalovaná, která tak má jediné právo o syna pečovat a toto právo na rozdíl od ní navrhovatel nemá. Usnesením ze dne 11. 6. 2020 byl návrh navrhovatel na svěření do pěstounské péče za souhlasu stran vzat zpět. Téhož dne byl vyhlášen rozsudek, jímž bylo rozhodnuto tak, že se schvaluje dohoda mezi účastníky, tedy že se nezletilý svěřuje do péče navrhovatele [redacted] tento je povinen osobně o něj pečovat a zastupovat jej v řízení ohledně příjmu výživného a dávek SSP. Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 15. 7. 2020. Usnesením Okresního soudu v Liberci ze dne 13. 10. 2020 bylo rozhodnuto v rámci předběžného opatření, že se ukládá Okresní správě sociálního zabezpečení vyplácet sirotčí důchod k rukám navrhovatele. Historie opatrovnického řízení, jednotlivá rozhodnutí, doložky právní moci, to vše nekoresponduje s popisem žalovaného skutku. Jak je patrno z těchto rozhodnutí v rámci předběžných opatření, do doby vyhlášení rozhodnutí ve věci samé, tedy do 11. 6. 2020, nebylo pravomocně rozhodnuto o tom, že by se [redacted] [redacted] svěřoval do péče navrhovatele [redacted] tedy že by fakticky převzal výchovu a výživu dítěte, čímž by matce byla částečně tato práva odejmuta a tím by jí pak vznikla povinnost vyplácet sirotčí důchod k rukám toho, kdo dle rozhodnutí soudu o nezletilého pečuje. Po celou dobu, tedy od doby odchodu nezletilého k navrhovateli, který k němu neměl žádný právní vztah, neboť nebyl jeho biologickým otcem, neměl jej v pěstounské péči, nebylo ani zahájeno řízení o osvojení, neexistoval žádný relevantní důvod, proč by obžalovaná měla vyplácet dávky sirotčího důchodu k jeho rukám. Jak dále vyplynulo ze zpráv ČSSZ, tento důchod jí by v lednu pozastaven, a to pouze na základě předloženého prvotního rozhodnutí o předběžném opatření, které však nenabylo právní moci, respektive bylo zrušeno odvolacím soudem. Proto bylo následně v květnu 2020 rozhodnuto o výplatě doplatku sirotčího důchodu na žádost matky, tedy v době, kdy stále ještě nebylo rozhodnuto o změně péče nezletilého a stále měla jako jediná rodičovskou povinnost a odpovědnost jeho matka.

11. Tvrzení, že obžalovaná nevyplácela dávky sirotčího důchodu nezletilému, také není odpovídající skutkovému stavu. Obžalovaná byla do doby pravomocného rozhodnutí o změně péče nezletilého jeho matkou a také jedinou, kdo vykonával rodičovskou odpovědnost, tedy z logiky věci vyplývá, že by je nemohla fyzicky vyplácet synovi, kterému v té době bylo [redacted] let a neměl plnou ani částečnou odpovědnost k právním úkonům tohoto typu, pak ponechání těchto finančních prostředků bylo plně v její kompetenci. Obžalovaná doložila, že v lednu 2021 založila synovi účet, na který převedla částku 63 600 Kč, které synovi schraňovala a které se rozhodla mu tímto způsobem vyplatit. Dlužno uvést, že neměla příliš možností, jak předání získaných finančních prostředků měla vyřešit, když byl veden velmi citlivý a nepříjemný spor ohledně předání dítěte a o změně jeho péče na jinou osobu, než je jeho jediný rodič, zřejmě by ideálním bylo již v té době zřízení úschovy, kam mohla tyto prostředky

deponovat, nelze jí však klást k tíži, že v té době, kdy bylo opakovaně rozhodováno o návrzích na předběžné opatření, neměla právní jistotu, zda a kdy se k ní syn vrátí.

12. I v případě shledání některých formálních znaků výše uvedeného zločinu je však s ohledem na výše popsané okolnosti případu a osobu obžalované nutno zvážit použití zásady subsidiarity trestní represe a princip ultima ratio. Je nutné zdůraznit, *že společenskou škodlivost nelze řešit v obecné poloze, ale je ji třeba zvažovat v konkrétním posuzovaném případě u každého spáchaného méně závažného trestného činu, u něhož je nutné ji zhodnotit s ohledem na intenzitu naplněných kritérií vymezených v § 39 odst. 2 trestního zákoníku a to ve vztahu ke všem znakům skutkové podstaty trestného činu a dalším okolnostem případu Kritérium společenské škodlivosti je doplněno principem ultima ratio, ze kterého vyplývá, že trestní právo má místo pouze tam, kde jiné prostředky z hlediska ochrany práv jsou nedostatečné, neúčinné nebo nevhodné* (srov. rozh. Nejvyššího soudu České republiky sp. zn. 8 Tdo 184/2018.

13. Obžalovaná trestnou činnost popřela, respektive uvedla důvody, pro které jí byl vyplácen po celou dobu sirotčí důchod, avšak neposkytla jej fyzicky synovi, neboť byl nezletilým, a nebylo do 11. 6. 2020, respektive do doby právní moci, tedy do 15. 7. 2020, rozhodnuto pravomocně o změně péče o nezletilého. Nechtěla a ani nemusela je poskytnout navrhovateli, když neměla jistotu, že je použije pro potřeby dítěte, nadto stále to byla pouze ona, kdo vykonával rodičovskou odpovědnost. V průběhu řízení nebyl zjištěn úmysl obžalované si tyto prostředky ponechat pro svou potřebu, k čemuž kromě výslechu obžalované posloužily i výpisy z bankovního účtu, ze kterého byla následně schopna převést částku 63 600 Kč na zvlášť zřízený účet ve prospěch nezletilého. Z výpovědi poškozeného rovněž nebylo zjištěno, že by věděl o úmyslu své matky nakládat se sirotčím důchodem špatným způsobem. Takové tvrzení vzešlo od poškozeného [redacted] jehož výpověď však nebyla konzistentní. Na začátku uváděl, že odešel od obžalované dne 20. 10. 2017, pak připustil, že měl přítelkyni již od března 2017, tedy v době, kdy očekával s obžalovanou narození dalšího potomka. Pokud požadoval důchod po obžalované ústně po jednom z jednání před soudem ohledně převzetí dítěte do péče, nijak tuto skutečnost neprokázal, jak bylo rozvedeno výše, neměl k tomu ani oprávnění, neboť v té době nebylo rozhodnuto v jeho prospěch, na základě jím podávaných návrhů na předběžné opatření o svěření dítěte do péče. Pokud by měla obžalovaná poukazovat sirotčí důchod od právní moci rozhodnutí o změně péče, pak by se jednalo o necelé dva měsíce do doby srpnového rozhodnutí soudu v téže věci. Následuje však další podstatné rozhodnutí ze dne 1. 2. 2021, kdy bylo rozhodnuto o rozšíření práv navrhovatele o správě jmění a nakládání s majetkem nezletilého a s tím spojenou správou sirotčího důchodu. V tomto případě je tedy obhajitelné, že obžalovaná po dobu, kdy sice byl nezletilý fakticky u navrhovatele v jeho domácnosti, avšak neměla jistotu, jak bude soudem rozhodnuto, tyto prostředky nevyplácela, avšak pouze je deponovala do doby, než bude soudem rozhodnuto. Následně došlo k jejich výplatě právě zřízením bankovního účtu, kdy byly peníze nezletilým vybrány. Je nutné uvést, že v pozadí se jedná o vleklý rodinný spor ohledně výchovy a výživy postupně všech tří dětí obžalované, spor, který původně vznikl mezi rodiči a nikoli mezi dětmi. Jak vyplynulo z výpovědi poškozeného [redacted] nechtěl jí vrátit syna [redacted] ale vždy pravidelně vracel v rámci sjednaného styku nejmladšího syna, byť vyjadřoval pochybnosti o matce, že je schopna se o děti postarat, to uvedl jako důvod, proč nevyhověl ani výzvě soudu na předání [redacted] v podstatě však nebyl schopen a odmítl odpovědět na dotaz, proč tak činil v zájmu jednoho a nikoli i druhého syna, proto bylo potřeba jeho výpověď brát rezervovaněji.

14. Nebylo tedy dle názoru soudu nutností zahajovat úkony trestního řízení, respektive zahájit trestní stíhání vůči obžalované a zbytečně kriminalizovat její jednání, obžalované po tu dobu nebylo prokázáno, že by získané prostředky použila pro svou potřebu, když je následně poukázala na účet nezletilého a v průběhu opatrovnického řízení bylo možno výplatu sirotčího důchodu či nakládání s ním řešit jinými, mírnějšími prostředky v rámci tohoto vedeného řízení. Jak již bylo výše odůvodněno, obžalovaná dostávala dávky sirotčího důchodu, jak jí byly na základě její žádosti coby

jedinému rodiči vypláceny, nebylo však bez pochybností prokázáno, že by je užila pro svou potřebu ani nebyl uveden důvod, proč by je měla po dobu, kdy byl nezletilý [redacted] u poškozeného [redacted] vyplácet nezletilému, v jednání obžalované nebyl spatřen úmysl v podobě jejího počínání, nebyla naplněna subjektivní stránka žalovaného zločinu, proto dospěl soud k závěru, že její jednání nelze posuzovat jako trestný čin, a postupoval nikoli v rámci pochybností ve prospěch obžalované a obžaloby ji podle § 226 písmeno b) trestního řádu zprostil.

15. Co se týče adhezního řízení, opatrovník se za poškozeného nezletilého [redacted] řádně a včas připojil s požadovaným nárokem na náhradu škody, soud však musel postupovat podle § 229 odstavec 3 trestního řádu, aniž by zjišťoval, zda požadovaná výše byla řádně vypočítána, a odkázal je se svým nárokem na řízení ve věcech občanskoprávních, neboť obžalovaná byla zproštěna obžaloby v plném rozsahu.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možné podat do **8 dnů** od jeho doručení odvolání ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci, prostřednictvím Okresního soudu v České Lípě.
Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.
Odvolání musí být ve lhůtě 8 dnů od doručení opisu rozsudku nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu I. stupně podle § 251 trestního řádu také odůvodněno tak, aby bylo patrno, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného. Odvolání je třeba doručit ve trojím vyhotovení.
Toto právo nepřísluší osobám, které se jej výslovně vzdaly.

Česká Lípa dne 12. května 2022.

Mgr. Zuzana Bohatá Koldovská v.r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Iva Souralová.

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 23. listopadu 2021 v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Lukáše Korpase a soudkyň JUDr. Jitky Tomsové a JUDr. Blanky Škrétové v trestní věci obžalovaných: [redacted] o odvolání obžalovaného [redacted] a státního zástupce Okresního státního zastupitelství v České Lípě proti rozsudku Okresního soudu v České Lípě ze dne 30. března 2021, č. j. 33 T 171/2019 – 261,

takto:

Podle § 258 odst. 1 písm. b), písm. d) tr. řádu se napadený rozsudek **zrušuje v celém rozsahu** a podle § 259 odst. 3 tr. řádu se **nově rozhoduje tak**, že

obžalovaný [redacted]

je vinen, že

dne 27. 10. 2018 pod záminkou údajného uschování všech movitých věcí poškozeného [redacted], který byl ten den vzat do vazby, vylákal od přítelkyně poškozeného klíče od bytu poškozeného v ulici [redacted] a následně téhož dne ve večerních hodinách, za použití takto získaného klíče, s [redacted] vnikl do uvedeného bytu, odkud odcizil televizor zn. [redacted] úhlopříčky 138 cm v hodnotě 16 800 Kč, z trezorku dentální zlato (zubní můstek) o hmotnosti cca 2g v hodnotě 1 200 Kč, slitek investičního zlata o hmotnosti 1 g v hodnotě 1 050 Kč a řetízek o hmotnosti cca 1 g v hodnotě 400 Kč, notebook zn. [redacted] v hodnotě 500 Kč, 2 ks obrazových reprodukcí v hodnotě 60 Kč, 1 ks originál obrazu autora [redacted] v hodnotě 3 000 Kč, 2 ks náramkových hodinek v hodnotě 3 000 Kč, lůžkoviny v hodnotě 200 Kč, visací a zadlabací zámek v hodnotě 100 Kč, drogistické zboží, zapalovače, léčiva, popelníky, neúplnou sadu autožárovek, ušní tyčinky a další drobnosti, vše v hodnotě 105 Kč, elektrický vařič zn. [redacted] v hodnotě 400 Kč, drobné ruční nářadí v hodnotě 500 Kč, AKU vrtačku [redacted] v hodnotě 700 Kč, audiokazety, CD nosiče,

Shodu s prvopisem potvrzuje Petra Plhalová.

gramodesky v hodnotě 250 Kč, látkové, igelitové a sportovní tašky a další věci v hodnotě 200 Kč, čímž poškozenému [redacted], způsobil škodu odcizením věcí v celkové výši 28 465 Kč, dále zde odcizil televizor zn. [redacted] úhlopříčky 108 cm v hodnotě 5 000 Kč, 1 ks hodinek zn. [redacted] v hodnotě 800 Kč a 1 ks hodinek zn. [redacted] v hodnotě 1 300 Kč, čímž poškozenému [redacted], způsobil škodu v celkové výši 7 100 Kč a dále zde odcizil monitor [redacted] v hodnotě 50 Kč a monitor [redacted] bez hodnoty, 2 ks PC sestav bez počítačové skříně s grafickými kartami v hodnotě 24 000 Kč, počítačové komponenty jako záložní zdroje, CD programy, přídavné větráky k PC, klávesnice a další v hodnotě 1 500 Kč, čímž poškozeným [redacted] a [redacted] způsobil škodu v celkové výši 25 550 Kč, přičemž uvedené věci odvezl a uschoval v bytě další osoby, která o původu věcí nevěděla a teprve na následnou opakovanou urgenci bratra poškozeného [redacted] část věcí postupně vrátil do místa bydliště matky poškozeného,

tedy

a) přisvojil si cizí věc tím, že se jí zmocnil, způsobil tak na cizím majetku škodu nikoliv nepatrnou a čin spáchal vloupáním,
b) neoprávněně vnikl do obydlí jiného a při činu překonal překážku, jejímž účelem je zabránit vniknutí.

Tím spáchal

ad a) přečin **krádeže** podle § 205 odst. 1 písm. a), písm. b) trestního zákoníku,

ad b) přečin **porušování domovní svobody** podle § 178 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku

a odsuzuje se

podle § 178 odst. 2 tr. zákoníku za užití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **devíti (9) měsíců.**

Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku se výkon trestu odnětí svobody podmíněně odkládá a podle § 82 odst. 1 tr. zákoníku se stanoví zkušební doba v trvání **osmnácti (18) měsíců**.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu je obžalovaný povinen nahradit poškozenému [redacted]

Podle § 229 odst. 1 tr. řádu se poškozený [redacted], odkazuje se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Naproti tomu se

obžalovaný

[redacted], **podle § 226 písm. b) tr. řádu zprošťuje obžaloby pro skutek spočívající v tom, že**

Shodu s prvopisem potvrzuje Petra Plhalová.

dne 27. 10. 2018 nejprve [redacted] pod záminkou údajného uschování všech movitých věcí poškozeného [redacted], který byl ten den vzat do vazby, vylákal od přítelkyně poškozeného klíče od bytu poškozeného v ulici [redacted], a následně téhož dne ve večerních hodinách, za použití takto získaného klíče, společně s [redacted] vnikli do uvedeného bytu, odkud odcizili televizor zn. Samsung [redacted] úhlopříčky 138 cm v hodnotě 16 800 Kč, z trezorku dentální zlato (zubní můstek) o hmotnosti cca 2g v hodnotě 1 200 Kč, slitek investičního zlata o hmotnosti 1 g v hodnotě 1 050 Kč a řetízek o hmotnosti cca 1 g v hodnotě 400 Kč, notebook zn. [redacted] v hodnotě 500 Kč, 2 ks obrazových reprodukcí v hodnotě 60 Kč, 1 ks originál obrazu autora [redacted] v hodnotě 3 000 Kč, 2 ks náramkových hodinek v hodnotě 3 000 Kč, lůžkoviny v hodnotě 200 Kč, visací a zadlabací zámek v hodnotě 100 Kč, drogistické zboží, zapalovače, léčiva, popelníky, neúplnou sadu autožárovek, ušní tyčinky a další drobnosti, vše v hodnotě 105 Kč, elektrický vařič zn. [redacted] v hodnotě 400 Kč, drobné ruční nářadí v hodnotě 500 Kč, AKU vrtačku [redacted] v hodnotě 700 Kč, audiokazety, CD nosiče, gramodesky v hodnotě 250 Kč, látkové, igelitové a sportovní tašky a další věci v hodnotě 200 Kč, čímž poškozenému [redacted] způsobili škodu na odcizení v celkové výši 28 465 Kč, dále zde odcizili televizor zn. [redacted] úhlopříčky 108 cm v hodnotě 5 000 Kč, 1 ks hodinek zn. [redacted] v hodnotě 800 Kč a 1 ks hodinek zn. [redacted] v hodnotě 1 300 Kč, čímž poškozenému [redacted], [redacted] způsobili škodu v celkové výši 7 100 Kč a dále zde odcizili monitor [redacted] v hodnotě 50 Kč a monitor [redacted] bez hodnoty, 2 ks PC sestav bez počítačové skříně s grafickými kartami v hodnotě 24 000 Kč, počítačové komponenty jako záložní zdroje, CD programy, přídavné větráky k PC, klávesnice a další v hodnotě 1 500 Kč, čímž poškozeným [redacted], a [redacted] způsobili škodu v celkové výši 25 550 Kč, přičemž uvedené věci odvezli a uschovali v bytě další osoby, která o původu věcí nevěděla a teprve na následnou opakovanou urgenci bratra poškozeného [redacted] část věcí postupně vrátili do místa bydliště matky poškozeného,

kterým měl spáchat

přečin **krádeže** podle § 205 odst. 1 písm. b), odst. 3 tr. zákoníku, spáchaný formou spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku a přečin **porušování domovní svobody** podle § 178 odstavec 1, odstavec 2 trestního zákoníku, spáchaný formou spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku,

neboť v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem.

Podle § 256 tr. řádu se **odvolání** obžalovaného [redacted] **zamítá**.

Odůvodnění:

1. Soud prvního stupně napadeným rozsudkem uznal obžalovaného [redacted] vinným pro skutek spočívající v tom, že dne 27. 10. 2018 pod záminkou údajného uschování všech movitých věcí poškozeného [redacted], který byl ten den vzat do vazby, vylákal od přítelkyně poškozeného klíče od bytu poškozeného v ulici [redacted] a následně téhož dne ve večerních hodinách, za použití takto získaného klíče, s [redacted] vnikl do uvedeného bytu, odkud odcizil televizor zn. [redacted] úhlopříčky 138 cm v hodnotě 16 800 Kč, z trezorku dentální zlato (zubní můstek) o hmotnosti cca 2g v hodnotě 1 200 Kč, slitek investičního zlata o hmotnosti 1 g v hodnotě 1 050 Kč a řetízek o

hmotnosti cca 1 g v hodnotě 400 Kč, notebook zn. [redacted] v hodnotě 500 Kč, 2 ks obrazových reprodukcí v hodnotě 60 Kč, 1 ks originál obrazu autora [redacted] v hodnotě 3 000 Kč, 2 ks náramkových hodinek v hodnotě 3 000 Kč, lůžkoviny v hodnotě 200 Kč, visací a zadlabací zámek v hodnotě 100 Kč, drogistické zboží, zapalovače, léčiva, popelníky, neúplnou sadu autožárovek, ušní tyčinky a další drobnosti, vše v hodnotě 105 Kč, elektrický vařič zn. [redacted] v hodnotě 400 Kč, drobné ruční nářadí v hodnotě 500 Kč, AKU vrtačku [redacted] v hodnotě 700 Kč, audiokazety, CD nosiče, gramodesky v hodnotě 250 Kč, látkové, igelitové a sportovní tašky a další věci v hodnotě 200 Kč, čímž poškozenému [redacted] způsobil škodu odcizením věcí v celkové výši 28 465 Kč, dále zde odcizil televizor zn. [redacted] úhlopříčky 108 cm v hodnotě 5 000 Kč, 1 ks hodinek zn. [redacted] v hodnotě 800 Kč a 1 ks hodinek zn. [redacted] v hodnotě 1 300 Kč, čímž poškozenému [redacted], způsobil škodu v celkové výši 7 100 Kč a dále zde odcizil monitor [redacted] v hodnotě 50 Kč a monitor [redacted] bez hodnoty, 2 ks PC sestav bez počítačové skříně s grafickými kartami v hodnotě 24 000 Kč, počítačové komponenty jako záložní zdroje, CD programy, přídavné větráky k PC, klávesnice a další v hodnotě 1 500 Kč, čímž poškozeným [redacted], a [redacted] způsobil škodu v celkové výši 25 550 Kč, přičemž uvedené věci odvezl a uschoval v bytě další osoby, která o původu věcí nevěděla a teprve na následnou opakovanou urgenci bratra poškozeného [redacted] část věcí postupně vrátil do místa bydliště matky poškozeného.

2. Skutek byl ohledně obžalovaného [redacted] okresním soudem právně posouzen jako přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku a jako přečin porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku.

3. Ohledně obžalovaného [redacted] rozhodl okresní soud tak, že jej podle § 226 písm. c) tr. řádu zprostil obžaloby pro skutek spočívající v tom, že dne 27. 10. 2018 nejprve [redacted] pod záminkou údajného uschování všech movitých věcí poškozeného [redacted], který byl ten den vzat do vazby, vylákal od přítelkyně poškozeného klíče od bytu poškozeného v ulici [redacted], a následně téhož dne ve večerních hodinách, za použití takto získaného klíče, společně s [redacted] vnikli do uvedeného bytu, odkud odcizili televizor zn. [redacted] úhlopříčky 138 cm v hodnotě 16 800 Kč, z trezorku dentální zlato (zubní můstek) o hmotnosti cca 2g v hodnotě 1 200 Kč, slitek investičního zlata o hmotnosti 1 g v hodnotě 1 050 Kč a řetízek o hmotnosti cca 1 g v hodnotě 400 Kč, notebook zn. [redacted] v hodnotě 500 Kč, 2 ks obrazových reprodukcí v hodnotě 60 Kč, 1 ks originál obrazu autora [redacted] v hodnotě 3 000 Kč, 2 ks náramkových hodinek v hodnotě 3 000 Kč, lůžkoviny v hodnotě 200 Kč, visací a zadlabací zámek v hodnotě 100 Kč, drogistické zboží, zapalovače, léčiva, popelníky, neúplnou sadu autožárovek, ušní tyčinky a další drobnosti, vše v hodnotě 105 Kč, elektrický vařič zn. [redacted] v hodnotě 400 Kč, drobné ruční nářadí v hodnotě 500 Kč, AKU vrtačku [redacted] v hodnotě 700 Kč, audiokazety, CD nosiče, gramodesky v hodnotě 250 Kč, látkové, igelitové a sportovní tašky a další věci v hodnotě 200 Kč, čímž poškozenému [redacted], způsobili škodu na odcizení v celkové výši 28 465 Kč, dále zde odcizili televizor zn. [redacted] úhlopříčky 108 cm v hodnotě 5 000 Kč, 1 ks hodinek zn. [redacted] v hodnotě 800 Kč a 1 ks hodinek zn. [redacted] v hodnotě 1 300 Kč, čímž poškozenému [redacted], způsobili škodu v celkové výši 7 100 Kč a dále zde odcizili monitor [redacted] v hodnotě 50 Kč a monitor [redacted] bez hodnoty, 2 ks PC sestav bez počítačové skříně s grafickými kartami v hodnotě 24 000 Kč, počítačové komponenty jako záložní zdroje, CD programy, přídavné větráky k PC, klávesnice a další v hodnotě 1 500 Kč, čímž poškozeným [redacted], a

[redacted], způsobili škodu v celkové výši 25 550 Kč, přičemž uvedené věci odvezli a uschovali v bytě další osoby, která o původu věcí nevěděla a teprve na následnou opakovanou urgenci bratra poškozeného [redacted] část věcí postupně vrátili do místa bydliště matky poškozeného, kterým měl spáchat přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. b), odst. 3 tr. zákoníku, spáchaný formou spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku a přečin porušování domovní svobody podle § 178 odstavec 1, odstavec 2 trestního zákoníku, spáchaný formou spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku, neboť nebylo prokázáno, že tento skutek spáchal obžalovaný.

4. Obžalovanému [redacted] byl napadeným rozsudkem uložen podle § 178 odst. 2 tr. zákoníku za užití § 43 odst. 1 tr. zákoníku úhrnný trest odnětí svobody v trvání 9 měsíců, podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku byl výkon trestu odnětí svobody podmíněně odložen a podle § 82 odst. 1 tr. zákoníku byla stanovena zkušební doba v trvání 18 měsíců. Podle § 228 odst. 1 tr. řádu byla obžalovanému uložena povinnost nahradit [redacted] škodu ve výši 5 000 Kč, poškozený [redacted] byl s nárokem na náhradu škody odkázán na řízení ve věcech občanskoprávních.

5. Proti tomuto rozsudku podal v zákonné lhůtě odvolání obžalovaný [redacted] a směřoval ho proti všem výrokům, dále podal odvolání státní zástupce Okresního státního zastupitelství v České Lípě (dále jen státní zástupce) vůči obžalovanému [redacted] do výroku o vině v jeho neprospěch a vůči obžalovanému [redacted] do zprošťujícího výroku v jeho prospěch.

6. V podaném odvolání obžalovaný [redacted] prostřednictvím obhájce namítá, že na základě provedeného dokazování nelze bez pochybností učinit závěr o tom, že se obžalovaný trestných činů dopustil. Okresní soud hodnotil provedené důkazy nepřípustným způsobem, zasáhl tak do práva obžalovaného na spravedlivý proces, přičemž obžalovaný od počátku trestního řízení tvrdí, že žádné movité věci neodcizil a svým jednáním se jen snažil pomoci poškozenému, aby stejně jako v minulosti nedošlo v souvislosti s jeho zadržením ke ztrátě jeho dispozice s vybavením bytu. Žádnou věc, kterou z bytu poškozeného odnesl, neodcizil, uskladnil je u [redacted] Klíče od bytu, které použil k otevření bytu, dostal od [redacted] a jen v důsledku běhu událostí se ocitly u paní [redacted] která je vydala paní [redacted] přítelkyni obžalovaného. Obžalovaný neví, kdo věci z bytu odcizil, pokud okresní soud uvěřil výpovědi svědka [redacted] a jeho bratrovi, tak výpověď [redacted] je ovlivněna tím, že měl zprostředkované informace od svého bratra. Obžalovanému je nyní zřejmé, že mohl být při řešení situace opatrnější na volbu osob, které oslovil při žádosti o pomoc se stěhováním věcí, nicméně tato okolnost nezakládá jeho trestní odpovědnost za to, že byly odcizeny třetími osobami. Hodnocení důkazů soudu prvního stupně nese znaky libovůle, protože podle obžalovaného provedené důkazy podporují jím uplatněnou obhajobu a nelze z nich vyvodit, že by se vůči poškozenému dopustil trestného činu krádeže. Jednoznačně neměl v úmyslu obohatit se na úkor poškozeného, pokud by tento úmysl měl, postupoval by jinak a žádné movité věci mu nevracel. Obžalovaný tedy navrhuje, aby odvolací soud zrušil napadený rozsudek a obžalovaného podle § 226 písm. a) tr. řádu obžaloby zprostil, poškozené odkázal s jejich nároky na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

7. Stání zástupce v podaném odvolání namítá, že okresní soud nesprávně právně kvalifikoval jednání obžalovaného [redacted] kdy jeho jednání vzhledem k výši způsobené škody mělo být posouzeno jako přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a), písm. b) tr. zákoníku a jako přečin krádeže podle § 178 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku. Pokud jde o obžalovaného [redacted]

pak za situace, kdy nebylo prokázáno, že obžalovaný věděl, že věci pouze nestěhuje, tj. byl v domnění, že věci stěhuje a nikoliv krade, měl být užit zprošťující důvod podle § 226 písm. b) tr. řádu, neboť nebylo prokázáno, že v žalobním návrhu označený skutek by byl trestným činem.

8. Krajský soud podle § 254 odst.1 tr. řádu přezkoumal zákonnost všech výroků napadeného rozsudku a následně dospěl k těmto závěrům.

9. V úvodu musí krajský soud konstatovat, že v průběhu řízení neshledal žádné procesní vady či pochybení, které by měly vliv na správnost a zákonnost napadeného rozsudku. Hlavní líčení proběhlo plně v souladu s trestním řádem při zachování všech práv obžalovaných a nebyly zjištěny žádné důvody, pro které by bylo třeba reagovat postupem dle § 258 odst. 1 písm. a) tr. řádu a napadený rozsudek zrušit.

10. Výhrady krajský soud nemá ani k rozsahu dokazování. Okresní soud provedl dokazování výslechem obžalovaných, výslechy svědků [redacted] dále listinnými důkazy. Takto provedené dokazování umožnilo okresnímu soudu vytvořit si dostatečný podklad pro rozhodnutí, to znamená, že soud prvního stupně provedl důkazy v takovém rozsahu, aby si vytvořil předpoklady pro skutkové závěry, o nichž v řízení nevznikají důvodné pochybnosti. Rozsah dokazování odpovídá ustanovení § 2 odst. 5 tr. řádu. Okresní soud přitom v odůvodnění svého rozsudku rozvedl jak jednotlivé provedené důkazy, tak i skutečnosti, které byly z uvedených důkazů zjištěny.

11. Okresní soud potom při hodnocení provedených důkazů dostál též ustanovení § 2 odst. 6 tr. řádu, neboť provedené důkazy hodnotil jak jednotlivě, tak i ve vzájemné souvislosti, když v souladu s ustanovením § 125 odst. 1 tr. řádu také své závěry v napadeného rozsudku dostatečným způsobem zdůvodnil. Skutkové okolnosti o odvozu věcí bez souhlasu poškozeného jsou nepochybné, nakonec je doznává i sám obžalovaný. Skutkové závěry okresního soudu vyjádřené v odůvodnění rozsudku jsou tak logické a správné, krajský soud se s nimi zcela identifikuje.

12. Krajský soud k námitce, kterou obžalovaný uvádí ohledně klíčů od bytu, pak jeho obhajoba byla plně vyvrácena výpověďmi svědkyň [redacted] a [redacted] které obě potvrdily, že si klíče od bytu poškozeného [redacted] přijela vyzvednout přítelkyně obžalovaného [redacted] s tím, že je obžalovaný potřebuje k odvozu osobních věcí obžalovaného [redacted] Za této situace uplatněná obhajoba obžalovaného nemá oporu v provedeném dokazování. Provedenými důkazy bylo rovněž prokázáno, že se obžalovaný dopustil lsti při získání klíčů od bytu. Pokud jde o věci poškozeného [redacted] a poškozeného [redacted] pak obhajoba obžalovaného naráží na to, že obžalovaný nijak nekontaktoval příbuzné poškozeného [redacted] aby se domluvil na uskladnění jeho věcí, i způsob vrácení věcí rodičům poškozeného neodpovídá obhajobě obžalovaného v tom směru, že chtěl poškozenému [redacted] pomoci, aby o věci nepřišel, jak se to stalo již v minulosti. V této souvislosti je nutné připomenout, že obžalovaný ponechal věci v průchodu, přičemž poškozený [redacted] nedal svolení k tomu, aby s nimi jakkoli manipuloval, navíc obžalovaný s věcmi nakládal již 27. 10. 2018 bez toho, že by věděl, jakým způsobem zadržení poškozeného dopadne a z výpovědi [redacted] poškozeného [redacted] vyplývá, že po datu 27. 10. 2018 již obžalovaný nekomunikoval. Z těchto všech důvodů krajský soud hodnotil stejně jako okresní soud obhajobu obžalovaného jako lichou.

13. Obžalovaný fakticky odňal věci z dispozice obou poškozených a nakládal s nimi jako s vlastními. Krajský soud na podkladě odvolání státního zástupce pak promítl výši způsobené škody do právní kvalifikace jednání obžalovaného [redacted] neboť podle § 138 odst. odst. 1 písm. a) tr. zákoníku škodou nikoli nepatrnou je škoda dosahující částky nejméně 10 000 Kč, kvalifikoval pak jednání obžalovaného jako přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a), písm. b) trestního zákoníku, neboť odňal z dispozic poškozených věci v hodnotách převyšujících tuto částku (a současně nepřevyšující částku ve výši 100 000 Kč), čin spáchal vloupáním, neboť překonal uzamčení bytu tím, že pod záminkou odvozu svých věcí vylákal klíče od bytu. Z tohoto důvodu bylo na místě jednání obžalovaného posoudit i jako přečin porušování domovní svobody podle § podle § 178 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku. Ve zbytku může krajský soud odkázat na vyčerpávající odůvodnění soudu prvního stupně.

14. Krajský soud k úvahám soudu prvního stupně ohledně druhu a výměry trestu může konstatovat, že se ztotožnil s technikou ukládání trestu a s druhem ukládaného trestu, neboť obžalovaný je osobou, která sice byla v minulosti soudně trestána, nicméně předchozí odsouzení obžalovanému nepřitěžují. Krajský soud v rámci úvah o výši trestu zohlednil veškeré skutečnosti uvedené v §§ 38, 39 tr. zákoníku, i polehčující a přitěžující okolnosti podle §§ 41, 42 tr. zákoníku, užil stejnou techniku při ukládání trestu odnětí svobody, kdy obžalovanému vyměřil trest odnětí svobody v trvání 9 měsíců jako trest úhrnný, s kratší zkušební dobou při dolní hranici zákonné trestní sazby toliko v trvání 18 měsíců. Výměra uloženého trestu pak odráží všechny podstatné okolnosti týkající se osoby obžalovaného a okolností projednávané věci.

15. Na podkladě odvolání státního zástupce podaného ve prospěch obžalovaného [redacted] krajský soud za situace, kdy provedeným dokazováním bylo bez pochybností prokázáno, že obžalovaný [redacted] pomáhal obžalovanému [redacted] v domnění, že věci z bytu pouze stěhuje a [redacted] je k tomu na základě svolení poškozeného [redacted] oprávněn, zprostil obžalovaného pro shora popsaný skutek obžaloby podle § 226 písm. b) tr. řádu, neboť skutek se stal, ale není trestným činem, neboť nebyla naplněna subjektivní stránka trestného činu (přečinu krádeže podle § 205 odst. 1 písm. b), odst. 3 tr. zákoníku, spáchaný formou spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku a přečinu porušování domovní svobody podle § 178 odstavec 1, odstavec 2 trestního zákoníku, spáchaný formou spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku).

16. Pokud jde o výrok o náhradě škody, pak okresní soud mohl poškozenému [redacted] nárok částečně přiznat, ale krajský soud toto pochybení nemohl s ohledem na zákaz reformace in peius zhojit.

17. S ohledem na to, že krajský soud shledal odvolání obžalovaného [redacted] nedůvodné, bylo podle § 256 tr. řádu zamítnuto.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný.

Proti tomuto rozhodnutí může obžalovaný a nejvyšší státní zástupce podat dovolání, a to do dvou měsíců od doručení tohoto rozhodnutí.

Dovolání se podává u soudu, který ve věci rozhodl v prvním stupni a o dovolání rozhoduje Nejvyšší soud České republiky.

Shodu s prvopisem potvrzuje Petra Plhalová.

Dovolání lze podat jen z důvodů uvedených v § 265b odst. 1 tr. řádu a dovolání není přípustné proti důvodům rozhodnutí.

Obviněný může podat dovolání pouze prostřednictvím svého obhájce, podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť by takto bylo označeno.

V dovolání musí být vedle obecných náležitostí (§ 59 odst. 3 tr. řádu) podání uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu a z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu a odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až l) tr. řádu, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného.

Rozsah, v němž je dovolání napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu lhůty k podání dovolání.

Liberec 23. listopadu 2021

Mgr. Lukáš Korpas, v.r.

předseda senátu

zpracovala:

JUDr. Blanka Škrétová, v.r.

soudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje Petra Plhalová.